

رياليزم و دژده رياليزم

دەزگە ها سـپـرـيـز پـاچـا پ و وەنـنـا نـگـي

دار سپيريز للطباعة و النشر
SPIREZ PRESS & PUBLISHER

خودانن ئمتيازىن: حافظ قاضي

سسەرقىسەر: مؤيد طيب

* كتيبا هژمار ()

* رباليزم و دژە رباليزم

* نقيسينا: «سيروس پرهام» د. ميترا

* وەرگىران: حەمە كەرىم عارف

* دەرھيئانا ھونەرى: نزار رشاد

* بەرگ: بەيار جەميل

* سەرپەرشتياري چاپي: زاگروس محمود

* ژمارا سپاردني: () سالا ۲۰۰۳

* چاپخانه: وەزارەتا پەرودەئى - ھەولير

* تيراژ: (۵۰۰) دانە

(مافين چاپكرنى دپاراستينه)

كوردستانا عيراقى، دھوك

ئافاھي سەندىكا كرىكارين كوردستانى - قاتى سىيەم

www.spirez.com

تەلەفون: 7225376

«سیروس پرهام» د. میترا

ریالیزم و دژہ ریالیزم له نهدہبیاتدا

وہرگیران له فارسییہوہ:
حہمہ کہریم عارف

دھوک 2003

سیدیمیز

بهشی یه کهم

ریالیزم

پیشه کی رهوتی کۆمهڵ و گۆرانی قوتابخانه ئه‌ده‌بیه‌کان

پێویسته له نێو هه‌لومه‌رجه کۆمه‌لایه‌تی و گۆرانکاریه‌کانی جیهانی رۆژاوادا، به‌تایبه‌تی له‌ و پێگه‌ و پایه‌یه‌دا که هونه‌رمه‌ند له کۆمه‌لگا رۆژئاوا یه‌که‌کاندا هه‌یه‌تی، بۆ هۆیه‌کانی سه‌ره‌له‌دان و گه‌شه‌کردنی ئه‌و شیاوازه‌ بگه‌ڕێن که دژه ریا لیزمان نێو ناو، و اتا «رۆمانتیزم، سه‌مبولیزم، ئه‌گزیستانیسالزم» و سوربالیزم.

پاش ئه‌وه‌ی سیسته‌می کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری سه‌ده‌کانی ناوه‌راست که له‌سه‌ر پایه‌ی فیودالیزم رۆژئاوا بوو، سست بوو و له‌ ئه‌نجامی به‌ره‌ سه‌ندنی بازرگانی و گه‌شه‌کردنی هێزی تازه‌ی ئابووریدا، چینی مام ناوه‌ندی له‌ نێو کۆمه‌لگه‌ ئه‌وروپایه‌که‌وه‌ سه‌ری هه‌لدا، بنه‌ماله‌ و خانه‌دانان که تا ئه‌و کاته چاره‌نووسی کۆمه‌لایان به‌ده‌ست بوو و ئه‌وان دیاریان ده‌کرد، به‌ره‌ به‌ره‌ هه‌ستیان به‌بی توانایی خۆیان کرد له‌به‌رده‌م خاوه‌ن سامان و نو‌ده‌وله‌تانی تیه‌جارت پێشه‌دا. ته‌نانه‌ت به‌ر له‌ شۆرشێ گه‌وره‌ی فه‌ره‌نساش، واته به‌ر له‌وه‌ی چینی مام ناوه‌ندی به‌کرده‌وه‌ جله‌وی کاروباری کۆمه‌ل بگه‌ڕێته‌ ده‌ست، دروشم و تیۆری و باوه‌ر و به‌هاکانی ئه‌م چینه «چینی مام ناوه‌ندی» له‌ نێو توپتیه‌ جیاوازه‌کانی کۆمه‌لدا بلاو بوو بووه‌وه‌ ئه‌خلاقیات و بیر و بۆچوونی کۆمه‌لایه‌تی و فه‌لسه‌فی و سیاسی و هونه‌ری ره‌وت و رێگه‌یه‌کی جیا له‌ ره‌وت و رێگه‌ی سه‌ده‌کانی ناوه‌راستی گه‌رتبووه‌ به‌ر. ئازادی فه‌ردی و

ئابووری، یه کیتک بووه له پیداو یستیییه کانی ژیان و گه شه کردنی چینی مام ناوه نندی، هه لبه ته بریارو بنه ماکانی سیسته می فیودالی ئەم نازادی و سه ره به سستییه ی به تاک نه ددها که به پیتی بهرزه و نندی شه خسی خۆی ههر کالایه کی بویت، نازادانه به ره می بینن و نازادانه بو ههر کویتیه یه کی بوی بییات و نازادانه به ههر کرپارتیکی بفرۆشیت. ئەنجام ده بوو بهر له ههر شتییک تاک بتوانن نازادانه کرپن و فرۆشتن بکات و به سه ره به سستی نه خسه ی چاره نووسی خۆی دابرتی و ملکه چ و وابه سته ی خاوهن مولک و ناغا و فیودال و گوپرایه لی که شیشانی کاتۆلیک و پابه نندی یاساو بریاره کانی ده زگا کۆمه لایه تییه کان نه بییت. له م روه وه تیۆرییه کانی ئابووری نازاد و کارو کاسی رکابه ری ئابووری و بازرگانی و ئەساله تی تاک «تاکپه روه ری» و زۆر به های وه ک بهرزه و نده خوازی و خۆپه رستی به روی پهیدا کرد. مه زه بی پرۆتستان- یش، که به پیچه وانه ی کاتۆلیکه وه، نازادی و سه ره به سستی پتری به تاکی مه سیحی ددها، پشتیوانی ئاسمانی له م کیشمانه کیش و هه ول و ته قه للا هه میشه ییه ی ئاده مییان کرد.

ئەم بزاف و هه ول و چالاکییه ئابووری و کۆمه لایه تییه نوێ باوه هه رچه نده په ره ی به مه یدانی شارستانییه تی مه تریالی تیره ی به شه ر داو بووه مایه ی ره ونه ق و به روی بازاری زانست و پیشه سازی و زیاد بوونی خۆشگوزهرانی مادی مرۆف، به لام له لایه کی تره وه بووه هۆی ئەوه ی که کۆمه ل ببیسته مه یدانی ته پراتینی که سانیک که چ ئامانجیکیان نه بوو، جگه له سامان کۆکردنه وه له پیناوی ئەم ئامانجه شدا سلیمان له وه نه ده کرده وه که درندانه ورگی یه کدی هه لبدرن و هاو نه ژادانی خویان بکه ن به قوربانی چهنه دراویکی زی. هه سستی مرۆف دۆستی و ریزی به ها بهرزه ئەخلاقییه کان و سۆزی بهرزی پایه ی مرۆف دایان له که می و ئاده میزادان، له پیناوی بهرزه و نندی شه خسیدا له گه ل یه کدیدا که وتنه شه ر و کیشمانه کیشیکی ئەوتۆ که هیشتا ههر

بهردهوامه و کۆتایی نه هاتوو.

پهره سەندنی مەدەنییه تی پیشه سازی له کۆمه‌لگه نوێیه کاندای «ئه و کۆمه‌لگانه‌ی که له سه‌رده‌می رینیسانس و هاتنه سه‌رکاری چینی مام ناوه‌ندییه وه چه‌کهره ده‌که‌ن و سه‌ره‌له‌ده‌دن» ئەم راستییە بە شێوه‌یه‌کی دیار به‌رجه‌سته ده‌که‌ن: هونه‌رمه‌ند له‌ رۆژاوادا تۆ و ته‌نیا یه.

له‌ سه‌رانه‌ری سه‌ده‌ی نۆزده‌دا، ئەوه‌ ده‌بینین که هونه‌رمه‌ند به‌رده‌وام له‌ خه‌بتین دایه‌ که به‌لکو خۆی له‌ کۆت و زنجیر و دابونه‌ریت و به‌های وه‌ک به‌رژه‌وه‌ندی خوازی، ماده‌ په‌رستی و سوک‌کردنی مرۆف و جه‌نگی هه‌میشه‌یی مرۆف ده‌گه‌ل مرۆف‌دا- که کۆمه‌لگه‌ی نوێ به‌سه‌ریدا سه‌پاندوو- نازاد بکات. ئەم خه‌بتینه و هه‌ول و ته‌قه‌للای هه‌ندی جار به‌ په‌نا بردنه‌ به‌ر «بورجی عاجی»* ته‌واو ده‌بیت و هه‌ندی جار هونه‌رمه‌ند به‌ره‌و دنیای جادویی ره‌مزو چه‌مکی خه‌یالی و وه‌می راده‌کیشیت. گرووپییک که توانای خۆراگری له‌ خۆیدا نه‌بینی حه‌قیقه‌ت و واقعی ژبانی خۆی ئینکار ده‌کات، گرووپیکی دی لێی هه‌لدین، گرووپیکی دی نا ئومیدانه‌ ته‌سلیم ده‌بن، به‌لام هه‌موو هه‌ر لێی بێزارن، ئەم بێزارییه‌ گشتییه‌ که هه‌ر جارێ به‌ شێوه‌یه‌ک ده‌رده‌که‌ویت، له‌یه‌ک تیۆری هاو به‌شدا به‌رجه‌سته ده‌بیت و ئەوه‌ش تیۆری «هونه‌ر بۆ هونه‌ر» (۱) تا می‌ژووی هونه‌ر پتر پشکنیم و لا په‌ره‌کانی هه‌لبه‌دینه‌وه، ئەوه‌مان پتر بۆ روون ده‌بیته‌وه که ئەم تیۆره‌ هه‌میشه، کاتیک دیته‌ ئاراوه‌ که هونه‌رمه‌ند نا ئومیدانه‌ له‌گه‌ل کۆمه‌لدا نا ته‌با ده‌بیت و کاتێ باوده‌ستینێ که هونه‌رمه‌ند چاره‌سه‌ریک بۆ ئەم ناکۆکی و نا ته‌باییه‌ نا دۆزیته‌وه‌و هێزیکێ ئومید به‌خشی نه‌دۆزیه‌ته‌وه.

له‌ قو‌ناغ و سه‌رده‌مه‌کانی هه‌لکشانی هونه‌ری و ئەده‌بی وه‌ک یۆنانی سه‌ده‌ی پینجه‌می به‌ر له‌زایین و وقو‌ناغی ئەلیزابه‌ت «سه‌رده‌می شکسپیر»، چ شو‌بنه‌واریکێ تیۆری «هونه‌ر بۆ هونه‌ر» له‌ گۆرێ نه‌بووه. هونه‌رمه‌ندی یۆنانی

کۆن و شانۆ نوسی سهردهمی ئەلیزابەت هەردووکیان وابەستە ی کۆمەڵی سهردهمی خۆیان بوون. هونەرماندی یۆنانی هەویتی کاری خۆی لە بیروباوەرو بەها کۆمەڵایەتییه کانهوه هەڵدەهێنجا و هونەرەکی لە راستیدا بە بەشیتیکی لە جیاپوونەوه نەهاتووی ژبانی کۆمەڵایەتی دەژمێردرا.

شانۆ نامە نووسی سهردهمی ئەلیزابەت-یش، پێوهندییهکی نزیکی لهگەڵ بینهراندا، که له راستیدا هۆی بەردهوامی ژبان و هونەرەکی ئەو بوون، هەبووه. (باشترین بەلگەش ئەو یه که له سالانی (۱۵۹۹-۱۶۰۵) دا نزیکە ی له (۱/۱۳) ی خەلکی له نەندن هەموو هەفتە یهک دەچوونه سەیری شانۆنامە و زۆریه ی زۆری ئەم رێژەیهش خەلکانی ئاسایی و چینی دووم و سیپیه می کۆمەڵ بوون). ئیدی ئەو بوو له سالانی ئاخر و ئۆخری سەده ی شازدەم و سەرەتاکانی سەده ی هەقده مدا، چینی مام ناوهندی ئینگلستان کهوتە ئەو ی ریزه کانی خۆی دژی فیودالیزم و خانەدانی ریک بخت و له بهر ئەمە هەولێ ددا چینه کانی خواره ی کۆمەڵ بیتیته ژیر ئالای خۆی و دژی خانەدانان و ئەشرافان هانیان بدات. لەم روه وه یه کیتییه کی بهر فراوانی روه ته نی له نیتوان ریزه په راگه نده کانی جه ماوه ری خەلکیدا هاته ئاراه که بۆ هونەرماند زهمینه و پشتیوانیتیکی قایم و مکوم بوو.

ته نیا له سەده ی چواره می پیش زایین دایه که دوا به دوا ی تیکچوونی شیرازه ی ژبانی ده سته جه می و له بهر یهک هه لوه شانوه ی بیروباوه ری هاوبهش، تیۆری «هونەر بۆ هونەر» له نیتو کۆمەڵی هونەرماندانی یۆناندا، جیتی خۆی ده کاته وه.

توتیژره وه ی بناث و دەنگ، سوروکین Sorokin لەم باره یه وه ده لێ: «هونەرماند، خۆی له «کۆت و زنجیر» ی مه زه بی، کۆمەڵ و هه رچییه کی دی هه بوو «ئازاد» کرد و بوو به دیل و یه خسیری هونەر بۆ هونەر. له بهر ئەمە بۆ ئەوه ی بچ یارو یاوه ر نه مینیتته وه خۆی به فرمانه وایان و ده وله مه ندانه وه

به سته وه» (۲)

جا خالی گرینگ لیره دایه که هونه ری سۆز بزوتین و ترسناک و خه مبرزوتینی سه دهی چواره م له زۆر روه وه نزمتره که مبابه ختره له هونه ری ساغله م و شاداوو به بایه خی سه دهی پینجه م و ئیدی له نیتو هونه رمه نداندا که سیکی وهک هۆمه ر، هزیتود، ئیوگینکس، پیندار، ئاشیل، سوفوکلیس و ئه ریسستوقان نابینری.

تا پیش سه دهی نۆزده یه م، که به راستی سه رده می ناسازی و نا ته بایی هونه رمه ندو کۆمه ل بوو، تیۆری «هونه ر بۆ هونه ر» له ئه ده بیات و هونه ری ئه وروو پایی، ئیعتبارتیککی وه های نه بوو.

له سه ده کانی ناوه راستدا هونه رمه ند، ژبانی هونه ری به بنه ماو به ها مه زه بییه کان ده به خشی؛ له بهر ئه مه بیه وی و نه یه وی له گه ل کۆمه لگه ی خۆیدا، که له سه ر بناغه ی مه سیحییه ت رۆترا بوو، ته با بوو (۵) له سه ر ده می ریتیسانسدا؛ فیکری نازادی هونه رمه ند، که له ئه نجامی پیشکه وتنی زانسته ته بیعییه کان و خه بات و چالاکی چینی مام ناوه ندییه وه دهستی له میتافیزیکیا شۆرد بوو، هاتبووه وه ناو ته بیعه ت، رۆلی بنه رته ی له داهینان و ئه فراندنه هونه ربییه کانداهه بوو و هونه رمه ند به ته بیعه ت نه یده توانی دل به ندی «هونه ری روت» بیی. له سه ده ی هه ژده مدا جار جارتیک «هونه ر بۆ هونه ر» وه کو شوله یه کی خیرا و تیژ تیپه ر له ئاسمانی هونه ردا ده رده که ویت؛ به لام ته نیا له سه ده ی نۆزده یه مدا که ئه م تیۆره ده بیت به هه تاوی سه ر زه مینی ئه ده بیات و هونه ر.

ئه م رسته و دهسته واژانه ی خواره وه که له ده فته ری یاداشتی براییانی گونکورت دا «دوونوو سه ری گه وره ی سه ده ی نۆزده ن» له مه ر رهوشی کۆمه لئی فه رهنسا نووسراون؛ گۆرانکاریی روحی هونه رمه ندیک که کۆمه ل ترۆی کردوون و بۆ خه لوه تخانه ی هونه ری تاران دوون، به شیوه یه کی ئاشکرا

به‌رحه‌سته ده‌کات: «... ده‌بینم که تاک به‌بی هیچ نامانجیک ده‌بی بمری. له‌سایه‌ی هه‌ر ده‌وله‌تیکدا که دیته سهر کار، نه‌گه‌ر چی لیئشی بیزار بی، ژیان بیاته سهر و جگه له هونه‌ر به هیچ شتیکی دی باوه‌ری نه‌بی و جگه له نه‌ده‌بیات مل بو هیچ ته‌ریقه‌تیکی دی نه‌دات.» (۳) پۆشکین-یش که تا سالی (۱۸۲۵) «سالی سهر‌کوته‌کردنی دکابه‌رییه‌کان» رۆلی کۆمه‌لایه‌تی ده‌بینی، له‌دوا ساله‌کانی ژیان خۆیدا حاشای له‌مه‌کرد که «هه‌ستی ده‌سته‌جه‌می» بوونی هه‌یه و رۆلی شاعیری به‌مجۆره‌دیاری کرد.

«له‌به‌ر خاتری کیشمانه‌ کیشه‌ پووجه‌کانی ژیاندا نه‌بوو که ئیمه‌ هاتینه‌ دنیاوه‌- له‌ پیتاوی و ده‌ده‌ست هیئان و پابه‌ند بوون. نه، ئیمه‌ هاتینه‌ دنیاوه‌ تا ئیلهام و هه‌ر‌بگرین، خۆشه‌ویستی بکه‌ین، گوئی له‌ موسیقا رادیرین و نوێژ دامه‌زینین. له‌ پارچه‌ی بۆره‌پیاوان» ته‌نیا سهر‌کوته‌کردنی راه‌رینی دکابه‌رییه‌کان، که پۆشکین هه‌موو ئومیدی خۆی به‌وه‌وه‌ به‌ستبوو، بووه‌ مایه‌ی نه‌وه‌ی که شاعیر له‌ پیتاوی چاکبوونی ژیان په‌شیتو و نار‌ه‌حه‌تی سهر‌ده‌می نیکولای یه‌که‌مدا بکه‌وێته «دوعا و نوێژ» -ئه‌و ژیانه‌ سامناکه‌ی که قه‌له‌می به‌توانای هه‌رتزن، به‌شیتوه‌یه‌کی کاربگه‌ر و هه‌سفی ده‌کات و ده‌لی: «که‌شوه‌وای ده‌ورا و ده‌وری ئیمه‌ له‌ بی‌ جو‌له‌یی و بیده‌نگیدا قورسه‌: هه‌موو شتیکی بی‌ حیساب، دژی مرۆف و به‌شیتوه‌یه‌کی بی‌ سنوور و شک و بی‌ گیانه‌، لیل و سه‌ر‌قه‌ سه‌ر‌قه‌یه‌. ئه‌و که‌سه‌ی که بو‌ها و ده‌ردی بگه‌ری، روو به‌رووی هه‌ره‌شه‌و تۆقاندن و به‌دحالی بوون و ژه‌هر‌خه‌ن و ته‌نانه‌ت لیدان و بریندار بوون ده‌بیته‌وه‌» (۴).

بودلیر، گوتیه‌، بانفیل، مالارمی، فلویبر، بریانی گونکورت و لایه‌نگرانی تری «هونه‌ر بو‌هونه‌ر»، له‌ فه‌ره‌نسا‌ی سه‌ده‌ی نۆزده‌مدا، هه‌ر هه‌موویان زاده‌ی ناسازی و ناته‌بایی نیوان هونه‌رمه‌ندو کۆمه‌ل بوون، هه‌ر یه‌کی له‌وانه‌ ناکامی و کیشه‌ی تاییه‌تی خۆی هه‌بوو، به‌لام یه‌ک شت هه‌موویانی راوده‌نا-

ئەویش وەسفکردنی ھونەریانەى كۆمەلگەىەك بوو كە بەدلىان نەبوو
 (ھەرچەندە.. ھەندى لەم ھونەرمەندانە، وەك گوتىيە، دەيزانى كە تىۆرى
 «ھونەر بۆ ھونەر» يارمەتى مانەوہى رژیىمى وەخت دەدات و ئەوجاش
 بانگەشەيان بۆ دەکرد) ئەو وشە خەمناكانە كە گوستاف فلوپير لە نامەىەكىدا
 بۆ «لويس بوبە»ى دۆستى دەنووسىت، لەراستىدا رەنگدانەوہى ترس
 ھاروژىتى يەك سەدەىە: «حەبى عەمەل، مەلحەم، جۆشانە، پاك كەردنەوہى
 رىخۆلە ئەستورە، تى، فى و ژانەسەر، سى شەو بى خەوى، بى تاقتە بوونى
 لەرادەبەدەر لە بۆرژاو و نازانم چى و چى: ئەمە ھەفتەىەكە من گوزەراندوومە،
 برادەرى نازىز» «۵» بانقىل-ىش «بۆرژاوا» لە «شىوہى پىاوچىكى وەسف
 دەكات» كە تەنیا دراوى پىنج فرانكى دەپەرستىت، چ ئامانجىكى نىبە تەنیا
 پاراستنى لاشەى خۆى نەبى و لە شىعر تەنیا گۆرانى ئاشقانەو لە ھونەر
 ھەرچى ھەرزە و ھەوەسبازانەىە پەسندى دەكات.» ديارە كە ھەموويان لە
 بىھودەبى و نزمى ئەو ژيانە قىزەوہەرى كە بە پىوہەرى موغازەدارەكان
 ھەلدەسەنگىتەرا، بىزار بوون و ئەو ھونەرە تازەىەى كەبەو ھەموو تاسەىەوہ
 عەودالى بوون و بۆى دەگەران تاقتە رىگەى ھەلاتن بوو لەو ھەموو گەندەلى و
 نزمىيە.*

رەمزى يەكانى فەرەنسا ھەموو عەمرى خۆيان لە گۆشەگىرىدا بەسەر برد،
 چونكە باوہەريان بەوہ ھىتا بوو كە شاعىر دەبى لە نىوان بازارىبەت و ھونەرى
 رووت دا يەكىكان ھەلبىتيرى.

رەمزىيەكانى رووس تا ناقرىگان لە زۆنگاوى عىرفاندا نقووم بوو بوون و
 لەگەل فۆرمالىست وئىما جىستەكاندا، بى ئايدىۆلۆژىيە تىان كەردبوو بە دروشم
 و ئامانجى خۆيان، لە ھەمان رۆژگاردا كە رۆشنىبىرانى رووس پاش شكستى
 بزاقى (۱۹۰۵) ھىچ جۆرە كلاًورژنەىەكى ئومىدىيان بەدى نەكردو بانگەوازى
 زەمانە ئەمە بوو كە «ھەرچىيەك كە كرىنۆشم بۆ دەبرد سووتاند من و ئەوہى

سووتاندمن، کړنؤشم بؤ بردن.» سور ربالستییه کانیش له دنیای زهینی و نهستدا په نایان گرت، چونکه دنیای واقعی و ههست شتیکی په سهندی پین نه بوو که بیخاته به ردهستی وان.

هر بهرت رید-ی ئالا هه لگری سور یالیزم، دهنووسیت: «هونه رمه ندی سور یالست دژایه تی داب و نه ریت و خوو خدهی باو دهکات چونکه به بؤگه نی ده زانیت. به هیچ جوړی ناتوانی ریز له و خوو خدهو داب و نه ریت و رهوشتانه بگری که نه و په ری هه ژاری و دهوله مهندي فه رامؤش دهکات و له ئاستیاندا بیده نگه... نه و «هونه رمه ندی سور یالیست» پیتی وایه که تیکرای ده زگا و ریک خراوه کؤمه لایه تی و به یانییه ته قلیدییه کان که زادهی نه خلاقیتی سهردهمی ئیستایه، له باری روحیه وه نادرست و پر زیانه» «۶»

لایه نیکی دیکه ی شارستانیه ت و مه ده نییه تی تازه که مایه ی لیک دوور که وتنه وهی هونه رمه ند و کؤمه ل بوو، نه بوونی جماعه تیکی به ربالوی گوپگران و خوینه ران بوو. نه مانای خانه دانی و نه شرافیه ت له سه دهی هه ژدهمدا، له راستیدا دارووخانی سیسته می هاو په یوهستی هونه رمه ند بوو به خه لکانی خانه دان و دهوله مهنده وه. هونه رمه ند، له گه ل هاتنه سهر کاری چینی بؤرژوادا، به ره و بازار تیکی گه وره که کپیارانی بریتی بوون له خه لکانی تیکی زؤری ئاسایی، بکیش کرا. به لام هاو په یوهستی هونه رمه ند به خه لکییه وه به ره به ئاراسته یه کی پیچه وانوه، واته به ئاراسته ی جیابوونه وهی هونه رمه ند له خه لکی، رؤیی. نه م کاره هه ر ده بوو روو بدات و لی لادانی نه بوو. تاراده یه ک به هؤی نه مه وه که هونه رمه ند خووی له ریزی هه موو فرؤشیارانی دیکه دا بینیه وه که کالای خو بان بؤ بازار ده هینا و ناچار بوون به پاشکوی یاساکانی کرین و فرؤشتن و خستنه روو و داخوازی «عرض و طلب». نووسه ر ئیدی نه دیده توانی نه وه بنوسییت که خووی به لایه ق و شایسته ی ده زانی، «شایسته یی» به ره می هونه ری هه وه لجار بالاکه ره وه و دووهم جار نه و

ره‌خه‌گرانه دياريبان ده‌کرد که کم و زۆر ده‌ستيان له‌گه‌ڵ بلاوکه‌ره‌وه‌کاندا هه‌بوو، خوینەر نه‌یده‌توانی ئه‌و شته‌ بخوینیته‌وه که خوێ حه‌زی لێ بوو، به‌لکو ئه‌و شتانه‌ی ده‌خوینده‌وه که ده‌زگا زه‌به‌لاحه‌کانی چاپه‌مه‌نی ده‌یان خسته‌ به‌ر ده‌ستی، له‌لایه‌کی دیکه‌وه بلاوکه‌ره‌وانی کتیب ناچار بوون هه‌میشه ژماره‌یه‌کی زۆری کتیبی چاپکراویان له‌ کن بیت تا بتوانن له‌ شه‌ری به‌رده‌وامی خه‌نیم و هه‌فرکانی خۆدا، خۆبگرن و نه‌که‌ون؛ له‌به‌ر ئه‌مه هه‌ولیان ده‌دا زۆرتین ژماره‌ی کتیبان چاپ بکه‌ن، ئه‌ویش له‌و کتیبانه‌ی که خۆیان وته‌نی «به‌چاکی بفرۆشرین». له‌ ئه‌نجامدا ئه‌و هونه‌رمه‌ندانه‌ی که ئاماده نه‌بوون هونه‌ری خۆیان له‌گه‌ڵ «خواستنه‌کانی بازار» دا بگونجین و چ ریبه‌کی تریان شک نه‌ده‌برد که بگه‌نه‌ جه‌ماوه‌ری خه‌لک، جوړه هونه‌ریکیان بۆ خۆیان خولفاند که ناوات و ئامانجی خودی هونه‌ره‌که بیت. ئه‌م هونه‌رمه‌ندانه «هونه‌ر بۆ هونه‌ر» یان پێ په‌سندتر بوو له «هونه‌ر بۆ پاره» و گوستاف فلویبر و ته‌نی به‌ره‌مه‌کانی خۆیان بۆ «چه‌ند دۆستیه‌کی هه‌لبژاردی نه‌ناس» بلاو ده‌کرده‌وه ، له‌و پیتودانگه‌وه که ته‌نیا «نووسه‌ری بی به‌هره و سه‌لیقه» ده‌توانی خوینه‌رانی فره‌ی هه‌بی.

هۆبه‌کی دیکه که هه‌لبه‌ته هاوپه‌یوه‌ستی له‌گه‌ڵ هۆبه‌کانی دیدا هه‌یه، ئه‌مه بوو که چینه ده‌سته‌لاتدارو فه‌رمانه‌رواکان له‌ سه‌ده‌کانی دواییدا چ هه‌نگاوێکی گه‌وره و بنه‌ره‌تیاان له‌ پیناو به‌رزکردنه‌وه‌ی ئاستی زه‌وق و سه‌لیقه‌ی خه‌لکیدا نه‌نابوو (ئه‌مه جگه له‌وه‌ی که له‌ کۆمه‌لگه‌یه‌دا که مرۆف حوکمی کالای هه‌بی، خۆشه‌ویستی هونه‌ر خۆ به‌ خۆ ده‌مریت). دياره ئه‌وه‌ی که هه‌ست و سۆزی مرۆفی خیراتر و ئاسانتر ده‌هاروژاند و ئه‌و کتیبانه‌ی که تیگه‌یشتنیاان پیتویستی به‌ده‌رکی هونه‌ری و بیرکردنه‌وه‌ی قول نه‌بوو، زیاتر له‌نیو‌عه‌وامدا ره‌ونه‌قی په‌یدا ده‌کرد. حالبوکی هونه‌رمه‌ندانێ راسته‌قینه عاده‌ته‌ن «له‌سه‌ره مه‌رگ» دا ده‌هاتنه‌ ناسین.

و پیرای تیۆری «هونه ر بۆ هونه ر» هونه رمه ند، نار ه زاییه کی تری له کۆمه لێ سوود په رست و هونه رنه ناسی زه مانێ خۆی هه بوو که ئەو نار ه زاییه ش وه کو تیۆری نیویراو لایه نی رۆمانتیکی و ده رون بی نی هه بوو. ئەم نار ه زاییه ، له شیوه ی بی سه روبه ری و به ره ل لایی و کافه نشینی و به دمه ستی و ردین دانان و قژبه ر دانه وه وه جلوه رگی سه یر و سه مه ره و نا ئاسایی و .. به رجه سه ته بوو. چونکه هونه رمه ندی بۆ هیمی Bohemain، که به زمانێ ئە مرۆ هیپی - یان پین ده لێن، نه یتوانی بوو جیگه به کی دیارو شایسته به زه بری هونه ره که ی خۆی له نیو کۆمه لگادا بکاته وه، هه ولێ دا به له به ر کردنی جلوه رگی نا ئاسایی و دروست کردنی رواله ت و سیما و قه لافاتێ پیچه وانه ی دابونه ربته ی باوو به ره فتاری عه جایه ب و سه یر، خۆی له خه لکانی دی جیا بکاته وه، چونکه بۆرژوا بۆ ژبانی رۆژانه ی خۆی به رنامه و ئامانجیکی دیار بکراوی هه بوو، هونه رمه ندی بۆ هیمی ژبانی بی ئامانج و بی به رنامه و بی سه روبه ری بۆ خۆی هه لبژارد، چونکه بۆرژوا، جلوه رگی پاک و خاوتین و ریک و پیتی ده پۆشی، هونه رمه ندی بۆ هیمی، خۆی له جلوه رگی پیس و شپرتیو پیچا، چونکه بۆرژوا گۆناکانی سور و رووی گه ش و کراوه بوو، هونه رمه ندی بۆ هیمی قژو مووی جۆراو جۆری له سه رو رووی خۆی رواند و ئەم مانگ به و مانگ ئە گه ر هه مامیتی بکر دایه ... له راستیدا هونه رمه ندی بۆ هیمی بۆ ئە وه ی ناکۆکی خۆی له گه ل خاوه ن ده سه لاتانی تازه پیگه یشته و دا بنوینی، دم و چاوی لاواز و رهنگ زه ردی خۆی له گه ل ده موچاوی گۆشتن و ئالی بۆرژوادا به راورد ده کرد و به شیوه یه کی ناراسته و خۆ له خه لکانی ده خواست که هه میشه ئەم ناکۆکیه یان له به ر چا و بیت.

وه ک ده زانین له سه ده ی نۆزده دا، سیمای داکشاوو رهنگ زه ردی و چاوانی به ناو سیلاوی له نیو هونه رمه ندانی فه رانسه دابوو بوو به «مۆد» و خاوه نانی ئەم جۆره سیمایانه هه ولیان ده دا له نیو قه ره بالغیدا تف و به لغه می خوتناوی

رۆ بکه نه سهر زهوی! ههروهها «گوتیه» هه‌میشه جوژه پالتۆبه‌کی سووری له‌بهر ده‌کرد و یه‌کیک له شاعیره‌کان ده‌چوو بۆ ههر شوینی گێزه‌ریکی گه‌وره‌ی به‌ده‌سته‌وه ده‌گرت!

ئه‌نجامی راسته‌وخۆی جو‌دایی هونه‌رمه‌ند له‌ کۆمه‌لگه، بریتییه له‌وه‌ی رۆژ به‌رۆژ پتر په‌نا وه‌بهر دنیای ناوه‌وه‌و خه‌یال پهره‌ری و وه‌هم په‌روه‌ری به‌ریت. خۆبینی، چاوانی هونه‌رمه‌ندی ده‌روون بین له‌ ئاست دنیای واقیعی ده‌به‌ستیت، به‌را‌ده‌یه‌ک که هونه‌رمه‌ند خۆی به‌ ته‌وه‌ری ژیان و چه‌قی قورساییی عه‌لم ده‌زانئ. دیاریکردنی ئه‌وه‌ی که کۆمه‌ل جیتی شایسته‌ی ئه‌وی تیدا نییه، وای لیده‌کات هینده‌ی دی له‌ خه‌لکان بیزار بی و دل‌به‌ندی خۆی بی و چونکه توانای ئه‌وه‌ی نی یه له‌ ژیان کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیدا حوکی خۆی بسه‌پینئ رو ده‌کاته‌وه مالی خۆی، دلی خۆی، که له‌ویدا فه‌رمانه‌وه‌ی موتله‌قه. له‌ به‌رانبه‌ر ژیان نا‌هه‌مواری دنیای ماددیدا، ژیانیکی هه‌موارو له‌ به‌ردلان له‌ دنیای زه‌ین و هزری خۆیدا چئ ده‌کات و مالی دل‌خوازی خۆی، له‌ که‌ناری شه‌قامه‌ خه‌یالییه‌کاندا، بینا ده‌کات. واتا مادامیکی واقیع و حه‌قیقه‌ته‌ ده‌ره‌کییه‌کان نا هه‌موار و ناخۆشن، ده‌با به‌زه‌بری هینزی خه‌یال حه‌قیقه‌ت و واقیعیکی دی دابه‌ینئ. له‌ئه‌نجامدا ههر که‌سیک بۆ خۆی ده‌بن به‌ خودانی یه‌ک «ح‌ه‌قیقه‌ت و واقیعی شه‌خسی» و به‌ پێوه‌ری ئه‌و واقیعییه‌ته، واقیعییه‌ت و رووداوه‌کانی دی هه‌لده‌سه‌نگینئ.

پتوبست به‌ وه‌ بیه‌ر هینانه‌وه ناکات که به‌ر له‌ گه‌شه‌کردن و خه‌ملینی سیسته‌مه کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی ئیستای شارستانییه‌ت، رینیسانس رینگه‌ی بۆ به‌رزبوونه‌وه‌ی هونه‌رمه‌ند بۆ پایه‌ی خودایی کرد بووه‌وه. رینیسانس که له‌ راستیدا سه‌رکه‌وتنی فه‌ردییه‌ت و تاک گه‌رابی بوو به‌سه‌ر سیسته‌می ده‌سته‌جه‌می سه‌ده‌کانی ناوه‌راستدا تاک کرد، به‌سه‌رچاوه‌ی ههر هه‌موو شتیکی به‌نرخ و شایسته‌ وه‌ک له‌ یه‌کیک له‌ تازه‌ترین میژوو‌ه‌کانی

(ریتینسانس) دا هاتوو هکه: «ویژدان وزهینی تاک تاقه سه چاوهی داهیتانه له ژیاندا و به گوته یه کی دی تاقه سه چاوهی چاکه و خراپه و مه لسه نندی به هاگانه.» «۷» پاش سه رکه وتنی چینی مام ناوه نندی له خه باتی خویدا دژی دهسه لاتتی ره های کلّیسای کاتولیک، کلّیسا پایهی خوئی وهک تاقه دیاریکهری حه قیقته و لیکده ره وهی به هاگان، له دهست داو تاک که رۆحی خوئی پاش چه ندین سه ده به نآزادی ده بینی، کورسیی هه لسه نگاندن و داوهری حه قیقته ته کانی داگیر کرد. به تیپه ر بوونی زه مان، پشکنینی دهروونی و نه زموونی شه خسی بوو به هۆیه کی داوهری ده رباره ی حقیقه ته ده ره کییه کان. له لایه کی دییه وه. چونکه هونه رمه ند ناماده نه بوو بو تیگه یشتن و لیکدانه وهی حه قیقته و رووداوه کان په نا وه به ر بونیادو بنه ماکانی پیتشووی کۆمه ل به ری، وه کو کلّیسا، ئیدی که وته گه ران به دوای سه چاوهی تازه دا و له م هه ول و کۆششیدا ته نیا ته بیعه ت و خوئی دۆزییه وه. ئیدی ناتورالیزم و سوپزه کیستوزم وه کو که نالی بنه ره تی ده رپرینی هه ست و هۆشی هونه رمه ند، مه دیدانی هونه ریان داگیر کرد، هونه رمه ند، له مه به دواره خوئی له باوه شی ته بیعه تدا بینیییه وه و ته بیعه ت به سه چاوهی ره سه نی داهیتان و نه فراندن هاته ژماردن. له گه ل نه مه شدا هه م ته بیعه ت و هه م ژیان، به ره به ره واقعییه ت و بابه تگه ری خوئیان له ده ستداو له دنیای باتینی «ناوه وهی» هونه رمه ندا توانه وه و تیکه ل بوون.

ههروه کو نو فالیس-ی رتیه ری رۆمانتیکانی ئەلمانیا ده لّی:

«هه موو رووداوه کانی ژیاننی ئیتمه که ره سته ی خاون و ئیتمه هه رچیمان بوئی، نه وهی لی دروست ده که یین.» سه ره نجام راپه رینی رۆمانتیزم کاره که ی گه یانده راده یه ک که هه ر هه موو دیارده و نمونه کانی جیهانی ده ره وه ته نیا وه کو هۆکاری تاقیکردنه وهی هونه ری یان فاکته ری هاروژاندنی هه ست و سۆز، خرا نه خزمه تی سوود وه رگرتنی هونه رمه نده وه، ته نانه ت خودی ژبانیش

به کاربندی هونەری هاته ژماردن.

ئەوێ تا ئیستا وتوومانە، ئەو هەلومەرجە گشتییانەیه که له کۆمەڵگەکانی جیهانی رۆژاوادا هەبووه و زەمینەى هونەرى و ئەدەبى بۆ سەرھەڵدان و گەشەکردنى ئەو: «ئیزم» انەى که ئیمە ناومان ناوێ دژە ربالیزم، خۆش و هەموار کردوو. شتیکی بەلگە نەویستە که تا ناکۆکیی ئابووری و کۆمەڵایەتی ئەم کۆمەڵگانە پترو توندتر بێ لایەنی دژە کۆمەڵایەتی و دژە مرۆفایەتی ئەم جۆرە بزافە هونەرییانە قولتر دەبیت و هونەرمەندی باتین پەرورەر له جارێ پتر دەخزیتە ناو لانهی تاریکی زەینیاتی خۆبەوه. «وهکو چۆن دەبینین له سەدەى بیستەمدا دژە ربالیزم، نا ئومێدی و بێ هیوایی چینیکی بەر جەستە دەکات که خەریکە نابوود دەبیت، چینیکی که چارەنوس و دوا رۆژی خۆی تاریکی دەبینی.» بەلام، جگە لەم هەلومەرجە گشتیانە، هەر یهکیکی لەم ریباز و قوتابخانە رۆمانتیزم، سیمبولیزم، ئەگریستانسیالزمی و سور ربالزمی، رەوتی گەشەکردنی تایبەتی خۆیان هەیه و هەر ئەم هەلومەرجە تایبەتیانە هاوکات له گەڵ ئەو هەلومەرجە گشتیانەى باسماں کردن بوونەته مایەى سەر هەڵدان و گەشەکردنیان.

رۆمانتیزم، که له زنجیرهى ئەلقە قۆرتەکانی قوتابخانە دژە ربالیزمیەکاندا پایەى دایکە قۆرتی هەیه، پتر له هەموو قوتابخانە و ریبازەکانی دی لایەنی ناکۆک و رەوتی گەشەکردنی بێ وچانی هەیه. سەرھەڵدانی رومانتیزم له مەیدانی ئەدەبیاتی ئەوروپایی-دا هاوکاتە له گەڵ دەست پێکردن و سەرھەتای شارستانییهتی پیشەسازی سالانی ئاخروئۆخری سەدەى هەژدەیه. فاکتەرى سەرھەکی ئەم بزوتنەویە ئەو هەبوو که رۆژ بە رۆژ هەست بە پتویستی ئەو دەکرا که واز له دابە کلاسیکییهکان- که رەونەق و جوانیی سیستەمی فیودالی و خانەدانی بوو- بهیترى. چینی بۆرژوا، که له هەلکشاندان بوو، بەردەوام هەولێ دەدا تا به هۆی دروشمی «بازرگانیی ئازاد»، «ویژدانی ئازاد» و

«حکومه تی نازاد» هوه خه لکی بهاروژیتنی، پیوستییه کی زۆری به هونه رمه ندیك هه بوو که بتوانی ئالای «نازادی» له هه ریمی ئه ده بیاتیشدا هه لکات. ئه م پیداویستییه، ته نیا نووسه ری رۆمانتیک، تاکی نازاد، ده یوانی بیته یته دی که به دلای خۆی و به پی ی خه یالی ره هاو بی سنوری خۆی ده ینوسی. رومانتیزم، له م رووه و، لایه نی شوێشگێری و پیشکه و توخوازی هه بوو و بۆ یه که مین جار پاش چه ندین سه ده ی ره شی ناوه راست هونه رمه ندی له کۆت و زنجیری دا بونه ریتان نازاد و رزگار کرد، به لام رومانتیزم، ته نیا ته رجومان و ره نگدانه وه و ده نگدانه وه ی هونه ری تاک گه رای نه بوو. رومانتیزم به تایبه تی له ناوه راستی سه ده ی نۆزده مه وه، هاوار و نا ره زایی و ئیعترازیك بوو که هونه رمه ند دژی به ماشینی کردنی ژیان و ویران کردنی به ها به شه ری و شیواندنی کاروباره مرۆقانییه کان- که ئه نجامی راسته و خۆی سیسته می ئابوری هه وسار پچریوی ئه و ده ورو زه مانه بوو- ده یکرد. رومانتیزم هاواری نا ره زایی نامیزی هونه رمه ند بوو دژی کۆیله یی مرۆقی نازاد، دژی گۆرینی شاره کان بۆ نۆردو گای هه ژارنشینی ئه سیرانی کارخانه کان، و دژی هه قریکی نازاد بوو که ده بووه مایه ی شه رتیکی به رده وامی خۆین خۆرانه.

گه شبینی لیبراله کانی سه ده ی هه ژده م سه باره ت به ژیان و کۆمه لگه نوێیه کان، زاده و به ره نجامی ئه م باوه ره بوو که هه یزه تازه کانی به ره مه هیتان، بی ئه وه ی پیوستیان به چاودیری کۆمه ل و ده ولت بی، سوورانه وه گه رانی خۆیان ریک ده خه ن و خۆ به خۆ به رژه وه ندیانی ناکۆک ساز ده دن. هه ر که ده ستی میژوو ئه م په رده ی وه همم و خه یاله ی دری، گه لیک له و لیبرالانه باوه ریان له ق بوو و نه یان توانی چیتر باوه ر بکه ن که سود په رستی نازادانه و خۆ په رستی ئابوری له گه ل به رژه وه ندی یه کانی کۆمه ل دا سازگارو هاو ئاهه نگه و رکابه ری «رقابه» نازاد به هره یه کی خوا ییه.

رۆمانتیزم، تاراده‌یه‌ک نا ئومیدی ئه‌و که‌سانه‌ی به‌رجه‌سته ده‌کرد که سه‌پریان کرد نامانجه گه‌وره‌کانی لیبرالان: واته‌ نازادی، یه‌کسانی، و برابیه‌تی، نه‌یتوانی جیتی خۆی له‌ نیو بونیاد و ده‌زگا‌کانی کۆمه‌ڵ دا، بکاته‌وه. که‌واته‌ رۆمانتیزم نه‌ک هه‌ر ره‌نگدانه‌وه‌و ده‌نگدانه‌وه‌و ده‌رپری هونه‌ری تاک گه‌رابی و لیبرالیزم بوو، به‌لکو ره‌نگدانه‌وه‌ی تیشکانه‌کانی ئه‌وانیش بوو. پیشه‌سازی تازه، که‌ پتر گه‌شه‌ی سه‌ندو که‌لینی نیوان که‌مال‌خوازی و واقع‌به‌رینتر بوو، نا ئومیدی هونه‌رمه‌ندی رۆمانتیک قولتر بوه‌وه. ئه‌و «هونه‌رمه‌ند» له‌ ژياندا جگه‌ له‌ شه‌ر و تالی چ شتیکی وه‌ده‌ست نه‌هیتا و له‌ راستیدا ئه‌زمونه‌کانی ژيانی به‌پابه‌ندی نازادی گران کربوی خۆی زانی. له‌ چاوی ئه‌ودا ژيان له‌ شاراندا «روح کوژ» و «قیزه‌وه‌ر» ده‌ینواند، مه‌ده‌نییه‌ت و شارستانییه‌تی نوێی هه‌موو به‌ دوژمنی شیعر و هونه‌ر له‌قه‌له‌مدا. خه‌میکی تاری دلی گۆشی؛ مه‌رگ و شه‌وو ته‌نیایی و ئاره‌زووی دنیایه‌کی دووره‌ ده‌ست و نادیار بوون به‌هه‌وینی سه‌ره‌کی شیعر و نووسینه‌کانی ئه‌و. تاقه‌ شتیکی که‌ ئارامی و ئیله‌امی به‌ هونه‌رمه‌ندی رۆمانتیک ده‌به‌خشی خه‌مۆکی، ئالۆزی، ئه‌فسانه‌یی، نه‌هینی ئامیژ، خه‌یالۆی، خومارای و شیتانه‌ بوو. سه‌ره‌نجام گه‌رانه‌وه‌ بو‌ باوه‌شی سروشت و به‌رابردوودا هه‌لگوتن، گه‌وره‌کردنی شاعیرانه‌ی سه‌رده‌می منداله‌تی و خزینه‌ نیو دنیای خه‌یالی ده‌ستکرده‌وه‌، هه‌موو پیکه‌وه‌ بوون به‌مایه‌ی سوکنایی دلی ئه‌وو ده‌وله‌مه‌ندی هونه‌ری ئه‌ویان فه‌راهه‌م کرد.

ئه‌م راپه‌رینه‌ باتینییه «ده‌رون بینی» دژ به‌ ژيانی «روح کوژ» چاوانی هونه‌رمه‌ندی رۆمانتیکی له‌ ئاستی لایه‌نه‌ باشه‌کانی شارستانییه‌تی تازه به‌ست و کارگه‌یه‌ ئه‌وه‌ی رۆمانتیزم ببی به‌ وشه‌یه‌کی ها واتای نه‌فره‌ت و راکردن و هه‌لاتن له‌ مه‌ده‌نییه‌ت و شارستانییه‌ت. شاعیری رۆمانتیک به‌ره‌به‌ره‌ بوو به‌ که‌سیکی یاخیی کۆمه‌لایه‌تی نامه‌سئولی ئه‌وتۆ که‌ ناماده

نییه هیچ جوړه ئه رکیک دهستوځگرئ، یان به رانبه ر به هاونه ژادانی خوځی ههست به چ مه ستولیهت و بهرپرسیاری یه ک بکات. سه ره نجام کار گه ییه ئه وهی که شیعی «باش» ئه وه بی که نئه قلانیتربن و خیالیترین بابته و ته سه وری له خوځی گرتبی، «باشترین به ره هم ئه وه بو که گه ردو توژیکی شیتی پیوه کرابی».

له هه مان کاتدا که هونه رمه ندانی نائومییدی باتین په روه ر خوځیان خسته به ختی ئه فیونی رومان تیزمه وه، هونه رمه ندانی دیکه ش هه بوون که به زه بری بلیمه تی و جیهان بینی هونه ری خوځیان، بوځیان ده رکه وت که گه رانه وه بو سالانی پر شادی و خه یالی مندالی و رابردوی به روالته تاسووده یی به خش، مه حاله و خه یالیکه بیته وده یه و په نابردنه بهر سه وری هه وران له خه یالیکه مندالانه به ولاره چیترب نییه. ئه م هونه رمه ندانه توانیان ههست بکه ن که شارستانیته تی نوئ، به هه موو کرتیتی و نارده واییه کانی یه وه، هه رچی یه ک بی له شارستانیته تی جوتیاری و وه ستاوی فیودالیزم باشتره و ئه وه یزه بیوتنانه ی له سیسته می نوئی به ره هم هینان خسته یه تیه به ردهستی مرؤف، زور له جارن زیاتر توانای خه باتی مرؤفی به رانبه ر به سروشت زیاد کردووه. ئه و هونه رمه ندانه که م و زور په یان به وه برد که تیکدان و شکاندن و تووردانی ماشین «ئامیر» جوړه خه باتیک نییه دژ به نامییزم و ناکوکییه نابوری و کومله لایه تیه کانی داموده زگای وهخت به هه لاتن و نه فی کردنی بی قه ییدو شه رت چاره سه رناکرئ و لانا برئ. ئه م هونه رمه ندانه له بری ئینکار کردنی واقعی نا هه موار که وتنه به رجه سته کردنی بابته تیانه ی واقعی و رووداوه کان و ره خنه گرتنی بویرانه له و واقعیه نا هه مواره ی هه بو، وئه فسانه ی «هونه ربو هونه ر» یان بو هه همیشه له بیربرده وه. ئه وه بو که ریالیزمی نوئ، ئه ور بالزمه ی که جیا وازییه کی فره ی دگه ل ریالیزمی سه ده ی هه ژده یه مدا هه یه، به ربیره ی بالزاک و ئه ستاندال و دیکنز هاته ئاراهه.

بۆ دەركردنى جياوازى سەرەكى نىوان رىاليزمى سەدەى ھەژدەيەم و رىاليزمى سەدەى نۆزدەيەم، دەبى بەرلەھەمووشتىك ئەم خالەلە بەرچاوبگىرى كەتاناخرو ئۆخرى سەدەى ھەژدە، ھىشتاچىنى مام ناوەندى بەتەواوى جلەوى كاروبارى كۆمەلايەتى نەگرتبە دەست وناكۆكيەكانى شارستانىەتى پىشەسازى ئاشكرا نەبوو بوو*.

نووسەرانى رىالستى سەدەى ھەژدەيەم لەئىنگلستان و فەرەنسەداو «پاشان لە ئەلمانىاش» ھەموو ھەرلايەنگىرى چىنى مام ناوەندى بوون كە لە حالى ھەلكشان و راپەرىندا بوو*؛ حالبوكى نووسەرانى رىالستى سەدەى نۆزدەيەم لەئىنگلستان و فەرەنسەدا ھەموويان زۆر بەتوندى رەخنەيان لەو كۆمەلە دەگرت كە دەستكردى ئەم چىنەبوو «چىنى بۆرژوا». بەگوتەيەكى رونتر و سادەتر فاكترەو ھۆى رىالزمى سەدەى ھەژدە خەباتى چىنى مام ناوەندى بوودژى چىنە بالاكان و سۆنگەو فاكترەرى رىاليزمى سەدەى نۆزدەيەم ئەو ناكامى و نارەوايى و بىدادىيە كۆمەلايەتiane بوو كە لە فرمانرەوايى ئەم چىنەو «مام ناوەندى» ھەلقولا بوو.

عادەتەن، ھەرچىنىك كە لە پىناوى وەدەست ھىنانى دەسەلاتى كۆمەلايەتيدا دەخەبتى، بەتاسەيەكى زۆرەو و رۆژ بە رۆژ پتر سوود لە ناسىن و نواندى روداوەكانى ژيان و حەقىقەتە كۆمەلايەتییەكان وەردەگرتت. ھەرشىواژىكى ئەدەبى كەئەزمونى بابەتى و كردهبى لە چوار چىوہى چەمكى نابەرچەستەو خەياليدا چارەسەربكات، يان رووداو و حەقىقەتەكان لەرىگەى لەزەتخوازى شاعىرانەو بى سەر و بەرانەدا ژىر پى بنى، يان فەلسەفەرىسى و وشەو رستە بازى پى پەسندتر بى لە دەربىنى رەوان و راستەوخۆو راشكاوانەى حەقىقەتە زندووەكان، دەبىتە ماىەى نەشونماو بلاوبوونەوہى ھەستى بى موبالاتى دەرەق بە «كاروبارى دنيايى» و خەمساردى و دووركەوتنەوہ گۆشەگىرى لەنىوخەلكاندا و لەئەنجامدا يارمەتى مانەوہى

رژیمی و هخت ددهات شیتته لکردن و لیکدانه وهی واقیع بینانه ی ژیان همهیشه له قازانجی چینی ژیر دهست و بهزیانی چینی دهسه لاتدار دهشکیته وهو دهکه ویتته وه. چینیک که بیهوی راهین بهریابکات ناچاره بو مه حکوم کردنی رهوش و وهزع و حالی و هخت، دهبی هه موو شتتیک وهک چۆن ههیه، ناوها بیینی، بیگری، بیناسیت و بیناسیتی.

بزوتنه وهی چینی بورژوا له نه وروپا له و روهوه له گه ل ده رکه وتن و نه شو نما کردنی ریالیزمدا بو به هاوزه مان که نه م چینه چ ریگه یه کی له بهره دم دا نه بوو ته نیا نه مه نه بی که دهسته برداری واقیع نه بی و سیمای دزتیوی نه و واقیعه بهرونی بهرجهسته بکات و بینوتنی. بیینه سه ره نه نجماگیری: دل به ندی هونه رمه ند به شتی زندوو بهرجهسته و ههست پیگراو باسکردنی نه و شتانه ی که له ته م و مژو ئالۆزی و خه یالرتیسی دوورن، له تاییه تمه ندییه کانی سه رده م و قوناغیتکن که به گۆران و گورانکاری ئاوسه.

بو مان به دیار کهوت که ریالیزمی سه دهی نۆزده یه م جیا وازی گه و ره و سه ره کی هه یه له گه ل ریالیزمی سه دهی هه ژده مدا، به راورد کردنی یه کییک له بهره مه ریالستییه نو پیه کان، بو وینه کو میدیای ئینسانی بالزاک له گه ل کاره کانی فیلدینگ یان فریتاک - دا، جگه له وهی نه م جیا وازییه به ئاشکرا ده رده خات، حه قیقه تیکی دیکه ش بهرجهسته ده کات، نه ویش بالایی لایه نه ریالستییه کانی شیوازی نو یی یه به سه رشیا وازی کۆنه دا. هه ربۆیه ش له و به شه دا که بو ریالیزم ته رخان کراوه، له هه موو شویتیکدا باس هه ر باسی ریالیزمی بالزاک و دیکنز و تۆلستۆیه که له راستیدا نه ده بیاتی ریالستی سه رده می زیرینی چینی بورژوا یان گه یاندوو ته لووتکه ی که مال.

سه‌چاوه‌کان

- ۱- تیوفیل گوتی، شارل بۆدلیر، ل ۲۵ چاپی «له‌ندهن».
- ۲- ۱. پ سوروکین، دینامیکه کۆمه‌لایه‌تی و شارستانییه‌کان، به‌رگی یه‌که‌م ل ۲۰۳ «چاپی ئەمه‌ریکا».
- ۳- له‌لاپه‌ره «۷۶» ی رۆمان و خه‌لکی، نوسینی رالف فاکس «چاپی له‌ندهن» وه وه‌رگیراوه.
- ۴- له‌لاپه‌ره «۴۱» ی هونه‌روکۆمه‌ل، نوسینی پلیخانوف «چاپی ئەمه‌ریکا» وه وه‌رگیراوه.
- ۵- ل «۷۲» ی کتێبه‌که‌ی رالف فاکس.
- ۶- هه‌ریه‌رت رید، فه‌لسه‌فه‌ی هونه‌ری نوێ ل ۱۴۰-۱۴۱ «چاپی له‌ندهن».
- ۷- له‌لاپه‌ره «۱۵۱» ی نامه‌ ره‌خه‌نیه‌یه‌کان، نوسینی ئی. جردن «چاپی له‌ندهن» وه وه‌رگیراوه.

په‌راویزه‌کان

- * ئەگزیستانسیالیزم: هه‌ر چه‌نده ئەگزیستانسیالیزم شتێزایان قوتابخانه‌ی ئەده‌بی نییه، به‌لام چونکه فه‌لسه‌فه‌ی ئەگزیستانسیالیزم به‌ته‌واوه‌تی جیتی خۆی له‌ نیو به‌ره‌مه‌ ئەده‌بییه‌کانی ئەم سه‌ده‌یه‌دا کردۆته‌وه، بۆیه له‌ ریزی قوتابخانه ئەده‌بییه‌کاندا نیتومان هیتاوه.
- * بورجی عاجی: بورجی عاجی، به‌ په‌ناگای خه‌یالی ئەوکه‌سانه ده‌وتری که له‌ چوارچێوه‌ی هه‌ساری دنیای ده‌روونی خۆباندادا ده‌نیشن و به‌هه‌ستی ناسووده‌یی و دلتیاییه‌کی درۆنینه‌وه، خۆ له‌ ته‌نگۆچه‌له‌مه‌و کریتی و ناجوریه‌کانی ژیان ده‌پاریزن و دوور ده‌گرن»
- * هونه‌ر بۆ هونه‌ر: تیوفیل گوتیه‌یه، پیناسه‌یه‌کی دروستی ئەم تیتوریه‌ ده‌کات و له‌ ستایشی بۆدلیردا ده‌لی:!! ئەو لایه‌نی سه‌ربه‌خۆیی مۆتله‌قی هونه‌ری گرت و هه‌رگیز ملی بۆ ئەوه نه‌دا که شیعر ده‌بن له‌ پشتی خۆبه‌وه نامانجیتکی هه‌بن، یان ئەوه‌ی که نامانج و

مه به سټيكي غه يره ز هاروژاندي هه ستي جواني ناسماني جواني به ماناي موله قی جواني له روحي خوټنه ردا هه پي.

* ته بایي و ناته بایي هونه رمنه ندو كو مه ل: ته بایي هونه رمنه ندو كو مه ل له سه ده كاني ناوه راسندا، هم خه ياله دروست ده كات كه بوچی هونه ري سه ده كاني ناوه راسناست مه زني و سه لامه تي زنده ويه تي هونه ري يوناني سه ده ي پي نجه مي نيبه بو سرينه وه ي هم نالو زي وخه ياله ده بي ته وه له بهر چاو بگيري كه وابه سته گي هونه رمنه ند به كو مه له وه، خزه خو نابيته مایه ي پشكو وتني به هره هونه ري به كان، به لكو ته وه ي كه هه ژاري وده وله مهندي هونه ري هه ر سه رده ميك دياري ده كات، چونه تي هم وابه سته گيبه يه نه ك وابه سته بيه كه. مي تو لوزي هونه رمنه ندي يوناني به كو مه له وه ده به ست، حالبو كي مه سيحيه ت، په يوه ندي نيوان هونه رمنه ند و كو مه لگه يي سه ده كاني نيوه راسني پيك ده هينا. له مي تو لوزيدا، به پيچه وانهي مه سيحيه ته وه، چ جوړه ناكوكيبه ك له نيوان مه دي ل و ناره زووه نينسانيبه كان وبنه ما مه زه بي كاندا نيبه و مرؤف دووره له نيكه راني هه ميشه يي مه رگ و چاره نووس و «سزا» وه. له بهر ته مه يه كه له تراژيديا كاني يوناني - دا، شاعير پرده داته چاره نووس و به سه ري دا سه ر ده كه وي. له ناييني مه سيحيه ت، خه لكي له خزمه تي خوا وه ندادان، حالبو كي خودا وه نداني ته فسانه يي يونان له خزمه تي خه لكيدا دانراون. مي تو لوزي، مرؤف له سروشت و ته بي عه ت نزيك ده كاته وه و به هوي نيوه روكي خه يال ورووژين وئيلهام به خش خويه وه، زهوقي هونه ري په روه رده ده كات وده وله مهندي ده كات، كه چي مه سيحيه ت، په رده له نيوان سروشت و به شه ردا داده ني، فيكرو خه يالان له چوار چيوه ي «گوناح» و «پاداشت» دا هه پس ده كات و فكر له كنوكو هه ول و ته قه لاه گه ران له ته بي عه ت دا مه نع ده كات. وه ك هيگل - ييش ده لي: «نایني هلينك Hellenic» «مه زه بي يوناني كو ن» مه زه بي جواني، هونه ر، نازادي وئينسانيبه ته. «هه روه ها به گوته ي كارل ماركس، خوا وه نداني يونان، ته نيا له بهر خاتري جواني و شكو وبالا بي نه وان ده په رستران، پيوه ندي خوا وه ندان به خه لكيبه وه وه ك پيوه ندي نيمه و ماسيي مازنده رانيبه كه نه چاوه رواني يارمه تي لي ده كه ين ونه ده ترسين كه نازاريكمان پي بگه يه ني.

* هه لاتن له گه نده لى: ئه وهى كه مايهى سه رنجه، ئه وه به كه لايه نگرى «هونه ر بۆ هونه ر» هه ر كه تامانجى كى كۆمه لايه تى بۆ خۆى ده دۆزيبه وه، خيراو بى چه ندو چون ده ستى له «هونه رى روت» هه لده گرت، ئه گه ر بۆ ماوه به كى كورتيش بووايه، باشتري وينه شارل بۆ دليره كه كاتى تۆفانى شۆرشى «۱۸۴۸» به ربابوو، رۆژنامه به كى شۆرشگيرى بلا وكرده وه تيوورى هونه رى روتى ناو نا مندا لانه. به لام سه ركه وتنى نه يارانى شۆرش بووه مايهى ئه وهى كه بودلير سه ر له نوئ باوه ر به تيوورى «مندا لانه» ي هونه رى روت په يدا بكا ته وه. له گه ل ئه مه شدا نابى وا بزانى كه هه موو لايه نگرانى «هونه ر بۆ هونه ر» خوازبارى گۆرىنى پيوه ندييه چينا به تيبه باوه كان بوون. زۆر له وانه ته نيا له «بى سه ليقه بى» خه لكانى سه ر به چينى مام ناوه ندى بيزار بوون، نه ك له حكومه ته كه ي ئه م چينه.

له ئينگلسستاندا چينى مام ناوه ندى تا ناوه راستى سه دهى هه ژده سه رقالى خه بات بوو دژى خانه دانان؛ له فه ره نسه دا چينى مام ناوه ندى له سالانى كۆتايى سه دهى نۆزده به مدا * هاته سه ركار و له ئه لمانيادا، به هۆى پاشكه وتوى پيشه سازيبه وه، ئه م چينه تا ناوه راستى سه دهى نۆزده م هه رله ژير ده سه لات و فه رمانه واي فيوداله كاندا بوو.

* نووسه رانى ربالستى: دانيه ل ده فۆ، ريجارد ستيل، سه مۆئيل ريجارد سۆن و هنرى فيلدينگ له ئينگلسستان (ناوه راستى سه دهى هه ژده به م) پير بومارشه و مرسيه له فه ره نسا (ئاخرو ئۆخرى سه دهى هه ژده به م) وگوستاف فريتاك و گوتفريدكه له ر له ئه لمانيا (ناوه راستى سه دهى نۆزده) هه موويان له و نووسه ره ربالتيان هه ن كه له چيروك و شانۆنامه كانى خۆياندا ستايشى چاكييه كانى چينى مام ناوه ندييان كردوه و عه يب و عاره كانى خانه دانى و ئه شرافيه تيان خستوته روو.»

شەشسەنچە يەككەم

رياليزم چىيە؟

پېنناسەي رىياليزم بەۋەي كە برىتتىيە: «لە نواندەنەۋەي ژيان ۋەكو چۆن لە واقىع دا ھەيە»، ھەرچەندە دروستە بەلام ئالوزو نامەفھوم ۋلە ھەمان حالدا نىشانەي سادەروانىيە بۆ ژيان. راستە رىياليزم برىتتىيە لە دەرپرېن ۋنواندنى واقىع بىنانەي ژيان ۋ رووداۋەكان، بەلام نە ژيان ۋ نە رووداۋ واقىع ھىچيان ئەۋەندە سادەو يەك دەست نىن. ژيان دياردەيەكى ئالوزو تىكەل ۋ پىكەلە كە بە ھۆي فاكتەرى بزوتىنەرى جۆراۋجۆرو ناديارەۋە، كە لە ھەلومەرجى تايبە تىدا دىنە ئاراۋە، گەشە دەكەن ۋ دەمرن، دروست بوۋە.

واقىع لەۋەي كە «ھەيە» ۋ «دەبىنرئى ۋ لەبەر چاۋە» زۆر ئالوزتر ۋ قوولترە. بۆيە رىياليزم برىتى نىيە لە وىنەگرتنىكى فوتوگرافىانەي موو بەمووى ئەۋەي ھەيە ۋ لەبەر چاۋە. دانانى دياردە روالەتى ۋ سەرڤە سەرڤەكان لەبرى واقىع، ھىچ ئاكامىكى نابى جگە لە لادان لە رىياليزم ۋ خزىن بەرەۋ باۋەشى ناتوراليزم.

ئەۋەي لا (فارک)ى رەخنەگرى تىژىنى رىالىستەكانى فەرەنسا دەربارەي رىبازى شىتەلكارى كارل ماركس دەينوسىت، گەلىك لەو رىساۋ ياسايانەي كە بناغە ۋ پاىەي رىياليزم پىك دىنىت، دەگرىتە خۆ: «ئەۋ تەنيا بە لىكۆلىنەۋە ۋ تۆژىنەۋەي روالەتى ۋ سەرڤە سەرڤە دەست بەردار نەبوو، بەلكو چوۋە قولايىيەۋەۋە پاژەكانى لەبازنەي كارىگەرى متقابل -دا تاقىكردەۋە.

هه‌ریه‌کیک له‌م پاژانه‌ی جیا‌کرده‌وه‌و سه‌رگه‌رمی تاقیبه‌ی می‌ژووبی ژیا‌نی هه‌ر یه‌کیک بوو. نه‌وجا کاری یه‌که‌می به‌رانبه‌ر به‌دووه‌م و به‌په‌چه‌وانه‌وه‌ خسته به‌ر ورده‌ بین‌ی لیکۆ‌لینه‌وه، دوای نه‌نجام دانی نه‌م کاره‌ که‌وته لیکۆ‌لینه‌وه‌ی په‌یدا‌بوون، گۆ‌ران، ره‌وتی یه‌ک ده‌ست و ئاراسته‌ی واقیعه‌ی مه‌به‌ست و بنه‌ره‌تیه‌ترین کارو‌کاردا‌نه‌وه‌ی نه‌و واقیعه‌ی خسته به‌ر ورده‌ بین‌ی لیکۆ‌لینه‌وه‌وه. نه‌و له‌ لیکۆ‌لینه‌وه‌کانیدا هه‌رگیز یه‌ک دیارده‌ی وه‌ک شتی‌ک ته‌نیا که‌ له‌ چوار‌چیه‌ی دیوار‌تیک‌داو بی‌ هیچ جو‌ره‌ پیه‌نده‌یه‌کی ژینگه‌ی بی‌ بوژی، نه‌خسته‌وته به‌ر لیکۆ‌لینه‌وه، به‌لکو ده‌زگای ئالۆ‌زی نه‌م دنیا‌یه‌ی که‌ هه‌میشه له‌ گه‌راندا‌یه له‌ بوته‌ی تاقی‌کرده‌وه‌ی دانا‌وه». (١)

چونکه واقیعه ته‌نیا به‌ هۆی نه‌م جو‌ره‌ ریبازه‌ زانسته‌یه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وی و که‌شف ده‌بیت، بو‌یه‌ ریبالیزم ته‌نیا له‌ ریگه‌ی ریبازی زانسته‌یه‌وه‌ ده‌توانی واقیعه‌ که‌شف بکات.

واقیعه، خوانی‌کی ئاسمانی نه‌گۆ‌ر نییه، به‌لکو دیارده‌یه‌کی می‌ژووبی و کۆمه‌لایه‌تیه‌یه که‌ به‌هۆی کاربگه‌ری رووداوانی ناکۆ‌که‌وه، له‌ گۆ‌رانی به‌رده‌وامدا‌یه. نه‌م «رووداوه‌ ناکۆ‌کانه» که‌ له‌ قۆ‌ناغی‌کی می‌ژووبی دا واقیعه دیاری ده‌که‌ن، به‌خۆ‌یان به‌ره‌نجام و زاده‌ی زنجیره‌یه‌کی بی‌ کۆ‌تایی پیه‌نده‌یه‌کانی هۆ و نه‌نجامن، که‌ به‌ بی‌ زانی‌نی نه‌و هۆ‌کارو و نه‌نجامانه، تیگه‌یشتنی هه‌قیقه‌ت مه‌حاله.

ده‌توانی‌ بوتری که‌ ره‌وتی په‌ره‌سه‌ندنی هه‌قیقه‌ت له‌ ره‌وتی می‌ژووبی مرۆ‌ف و خه‌باتی مرۆ‌ف دژ به‌ سروشت و ته‌بیعه‌ت، جیا نییه؛ به‌لام می‌ژووش یاسای بابته‌ی تایبه‌تی خۆی هه‌یه و هه‌قیقه‌ته‌ می‌ژووبیه‌کان هه‌روا به‌ ئاسانی و به‌که‌شف کردن نایه‌نه‌ ده‌رک‌کردن و تیگه‌یشتن.

چونکه هه‌موو به‌ها کۆمه‌لایه‌تی، نه‌خلاق، داب و نه‌ریت و خوو خده، بی‌روبا‌وه‌ری گشتی، هرزو تایبه‌ته‌نده‌یه‌ فه‌ردیه‌یه‌کان، هه‌موویان دیارده‌و

ره‌نگدانه‌ی هه‌لومه‌رجی کۆمه‌لایه‌تی دیاری کراون، هه‌ر کاتی بویستری
حه‌قیقه‌ت مه‌به‌ست بی، ده‌بی ئەم دیاردانه له سایه‌ی هه‌لومه‌رجی ئەو
کۆمه‌لگه‌یه‌دا هه‌لسه‌نگینری که ئەو دیاردانه‌ی هیناوه‌ته ئاراوه.

با نمونه‌یه‌ک بێنینه‌وه: ئیمه هه‌موومان بێگه‌ردی و پاکیزه‌یی بی غه‌لوغه‌ش
به‌شتیکی له‌به‌ردلان ده‌زانین و ستایشی ده‌که‌ین و چه‌په‌لی و کریتی و گنخاوی
به‌ناخۆش و ناشیرین ده‌زانین و قیزی لی ده‌که‌ینه‌وه. هه‌مووشمان چیرۆکی
زۆرمان خۆیندۆته‌وه که نووسه‌ره‌کانیان پاش به‌راوردکردنی «بێگه‌ردی و پاک
له‌به‌ردلان» ی ده‌وله‌مه‌ندان له‌گه‌ل «به‌د به‌ختی قیزه‌ره‌وه‌ی» هه‌ژاران و
بێنه‌وايان، که‌وتونه‌ته ستایشی «خۆش زه‌وقی و سه‌لیقه‌» ی ده‌وله‌مه‌ندان.
چاکه، ئایا ئەم جوژه کتیبانه ده‌کریت به‌ریالیستی دابنری؟ ئەگه‌ر ریالیزم
بریتی بوايه له «نواندنه‌وه‌ی ژیان وه‌کو چۆن هه‌یه و ده‌بیسری» ئەم چیرۆکانه‌ش
به‌به‌شتیک له‌به‌ره‌می ریالیستی ده‌ژمیردران؛ به‌لام ریالیزم به‌وینه‌گرتنی
ئه‌وه‌ی که ئیمه ده‌یبینین قه‌ناعه‌ت ناکات، به‌لکو هه‌میشه‌فاکته‌رو
هه‌لومه‌رجه کۆمه‌لایه‌تییه‌کان له‌به‌رچاو ده‌گرێ و ره‌چاوی ده‌کات. که‌واته
نووسه‌ری ریالیست یه‌که‌م جار هه‌ول ده‌دات تا تیبگات که بۆ چی ده‌وله‌مه‌ند
چاک و به‌سه‌لیقه‌و زه‌وقه‌ و پیاویی بێنه‌وا به‌دبه‌خت و کریت و چه‌په‌له.
هه‌رکاتی ئەم حه‌قیقه‌ته‌ دۆزرایه‌وه‌و بنویتری ئیدی هه‌موو شتیکی ده‌گورێ.
«چه‌په‌لی» هه‌ژار ئیدی «قیزه‌وه‌ر و نه‌فرین» نا بی، به‌لکو هه‌ستی هاو
سۆزی و هاوده‌ردیمان له‌لا ده‌ورویتی؛ وه‌کو چۆن «پاکی» ده‌وله‌مه‌ندان له‌بری
«له‌به‌ردلانی» دل ده‌گوشی.

به‌م پێیه ریالیزم له‌گه‌ل وینه‌گرتنی فوتوگرافیانه‌ی دنیای دیارو و به‌رچاو
یه‌ک نییه. هه‌رکاتیکی ده‌برینی دروستی رواله‌ته‌کان جووت بی له‌گه‌ل
به‌رجه‌سته بوونی نادروستی پێوه‌ندییه کۆمه‌لایه‌تییه‌کاندا، ریالیزم ده‌گورێ بۆ
ناتورالیزم. چاوانی هونه‌رمه‌ندیکی که ته‌نیا یه‌ک ئاراسته، یه‌ک لایه‌ن، یه‌ک

فاکتهر، یهک رهگهز و یان یهک جوړه ژبان دهبینی، نا توانی نه مه کداری ژبان بی وهک چوڼ له واقیعدا هه یه. نیمیل زولا و نوسه رانی دیکه ی ناتورالیست که پتر دلبه ندی بایولژین تا دلبه ندی میژووی میژووی، ناتوان له م خاله بگهن که بیرو هرزو کارو رهفتارو نه توارو داب و نه ریت و خووخده ی مرؤف دیارده و رهنگدانه وهی پیوه ندیبه کومه لایه تیبه کانی وهخت و ناتوانی ته نیا له ریگه ی فیزیولوژیبه وه روون بکرینه وه.

هه ره له بهر نه مه یه که زولا و په پره وانی زولا باوه ریان و ابو که نووسینی رومان له نه نجامی نه زمونی زانستی ناو تاقیگه ده چیت، و گوستاف فلویر باوه پری و ابو که «ده بی بنیادهم به جوړی به رجه سته بکری وهک بلنی ی فیل و مارمیتلکن... نایا پیوسته هونه رمه ند له بهر خاتری ددانی دریتی نه م و شه ویلاگه ی زه لایه نه و خوی بدزیتته وه؟ پیشانیان بده، قاوغیان بشکینه، له شووشه ی سپرتو دا هه لیان بگره، کاری تو هه ره نه مه یه و بهس؛ داوه ری نه خلایان ده رباره مه که. چما تو سوسه ماری تا نه م کاره بکه ی؟» «۲»

نالیره دایه که جیا وازی نیوان ریالیزی سادق هیدایهت و ناتورالیزمی سادق چوبهک به دیار ده که وی. هیدایهت مرؤف به بونه وه رتیکی نابرومه ندی پایه به رز ده زانی که به شپوه یه کی ناچاری و نیجباری به چه په لایه کومه لایه تیبه کان له و تاوه. که چی نه و مرؤفه ی که له چیرۆکه کانی چوبهک - دا به رچاو ده که ون، تاقه بزوتنه ریان له ژباندا، هیزه شه هوانی و غه ریزه و ناره زوه هه یوانیبه کانیانه، چه په لای و کریتی نه و نه وان زاده ی خودی خو یانه؛ له بری نه وهی دلبه ندی کاروباری به رزی به شه ری بی پتر پایه ندی لایه نه هه یوانی و نا ناسایی و قیزه وه ره کانی ژبان ه شیکردنه وهی ریالیستی ژبان له سه ر بناغه ی واقع روده نری، به گوته یه کی دی، نارمانجی ریالیزم تاقیب و ده برینی چونیته تی واقع ی هه ر شتییک و پیوه ندی ده روونی نیوان دیارده یهک و دیارده کانی دی یه. نه ده بیاتی ریالیستی بونه وه رانی سروشتی و

کۆمهلايه تى وهك بوونه وهرانى تاك و سه ربه خو ناخاته بهر ليكۆلينه وه، به لكو وهك زنجيره كارو كاردانه وه يه كه بى كۆتايى رهفتاريان ده گه ل دهكات. هونه رمه نديك كه «ئامۆژگارى» فلوپير بو هونه رمه ندان، له گوئى دهكات و چه ندين سه عات له بهردهم دره ختيكدا يان كۆمه له ئاگريك - دا ده نيشيت و ليين راده مي ئى تا تايه تمه ندييه كانى «كه شف» بكات و له قالبى كى هونه رمه ندانى گونجاودا ده رى بپري، خوئى له واقيعى زيندوو مه حرووم دهكات.

ديتنى يهك دياردهى ته بييعى وهك يهك شتى تاك وته نيا، ئه و ئه و ديارده يه له ديارده كانى دى و به شيوه يه كه گشتى له ته بييعه ت و مرؤف داده پريت. ئه و دار خورمايه ي كه له بيا بانه وشك و گهرمه كانى عهره بستاندا ده روپيت و بهرو بو م ده گري، جيا يه له و دارخورمايه ي كه له باخى روه كه كانى پاريس - دا به خيو ده كرى.

پتوه ندييه كانى دارخورماي يه كه م له گه ل ژينگه ي سروشتى و مرؤفدا جيا يه له پتوه ندييه كانى دارخورماي دووهم: ئاشكرايه كه ئه م تايه تمه ندى و خه سلته جيا وازانه، ته نيا به ديتنى دره خته كه به شيوه يه كه تاك و بى ره چاو كردنى په يوه ندييه كانى دره خته كه له گه ل ژينگه و مرؤفدا، نايه ته ده رك كردن و تيگه يشتن. له بهر چاونه گرتنى پتوه ندييه كانى بونه وهران له گه ل ژينگه دا، ده بيته مايه ي كه م و كورى بينينى هونه رى و وينه گرتنى ته بييعه تى بى گيان ده كاته بريكارى ده ره كه ژيانى زيندوو.

نوسه رى ربالست، ژيان به گشتى و رووداوو خه سلته ته به شه ريبه كان به تاييه تى، وهك ره وتيكي يهك يه كه ي بهرده وام و ته و او كه رى يه كدى ره چاو دهكات و له بهر چاو ده گري. نهك وهكو زنجيره ديارده ي جودا كه چ پتوه ندييه كيان به يه كدى و هه لومه رجي مي ژووى وه خته وه نه بى. ئه گه ر نوسه ريك و پنه يه كه «واقيعى» و دروستى ژيانى چينه بالاكان بخاته

به‌رده‌ستی خوینەر، به‌بی ئه‌وه‌ی حساب بۆ ناکوکی و په‌یوه‌ندییه‌کانی نیوان چینه‌کانی خواره‌وه و سه‌ره‌وه بکات؛ ئه‌وا وینه‌که‌ی ره‌نگدانه‌وه‌ی واقع نییبه‌وه به‌م پتیه‌ ناچیتته‌ خانه‌ی ریالستییه‌وه.

به‌م پتیه‌ نووسه‌ری ریالست، ژبانی چینه‌ چه‌وسینه‌ره‌کان، هه‌میشه‌ له‌گه‌ڵ ژبانی چینه‌ چه‌وساوه‌کاندا به‌راورد ده‌کات و هه‌رگیز ناتوانی کوپه‌وه‌ری و بینه‌وایی یه‌ک‌کیان له‌گه‌ڵ ده‌سه‌لات و به‌خته‌وه‌ری ئه‌وی تریاندا به‌راورد نه‌کات و رووبه‌رووی یه‌کدی دایان نه‌نی. فلۆبیر، هه‌رچه‌نده‌ له‌باری فراوانی روانگه‌ی ریالستییه‌وه به‌پتی به‌لزاک و ستانداڵ دا ناگات، کاتیک که‌ له‌ مادام بۆقاری دا شکۆداری سه‌رسام که‌ری یه‌ک‌یک له‌ کۆره‌گه‌وره‌کانی سه‌ماو عه‌یش و نۆشی خانه‌ دانان دا وه‌سف ده‌کات، کۆمه‌لیک جوتیاری برسایش نیشان ده‌دات که‌ ده‌موچاوی خۆیان نوساندووه‌ به‌جام‌خانه‌ی کۆشکی سه‌ماکه‌وه‌وه به‌ عه‌زته‌وه‌ ته‌ماشای ده‌که‌ن، هه‌روه‌ها له‌دیمه‌نی کاریگه‌ری بازاری مه‌کاره‌دا، کوله‌مه‌رگی و روخساری شتیاوی پیره‌ژنیکی دیته‌اتی له‌گه‌ڵ بریق و باقی بورژوايان به‌راورد ده‌کات و ده‌لی: «... به‌لی، نیوسه‌ده‌ له‌ کوبه‌یه‌تی به‌رانبه‌ریه‌ بورژوايانی پر بریقوباق وه‌ستا بوو.»

هه‌روه‌ها نووسه‌ری ریالست که‌ ده‌زانی واقع چۆن پابه‌ندی گۆرانه‌، هه‌ول ده‌دات ژبانی سروشتی و کۆمه‌لایه‌تی له‌به‌ر رۆشنایی گۆرانکارییه‌ ژینگه‌یه‌کاندا پیشان بدات، کاتێ که‌ مۆپاسان له‌چیرۆکی «Une vie» دا = یه‌ک ژبان، خۆشه‌ویستی وزه‌ماوه‌ندو پتیه‌ندییه‌ تایبه‌تییه‌کانی قاره‌مانه‌کانی خۆی وه‌سف ده‌کات به‌بی ئه‌وه‌ی ئه‌وگۆرانکارییه‌ له‌به‌رچاو بگری و شی بکاته‌وه‌ که‌ له‌وه‌زع و حالێ ژینه‌گه‌دا روویان داوه‌، وه‌ک دارووخان و هه‌ره‌سی خانه‌دانی، له‌راستیدا مه‌سه‌له‌ روحی و ده‌رونییه‌کان له‌مه‌سه‌له‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان جیا‌ده‌کاته‌وه‌ و خۆی لییان ده‌دزیتته‌وه‌. هه‌ربۆیه‌ش که‌بوونی کۆمه‌لایه‌تی خانه‌دانی و ئه‌شرافیه‌ت، که‌ له‌ نووسینه‌کانی به‌لزاک -

دا به شپوه به کی نه و په پری زیندوو ناشکرا ده بیت، له بهرهمه کانی مویسان - دا دپته خواره وه بو ناستی ژيانیکي وشک و مردوو؛ وهسفی مویک؛ قولله و قه لاتان، که لویه لی رازانه وه و هموو هوکاره کانی تری ژيانی خانه دانی ته نیا دیمه نیکي بی گیان له بهر دهستی مویسان دا داده نتي که هیچ جوړه په یوه ند بیه کی نوزگانی وزندووی به بابته تی چیرۆکه که وه نییه. «۳».

یه کیک له نیشانه کانی ریالیزم نه وه یه که تاییه تمه ندی و نه نجامه کومه لایه تییه کانی رووداوه روژانه کان و تاییه تمه ندی نه و مرؤفانه ی که رووبه پرووی نه م رووداوانه ده بنه وه، ده کات به بناغه ی کاری خوئی. نووسه ری ناتورالیست له بری نه وه ی پشت به تاییه تمه ندی و نه نجامی کومه لایه تی ژيانی روژانه و مرؤفه نییه کان بیهستی، خوئی به وهسفی ورده شتانی که وه خه ربیک ده کات که بایه خی پله دوویان هه یه. بو وینه له «فیلمونه ی خوشکی پیروژ - ی برایانی گنکور» دا شیکردنه وه ی دهرروونی و روحی له گه ل وهسفی وشک و برینگی جوزئیاتی خه سته خانه که دا، که شوینی روودانی چیرۆکه که یه، دایه تیکه ل ده بیت، به جوړتیکه که ورده کارتیکانی وه سف کردن دهر باره ی نه شته رگه ریبه پزیشکی و نامیره کانی نه شته رگه ری، ژيانی قاره مانانی چیرۆکه که و مه سه له سه ره کی یه کانی خستوته ژیره وه و نی کردوون. هه ریو یه، یه کیک له ره خنه گرانی هاوچه رخ پیی وایه که «نه م جوړه ریالزمه - شپوازی زؤلاو برایانی گنکور» بو وه مایه ی تیشکانی خوئی، چونکه له نیتو چره وهسفی جزئیات - دا که له سایه ی هیچ جوړه نه خشه یه کی گشتیدا ریک نه خرابوو یان چ نامانجی کی دیاری نه بوو، رتی خوئی بزکرد. نه نجام نه وه بوو که وینه گرتنی ژيان له لایه ن نه وانه وه پارچه پارچه بیی و نه و جا ناواقیعی بیی...» (۴)

له بهر انبه ر نه م شیوازه ریالیزمه دا، به لزاک هه یه که وپرای نه وه ی له وهسفی ورده شته کانی روژانه غافل نییه و پشت گوئیان ناخات، نه و جاش خه می خوئی

بۆ نواندن و بەرجەستە کردن و شیکردنەوێ ناکۆکی و رووداوەکانی ناو
قولایی ژیان تەرخان دەکات. بەلزاکی تەنیا لەبەر ئەمە وەسفی وردەشتان
دەکات تابتوانی ئەو هیزە نادیارە کۆمەلایەتی و ئابووریانە بەرجەستە بکات
کە کاریگەری بەسەر رەوتی ژیان تاک و رووداوەکانەوێ هەیه. بەلزاکی
جگەلەوێ رووداوە قوولەکانی ژیان بەر وردەبینی لیکۆلینەوێ دەخات،
کاریگەری هەست و نەست و دەرونی فەردی لە پەرەسەندنی رووداوەکاندا
فەرامۆش ناکات، بۆیە ئەو شیکردنەوێیە لەمەر رووداوەکانی ژیان دەیکات.
هیچ کاتیک و شک و مردوو نییە. وەک چۆن جۆرج لۆکاش - ی رەخنەگری
نیوداری هاوچەرخ دەلی: «لەنووسینەکانی بەلزاکی - دا، رەنگدانەوێ و
بەرجەستەبوونی مەسەلە مەتریالیکیان هەمیشە لەگەڵ ئەو کاردانەوانەدا
کە لە ئارەزوو خۆزی تایبەتیییەکانی قارەمانەکانییەوێ هەلەدەقولین هاوژاد و
جووتە. ئەم شیتاوە - هەرچەندە بەروالەت کاری خۆی لە تاکەوێ دەست
پێدەکات - تیگەیشتنی قوولی پێوەندییە کۆمەلایەتی و نرخاندنی دروستی
ئارەزوو کە لەکەلەوێ رەوتی کۆمەلایەتی گرتۆتە خۆو، کە گەلیک لەمیتۆدی
«زانستی» و شکی ریالستانی پاش ئەو قوولتر و دروستترە.» «۵».

گرنگترین تایبەتمەندی ئەدەبیاتی ریالستی، وەسفکردنی مەرۆفە بەشیتوێ
بوونەوێریکی کۆمەلایەتی. بەگوتە یەکی دی، ریالزم، لەزەمینەو هەلومەرجی
کۆمەلایەتی وەخت دا بۆ رەگوریشەو رەفتاری مەرۆف دەگەرێ. ئەم شیتاوە
سیفەتە «چاک» و «خراو»ەکان بەدیاردەو سەرشتی و خودی مەرۆف نازانی.
بەلکو بەبەرەنجامی کۆمەلگەیان دەژمییری. ریالست، کەسیکە کە
پێوەندیەکانی نیتوان تاک لەلایەکەوێ، بیروھزرو ئومیدو خەیاڵانی پوچ و
نائومیدی و کلۆلیی ئەوان «تاک» لەلایەکی دییەوێ بە بەرەنجامی کۆمەلینک
ھۆکاری دیاریکراوی کۆمەلایەتی بزانی کە لە ژینگە یەکی تایبەتیدا دیتە
ئاراو و لەھەلومەرجیکی تایبەتیدا نامیتنی.

ئەو شتەي كەلايەنى كۆمەلايەتى بە مرۆف دەدات، پەيوەندى يەكانىيەتى لەگەل مرۆفانى دى دا، بۆيە ھەرچى گىروگرفتىك كەلەژياندا بەرۆكى مرۆف دەگرى و دىتەرىي، لەپىتوەندىيە كۆمەلايەتییەكانەو ھەلدەقولیت. جوزیتف كۆنراد. بۆنمونه، نووسەرىكە كەقارەمانانى چىرۆكەكانى خۆى بە بوونەوهرانى كۆمەلايەتى حسیب ناكات و نازانى، بەلكو بەبوونەوهرانى تەبیعی. و سروشتیان دەزانى. ئەو ھى كەسەرنجى ئەم نووسەرە رادەكیشیت، پىتوەندىيەكانى تاك تاكى كۆمەل بەیەكتەرەو لە ژینگەيەكى كۆمەلايەتى تايبەتیدا نییە، بەلكو پەيوەندى ئەوان لەگەل ژینگەي سروشتیدا دەخاتە بەرزەين. زۆریەي قارەمانانى چىرۆكەكانى، ھىزو توانای خۆیان لەبواری بەگژا چوونى تۆفانى دەربایان و لە مەيدانى رووبەرووبونەو ھى خەتەرى شاراو ھى نىو جەنگەلاندا دەجەرىيەن.

لە زۆریەي نووسینەكانى كونرادا سىماي مرۆفى شارستانی و تەنانەت رەنگدانەو ھى شارستانیيەت نابىرى. ھەندىك لە قارەمانانى چىرۆكەكانى كۆنراد لە ژىر كارىگەرى ھاندەر و غەریزەي سەرەتايى و نیمچە كىویدا ھەلسوكەوت و رەفتار دەكەن و ھەندىكیان بە جۆرى و پىنەگىراون و ھەك بلىي بتوانن لە ھەر سەدە و تەنانەت لە ھەر ولايتىكدا بژين بەتايبەتى لە چىرۆكى گەلۆران - (دا).

و پىنەگرتنى مرۆف و ھەك بوونەوهرىكى كۆمەلايەتى تىگەيشتن و دەر ككردنى ئەم مەبەستە دەخوازیت كە پىتوەندى زبندوو ئۆرگانى لە نىوان مرۆف و ژینگەي مرۆف دا ھەيە. ئەم مەبەست و بابەتە گرنگترین پاژى پرنەسىپى «گشتیيەتى شتەكان و كەسەكانە». لە چىرۆكى رىالیستیدا ھەمیشە ئەم پرنەسىبە رەچاو كراو ھەمیشە داوىكى قايم چارەنووسى تاك و دنیای دەوروبەرى تاك پىكەو دەبەستى. لە روانگەي بۆ چوونى نوسەرى رىالیستدا، ژینگەي كۆمەلايەتى و سروشتى تەنیا لایەنى «روالەتى/منظرە)

نییه، به لکو له حوکمی فاکته ریکی زیندوو دایه که ماهییهت و نیوه روکی رووداوه کان دیاری دهکات. له نیو به ره مه ریالیستییه گه وره کانی، وهک رو مانه کانی به لزاک و تو لستوی، کوړی میوانداری، کوپونه وهی ره سمی، دادگاگان، مهیدانه کانی شهر، دیمه نی شه قامه کان... هتد، به دیمه ن وروالته تی ریکه وته کی ناژمیردرین، ئەم دیمه نانه له راستیدا هوکارن تا هزو بیرو چه مکه کان وینه یه کی واقعی وهر بگرن و وهک فاکته ریکی بزویته ر دهره که ون که چو نیه تیبی روودانی رووداوه کان و چاره نووسی قاره مانانی نیو چیروکه که دیاری دهکن. به هوئی ئەو په یوه ندیه داخلیه وه که له گه ل قاره مانان و زه مینه ی چیروکه که دا هه یانه، ئەم دیمه نانه له وینه ی ووالته تی روت و دیمه نی ریکه وته کی دینه ده ری و ده بن به ره گه زی پیوسی تی ژیان قاره مانانی چیروکه که. که چی، ئەو دیمه نانه ی که زولا وه ستیانه وینه یان ده گری له هه موو جوړه پیوه ندیه کی ریالیستی له گه ل قاره مانانی چیروکه که دا به دهره و زیاتر له و تابلو مزو و شکو دارانه ده چیت که به چاره نووسی مروقه وه په یوه ست نییه. ئەم جوړه وه سفه «به لای که مه وه» لایه نی قه زاو قه ده ری و خاموشی به چاره نووسی مروقه ده دات و له لایه کی تره وه مروقه به ته واو ته تی له ژینگه داده بری.

که مالی به ره می ریالیستی به نده به که مالی ئەو تابلویانه وه که نووسه ر له مهر شته بناغه یی و زیندوووه کان و له مهر ره وتی ژیان مه به سته وه وینه یان ده گری و ده کیشی. ریالیزم له نیو رووداوو واقعیه چرو قه ره بالغ و جه نجاله کانی وهخت دا زیندوووترین و بنه رت ترینیان هه لده بژی. به پیچه وانیه نووسه ری ناتورالیسته وه، که شته ووالته تی و سه رقه سه رقه و ریکه وته کی و په راگه نده کان ده خو تینیته وه، ریالیست، ده که وینه به رجه سته کردنی رووداوه کاریگه رو به رده وام وزیندوووه کان و له بری ئەوه ی یه ک برگیه ژیان وهر بگری و مامه لیه له ته ک دابکات و قه ناعهت بکات، هه موو ژیان دهکات به بابته تی مامه لیه هونه ریانه ی خو ی (مامه لیه له ته ک هه موو ژیاندا

دهکات و دهیداته بهر زهین).

له گه‌ل ئه‌مه‌شدا، بۆ ئه‌وه‌ی بابه‌ته بنه‌ره‌تییه‌کانی به‌ شپوه‌یه‌کی ته‌واو له قالی‌ی هونه‌ریدا به‌رجه‌سته‌ ببن، بی گومان پتویست نییه که ئه‌ندیشه‌ و بی‌ره‌نگده‌ره‌وه‌ی ته‌واوه‌تی و هه‌موو نیوه‌رۆک و تاییه‌تمه‌ندی یه‌کانی بابه‌تی خواستراو بی. مانای واقیع بینی و واقیع نووسی ئه‌وه نییه که هونه‌رمه‌ند هه‌رچییه‌ک بدینی بی رتوش و ده‌ستکارییان حه‌قیقه‌ته به‌رجه‌سته‌کان هه‌لبه‌شتری و وه‌ک خۆی وینه‌ بگری. یه‌کیه‌ک له جیاوازی یه‌ سه‌ره‌کییه‌کانی نیوان ناتورالیزم و ریالیزم ئه‌مه‌یه که له هونه‌ری ریالیستی-دا ئه‌ندیشه‌ی ناته‌واو عه‌کسکه‌ره‌وه‌ی لایه‌نه ته‌واو و بنه‌ره‌تییه‌کانی دیارده‌ی مه‌به‌سته، که‌چی له هونه‌ری ناتورالیزم-دا (که به‌په‌چه‌وانه‌ی ته‌سه‌وره‌وه هه‌ول ده‌دا وینه‌ی ته‌واو به‌ده‌ست بدینی) ئه‌ندیشه، که به‌هه‌مان ناته‌واویی خۆبه‌وه، لایه‌نه بنه‌ره‌تی و نابنه‌ره‌تی یه‌کان له یه‌ک ریزدا داده‌نی (ئه‌مه جگه له‌وه‌ی که زۆر جار بابه‌تی ئاسایی و کۆن و سواو، تاییه‌تمه‌ندییه به‌رجه‌سته و دیاره‌کان، ده‌خاته پشت په‌رده‌وه).

«هه‌لبه‌شاردنی بابه‌تی زنده‌و» یه‌کیه‌که له بنه‌ره‌ت و بنه‌ما گرینگه‌کان که په‌ره‌سه‌ندنی ریالیزم پتوه‌ی به‌نده. نووسه‌ری ریالیست، هه‌میشه خۆی به‌و مه‌سه‌لانه‌وه خه‌ریک ده‌کات که عه‌وامیگرن که نه‌خش و رۆلی زیندویان له زه‌مانی خۆدا هه‌یه. به‌لزاک هه‌موو بلیمه‌تی خۆی بۆ لیک‌دانه‌وه و شیته‌ل‌کردنه‌وه وینه‌گرتنی ئه‌و گرژییانه ته‌رخان کرد که ره‌وتی کۆمه‌لگای فه‌ره‌نسییان به‌ره‌و سه‌رمایه‌داری ئاراسته‌ ده‌کرد و به‌قه‌له‌مه‌ دلیر و بو‌ترو په‌رده‌ره‌که‌ی خۆی دارووخانی ئه‌خلاق‌ی و کۆمه‌لایه‌تی سه‌رده‌می به‌رجه‌سته کرد، تۆلستۆی گه‌نده‌لیی گشتیی کۆمه‌لایه‌تی رووسی که له دیته‌اتی سارده‌وه تا خانه‌دان و نه‌جیم زاده‌ی لووت به‌رزی گرتبه‌وه، وه‌ک «تیمه» و بابه‌تی بنه‌ره‌تی کاره‌کانی خۆی هه‌لبه‌شارد. دیکنز که‌وته وینه‌گرتنی نا ئومیدی

و بئ هیوایی، نامرادی، بئ تاقه تی، بئ ره حمی، و ئەو کلتۆلییانە ی که شارستانییه تی پیشه سازی له ئینگلستاندا هینا بوویه ئاراوه؛ ستاندال، کهم و زۆر هه مان ریگه و ریچکه ی به لزاکی گرتە بهر... به مجۆره نوسه ری ریالیست، هه میسه هه ول ددها ئەو هه ست و بیرو رهنج و شادیانه ده بری که گشت گیرن و خه لکیکی زۆر پتوه ی گیرۆده ن. راسکین وته نی: بۆ چی پیاویکی پیسه که ناتوانی شیعریک ده باره ی زیری گوم بوی خۆی بلتی؟ چونکه شیعه که ی کار له کهس ناکات «هه لبه ته جگه له گرووی پیسه که کان» به وته یه کی دی، خه لکی به شداری ئەو هه ست و حاله تانه نین که ئەو وه سفی ده کات.

به و حوکه می که به ره می ریالیستی، به پیتی ته بیعه تی خۆی، ده بری ئەو دژواری و کامه رانییانیه که لایه نی گشتیان هه یه واته گشت گیرن، هونه رمه ندی ریالیست ناتوانی ته نیا به و ته جره به شه خسییانیه ی خۆی که له ژبان دا لای که له که بوون، قه ناعه ت بکات، یان ته نیا پشت به خواستی «دۆستانی هه لبارده» به سه تی. هونه رمه ندیک که «بورجی به رزی عاجی» بکات به نیشتمانی خۆی و هیچ جوړه پتوه ندیه کی له گه ل نه زمونه گشتی و بابه تی یه کانی ژیاندا نه بئ، نه ک هه ر ناتوانی به ره می ریالیستی بخولقیتی و دابه یتی، به لکو هونه ریکی نه زۆک و نیمچه مردوو دینیتته ئاراوه که جگه له رازیکردنی نه خویشانی دهروونی و چه ند که سیک کی که می هه واداران ی کۆکردنه وه ی «شتی عه نتیکه» دهروونی و چ رو ل و نه خشیکی نابیت.

بۆ ئاشکرا کردن و به رجه سه ته کردنی واقیع بینانه ی مه سه له کۆمه لایه تییه گرینگه کان، هونه رمه ند ده بی خاوه نی رۆیای هونه ری واقیعی بئ. له و رووه وه که زانست و هونه ر زاده ی ژبانی کۆمه لایه تی و په ره سه ندنی میژووی مرۆفن، له زۆر رووه وه هه ردووکیان یه ک رو ل ده بینن. زانست، وا له مرۆف ده کات، رۆیایه کی قولتر و وردتر سه باره ت به حقیقه ته ده ره کییه کان په یدا بکات،

به جزئی که مرۆف بتوانی له م دنیا به دا که که شفرکراوو دروستکراوی دهستی
خۆبه تی به ئاسوودهیی بژی. هونهر هه مان کار به شیشه به کی دی و له بواریکی
دیدا نه نجام دهدات.

هونهر، به پێچه وانه ی زانسته وه که حساسیهت و توانای ههسته کانی
ئاده میزاد زیاد دهکات، ههسته کانی مرۆف ناسک و به هیتز و پر بهر دهکات؛
به م پتی به توانای ئه وه ی دهداتی که له بهرانبهر گۆرانه کانی دنیای دهره وه
کاردانه وه به کی وردتر و قوولتر بنوینتی. وهک چۆن زانست هوشیاری و
ئاگادارییه سه بارهت به پتویستی و ئهرکه کانی واقیع و رووداوه
دهره کییه کان، هونه ریش رۆبایه سه بارهت به پتویستی و ئهرکه کانی واقیع
ورووداوه ناوه کی به کان. به لām چونکه واقیعی باتینی «دنیای ئی حساسات»
و واقیعی خارجی «دنیای ماده» له بازنه ی رووداوه به رده و امه کاندای
ده خولینه وه کار لیکدی ده کهن، بۆیه هیچ به کیکیان به سه ر به خۆبی و
جیانایه ته دهرکردن و تینگه یشتن. بۆیه له دنیای ئه ده بیاتی ریالیستی دا،
ههست و ته جره به و هرزو بیه ر به نده به گۆرانکاری به کانی دنیای ماده وه، و
هونه رمه ندی ریالیست هه ول دهدات که زهنیاتی قاره مانه کانی خۆی له
ناوه رۆکی دنیای دهره کی جیا نه کاته وه و دانه بری. ریالیزم به پتچه وانه ی
قوتابخانه ئه ده بییه دهرونییه کان، ژینای دهرونی روحی مرۆف و ناکوکی به کانی
به دیارده یه کی تاک و تایبهت و سه ربه خۆ نازانی، به لکو هه میشه په یوه ندی
ئورگانی و زیندووی گرژی به کانی «تشنجات» دنیای باتینی و ناوه وه و
له گه ل ناکوکییه کانی جیهانی ماده دا له ربزی پیشه وه دا داده نی. هه لبه ته
نووسه ری ریالیست چ چاریکی نییه ئه وه نه بی که قاره مانه کانی خۆی له
حالی کارو حهره که دا بنوینتی و به رجه سته بکات. تا بازنه ی کارلیکردنی
نیوان رووداوه کانی دنیای دهره وه ههسته کانی ناوه وه ی مرۆف به رینتر بی،
لایه نی ریالیستی رۆمان یان چیرۆکی کورت فراوانتر و زیاتر ده بییت.

یه کییک له بنه ما بنه ره تییه کانی دیکه ی نه ده بیاتی ربالیستی، جیا کردنه وهی واقیع و رووداوه بابه تییه کانه لهو خه یال و تهسه و راته ته قلیدی و وه همییانه ی که له مه ر واقیع هه ن. ره وتی کۆمه ل، به پیتی سروشتی نا کۆکی خۆی، به رده و ام واقیع و رووداوه کان داده پۆشی و ئاشکرای ده کات. ژبانی کۆمه لایه تی له هه مان کاتدا که ئاسۆی زهنیاتی مرۆف فراوانتر ده کات، زۆر رووداوی واقعی له ههسته درۆزنه و بیروباوه ری خه یالییه وه ده پیتی. له نه نجامدا تاک خوو به و هزر و بیرو باوه رانه وه ده گری که له کاروان و ره وتی حه قیقه ته میژوو ییه کان دور که وتۆته وه ئیدی به به شیک له بیروباوه ری خۆی ده زانیته. نه و خه یال و تهسه و ره نادر و ستانه ی که به حوکمی داب و نه ربیت و ژینگه ی خیزان و... سه باره ت به سروشت و کۆمه ل له زهین و هزی ئیمه مانان جیگیر بووه، به ره به ره ده بی به به شیک ئاشنا و ئاسو ده بی به خش و ناچار مان ده کات که نه زمونه هه نوکه ییه کان یان نه و نه زمونه نه فسانه ئامیزانه به تاقه نه نجامیک بزانی که ده توانین له رووداوه بابه تییه کانی وه هه لیا نجینین.

راستییه که ی نه مه یه که تا ههسته درۆزنه قولتر بیت پتوه ندی ئیمه له گه ل واقعی رواله تی و ئاسایی و نه نجام له گه ل تیگه یشتنی سه ره سه ره ی واقعی بابه تیدا نزیکتر ده بیت. جا له به ره نه مه یه، هه ر رتبا زتیکی شیته لگاری نه ده بی که له پیناوی ناسین و ناساندنی واقعی بابه تی، ریگه ی ئاسایی و ته قلیدی نه گریته به ر و نه وته سه و ره باو و ئاسایی و بی سه ره شه شانه ی که ئیمه له مه ر واقیع هه مانه، ره ت بکاته وه، به لای ئیمه مانانه وه «موبالهغه ئامیزه»، «نااسایییه»، «ویرانکه ره» و به کورتی «مایه ی ناره حه تییه». نه پیتی په سندی و خو شه ویستی نه و کتیبانه ی که په رده به سه ر واقعی ناخو شدا ده دن و تالیی ژبان به سرتیشله مه یه کی شیرین داده پۆشن، یان به هۆی نواندنی رووداوی خه یالی هه نوکه ییه وه،

مهینه تی و گرژییه کانی ژبانی روژانه مان لی دوور دهخه نه وه، یان خو له ناساندنی هیزه تازه و لایه نه نوئییه کانی ژبان دوور دهگرن و بهمجوره «پیداویستییه کانی ره زامه ندی نیمه» فه راهم دهکهن، نا لیتره دایه ههر له بهر نه مه شه که ره خنه گری چاپه مه نی بازاری سات به سات پی له سه ر نه وه داده گری که: «ریالیزم بریتییه له وینه گرتنی ژبان وه ک چون نیمه ده بیینین» و «نوسه ری ریالیست، وینه گری کومه له».

ریبازی به لزاک سه بارهت به شیتته لکردنه وهی واقیع ورووداوه کان ریک به پیچه وانهی ئەم شیتوازه «ریالیزم» هوه یه. به لزاک، تا پتر له واقیعی بابه تی نزیک ده بیته وه، پتر له واقیعی ناسایی و تهقلیدی و بازاری و ریبازی ناسایی و ناسانی ده رککردنی واقیعی بابه تی دوور تر ده که ویتته وه؛ ههر له بهر نه مه یه که زۆریه ی هاوچه رخانی به لزاک شیوازو ریبازی ئه ویان به «مواله غه نامین» و «ناره حه تکهر ده زانی». هه لبه ته شتیکی به لگه نه ویسته که ئەم ریبازوشیتوازه ناتوانیت خو ی له گه ل «ریالزمی تهقلیدی» «قه رارداری» دا بسازین؛ چونکه سه ننتیزی حه قیقتهت به بی نواندن و ده برینی نا کوکییه کان نایه ته ناسین و ههسته درۆزنهش له ژیر په رده ی «جوانی»، «هاوئا ههنگی» و «پیروژییه نه خلاقیه کان» دا ناشارد ریتته وه. ره خنه گرانی هاوچه رخی به لزاک هه قیان بوو که داکوکی له «بی عفتی» قه له مه که ی نه و بکه ن و رای بگه یه نن که: «به ره نجامی ئەم شیتوازه، نه خلاقی و پیروژ به مانا بالاکه ی نه خلاقی و پیروژییه - حه قیقتهت بالاترین پیروژییه» (۶).

ئارمانجی هونه ری ریالستی، که مامه له له ته ک مه سه له سه ره کییه کانی ژبان و تیکرای ویتدانیا تی مروّف دا ده کات، نه وه یه که ره گ و ریشه ی هه رشتیک که زۆریه ی کات له ژیر په رده کانی ژباندا شار دراوه ته وه، بدۆزیتته وه. دیاره بو گه یشتن به م مه به ست و ئارمانجه، هونه رمه ند ده بی ناگاداری و هوشیاریه کی

روونی هه بی له مه پر بونیادی ناوه وهی کۆمه ل و ئه وهیژه نادیارانه ی که په یدابوون و نه شوئماو نابودی ئه وه دیاری دهکات، نه وهستانی رهوتی میژوو، و ئه وه ناکوکیانه ی که دهوری کۆمه لگه ی وهختی داوه. هونه رمه ند پتویسته بزانیته که واقیع چه قیوو راوه ستاوو نه گۆرنییه؛ پتویسته هه میسه وا پروانیته کۆمه ل که دهزگایه کی زیندو و جووله دارو بزۆزه و ده بی رونینی ته واری له مه پر ئه وه له مه رج و پتوه ندییانه هه بی که واقیع و رووداوه کان به ره وپیش ده بن.

خالیکی دی ئه مه یه که ده بی جیهان بینی هونه ری هونه رمه ند، له که لکه له ناتورالیستییه کان به دووری. نووسه ری ناتورالیست، ئه وه توانافیکی وهزرییه ی نییه که رهوتی په ره سه ندنی پر هه وراز و نشیوی واقیع شیتته ل بکاته وه وه ده ست بداته که شفکردنی ئه م فاکتیره نه پتینییه ی که له پشت په یوه ندییه کۆمه لایه تییه ئاشکراکانه وه په نهانن. جاله م رووه هه میسه مامه له له ته ک شته سه ره سه ره کانی ژباندا ده کات و مه یدانی چالاکییه کانی له وه هتیه تر ناروات. ئیدی ناچاره ئه وه هونه ره نه زۆکو وه ستاوه ی که به ره مه دی دینی ده کاته وینه گرتنیکی رووتی ژبانیکی کۆمه لایه تی به دهر له هه ر جوژه گۆران و بزاقیک، ئه مه ش وه ک ئه وه وایه ئه وه نه خو شیه ی که له سه ره ته ختی نه شته رگه ری بیته وش که وو توه، به مردوو نیشانی بده ی، حالبوکی هه موو ئه ندامه کانی به دهنی کاری هه میسه یی خو یان ده که ن.»

بو کۆتایی هینان به باسی بنه ماگشتیییه کانی ریالیزم، ده بی ئه وه ش بگوتری که نواندنی واقیع بینانه ی حه قیقه ته کۆمه لایه تییه کان، له گه ل بانگه شه و پرویاگه نده دا ناسازی. ئه وه ی که ریالزم له هونه رمه ندی ده خوازی ته نیا دهر برینی واقیع و واقیع بینانه یه، نه ک سیاسه ت رتسی و ئه نجامگیری دهر باره ی واقیع.

به لزاک، که له رووی بیروباوه ری سیاسیییه وه، به رگری له خانه ندان و ئه شرافان ده کردو لایه نگیری حکومه تی ئوروستوکراتی بو، و حه زی ده کرد

که نه شراف و خانه دان کاروباری کۆمه لایه تی به رتیه بهرن، نهک ههر له رۆمانه کانیدا ستایشی ئەم چینه ناکات و هه لیان ناکیشیت، به لکو زۆر جاریش ریسوایی و گه نده لئ و پووجه لئ ژبانی خانه دانی به رجه سته دهکات و به وردبیینیه کی کهم وینه وه دارووخان و گه نده لئیی ژبانی خانه دان و نه شراف ی پاریس، که ته نیا به ناو ناوبانگ و «خانه دانی» خۆبان دلایان خوش کردوو و ته نانه ت تاقه ژنیکی بی دۆستیان له نیواند نییه، وه سف دهکات. روداو و واقیعه کۆمه لایه تیبه کان ئەوه دیان نیشان ددها که چینی خانه دان روو له نه مانه و به لزاکی هونه رمه ندی واقیعبین، نه یده توانی چاوپۆشی له م حه قیقه ته بکات. تیشکی حه قیقه ت هیتنده رووناکه که هونه رمه ندی ریالست ناچاره چا و پۆشی له و ویست و خواسته زه نیبیانه ی خۆی بینئ که له گه ل حه قیقه ته کاندنا ناسازین. ئەمه هه مان ئەوشته یه که فه ردریک ئەنگلز نیوی نا «سه رکه وتنی ریالزم - سه رکه وتنی واقیع به سه ر وه هم و خه یال - دا.

له لایه کی دی یه وه له نوسه ری ریالست ناوه شیتسه وه، که پاش دهر پرن و نواندن و ه فادارانه ی هه قیقه ته کان، بیت له پیناوی گونجاندنی ئەو حه قیقه تانه له گه ل بیروباوه رو به هازه نی یه کانی خۆیدا، بکه ویتته فه لسه فاندن و فه لسه فه رتسی. تولستوی له چیرۆکه کانی خۆیدا، گه لیک له مه سه له کۆمه لایه تیبه کان به واقیعبینی یه کی کهم وینه وه دهر دهر پرن و ده نویتنی، به لام له کۆتایدا ولامی ناواقیعی و خه یالییان دده اته وه.

به لام وهک جوړج لۆکاش ده لئ: «ئوه ی دهر باره ی تولستوی شایسته ی بایه خ پیدانه، چۆنیه تی خستنه رووی مه سه له که یه نهک وه لامدانه وه ی مه سه له که. چیخۆف هه قی خۆی بوو که دهر باره ی تولستوی بلئ که دروست خستنه رووی مه سه له یه ک شتیکه و وه لامی گونجاو شتیکی دییه؛ هونه رمه ند ده بی به ته واوه تی خۆی به دروست خستنه رووی مه سه له مژول بکات.» (۷)

ناسازی نیوان ریالیزم و پروپاگه نده، لیکچونیکی دیکه ی نیوان زانست و

هونه‌رو و هیاد دینیتیه‌وه. وهک کریستوفر کادول ده‌لج، هونه‌رو زانست هه‌ردووکیان به‌یهک نه‌دازه «بانگه‌شه‌یین». زانست نایهت قه‌ناعه‌تمان پین بکات. دیارده و نیشانه‌کانی «زانست» یان دروست دینه‌به‌رچاویان نادرست: نه‌گه‌ر دروست بی‌به‌ناسانی جیتی خوئی له‌زه‌ینماندا ده‌کاته‌وه و ده‌بی به‌به‌شیک له‌هوشیاری و زانیارییه‌کامان ده‌باره‌ی واقعی ده‌ره‌کی. ده‌باره‌ی هونه‌ریش هه‌روایه؛ که‌سیتک نایهت به‌گرژی و ئالۆزی و په‌ریشانی حالی هاملیت قه‌ناعه‌تمان پین بکات؛ تیکرای نیوه‌رۆکی سۆزای شانۆنامه‌که‌خۆبه‌خۆ ده‌خزیتیه‌نیو دنیای زه‌نی ئیمه‌وه، ئیدی ئیمه‌هه‌ست به‌مه‌و به‌وه‌ده‌که‌یین، وهک چۆن له‌قه‌له‌مه‌ره‌وی زانستدا ته‌قینه‌وه‌ی دینامیت ده‌بینین.» (۸) جابۆیه‌هونه‌رمه‌ند به‌گشتی و نووسه‌ری ریالیست به‌تایبه‌تی، نایهت نیازی تایبه‌تی خوئی پیش واقیع بخت و به‌له‌پیشتری بزانی، به‌لکو خوئی له‌مه‌دوره‌په‌ریز ده‌گرئ. نووسه‌ری ریالست باوه‌ری وایه‌که‌هه‌رچییه‌ک هیه‌له‌خودی واقیعه‌دایه، نه‌ک له‌وقالبانه‌دا که‌ئیمه‌ده‌باره‌ی واقیع کردوو‌مانه. بۆ وینه‌گۆرگی هه‌رگیز خوینه‌ری خوئی ناچار ناکات به‌ناپه‌وا کۆمه‌له‌مه‌حکوم بکات. به‌لکو دیت نیشانه‌و دیارده‌رۆژانه‌کانی ئەم کۆمه‌له‌قه‌البی ژبانی تال و خه‌لکی مه‌حکوم‌دا هینده‌وه‌ستایانه‌به‌رجه‌سته‌ده‌کات که‌خوینه‌ر خۆبه‌خۆ هه‌ست به‌واقیع ولایه‌نه‌ناکوکه‌کانی واقیع ده‌کات.

حه‌قیقه‌ته‌کان هینده‌ناشکران که‌خوینه‌ر ده‌رس و په‌ندی خوئی لیوه‌وه‌رده‌گرئ. که‌واته‌نووسه‌رکۆمه‌لی نیوبراو «ئه‌وکۆمه‌له‌ی مه‌به‌سته». مه‌حکوم ناکات، به‌لکو خوینه‌ر را له‌سه‌ر مه‌حکوم‌کردنی ده‌دات، هه‌لبه‌ته‌گۆرگی ته‌نیا به‌به‌رجه‌سته‌کردنی بیدادی وناپه‌واییه‌کۆمه‌لایه‌تییه‌کانه‌وه‌ناوه‌ستی. له‌زۆر شوپنیشدا داوه‌ریش ده‌کات. به‌لام داوه‌رییه‌کانی په‌نهان و شاراووه‌ناراسته‌و خۆن و ته‌واو له‌گه‌له‌مه‌نتیقی رووداوه‌کاندا

گونجاون. بهوتہ یہ کی دی تہو داوہری و حوکمہ ی تہو دہیدا، داوہریہ کی
خوسہرانہ نییہ، بہ لکو سہنتیزی نا کوکیہ کانی واقیعہ کہ رووداوہ واقیعی
وخہ لکہ واقیعیہ کانی پیدا کردوہ.

لہ کوتایی دا، دہبی تہوہ بوتری کہ ناسازگاری ریالزم لہ گہل ہست
وباوہری فہریدہ بہو مانایہ نییہ کہ ہونہرمہند پیویستہ سہبارہت بہ
حہقیقہ تہ تال و ہسف کراوہکان، حالہ تیکی یہ کسان ویں موالاتانہ بگریتہ
خو. ہاودہردی یہ کیکہ لہ تاییہ تمہندیہ بالاکانی بہ شہرو ہونہرمہند ناتوانی
خوی لی بہری بکات و خوی لی ببویری. نووسہری ناتورالیست کہ بہ
تاسہ یہ کی زیدہ رویمانہوہ کرتیہ کان شیکار دہکات، ناتوانی ہاودہردی لہ
گہل گیرودہ کانی کرتیدہ بکات. ٹالیرہ دایہ کہ جیاوازیہ کی دی لہ نیوان
سادیق ہیدایہت و سادیق چوبہک- دا ٹاشکرا دہبی. ہہر چہندہ ہونہری
ہیدایہت ہہمیشہ ہہر ریالستی نییہ، بہ لام لایہنی ٹینسانی ہونہری تہو
پیواہ ہہمیشہ زالہ. ہیدایہت لہ کہ لاکی گہ نیوی کومہ لگہی خوی،
حہ پہساو نہ فرہت زہدہ، ہہلدی، بہ لام تہم ہہ لاتنہ لہ گہل ہاودہردی لہ گہل
تہو مرؤفانہی کہ لہم زہلکاوہ دا لہ عہزابان، تیکہ لاوہ؛ حالبوکی چوبہک
خوی دہدا بہ سہر تہم لاشہ گہ نیوہدا، ماسولکہ وریشالہ گہ نیوو خراب
بووہ کانی دہ گہری و بونی دہکات و دہمیڑی، بی تہوہی بو ساتیک بیر لہ حالی
تہو کہ سانہ بکاتہوہ کہ لہ بوگہ نیدا رنج دہبن. لہ بہر تہمہ یہ کہ ریالیزی
ٹینسانی ہیدایہت لہ گہل ناتورالیزی تاعوون لیدراوی چوبہک- دا بہراورد
ناکری.

سەرچاوه‌کان:

- ۱- ل ۸۴ رالف فاکس «رۆمان و خه‌لکی».
- ۲- ل ۵۹ کتاب پلیخانوف «هونه‌رو کۆمه‌ل».
- ۳- جۆرج لۆکاش، خۆتندنه‌وه‌ی ریالیزمی ئه‌وروپایی، ل ۱۲۴ چاپی له‌ندهن.
- ۴- داوید بجز، ئه‌ده‌بیات و کۆمه‌ل، ل ۲۵۹ چاپی له‌ندهن.
- ۵- جورج لۆکاش، هه‌مان سەرچاوه‌ ل ۵۱.
- ۶- ب. واینبرک، ریالیزمی فهره‌نسه، ل ۱۲۶ چاپی له‌ندهن.
- ۷- جورج لۆکاش، ل ۱۴۶ هه‌مان سەرچاوه.
- ۸- کریستۆفر کادول، خه‌یال و واقیبع، ل ۱۵۵ - ۱۵۷ چاپی له‌ندهن.

فەلسەفە دۆۋەم

كاراكتەرسازى رىيالىستى لە رۆمان و چىرۆكى كورتدا

تاكو بەر لە نيوەى دووەمى سەدەى نۆزدەيەمىش، هېشتا بە تەواوەتى پەى بە بايەخى كاراكتەر سازى رىيالىستى نەبرابوو. لە سالى (۱۸۵۶) دا (هانرى تولى) پەخنەگرى فەرانسەيى، زنجيرە و تارىكى بلاوكردەو كە وەك چەپكە رووناكيسەكى بەقووەت لايەنە تارىكەكانى كاراكتەرسازى رىيالىستى، رووناك كردهووە دەكرىت پوختەو كاكەى ئەم و تارانە بەم جوۆرە كورت بكرىنەو:

أ- كاراكتەر «كەسايەتى» يان «قارەمان» كە بنەرەتتيرىن پەگەزو توخمى چىرۆكى كورت و رۆمانە، دەبىت لە شىوەى «فەرد» تاكدا وەسف بكرىت نەك لە شىوەى نمونە، يان نمونەى گشتيدا، بەلام لە خولقاندىن و دروستكردى تاكدا، دەبى تىكرى ئەو تايبەتمەندى و سوخت و خەسلەتانەش رەچاوبكرىت كە لە پىگەو پايەى كۆمەلايەتى و ژىنگەى ئەووە هەلدەقولتى. كاراكتەر دەبىت تەنى لەم روووە كە نوینەرى هەموو تايبەتمەندى و خەسلەتەكانى چىنى خۆبەتى، لايەنى نمونەيى هەبى. هەلبەتە وا چاكە كاراكتەر هاوچەرخ و مۆدرن بى و بەپى پىوېستى چىرۆك و رۆمان، لە هەر چىنىكى كۆمەلايەتییەو هەلبىژىردى؛ نەك نوینەرى هەندى چىن، يان چىنىكى دياركراو لە ئەدەبىياتدا رىگەى پى نەدرى.

ب- وهسف، تهنیا نه وهنده په سنده که له پیناوی په روه ده کردن و گه شه کردنی قاره مانانی «کاراکتهر» ی چیرۆکدا بئ. دیمه و دیارده کان ده بیت کار له ناماده یی و بوونی کاراکتهر بکه ن: هه روه ها شت و جلوه برگ و ناوه وی مالان که دهرخه ری کاراکتهر ن، ده بی زۆر به وردی وه سف بکری ن.

ج- کارو هه ل سوک ه و ت و رهفتاریش له پید او یستی یه کانی بوونی کاراکتهر ن، نه و شته ی ده بیته مایه ی سه ره له دانی کارو کرده وه، کۆمه لیک خه سلته تی جیا وازه که له نیو که سانی چیرۆکدا هه ن. دیاره به رده و امبوونی رهفتار تهنیا پیویستی به شیکاری پتری نه م کۆمه له خه سلته تانه یه. (۱)

به گشتی، نه گهر نه و گۆرانانه له بهر چاو بگری ن که ریالیزم تا نه مریۆ به خو وه دی توون، ده توانی بوتری که کاراکتهر ی رۆمانی ریالیستی بهر له هه موو شتی ک ده بیت تاکیک «فهر د» بیت که نوینه ری چینیک بیت. به و ته یه کی دی، له هه مان کاتدا که هه لگری خه سلته ته سه ره کییه کانی چینی خو به تی، ده بی خوا وه نی دابونه ریت و خو و خده و سوخه تی تاییه تی خو شی بیت. نمونه یی بوونی کاراکتهر نه ک هه ر له «تاییه تمه ندی تاک» بوون جیا نییه به لکو نه م دووانه: واتا نمونه یی بوون و تاییه تمه ندی تاک بوون، پیکه وه به ستراون و ته و او که ری یه کترن. جوړج لۆکاش له م باره یه وه ده لی: «نمونه، که نالیکی تاییه تییه که هه م دهر باره ی کاراکتهر ان هه م دهر باره ی پیگه کان به شیوه یه کی نۆرگانی، تاییه ت به گشته وه ده به ستیت» (۲)

کاراکتهر ی نمونه، بهرجه سته که ری پیوه ندییه کی زندووه که له نیوان مرۆقدا، چ وه کو بوونه وه ریکی تاک وچ وه کو بوونه وه ریکی نه ندای کۆمه ل هه یه. به م پییه له چیرۆکی ریالستییدا به تاییه تکردن و به گشتیکردن دوو شتی پیکه وه به ستراون، واتا نووسه ر له هه مان خالدا که کاراکتهر ی چیرۆکه کی خو ی به جوړی ده خو لقیینی که له تیکرای خه لکی دی جیا واز بئ، لایه نه گشتی و چینایه تییه کانی نه ویش «کاراکتهر» وه سف ده کات و ده نوینی

و به‌مه‌ش به خه‌لکی دیکه‌وه‌ی په‌یوه‌ست و پپوه‌ند ده‌کات به کورتی، نمونه زاده به‌ره‌نجامی نه‌و گۆرانکاری و ره‌وته کۆمه‌لایه‌تیانه‌یه که له بوونی تاکه‌کانی کۆمه‌لدا به‌رجه‌سته بووه. ته‌نیا له قالبی هه‌سته‌کان و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی تاکدا ده‌توانی فاکتهره نادیارو نا به‌رجه‌سته کۆمه‌لایه‌تییه‌کان به‌رجه‌سته و زندوو بکری و هۆکارو هانده‌ره مه‌تریالییه‌کان له‌قالبی وشکی بی‌گیان به‌یتریته ده‌ری.

نووسه‌ریش وه‌کو زانا ده‌روانیته جیهان تا له‌ریگه‌ی گشتان‌دن و به‌عامکردنی دیتنه تایبه‌تییه‌کانی خۆیه‌وه، یاسای گشتی به‌ده‌ست بیتی. جیاوازی نیوان به‌گشتیکردنی زانستی و به‌گشتیکردنی هونه‌ری نه‌مه‌یه که له نه‌ده‌بیاتدا ته‌سه‌وراتی گشتی له‌قالبی تایبه‌ت و تاکدا داده‌ریژری. به‌لام له زانستدا تایبه‌ت له‌قالبی گشتدا ده‌نوینری، واته به‌دیتنی تایبه‌تی و پاژ یاسای گشتی داده‌ریژری. «یۆجینی نه‌ینگین» کاراکته‌ریکی نمونه‌ی روسیای فیو‌دالییه که پوشکین له‌ریگه‌ی نه‌وه‌وه حه‌قیقه‌ته گشتییه‌کانی کۆمه‌لگه‌ی فیو‌دالی به‌رجه‌سته ده‌کات، به‌لام نه‌م کاراکته‌ره له هه‌مان کاتدا بو‌خۆی مرۆفیکه‌و خوو خده‌ی هه‌یه ره‌فتارو خۆزگه‌ی تایبه‌تی و چاره‌نووسی تایبه‌تی و فهردی خۆی هه‌یه، هه‌روه‌ها حاجی ئاغاو عه‌لوبه‌خانم-ی سادق هی‌دایه‌ت، هه‌ردووکیان نوینه‌ری خواست و دابونه‌ریب و خوو خده‌و به‌رژه‌وه‌ندی گشتییه‌تی چینی خۆیان، به‌لام له هه‌مان کاتدا هه‌ریه‌کیکیان شه‌خسیه‌ت و که‌سایه‌تی و نه‌توارو ره‌فتاری تایبه‌تی خۆیان هه‌یه.

هه‌ریه‌کیک له قاره‌مانانی نووسه‌رانی گه‌وره بگری ده‌بینی که له خولقاندنیاندا، واته له خولقاندنی قاره‌مانه‌کاندا، په‌یره‌وی برانسیپی هاوبه‌ندی و به‌ندیواری نیوان تایبه‌تی و گشتی کراوه. پایه‌ی هونه‌رمه‌ندی نووسه‌ر به‌ته‌واوه‌تی به‌نده به‌توانا و ده‌سه‌لاتی نه‌وه‌وه له مه‌یدانی وینه‌گرتنی تایبه‌تمه‌ندییه به‌عامکراوه‌کان و تایبه‌تانندی شته گشتیینراو و هاوبه‌شه‌کان.

ههركاتی نووسه ریک ئاره زوو و تایبه تمه ندییه کانی قاره مانای خۆی بکات به قوربانای حه قیقته ته گشتییه کان ئه گهر ئهم حه قیقته تانه شی به و په ری واقیع بینیییه وه وینه گرتیی، ئینجاش چیرۆکه کانی جیی خۆیان له دلای خۆینه ردا ناکه نه وه. فهدریک ئه نگلز هه قی بوو، مینا کایوتسکی سه ر زه نشت بکات، چونکه «... که سایه تیی ئارنولد (که یه کیکه له قاره مانه کانی ئه و) به ته واوه تی ده نیو پرانسیپاندا سراوه ته وه و مه حوو بووه».

یه ک جیاوازی بنه رته تی له نیوان کاراکته رانی نمونه و خه لکانی ئاسایی و ساده دا هه یه، که ئه مه بۆ خۆی سه رچاوه ی جیاوازی نیوان ناتورالیزم و ریالیزمیشه سه باره ت به کاراکته ر سازی.

ریالیزم، قاره مانای نمونه. له ریکه ی به رجه سته کردنی فاکته رو رووداوه سه ره کییه کۆمه لایه تییه کانه وه، که له هه لسه وکه وتی رۆژانه ی تاکدا ده رده که ون، دروست ده کات. که چی نووسه رانی ناتورالیست هه ر چییه ک ئاسایی و عه وام په سند و ئاسان و بی بایه خ بی، به نمونه ی ده زانی. زۆلا باوه ری وابوو که «... چیرۆک تا ئاساییتر و بازاریتر بی، خه سلته تی نمونه یی ئه و چیرۆکه زیاتره». (۳)

ئا لیره دایه که یه ک پیوه ری بی گیان و وشک جیگای پیکهاته ی زیندووی نمونه و تاک ده گرتیه وه؛ کارلیکی نیوان تایبه تمه ندیی فه ردی و ره وت و گۆرانه کۆمه لایه تییه کان ده سر دیریتیه وه و رووداوی ئاسایی و خه لکانی ساده ده بن به وینای «بوون و نه بوون». نووسه ری ریالست به پیچه وانیه نووسه ری ناتورالیست، ئاگاداری ئهم حه قیقته ته یه که به ره مه میکی گه وره ی ئه ده بی ناتوانی به ته واوه تی پشت به قاره مانانی ئاسایی و بی سه روبه ر به سستی و نه پشت به قاره مانانیک به سستی که هینده غه رقی تاکه گه راییی بوون که له بۆشایی نه بووندا تهاونه ته وه. ریالزم بۆ وه ده سته هیتانی نمونه ی زیندوو هه ول ده دات، ئه ویش ئه و قاره مان یان شوینه یه که زۆرترین راده ی «نوینه رایه تی»

هه‌بێ، به ره‌چاوکردنی زۆرینه‌ی ئه‌و ره‌گه‌زانه‌ی که واقیعی جیهانی و فهردی وه‌خت باشتر به‌رجه‌سته ده‌کات.

به‌م پێیه، ریالیزم نه‌ک هه‌ر «نمونه‌ی ئاسایی» له‌ جیتی تاکی نمونه دانانیت، به‌لکه‌ هه‌ول ده‌دات قاره‌مانانیک ئیجاد بکات و بخولقیتی که به‌رجه‌سته‌که‌ری ئه‌و گۆرانکارییه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌ن که بایه‌خی گه‌وره‌یان هه‌یه، ئه‌گه‌ر له‌ ژبانی رۆژانه‌شدا هه‌موو ئه‌م گۆرانکارییه‌ پیکه‌وه‌و له‌ یه‌ک که‌سدا نه‌ببیری «گرانده»‌ی به‌لژاک، هه‌لگه‌رو ره‌نگدانه‌وه‌ی هه‌موو خووخده‌و سیفه‌ته‌کان و لایه‌نه‌ بنه‌ره‌تییه‌کانی گرووی خۆبه‌تی، واته‌ نوینه‌ری گرووی به‌غیل و چاوچنۆکان و پیسه‌که‌کانه، که‌چی له‌ ژبانی رۆژانه‌دا که‌سیک ناببیری هه‌ر هه‌موو ئه‌م خووسیفه‌تانه‌ی تیدا بی. یه‌کیک له‌ ره‌خنه‌گرانی ئیتالیایی ده‌لیت «ریالیزمی راسته‌قینه، مرۆقی ته‌واو واقیعی ته‌واو وینه‌ ده‌گریه‌ هه‌رگیز خۆی به‌لایه‌نی نه‌سه‌لماو یان ریکه‌وته‌وه‌ نا به‌ستیتته‌وه. قاره‌مانانی به‌ره‌می ریالستی هه‌رگیز واقیعی نین؛ به‌و مانایه‌ی که‌ بونیان هه‌یه، چونکه‌ به‌هۆی ئه‌و هه‌مه‌لایه‌تییه‌وه‌ که‌ هه‌یانه‌ هه‌میشه‌ جیاوازن له‌و که‌سانه‌ی که‌ له‌ واقیعه‌دا هه‌ن». (٤) له‌ راستیدا، قاره‌مانی نمونه‌یی ریالستی له‌ هه‌مان کاتدا که‌ خودانی تاییه‌تترین خه‌سله‌ت و ئه‌تواره، وینه‌ی ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ گشتی و کارو بارانه‌شه‌ که‌ پێگه‌ی مرۆق له‌ قوناغیتی دیاریکرای میژوودا ده‌نویتی.

لایه‌تیکی دیکه‌ی قاره‌مانسازی ریالستی به‌رجه‌سته‌کردن و ده‌رخستنی به‌هه‌و توانا‌کانی قاره‌مانی چیرۆکه‌ له‌ چوارچێوه‌ی رووداوه‌ واقیعییه‌کاندا به‌وته‌یه‌کی دی، قاره‌مانسازی کاتیک ریالستییه‌ که‌ قاره‌مانانی چیرۆک زاده‌و به‌ره‌نجامی رووداوه‌ واقیعی و ئه‌و کاردانه‌وانه‌ بێ که‌ تاک به‌رانبه‌ر به‌م رووداوانه‌ نیشانی ده‌دات. به‌رانبه‌ر به‌م ریبازه، شتیوازی «شه‌پۆلی زه‌ین» هه‌یه‌ که‌ له‌لایه‌ن نوینه‌رانی قوتابخانه‌ی سایکۆلۆژییه‌وه‌ به‌کارده‌بری. ئه‌م

شیتوازه ریگه به نووسه ردهدات که بههوی گه ران به نیو میسکی قاره مانه که ی
خوبداو بی روودانی هیچ رووداویکی بابه تی و نه نجامدانی چالاکیی
واقیعی، تواناو بههرهکانی پهروه رده بکات. وهکو چون جیمس جویس له
شاکاری «تولیس» دا که سایه تیبی «ستیفن» ی له ده رتی رووداوانی بابه تی و
واقیعیدا خولقاندووهو له تو وایه ههر هه موو رووداوهکان له هزر و هوش و
خه یالی (ستیفن) دا رووده دن. ئەم شیتوازه به پیتی ته بیعه تی خوی، ناتوانی
به جوریکی واقیعیبینه رهوتی راسته قینه ی ژیان و جوری گوران و
په ره سندننی که سایه تیبی تاک بنویننی و بهرجه سته بکات. نه خشه ی
چاره نووس و که سایه تیبی مروف له بوشاییدا دانا ریژری.

به لکو ژینگه ی کومه لایه تی و چو نیه تی مامه له کردنی تاک ده گه ل
رووداوه کاند او نهو هه ولوکوششه ی بهرانبه ر به هیزهکانی ته بیعه ت و کومه ل
نه نجامی ده دات، چاره نووس و که سایه تیبی نهو دیاری ده کات. شیتوازی
«جه ریبانی زهنی» قاره مانانی چیرۆک له بازنه ی زه مان و شوین و ده درده نی،
بزاغه زه نیبیه کان، له زنجیره ی رووداوه مه تر یالیبیه کان جیا ده کاته وه؛ حالاتی
دهروونی و رۆحی له واقیعی بابه تی بالاتر ده بیینی. نه نجامی بی چهندو
چوونی ئەم شیتوازه ئەمه یه که نووسه ر له ری کخسته نی ویست و دیاری کردنی
چاره نووسی قاره مانانی چیرۆکه که دا ده سه لاتنی موتله ق به خوی ده دات.

راستییه که ش ئەمه یه که نهو بابه ته قاره مانانه له ههر جو ره قاره مانیبیه ک
به درن، چونکه ناتوانن به کرده وه له گه ل رووداوه واقیعیبیه کاند ا بژین و
مامه له بکه ن، هیزو توانای خو بان بجه ربینن و زیاد بکه ن و له به رده م سیلاوی
رووداوه کاند ا خو بگرن و پشت به ویستی خو بان ببه ستان. ئەم جو ره
«قاره مانان» ه له راستیدا بوکه له ی بی ده سه لاتن، به ویستی نووسه ر دینه
ئاراوه و به ویستی نووسه ر ده ژین و ده مر ن.

نهو که س و قاره مانانه ی که له لایه ن نووسه رانی گه وره ی ریالستییه وه

خولقیتراون. ههرکه پی دهخه نه نیو کتیبه وه، له درتی بازنه دهسه لاتی نووسه ردا، ژیانیکی سهر به خو دست پیده کهن. هاتوچوبان، خهم و شادیان و به کورتییسه که ی چاره نووسیان به نارزه زوی نووسه ر دیاری ناکریت، به لکو ههموی زاده و به ره نجامی کارلیکی به رانبه ری نیوان تایبه تمندی دروونی ئەوان و هه لومهرجی ئەو ژینگه یه یه که نووسه ر تیتیدا قوتی کردوونه ته وه. قاره مانانی به لزاک خودانی ئەو چاره نووسه نین که ئەو « به لزاک » ده یه وئ؛ چاره نووسیان به ره نجامی جوژی پرو به پروو بوونه وه یانه ده گهل پرودا وه واقیعییه کان و زاده ی ناکوکییه دروونی و کو مه لایه تییسه کانه ههر له بهر ئەمه شه که به لزاک.

ویرای ئەوه ی به ته بیعت بیروبوچوونی سیاسی کۆنه په رستانه بوو، به پیچه وانه ی دۆستو بیسکییه وه، قاره مانانی تونره و پیشکه و تووخوازی خو ی له ئە نجامدا « سهر زه نشت ناکات ». چونکه ئەو لای عه یانه و ده زانیت که نووسه ری واقیعیین فه رمانره وای چاره نووسی گو رواه کانی خو ی نییه و ناتوانی وه کو بوو که له گه مه یان پی بکات.

وه ک باوه، تۆلستۆی له کاتی نووسینی رۆمانه کانی خویدا نه یده زانی که له لاپه ره کانی دو اترا چ پروو ده دات، به لزاکیش هه ندی جاری و اهه بوو که بو مهرگی قاره مانه کانی خو ی ده گریا. به وته یه کی دی، مهرگی قاره مانه کانی به لزاک نه ک بو نووسه ره که ی چاوه پروان نه کرا و بوو، به لکو به دلئیشی نه بوو، واته چه زی نه ده کرد بمرن. خو لاسه:

ریالزم، بینای رۆمان یان چیرۆکی کورت له سهر بناغه ی یاساکانی ته بیعت و کو مه ل رۆده نی؛ دیارده دروونییه کان له بهر رۆشنایی « هۆکاری کو مه لایه تی » هه لده سه نگینتی؛ له چوارچیه ی هه لومهرجی ژینگه یی و تایبه تمندی فه ردیدا بو ره گو رپیشه ی چاره نووسی ئاده میزاد ده گه ری؛ کو مه ل وه کو بوونه وه رتیکی زیندووی بزۆز ته مه شا ده کات؛ بهر له وه ی مرۆف له باری

بایولۆژییهوه شیکار بکات، دهکهوئیه موتالای مرۆقی کۆمه لایه تی و میژوویی، له گۆرانی قاره مانانی چیرۆک و پهره سه نندی سه ربورباندا، رینگه به فاکته ری ریکه وته کی و بی سه روبه ر نادات، له هه موو ئه مانه ش گرینگتر ئه وه یه که له بری ئه وه ی وینه ی مرۆف له زه لکاودا بگری، مرۆف له لووتکه ی خۆیدا به رجه سته ده کات.

به پێچه وانه ی ناتورالیزمه وه که پهره سه نندی میژوویی مرۆف و گۆرانی کۆمه لایه تی ئاره زوو ه سه ره تاییه کانی فه رامۆش ده کات، رپالیزم؛ به شه ر به دروستکرا و دروستکهری میژوو ده زانیت. له دیدو روانگه ی نووسه ری رپالیسته وه، ئه وه ی که مرۆف ده کات به «ئه شه رفی مه خلووقات» توانای مرۆفه بۆ رامکردن و به کۆمه لایه تی کردنی ئاره زوو ه ئازه لیه کانی مرۆف له رینگه ی ده رککردنی پیداو یستیه کان و ناسینی هه لومورجه کانی ژینگه ی خۆبه وه، ده توانی ئاره زوو ه کوئیرانه کانی خۆی له گه ل ژینگه ی کۆمه لایه تیدا بسازینتی و له ئه نجامدا به سه رباندا زال ببی.

خه بتینی ده سته جه می مرۆف دژی ته بیعه ت، وای لی ده کات له بری ئه وه ی پیداو یستیه غه ربزییه کانی خۆی له هه موو شتیکی به له پیشتر بزانی، فه رمانره وایی ویژدانی کۆمه لایه تی خۆی له دنیا ی تاریکی ئاره زوو ه ئازه لیه کاندا بسه پینتی، چونکه مرۆف له ئه نجامی زال بوون به سه ر ته بیعه تدا ده توانی چاره نووسی خۆی بگۆری و سه ر له نوێ دروستی بکاته وه و ئازادی به ده ست بپنی. رپالیزم، ئه م حه قیقه ته، واتا ره وتی پهره سه نندی میژوویی مرۆف به یان ده کات و ده رده بری؛ له به ر ئه مه شه مرۆف له لووتکه ی کامل بوونی خۆیدا به رجه سته ده کات. رپالیزم هۆشیاریه له مه ر شکوو پهره سه ندن خوازی مرۆف، رپالیست هه ول ده دات راسته وخوو ناراسته وخو ده رک به م شکوو پهره سه ندن په زتیه ی مرۆف بکات و بینوینتی.

پهراویزه‌کان

- ۱- ل ۱۴۴ ب. واینبرک، ریالیزمی فہرہنسا چاپی لہندہن.
 - ۲- جۆرج لۆکاش. ل ۶، خویندنه‌وہیہکی ریالیزمی ٹہورپایی چاپی لہندہن.
 - ۳- جۆرج لۆکاش ل ۹۰، خویندنه‌وہیہکی ریالیزمی ٹہورپایی چاپی لہندہن.
 - ۴- ا، بورلی «فیلمہ ئیتالییہکان تا چ رادہیہک ریالیستین؟ ل ۱۳، جہماوہرو پروداوی ٹہسلی، ۱۹۵۳ (چاپی ٹہمہریکا).
- سہرچاوه: رئالیسم و ضد رئالیسم در ادبیات/ سیروس پراہام (دکتور میترا) ل ۵۸-۶۷.

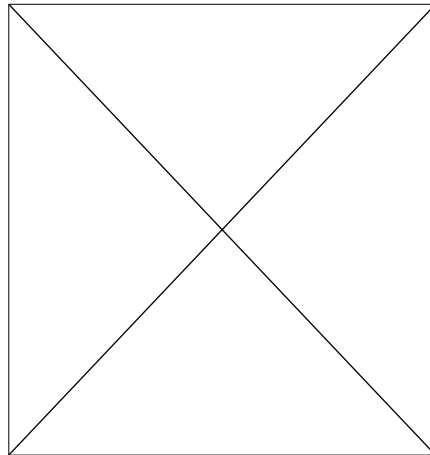
شاهسلطان سیپه‌م

هه‌نگه‌وتووانی ریالیزمی سه‌دی نۆزده‌یه‌م

((١))

به‌لزاکی

(١٧٩٩ - ١٨٥٠)

به‌لزاکی مامۆستای بی‌چهندوچونی رۆمانی کۆمه‌لایه‌تی، داهینه‌ری چه‌مکی تازه‌ی مرۆقه له‌ دنیا‌ی ئه‌ده‌بییاتدا، که به‌و پیتییه‌ بوونی تاک «فرد» ته‌نیا له‌ رووی ئه‌و پیتوه‌ندییه‌وه که ده‌گه‌ل کۆمه‌لدا هه‌یه‌تی، دیته‌ دی و ده‌خریته به‌ر لیکۆلینه‌وه، هونه‌ری به‌لزاکی پیتوه‌ندییه‌کی بته‌وی له‌ پچران

نه هاتووی ده گهل تهو بیروباوهره پیداهه یه که به خوئی له پیشه کیی کومیدای
 ئینسانیدا دهریبریه: «ئاده میزاد به ره نجامی کومه ل و ژینگه ی سروشتی
 خو به تی.» له روانگه و تیروانیی به لزا که وه هه موو شتیک، له مالانی په ناو
 پاسارانه وه بیگره تا تابلویانی گرانبه ها، له هه لسو که وتو جمووجول و
 رهفتاری ناسایی رۆژانه وه، تا بیرو فیکری به رزو بالا، رهنگدانه وه و دهرخه ری
 وه زع و حالی کومه ل و پیوه ندییبه کانی تاکه به یه کتره وه، ههر شته و
 به جوژیک، کومه لیک، روو و لایه نی بیشوماری گۆرانکارییه ئینسانی و
 سروشتییبه کان به رجه سته ده کات و دهینوینی. بونیادی دهروونی کومه ل،
 هه وین و ماکی بنه ره تی هونه ری به لزاک و نمونه ی تهو دنیا یه یه تی که له مه ر
 کومه لگه ی فهره نسای سه ده ی نۆزده دهریبریه. به گوته ی یه کییک له
 نووسه رانی بناقو دهنگی میژووی هونه ر «... ته وه ی یه کپارچه یی و یه کیتی
 به کومیدای ئینسانی به خشیه وه هاوپه یوه سته نه خشه کانی چیرۆک و یان
 دریه ی قاره مانانی چیرۆکه کانی دواتر نییه، به لکو ته وه ی که یه کیتی
 پیده به خشیت ته م حه قیقه ته یه که کتیبی نیوبراو له سه ر بنه مای هۆو ته نجامی
 کومه لایه تی رۆنراوه له راستیدا به میژووی کومه لی فهره نسا ده ژمیردری.»
 «۱» [سه رچاوه: ۱- ا. هاوزه ر، میژووی کومه لایه تی هونه ر، ل(۷۵۵)،
 به رگی دووهم. چاپی له نده ن] تیروانیی به لزاک بو بنه ما سه ره کییه کانی
 ئابووری و کومه لایه تی زه مانی خوئی و ئاگاداری و وردیی به لزاک له ورده
 شته کانی ژبان و زنه گی هه موو ته و چینانه ی که که وتبوونه به رتوفانی
 «پیشه سازی بازرگانی»، له میژووی ته ده بییاتی ریالیستی سه ده ی نۆزده مدا
 وینه ی نییه. بو به سه یر نییه که ئابووریوان و هزرغانیکی وه کو ته نگلز بلنج که
 «له به لزا که وه زیاتر له هه موو ئابووریوانان و میژوو نووسان و ئاماروانانی
 هاو عه سری وی فیرووم.»
 بلیمه تیکی ریالیستی وه ها، ناتوانی مرۆف له دهریی تانوپوی

کۆمەلایەتیدا وەسف بکات، بەردی بناغە ی رپالیزی بەلزاکی، دامەزراندنی ویژدانیا تە لەسەر وەزە و پیتگە کۆمەلایەتی. لەبەر ئەمە، بەلزاکی هەرگیز قارەمانانی خۆی ناچار ناکات کەشتیکی پیتچەوانە ی پیتگە کۆمەلایەتی یان پیتچەوانە ی بەرژەوهندیی چینیایەتی خۆیان بلین، یان دەرەق بەروداوەکان کاردانەو دەیک نیشانبدەن کە لەهاوچینەکانی خۆیان نەوەشیتەو. بەلزاکی، بەپیتچەوانە ی زۆلا و برایانی گنکور کە خۆیان بە «میراتگری» وی دەزانی، هەمیشە بۆ دۆزینەو هی رەگو ریشە ی کۆمەلایەتی و وەزە و حالی ئیستا یان حازر لەبن تووتی ژبانی رۆژانە دا دەگەری و بەپیتی رەوت و ریتبازی شیکاری خۆی پیتوئندی نیوان رەوتی زەنگی ماددی و ئایدیۆلۆژی دەردەبری و بەرجەستە دەکات. لە «ئوجنی گراندە» دا گراندە ی پیری سووخری ئەلچاخ و لەگام، ئەو بەشە ی تیورییەکانی «بەنتام» ی تابووریوانی ئینگلیزی کە لەگەل حالی ئەو دا دەگونجی هیندە بە ئاو و تاوو گەرموگورییەو وەردەگریت و بەکاری دیتی کە بەراستی تیورییە کە لە قالبی فۆرمۆلە وشک و بی گیانەکان دیتە دەری و مەوجودییەت و بوونیکی کۆمەلایەتی زیندوو پەیدا دەکات.

بەلزاکی، لەریزی ئەو نووسەرە کەمانە یە کە کۆمەلای سەردەمی خۆیان بەوپەری واقیعیینی و بی تیکەلکردنی حەقیقەتەکان بەبیرو باوەری زەنی، مەحکووم کردوو. بەلزاکی، بی دەست پاراستن و بی چ زیندەرییەکی یان غەرەزیک پەردە ی لەرووی هەموو کارەسات و نەخۆشییە کوشندەکانی کۆمەلای فەرەنسی هەلمالیو.

ئەو مان نیشان دەدات کە کۆمەلگە ی سەردەمی ئەو بوو بە مەیدانی جەنگیکی لە ناشتی نەهاتوو و هەرکەسەو دژی ئەوی تر دەجەنگی؛ شەرگەو مەیدانیکی وەها کە «درندانەترین خۆپەرستی تیبیدا سەردەکەوی» (کیژی حەوا)؛ شوپنیک کە خەلکی «وەکو جالجالۆکە کەوتوو نەتە گیانی یەکدی و یەکتەری دەخۆن» (باباگۆریو). بەلزاکی ناگادارمان دەکاتەو کە کۆمەلگە ی

سەرمايه داری فەره‌نسه، بېرو و یژدانی ئاده‌میزادی کردووه به‌کالای قابیلی کرین و فرۆشتن: «پابه‌ندی گوتەو باوه‌ری خۆت مەبه، هەر که‌سیک ک‌ریاری بوو پیتی بفرۆشه» (بابا گۆریو).

له‌ کۆمه‌لگه‌ی وه‌ه‌ادا هه‌موو شتییک ده‌بیته مه‌خسه‌ره‌و گه‌مه‌ی ده‌ستی ئاژاوه‌و پاشاگه‌ردانی و بی قانونی و ناتارامی؛ چونکه‌ خۆشگوزهرانی و ئاسایشی کۆمه‌لایه‌تی به‌نده به‌ به‌رژه‌وه‌ندی تاکه‌ که‌سییه‌وه، بۆیه‌ ئاینده‌و سه‌بەینیتی چ که‌سیک مه‌علووم نییه‌و هیچ پره‌نسیپ و یاسایه‌ک که‌ بشیت بناغه‌ی ژبانی له‌سه‌ر رۆبئری، حوکم ناکات. وه‌کو چۆن «وترن» له‌ رۆمانی «باباگوریو» دا ده‌لێت: «هیچ پره‌نسیپیکی مه‌علووم له‌گۆری نییه، ته‌نیا زنجیره‌یه‌ک رووداوان له‌گۆریته. چ یاسایه‌ک نییه، ته‌نیا زنجیره‌یه‌ک هه‌لومه‌رج و بنه‌مایه.» بۆیه‌ ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ توانا و ده‌سه‌لاتیکیان نییه‌ ده‌بی چاوه‌روانی «شانس» بن و چاره‌نووسی خۆیان به‌ریکه‌وت و قه‌زاو قه‌ده‌ران بسپین، یان ئه‌وه‌تا بکه‌ونه خزمه‌تی خودان ده‌سه‌لاتان، چونکه‌ له‌مجۆره‌ کۆمه‌لگانه‌دا کاری ئابروومه‌ندانه شتیکه‌و ده‌وله‌مه‌ندبوون شتیکی دیکه‌یه: «یا له‌ هۆده‌یه‌کی په‌رپووتدا به‌ده‌م ته‌قواو خوا په‌رستییه‌وه زنه‌گی بکه‌ن و به‌هه‌ردوو ده‌ستان به‌کاره‌وه بچه‌سپه یان ئه‌وه‌تا ریگه‌یه‌کی دی بگره‌ به‌ر.» (باباگۆریو).

به‌ل‌زاک، ناواقیعییه‌تی بیری لیبراله‌کان که‌ به‌ته‌مابوون حکومه‌تی چینی بورژوا بیته‌ مایه‌ی وه‌دی هاتنی پره‌نسیپی «لایه‌نی زۆری به‌خته‌وه‌ری بۆ زۆریه‌ی خه‌لکی» ئاشکرا ده‌کات: «یاسای به‌رژه‌وه‌ندی گشتی که‌ پایه‌ی نیشتمانیه‌روه‌ر-ییه، به‌هۆی یاسای به‌رژه‌وه‌ندی تایبه‌تییه‌وه که‌ تۆی خۆیه‌رستی ده‌روینتی و به‌ره‌می دینتی، هه‌لده‌وه‌شیتته‌وه.» (پزیشکی گوند). «ته‌نیا یه‌ک ئومیدو یه‌ک ئامانج به‌سه‌ر هه‌مووماندا زاله، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که‌ هەر چۆنیک بووه‌ خۆمان به‌ به‌هه‌شتی خۆرازانه‌وه‌و بیه‌هووده‌یی و له‌زه‌ت

بگه یه نین و له رای ودهسته هیتانی رهوته نی ئەم سەر زه مینی چاوه نۆرکراوه، رووحان بکیشین و جهسته سووک و چرووک بکهین.» (ئوجینی گرانده) و ده باره ی راستیناک که له حالێ خزیندایه بۆ نیو زه لکاوێ کۆمه لگه ی سه رمایه داری و خانه دانی فه ره نسه، ده لیت: «ئهو دنیای وه کو چۆن هه یه هیتایه به رچاوی خۆی: قانون و ئەخلاقیاتی سه باره ت به ده وله مه ندان بێ ئەسه ر بینی و سه روه ت و مائی به دوا ده لیلی دنیازانی.» (با باگوریو).

خۆ لاسه، به لزاک له ریتگه ی گه وره کردنی سیمای خه نده دار، خه م ورووژین و قیتزه وه ره وه که په ره سه ندنی شارستانییه تی پیشه سازی به ره مه می هیتاوه، ئەو گه نده لیبه ی که تا سه رمۆخی کۆمه لگه ی فه ره نسی رۆچوو، به رجه سه ته ده کات.

به لزاک میکانیزمی ناوه وه ی کۆمه لگه و یاساکانی گۆرانکاری سه رده می خۆی که به ره تی ترینیان یاسای دژه کانه، هه میشه و زۆر به وردی و له هه موو لایه نیکه وه ده پشکنی و هه لده سه نگیتی.

له ریتگه ی خویندنه وه ی زانستییه نه ی کۆمه لگه وه ده گاته ئەو ئەنجامگیرییه ی که له باری میژوویییه وه «چاکی» و «خراوی» هاوپه یوه ستن و ژبان له سایه ده سه لاتی «یاسای ناکۆکییه کاندای» گیرساوه ته وه.» (بروانه کیژی حه وای). پرۆفیسور دارگان که یه کیتکه له لیکوله ره وه کانی به لزاک له ئاماژه یه کیدا بۆ به لزاک ده لیت: «خودی رۆماننوس باوه ری وایه که ناکۆکی و جیاوازی، رووح و زه مینه ی چیرۆکه و هه ر له بهر ئەمه شه که له چیرۆکه کانی ویدا هه ر شاریک «ئیسورون، سامورد، ئالنکون و... تاد»

ده بیت به مه يدانی کیشمانه کیشی هیتزه دژو ناکۆکه کان» (۲) [سه رچاوه: (۲)ی، دارگان، هه ندی خویندنه وه ی ریالزمی به لزاک، ل ۱۰، چاپی ئەمریکا.]

به لزاک، پتوه ندییه ساده کۆمه لایه تییه کان له تۆری پیکادانی به رزه وه ندییه

تایبه تییه کاندایا بهرجهسته دهکات، هیتزو بونیادهکانی سیسته می کۆمه لایه تی که له دیدی نووسه ری ناساییه وه دیمه ن و رواله تی سه رو ئینسانین، له لای به لزاک ته نیا رواله تی ماهییه تی ره وتی کۆمه لایه تی و ئابوورییه . بۆ وینه نه وه هرگیز دادگاگان وه کوهزگای سه ره خۆی سه رووی کۆمه لگه وینه ناگریت. «۳» [سه رچاوه: ۳- جۆرچ لۆکاش. ل ۱، ۴، چهند خوتندنه وه یه کی ربالزمی نه وروپایی، چاپی له ندهن.] ههر سه وودمه ندیگ له م دادگایانه دا وه کو پارچه یه که که بهرزه وه ندی ناکۆک و به ندو باوی په یوه ست به دادخوارییه وه، تانوپۆیه که ی پیکدیتنی؛ ههر بریاریک که له رتگه ی قازی و دادوه رانه وه ده درئ به ندیوارییه کی ته واوی به و پتگه یه وه هه یه که ههر یه کیگ له وان له م «له شکرکیشی» یه ی هیتزه ناکۆک و دژه کاندایا، هه یه تی. (بۆ نمونه له پیشره ویی هالو) دا. به لزاک، له «خه یالاتی له ده ست چوودا» له زمانی وترن-ه وه ده لیت، باوه ری وایه که «نه وه قازیانه ی که دز مه حکووم ده که ن، پاسه وانی سه نووری نیوان زهنگین و هه ژارن.» به لای نه وه وه قانون له ده ستی هه ق و عه داله تدا نییه، به لکو هۆیه که بۆ پاراستنی بهرزه وه ندی که مینه یه ک که ده سه لاتیان له ده ستدایه. «نه وانه ی که سه وود له یاسا ده بیتن، ده بنه یاسادانه ر» (جووتیاران).

به لزاک، له چیرۆکی «جووتیاران» دا ره وت و ره وپه وه ی خه باتی چینایه تی له فه ره نسادا وینه ده گریت: چۆن مولکدارانی فیودال دژی سه ووخۆزان ده جه ننگ و چۆن جووتیاران دژی هه ردووک لایان تیده کۆشن، (هه رچه نده که ئاتاجی مادی ناچاربان ده کات که ته سلیمی چا و برسیتی سه ووخۆزان بن). به لزاک نیشانی ده دا که رزگاری ورده مولکداران له چنگی چه وسانه وه ی گه وره مولکداران، به جۆریکی ناخۆش بووه ته مایه ی جۆره چه وسانه وه یه کی دیکه - پتویستی نه وان به قه رزو سه له می سه ووخۆزانه وه، وه کو یه کیگ له گوندییان ده لیت: «لاقی ئیمه چ ئاتاجی به ستبیتیه وه و چ ئاغا، له هه ردوو

حاله‌که‌دا مه‌حکومین به درپژایی ته‌مه‌نی خۆمان له‌سه‌ر زه‌وی ئاره‌ق برپژین. «
 هه‌روه‌ها قۆناغی «پیکه‌وه‌نانی سه‌رمایه‌ی سه‌ره‌تایی» (له‌ پیکه‌ی
 ده‌سته‌سه‌رداگرتنی مو‌لکی ئه‌شرفان به‌ قازانجی چینی بورژوا، یان به‌هۆی
 مۆنۆپۆل و سه‌له‌مه‌وه‌..) و گه‌له‌ک فاکته‌ری ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی دی که
 سه‌رکه‌وتنی چینی بورژواو شکستی ئه‌شرفاییه‌ت و فیودالی ره‌خساند،
 به‌تواناو به‌هه‌ره‌و وردییه‌کی که‌موینه‌ی ئه‌وتۆوه‌ که‌مه‌گه‌ر هه‌ر له‌ بابایه‌کی
 ئابووریزان و میژوونووسی واقیعبین بووه‌شیتته‌وه‌، له‌م رۆمانه‌دا وه‌سفکراوه‌.
 هه‌رچه‌نده‌ به‌لزاک په‌سه‌نایه‌تی تاک و تاکپه‌روه‌ری به‌به‌شیک
 له‌به‌رژه‌وه‌ندی کۆمه‌لایه‌تی نازانی، لی به‌رژه‌وه‌ندی شه‌خسیش کو‌ترانه
 مه‌حکوم ناکات، واقیعبینی به‌لزاک پتی نادات ئه‌و نه‌خش و رۆله‌ی که
 به‌رژه‌وه‌ند په‌رستی و خۆپه‌رستی له‌پیشقه‌چوونی مه‌ده‌نییه‌تی پیشه‌سازیدا
 دیتوویه‌تی، ئینکار بکات و هه‌ر هه‌مووی به‌و‌ترانکه‌ر یان به‌بیته‌ووده‌ بزانی.
 به‌لزاک ده‌ریده‌خات و ده‌یسه‌لمینی که‌ له‌ هه‌ر شو‌ینیکدا تاک له‌ژێر گوشاری
 زه‌بری ئاسینی ئابووری، کۆمه‌لایه‌تی، سیاسی، مه‌زه‌بی و ئایینی یان
 رۆشنی‌بیریدا بیت «کۆمه‌لگه‌ی سه‌ده‌کانی ناوه‌راست» له‌ شو‌ینیکدا که‌ تاک
 مه‌حکومی کۆمه‌ل بی و زه‌مینه‌ی پیشقه‌چوونی به‌رژه‌وه‌ندییه‌کان ته‌نگ و
 سنوورداری، خامۆشی و بیده‌نگی کۆمه‌لایه‌تی بال به‌سه‌ر هه‌مو شتی‌کدا
 ده‌کیشیت و په‌ره‌سه‌ندن له‌ ره‌وتی خۆی ده‌که‌و‌یت: «به‌بی حه‌ره‌که‌ت و جووله‌،
 پیشه‌سازی و بازرگانی و هیچ جو‌ره‌ ئالوگۆرتیکی فیکران له‌ دایک نابیت.»
 (قه‌شه‌ی گوندی). له‌ شو‌ینیکدا دیدا به‌ ئامازه‌ ده‌لیت که‌ ئه‌گه‌ر مافی سوود
 بینین له‌ هه‌قه‌ده‌ستی شه‌خسی له‌نیواندا نه‌مینی، زنه‌گی ده‌بیت به‌تشته‌کی
 بی‌ه‌نگ و بۆو حه‌یوانی، رۆشنی‌بیری و خوشگوزه‌رانی، هونه‌ر، هه‌ستوسۆزان،
 گه‌رموگۆری و تاسه‌ی زنه‌گی به‌جاری له‌به‌ین ده‌چیت. «٤» [سه‌رچاوه‌: (٤-
 و. گریب، به‌لزاک، (٤٨١)، چاپی ئه‌مریکا.] هه‌ر بۆیه‌ش به‌لزاک له‌بری

ئەو ھى وەكو نووسەرانى رۆمانتىك بۆگەرانەو بۆ باوھشى زىنەگى «پىرناشتى و خۆشى» سەدەكانى ناڧىن بەدوای شوپىن پىتى سىرداودى ھىواو ئاوات و خەون و خەيالانى خۆى بىكەوئى، دەگەل رەوتى واقىعى مېژوو پىدا دەروات و دەگاتە ئەو شوپىنەى كە كۆمەلگە سەرمایەدارىبەكان لە ھەلومەرجى خۆپدا ھەر دىتەدى.

حەقىقەت و واقىع پىتى «بە بەلزاك» دەسەلمىنى كە بەبى خۆشەوېستى و تاكپەرودەرى سەرھەلدان و پەرەسەندى مەدەنىيەتى پىشەسازى مەھالە، ھەرچەندە بە باوھرى وى ئەم كارە حەقىقەتتىكى تال و ترسناك بەرجەستە دەكات. ئەو حەقىقەتەش لەنىو چوونى فېودالىزم و نەمانى دەسەلات و فەرمانرەوايى خانەدانانە. لى چونكە بەلزاك بابايەكى رېالىستى واقىعېنە، بەتەمەى ھاتنەدىي خۆزىياكانى خۆى نىيە، بەلكو خوازىيارى جىگىر بوونى حەقىقەت و دەرکەوتنى ياسا بابەتېيەكانى پىشەقەچوونى كۆمەلە، لە ھەمان كاتدا بەلزاك، ئەو دەستىنیشان دەكات كە ھەرچەندە خۆ خۆشەوېستى و خۆشەوېستى گىرنگىرىن ھاندەرى دابىنەردى خۆشگوزەرانى مادى و پىشەقەچوونى زانستى و ھونەرىيە، لى ھەر كە بىن بەياساى ژبان و تاقە فاكتەرى سووراندنى چەرخى زىنەگى دەبىتە مایەى نابوودى سامانى كۆمەلەيەتى، ھەلۋەشانەندەوئى ئازادىي تاك و گەندەل بوونى ھەستوسۆزى بەرزو بالاي مەرفانى.

بەلزاكى نووسەرى «مونارشى ژوئىيە» (۱۸۳۰ - ۱۸۴۸) و بەگوتەيەكى چىتر، مېژوو نووسى سەردەم و دەورانىكە كە تارمايى رەشى پارەو دراو سىبەرى بەسەر ھەموو كاروبارىكى كۆمەلەيەتى و ھىزو ھۆشى تاكدا كىشاوہ. ھەموو شتىك لەبەردەم پارەدا سەر دادەنەوېنى، ھەموو شتىك خۆى بۆ خزمەتى ھەلدەكات. ھەموو شتىك لە پىناوى پارەدا تەسلىم بەزىللەت و سووكايەتى دەبىت. لەم سەرو بەندەدا ھەر سىكەيەكى زىر بوو بە

بوونه وهر پیکي ديو ناسا که به گوتهی هومەر «شاران به تالان دهبات و پياوان له کوانووی خيزان و مالبات وده درده نتي.» هه موو به هره کان، هه موو تواناکان، له قالبی پاره دا دیتته دهر برین و هه موو جياوازیبه چۆنییه کانی نیوان شتان و که سان دیتته خواری بۆ جياوازیبه چهندي. له م قوناغه دا، پاره چاره سازی ههر هه موو گيرو گرفته سیاسی و کيشه ئیدارییه کانه، ره وره وه و چهرخی ههر جۆره چالاکي و چه له نگییه کی کۆمه لایه تی به زه بری پاره ده گه ری و ته نانه ت خاوه نشکۆ لويس فیلیپی، قه واله کرو فروش و مامه له چیه کی پر ئیحتوباره و هه موو ده مان به ره عییه ته که ی خۆی ده لیت: «خۆ پوولدار بکن!» وه کو چۆن توکو قیل-ی میژوونوس و نووسه ری ناسراوی فه ره نسه یی ده لیت، له م هه ژده ساله دا ده ولت وه کو «کومپانیایه کی بازرگانی» وابوو.

جابۆیه هیچ سه یر نییه که کۆمه له به ره پیکي باشی کۆمیدی ئینسانی بۆ وه سف و مامه له و سه وداو چالاکیه کانی بازارو ده ورو رۆلی پاره و پوول له دیار بکرنی چاره نووسی تاکدا، ته رخا نکراره. چیرۆکیک به گه وره یی «ئوجینی گرانده» به ده ور ژبانی پیاو تیکدا ده سوو رپیتته وه که پیتی وایه و هه ولده دات قه ناعه ت به خه لکانی دیکه ش بکات، که مه رگ چ نییه، بیتشه فی چ نییه، نسبه ت نه وه یه که «پاره ت نه بی» به لزاک، له سه رانسه ری ئه م رۆمانه دا هونه رمه ندانه نه وه نیشان ده دا چۆن له کۆمه لگه یه کدا که پاره هه وینی بنه ره تی ژبانه، به ها به شه ری و ته نانه ت بنه ماکانی قه زاوه ت و دادپرسیش دیاری ده کات.

خه لکی ساده و ساکاری نه و شاره ی که گرانده ی تیدا ناسراو به نیوبانگه، له بهر ده میدا سه ر داده نه وین؛ ههر جۆره ره فتارو هه لسوکه و تیکي نا ناسایی یان ناپه سند له و روو ده دات، به هۆی سه ره وه ته زۆر و زه به نده که یه وه چاوپۆشیی لیده کریت و باس نا کریت. هه مووان وه کو نمونه و «سه رمه شقی زنه گی» ته مه شای ده کهن و هه ولده دن تا به وردی «نه یینی» ریتزار بوونی وی

له گوتارو رښتيا رښتيا بدوژنه وه، وهكو چوڼ سهرنجي كاره كاني ددهن تاتيښه گه
كه دهبي كهنگي كړيا رښتيا و كهنگي فروشييار.
گراندهو گوسك (قاره ماني چيروكيكي ديبه) هردووكيان يهك نامانجيان
له ژياندا هه يه: خو ناسي به هزي پاره وه. به لاي نه وانه وه هه موو خه بات و
هه لو كو شش و ناو اته ئينسانيه كان پوچ و بي هو و ديه و تاقه سه رچا وه
شادي مروف ژماردني پاره له كيسه خستني سكه ي زيره. جيا وازيبه ك كه
له نيوان گرانده و گوسك-دا هه يه نه مه يه كه، يه كه ميان له گام و
نه لچاخيكي خورسك و زگماكه و دووه ميان پوله كييه كي دستكرد.
گوسك هه ولده دات خوي وهكو پولپه رست و زيره رست و ده ستنو و قوا
په روه رده بكات و قه ناعه ت به خوي بيني كه جگه له پاره چ راستيه كي دي
له دنيا دا نييه: «ئيوه هه موو جوړه بيرو باوه ريك تان هه يه، حال بوكي من ته ني
به يه ك شت باوه رښتيا هه يه... ته ني يه ك راستي زه ق و به رجه سته له كوړتبه كه
هينده هه مه جوړه، نه وه ديني مروف يه كسه رو به ته و او ته ني دل به ندي ببني،
نه و يش زيره».

به لزاك، بوماني به ديار ده خات كه چوڼ زيره رستي سي به ري به سه ر تيكر اي
كو له كه و بنه ما كاني كو مه لگه دا كيشا وه هه موو شتيكي مروف قاني
له وتان دووه. زه گي ژن و مي ردايه تي و خو شه ويستي خانه واده يي ليكي
تراز اوه؛ زيره خو شه ويستي داك و بابي بو مندال له گور ناوه «ئوجيني
گرانده». خو شه ويستي و پيوه ندي مندالاني به داك و بابو هه سري به ته وه «بابا
گوريو» و زه ما وه ندي كرو وه به سه و دايه كي بازرگاني (چيروكي دومانر فيل و
ناتلي له چاره سه ري ناكو كييه كاني ژن و مي ردايه تي)؛ كاري نه شق بو وه
به كاري به دره وشتي (مه دام مارن ف)؛ دو ستايه تي بو وه به خيانه ت و
كارشكيني (خه يالاتي له ده ستچوو، لوسيتنو لوسين) و پيوه ندي خيزانداري
گوړا وه بو وه به درو و ربا و دوو پرووي حه يابه ره (كوزن پونس).

به لگه نه ويسته له كومه لگه يه كدا زير سەنگي مهحه كي بايه خ و به هاي هه موو شتيك بي، بنه ما به رزه نه خلاقويه كان و ريساكاني خواپه رستي و دروستكاري ده داته كزي و كه مي و تاقه نامانجي خه لكي ناو كومه لگه ده بيته سه روهت و سامان و تاقه بنه ماي نه خلاقيش ده بيته پاره. وه كو چون راستيناك ده لئيت: «سه روهت ته قواو خوا په رستويه» و بابا گوريو ده لئيت: «پاره ژيانه». خو لاسه پارس چلپاويكي سه يره: «نه و كه سانه له نيو گاليسكه دا به م چلپاوه دا روده چن خه لكانتيكي به شه رف و ئابروو مه ندن، لي نه وانه ي به پتيان به ناو نه و چلپاوه ده كه ون هيج و پووچن...

نه گهر شتوكه يه كي كه م و بي نه همييهت به ريت، ئيدي وه كو ديويكي به شاخ و كلك له ناوه ندي دادگايهت راده گرن، لي نه گهر يه ك مليون بدزي له سالون و مه جليساندا وه كو كه سيكي سه نكين نيشانته ده دن». (بابا گوريو). له نيو نه م هه راو هه نكامه يه دا كه هه ر كه سه و چنگ به كيسه ي كه سيكي دي دا ده كات، جياوازيه ك له نيوان نه سلزاده و تازه پيگه يشتواندا نيبه و خه لكي سه ر به چيني به گ و خانان و چيني بورژوا هيج جوړه جياوازيه كي نه خلاقويان نيبه، چونكه هه ردوويان به يه ك شايه ن و ته رازو و ئابرو و حه يا و حه يسييه تي خو يان به پاره فرؤشتووه. نووسينگن، كه له رؤمانى نيو براودا موعامه له چي و بانكداريكي تازه پيدا كه وتووه، ده و له مه نند و زه نگينه، به ژنه كه ي خو ي ده لئيت: «من ريگهت ده دم كه هه ر غه له تتيك بكه يت، به و مه رجه ي به يتي من پاره له خه لكي بكيشمه وه و بدزم». و كو نت دورستو، «به شانازويه وه» خه وتني ژنه كه ي خو ي ده گه ل خانه دان و نه سلزاده كاني دي دا ته حه مول ده كات و له بري نه وه قه ول له ژنه كه ي وه رده گريت كه «هه ر كاتييك داوام ليكرديت و ليمويستيت، ده بي «قه واله ي سه روهت و سامانه كه تم به ناو بكه يت و بو مي ئيمزا بكه يت».

له باري كاراكتەر سازيشه وه، لايه ني ريباليستي هونه ري به لزاك بي عه يب و

کهم و کورپییه. به لزاک به چاکی ده زانیت که هر سیسته میکی کۆمه لایه تیی، زۆر تاییه تمه ندی لیکچوو له خه لکیدا پهیدا دهکات، بۆیه له خولقاندنی قاره مانانی چیرۆکه کانی خۆیدا، هم تاییه تمه ندیتیی فهردی و هم سیفه ته گشتی و چینایه تیییه کان له بهرچاو دهگری و فهرامۆشیان ناکات. ههروهها پیوه ندیتین نیوان نمونه بهروالتهت جیاوازه کانیاش ناشکرا دهکات. نهو ریتازهی که به لزاک له وینه گرتنی قاره مانانی نمونه بییدا گرتوویه تی، به کجار مایه ی سه رنجه. به لزاک هه میسه پشتی به تاییه تمه ندیییه بنه ره تیییه کانی قاره مانانی چیرۆک به ستووه؛ کهسانی نمونه له گه ل «خه لکانی ئاسایی» دا تیکه ل ناکات؛ له وه سفکردندا، خۆی له ورده شتی سوواو له بره وکه وتوو نادات. زۆریه ی قاره مانه کانی چلۆنایه تیییه کی ناسایی و هه مه لایه نیان هه یه؛ هه ر نه مه ش بووه ته هۆی نه وه ی که به لزاک بتوانی لایه نه بنجیییه کانی به ک قوئاغی په ره سه ندنی کۆمه لایه تی له بوونی چه ند قاره مانیکدا ره نگ پیداته وه و به رجه سته ی بکات. له دوا نه نجامدا به شتی که له قاره مانانی به لزاک له مرۆقتیکی دێو ئاسا ده چن که به ده گمه ن له مه دیدانی زنه گی رۆژانه دا ده بینرین* [په راویز: ره خنه گرانی هاوعه سیری به لزاک بوو بوون به دوو ده سته وه. ده سته یه کیان پیتیان وابوو که نه و ئاده میزادانه ی به لزاک ده یانخولقیینی، وه کو بوونه وه ری دێو ئاسایی وه هان که هیچ بوونیتی که ده ره کییان نییه، وه کو گرانه که پتر به کاریکاتۆری پیاویکی پیسه که ده چیت. لی ده سته ی دووه میان، له وانه برونیتیر، سووربوون له سه ره نه وه ی که نه گه رچی قاره مانه کانی له خه لکانی ئاسایی گه وره ترن، هیچ نووسه رتی که توانای به لزاکی نییه له ده ربیرینی حه قیقته ته کۆمه لایه تی و ئینسانیییه کان. په ره سه ندنی ریالیزم سه لماندی که ده سته ی دووه م له سه ره هه قبوونه].

نه م ریالیزمی به ناو «وینه گری» یه جوۆری بالای ریالیزمه. قاره مانانی به لزاک له بهر نه مه «دێو ئاسا» دینه بهرچاو، چونکه به لزاک توانای نه وه ی

هه‌یه ئه‌وه‌ی له‌ مرۆڤدا قابیلی دیتن و ناسینه، بیدینی و بیناسیت و که‌شفی بکات. به‌لزاک چووه‌ته‌ بنج و بناوانی تایبه‌مه‌ندییه‌ مرۆڤانییه‌کان (ئه‌وه‌ی که‌ نووسه‌رانیک یان خوینه‌رانیک که‌ توانای دیدو‌ه‌ساسیییه‌تی به‌لزاکیان نییه‌ ناتوانن لیتی بگهن.) و ئه‌گه‌ر تایبه‌مه‌ندییه‌ سه‌ره‌کییه‌کانی چینیک یان قوناغیکی میژوویی له‌یه‌ک که‌سدا کۆده‌کاته‌وه‌، له‌به‌رئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌م تایبه‌مه‌ندییه‌ نابه‌رجه‌ستانه‌ به‌ چاکترین شیوه‌ زیندوو ده‌کاته‌وه‌و ژبانی وه‌به‌ر ده‌خات.

نابج وه‌بزانری که‌ به‌رجه‌سته‌ کردنی که‌سانی بالا‌به‌رز و نااسایی بووه‌ته‌ هۆی ئه‌وه‌ی که‌ به‌لزاک سه‌باره‌ت به‌ نه‌خش و ده‌وری شه‌خسییه‌ت له‌ میژوودا که‌وتۆته‌ زیده‌پۆیی. به‌لزاک، وه‌کو تۆلستۆی، رووداوه‌ گه‌وره‌ میژوویییه‌کان به‌ده‌ستکردی که‌سایه‌تییه‌ گه‌وره‌کان نازانی. هه‌رچه‌نده‌ که‌ ئارمانجی ناپلیۆنی و نیوه‌رۆکی فیکری ئیمپراتۆری وی، جیگه‌یه‌کی گرنگی له‌ رۆمانه‌کانی به‌لزاک-دا هه‌یه‌، که‌چی شه‌خسی ناپلیۆن به‌ده‌گمه‌ن له‌ چیرۆکه‌کاندا ده‌رده‌که‌وئ و ده‌بینری و خۆ له‌ حاله‌تی ده‌رکه‌وتنیدا رۆلی سه‌ره‌کی له‌ عۆده‌ نییه‌. به‌لزاک هه‌میشه‌ بۆ ئه‌و هۆکارانه‌ گه‌راوه‌ که‌ بوونه‌ته‌ مایه‌ی رووداوه‌ گرنکه‌ میژوویییه‌کان و ده‌که‌ویته‌ وه‌سفی که‌سانیک که‌ هه‌وینی راسته‌قینه‌ی ئه‌م رووداوانه‌ن و هه‌لسووپینه‌ری چه‌رخ میژوون. که‌واته‌ هیچ سه‌یر نییه‌ ئه‌گه‌ر به‌لزاکی داکۆکیکار له‌ حکومه‌تی دکتاتۆری و ئه‌شرافی، به‌ چاکییه‌کی ستایش نامیژه‌وه‌ یادی خه‌لکی ساده‌ و زه‌حمه‌تکیش و ئازادبخواری زه‌مانی خۆی ده‌کات و هاوده‌ردی که‌سانیکه‌ که‌ به‌ خرۆکه‌ی خوینی هه‌ر میلله‌تیک ده‌ژمیتردین. ئه‌و که‌سایه‌تییه‌کانی که‌ به‌لزاک به‌پێژه‌وه‌ ناویان ده‌بات، وه‌کو قاره‌مانانی کۆماربخواز، هه‌ر هه‌موویان له‌ نه‌یارانی سیاسی سه‌ره‌سختی به‌لزاکن. به‌لزاک به‌مجۆره‌ وه‌سفی نیسرون-ی پیرده‌کات «وه‌کو پۆلا سه‌خت و وه‌کو رۆژ پاک و یه‌کپوو بوو. لایه‌نی جه‌ماوه‌ری خه‌لکی گرت و باوه‌ری به‌

حکومەتی کۆماری هینا... بیروباوەری خۆی بە خۆینی خۆی پاراست؛ تاقە کۆرەکەیی بۆ شەڕگە چوو، لێ ئەو لەرای خەڵکیدا لەمانە پتری فیدا کرد: چاوی لە دەرامەت و بەرزەوهندیی خۆی، کە دوا قوربانیی مرۆڤە، پۆشی». (جووتیاران).

بەلزاک، لە مەرگی میشل شریستین-دا، کە یەکێکە لە قارەمانانی سن مری کە لە یەکێک لە پراپەرینەکانی نیوان سالانی (۱۸۳۰) و (۱۸۳۶) دا کۆژاوه، بەمجۆرە دەلاوێتەوه: «مەزنتەربین هزرڤانی کۆماربخواز... سیاسەتوانێک کە هاوتاو هاوشانی سن جوست و دانتون بوو، لێ بەکیژۆلەیهکی سادەو دلناسک دەچوو. گوللەیی موغازەدارێک، ئابروومەندترین کەسیکی، کە تا ئەمڕۆ پیتی ناوێتە خاکی فەرەنساوه، کوشت». (شارستانیکی بەرجەستە لە پارێس-دا).

گەورەیی هونەری بەلزاک، زادهی ئەو وەسفە واقیعی بینانەیهیه کە کۆمەڵگەیی فەرەنساوی زەمانی خۆی پێ وەسف دەکات. بێ ئەوهی یەکێک لە لایەنە بنەرەتییهکانی ژبانی کۆمەڵگە یان ناکۆکییه ناوهکییهکانی سیستەمی ئابووری باو فەرەمۆش بکات. بەپێچەوانەیی زۆلا یان موپاسانەوه، بەلزاک نایەت هەندێ «بەرگەیی زەنگی» هەلبەسەنگی، چونکە باوەری وایە کە ژبانی کۆمەڵایەتی لە هەرەتی جیایی و ناکۆکی موتڵەقی خۆیدا، یەکپارچە و یەکگرتووشە و برینی قازێکی زەنگی دەبیتە مایەیی ئەوه کە ئەو فاکتەرۆ هەلومەرجانەیی دەستیان لە سەرەلدان و نەشوونمای ئەم «قازەدا» هەیه، ون ببن و. نەیهنە کەشف بوون. ئیدی لە خۆرای نییه کە لە ئەنسکلۆپیدیای فەرەنساوی سەدهی نۆزدهمدا، کۆمیدیای ئینسانی و بەلزاک بەمیژوو و میژوونوسی کۆمەڵگەیی ئەو زەمانە ناوێنراون. جیتی خۆیهتی ئەم باسە لەمەر ئەم بلیمهتەیی ئەدەبیات، بەم گوتە رەوانانەیی یەکیک لە برایانی گنکور کۆتایی بینین کە لە دەفتەری بیرەوهرییهکانی خۆیدا

نووسیویبه تی:

«ئیتستا جووتیارانی به لزامم بۆ جاری دووهم ته واو کرد. تانهو کهس به لزامی به سیاسیسه توان نه زانیوه، حالبوکی دوور نییه که گه وره ترین سیاسیسه توانی سه رده می ئیمه بوو بی؛ تاقه سیاسیسه توانیک که توانی نه خوشییه کانی ئیمه له ره گوریشه وه پیشکنی، له لووتکه ی پایه ی خو به وه، داوهشین و هه لوه شان وه ی کۆمه لی فه ره نسا له سالی (۱۸۷۹) و هیروه بدینی. په رده له سه ر بنه ما واقیعییه کانی قانونان لابادات، حه قیقه ته کان له قسه و قسه لۆکان جیا بکاته وه، هه راو هه نگامه و پاشا گه ردانی به رژه وه ندییانی هه وسار پچریو له ژیر نه زم و پیکویپکی رواله تیدا بنوینی، به کارهیتانی ده سه لاته ناره واکان ده ربیری و بخاته پروو، ئەم حه قیقه ته بنوینی که یه کسانی له به رده م یاسادا له ئەنجامی نایه کسانی له به رده م قازیدا نابود ده بیت و به کورتییه که ی درۆکانی به رنامه ی (۱۷۸۹)، که دراوی گه وره ی کرد به بریکاری نازناوی گه وره و جلویه رگی بانقداره کانی له به ری مارکیزه کان کرد، هه موو ریسوا بکات، هه ر هه موو ئەمانه رۆمانووسیک له عۆده ی هاتووه و ده ره قه تی هاتووه» (۵). [سه رچاوه: ۵- پروانه رالف فاکس، ل [۷۸].

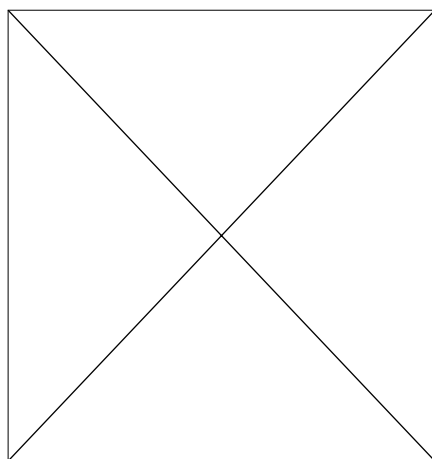
پهراویز

* نونوره دو بهلزاګ له شاری تور هاتوته دنیاوه. بابی پیاوټکی چالاک بوو و خوی خوی پیګه یاند بوو، هم له رای شوری مه زنی فوره نسا دا خه بتی بوو، هم خزمه تی ټیمپراتوریه ته که ی ناپلیونی کرد بوو. نونوره سالانی (۱۸۰۷) تا (۱۸۱۳) ی له قوتابخانه یه کی نزیکی توردا به بی چ مؤلته و پشویه ک گوزهراند، له سالی (۱۸۱۶) دا له سهر داوی بابی له لای یه کیتک له پاریزه رانی دادګای پاریس که وته فیربونی کار. له و رۆژګاره دا کومه لی فوره نسا به ده وری ته و هری زتردا ده سوو رایه وه، گیانی قازانج خوازی له هم موو کاروباریکی زنه گیدا زال بوو، به گوته ی به لزاګ خوی «پول رۆلی یاسارپیژی له ژبانی کومه لایه تی و سیاسیدا ده بینی». له م جوړه ژینگه یه دا دیاره به لزاګی گهنج نه یده توانی جګه له مال کورکرنه وه و زتر پاشه که و تکر دن، چ سه و دایه کی دیکه ی له سهر دابی، بویه چهن د رۆژتیک که وته مامه له کورن و چالاک ی له بازاردا و میانه ی له گه ل سوو خزان و کاسبکاران و ده لالاندا پیدا کرد. نه م هه ولانه و نه و قهرزه قورسه ی که وته سهری، بووه هوی نه وه ی که کومه لی سهرده می خوی باشترو به هوشیاریه کی قوولترو وردتروه بناسیت و له بری سهرودت و سامان که ره سته ی کومیدای ټینسانی بخت. کتیبی نیویراو که له راستیدا به نه نسکلوییدای کومه لگه ی فوره نسی حه ساو ده کری، کومه لیکه له تیکرای نه و چیرۆکانه ی که نه م نووسه ره بلیمه ت و هه لکه و تووه نووسیویه تی، به هم مووی نزیکه ی «۱۰۰» چیرۆک ده بیت، یه کیتک له تاییه تمه ندییه کانی نه مه یه که که سانی هه ر چیرۆکیتک له چیرۆکه کانی دواتریشیدا درده که ون. به لزاګ له ته مه نی «۵۱» سالیله (۱۸۵۰) دا مرد.

سهرچاوه:

رنالیسم و ضد رنالیسم در ادبیات، سیروس پرهام «دکتر میترا» چاپ هفتم ۱۳۶۲ انتشارات آگاه.

«۲»
(دیکنز)*
(۱۸۱۲ - ۱۸۷۰)

دیکنز، وهکو، به لزاك ماموستاي رۆمانى كۆمه لايه تيبه . ههر هه موو
چيروكه كانى له باره ي مه سه له گرنگه كانى ئينگلستانى سه ده ي نۆزده ن و
زۆربه يان هيرشن بۆ سه ر بيداكارى پزىمى وه خت: ئۆليشه ر تويست و
دوريت-ى چكۆله ، ناره زاييه ده رهق به پاره په رستى و چه وسانده وه و
به تالانبردى ژيان و به هره ي به شه ر ده لالى كۆنه ، ره خنه يه دژى چه وسانده وه ي
بيره حمانه ي مندالان و كار ليكيشانه وه يان، نيكۆلانيكل باى، هيرش ده كاته
سه ر قوتابخانه تايبه تيبه كان، دامبى و كور، ته وس به بي ره حمى نا

هوشیارانه‌ی بابایه‌کی سهرمایه‌دار ده‌کات. که بۆ پاره دهره‌پنان ههموو ریگه‌یه‌کی نا مرۆقانه ده‌گریته‌بهر، مائی خه‌مین؛ دژی ئەو خاپاندن و تاوانانه‌یه که به‌ناوی (قانون) و «دادوه‌ری» یه وه ئەنجام دهره‌پن، سهرده‌مپن دژواری؛ ره‌خنه‌یه‌کی ته‌نز نامیزه دژی ده‌سه‌نده‌خۆرانی دهرباران که پاسا و بۆ زۆلم و زۆری کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری ده‌سه‌لاتداران دپینه‌وه.

پهره‌سه‌ندنی نیوه‌رۆکی کۆمه‌لایه‌تی له رۆمانه‌کانی دیکنزا، پپوه‌ندیی به قۆناغه جیا‌وازه‌کانی ژبانی هونه‌ریی ئەوه‌وه هه‌یه.

دیکنز رۆلی چاودیری کۆمه‌لی ده‌ئه‌ستۆگرتوه که نه‌ک ههر ته‌نیا له که‌شفکردنی هۆکاره په‌نه‌انییه‌کانی بپدادی و بونیادی ناوه‌وی بپده‌سه‌لاته، به‌لکو هوشیاریه‌کی دروستیشی دهرباره‌یان نییه.

بۆیه ئەو هپرشانه‌ی که له نووسینه‌کانی ئەم قۆناغه‌ی ژبانییدا، کردوونیییه‌تییه سهر کۆمه‌لگه‌ی هاو‌عه‌سری خۆی، پتر لایه‌نی ئاشکراکردن و له قاودانی «خه‌راپی ره‌وشی ده‌زگاکان» و سکالا‌کرن له «به‌دکرده‌وه‌یی» خه‌لکان. جگه له‌مه‌ش گیانی گه‌شبینی و نیاز چاکیه‌کی تایبه‌تی بالی به‌سه‌ر رۆمانه‌کانی سه‌ره‌تای دیکنزا کپشاهه، په‌یامی به‌رده‌وامی وی بۆ خۆپنه‌ر ئەمه‌یه که: ئەگه‌ر خه‌لکی ده‌گه‌ل یه‌کدیدا چاکن، دنیا ده‌بیت به‌هه‌شت، له چیره‌که‌کانی ئەم قۆناغه‌یدا، خودانکاری «به‌ویژدان» و «به‌به‌زه‌یی» رۆلی سه‌ره‌کییان هه‌یه، چونکه دیکنز باوه‌ری وایه که ئەگه‌ر ههموو خودانکاران چاو له چری بلز (خاوه‌نکاری «دلاوا» له چیره‌ۆکی نیکۆلانیکل بای) بکه‌ن، هه‌رچی نسیبه‌ت و مه‌ینه‌تی کۆمه‌لایه‌تی هه‌یه نامپنێ و چاره‌سه‌ر ده‌بیت، قاره‌مانی دل‌خوازی ئەو بریتیه‌یه له‌و دوله‌مه‌نده چاکه کارو هه‌ژار په‌روه‌رانه‌ی که به‌چاوی باوکانه ده‌روانپه‌ته ژێرده‌ستانی خۆی، مووچه‌و کیری کرێکارانی خۆی زیاد ده‌کات، قه‌رزداران له زیندان دپنپه‌ته ده‌ری، له کووچه‌و کۆلانا‌ندا ده‌ستی نه‌وازش به‌سه‌ر مندالاندا دپنێ،

شهوانی جهژن خواردن بهسه ره ژاراندا ده به شیتته وه، دیکنز، به زمانیکی گزاندنه نامیز و له ههمان کاتدا نومیده وارانه ناموژگاریی دهوله مەندان دهکات که تۆبه بکهن و نارەزوومه ندانه دهست به چاکه بکهن؛ تا دووچارو گیرۆدهی ناقیبه تی خراب نه بن.

بهو دهرس و پهنده تالانهی که دیکنز له رووداوه کۆمه لایه تییه کانه وه وه ریگرت، ئەم قۆناغی گه شیبینییهش گه ییه کۆتایی. له نووسینه کانی دوا سالانی ته مه نیدا، چ شوینه واریکی «دهوله مەندی دل تیر و به به زه بی» نابینری. نووسهر ته واو بی هیوایه له وهی که نیاز چاک و هاوسۆزی و هاوخه میی دادی کۆمه لگه بدن. له مه به دواوه قاره مانانی دیکنز ره نگدانه وه ویتنای رهنج بیوه ری و چهوسانه وهی دژوارن، یان قوربانییانی خاپاندن و خیانهت و بی به شین، خه لکانی گه شین و چاکنیاز، ده بنه پیخوستی ئەو که سانهی که جگه له وه دهست هینانی سامان و دهسه لات چ نامانجیکی دیکه یان نییه. چا و چنۆکی و بی ره حمی و دل ره قیی خودان دهسه لاتانیش هه میسه زیاتر و ناشکراتر ده بیته.

دیکنز ته نیا له و کتیبانه یدا که پاش به سه ره چوون و بوورینی قۆناغی گه شیبینی خۆی نووسیونی، ده که ویتته لیکدانه وه یه کی قوولی ئەو مه سه لانهی که زادهی بونیادی ناوه وهی کۆمه ل و پیوه ندییه کۆمه لایه تییه کانن.

(مالی خه مین، رۆژگاری سه ختی، دوریت-ی چکۆله و چیرۆکی دووشار).
بو ویتنه له دوریت-ی چکۆله دا، هه ره چهنده هه مان خه لکانی «به دکرده وه و به دسروشت» زۆرن، به لام نووسهر له ودیوی ئەم ویتنه بچووک و ناشیرین و ئینسانییانه وه، مه یینه تی و دزیوییه کی قوول و به رین نیشانداده ات- ئەو مه یینه تی و ناپه سندی و دزیوییه نهی که له که سادی خه مینی ئیداره ی سیرکوم لاکوشن، خو په رستی و خیانهت و دل مردووی و ویرانی کۆمه لگه ی پیاو ماقوولان و تاریکی ترس نامیزی فه لسه فه مه زه بییه کانی میسزکلنام-دا

بهرجه سته بوون (۱) [سهرچاوه: ۱-ت.أ. جاكسون، چارلز ديكنز، ۱۲۹، چاپی له ندهن] ديكنز له كتيبي - رۆژگاري سهختيدا به شيتوازي توندى تهوس ناميزى خوڤى هيرشده كاته سهر ژيترخان و سهرخانى رژيمي وهخت. په ره سه ندى تابوورى له سه دهى نۆزده مدا گه ليك دياردهى ئايديو لۆژى، كه ته واو كه رى «بازرگاني و تابووربي نازاد» و ئاينزاي پروتستانت بوو، هيتايه ئاراوه، رهوت و ريبازى ئەفانجليك و تيؤرييه كاني قوتابخانهى تابوورى مانچستر، كه بانگه شه يان بۆ قازانچيه رستى ده كردو پاساويان بۆ بيدادى تابوورى و كۆمه لايه تى دينايه وه به شتيك بوون له و ديارده زۆرانه. ئەفانجليه كان هه ژاربيان به نيشانهى بى ئيماني و ئيهمالى له خواپه رستى و به زادهى «ته مه لى» و «به دشانسى» ده زانى. ديكنز هه ره له سه ره تا وه كه وته ره خنه گرتنى تهوس ناميز له م ريبازه و بانگه شه كاراني ئەم ريبازه (له رينگه مىسته رتيس تى گنز له ..)، به لام هيرشى ديكنز بۆ سهر تيؤريسياننى قوتابخانهى تابووربي مانچستر، له كتيبي رۆژگاري سهختيدا، له ره خنه ناراسته وخۆ و په راگه نده كاني پيشوو ئاشكراتر و فراوانتر بوو له م كتيبه دا نيشانهى تيره ژه راوييه كاني ته نزي ديكنز مسته ر باوندرلاى-ه كه به مجۆره فاكته رو هۆكاره كاني هه ژارى «شه رح» ده كات: ته نيا خه لكانى ته مه ل و بيده سه لات نو قستان و بى پاره ن، كار كردن و چه له نكي تابوورى هه ميشه سه روه ت و سامان و ئيسراحه تى ليده كه ويته وه. له بهر ئەمه ته نيا ئازا وه چيبان و بى توانايان و مشه خۆرانيك ره خنه له م وه زع و حاله ي ئيستا ده گرن كه به ته مان ده عوه تى خواردن بكرين و «به مراكى زيت سووي كيسه ل و گوشتى كه رويشك نوشى گيان و عافيت بكه ن.» ديكنز له و رۆمانانه يدا كه له قو ناعى گه شبينى خو يدا نووسيونى، هه ولى دا وه مه سه له ي هه ژارى و بيدارى كۆمه لايه تى به زه برى ريسا ئەخلاقى و مه زه بيه كان چاره سه ر بكات، به لام ئەزموونى با به تى ژيان قه ناعه تى پى هينا له كۆمه لگايه كدا كه هه ژارى

دیاردیه کی بی چوندو چوونی چینایه تییه، ئەوا پیتداو یستییه ماددییه کانی
سەرچاوهی هه موو چه له نگییه که و هه ر ئەو پیتداو یستییه نه ش
به ها کۆمه لایه تییه کان دیاری ده که ن. دیکنز قه ناعه تی هینا که له
کۆمه لگه ی عه سری ئەودا، خانه واده و مالبات بنکه یه کی ئابوورییه - زۆریه ی
زه ماوه نده کان پاش هه ساب و کیتاب ئەنجامده درین، پیتوه ندیییه
خانه واده ییه کان له ئەنجامی گیروگرفتی ماددییدا سست ده بن و ده پچرین،
مندالان ده بن به باریکی قورس به کۆلی خیزانه وه به کورتی فاکته ری ئابووری
خیزان دیننه ئاراهو له نیویشی ده بن. سه ره نجام هه ر کاتێ دیکنز دیته سه ر
ویتنه گرتنی ناکۆکیی خانه واده یی، دلره قی داک و باب و پچرانی ئەو
هه و دایانه ی که ئەندامانی خانه واده پیکه وه ده به ستن، هه میشه رۆلی فاکته ره
ئابوورییه کان له به رچاو ده گری. دیکنز له به شیکێ رۆژگاری سه ختیدا، وه زع و
حالی ناله باری پر تازاری کابرایه کی ده سته کورت، که له ژنه هه میشه
مه سته که ی بیزاره و له به ر ده سته کورتی بۆی ته لاق نادریت. به شیتوه یه کی روون
و کاریگه ر به رجه سته ده کات.

ئه ستیفن-ی رۆژه ره ش، ده چیت بۆ لای ئاگاهه ی تا سکا لای ژبانی شووم و
نه حسی خۆی بۆ بکات و چاره یه کی بۆ په یدا بکات.

مسز ئه سپارزیت، که له بنه چه دا له بنه ماله یه کی ئورسته کراته که هاتۆته
دیداری ئاگاهه ی ئه ستیفن، پاش بیستنی سکا لای ئه ستیفن ده لیت:
«ئەزبەنی، من دەترسم که مه به سته ی ئەمه بی ده ست به ژنه که یه وه بنی تا
ئاسووده و بی خه م ده گه ل ئەو ژنه دا زه ماوه ند بکات که دلێ ده یه ویت». خا
ئه سپارزیت بۆ چوونی خۆی به زمانیکێ ئەوتۆ ده رپری که ریک ئەوه ی به رجه سته
کرد که چه ند له گه نده لی ئەخلاقێ و ره وشتی خه لکی بیزار بوو.
(ئه ستیفن له وه لامدا ده لیت:)

«وايه، سه رکار، خانم حه قیقه تی وت. منیش ده مو یست هه مان شت بلیم..»

له رۆژنامهدا خۆیتدوو مه ته وه كه گه و ره پیاوان خوا ده ست به با لی
هه موویانه وه بگر ئی! من خرا په ی ئه وانم ناو ئی!

چ کار ئیکیان به چاکی و خرا پی به کتره وه نییبه و ئه وه ندهش به به کدیبه وه
نه به ستراون، هه ر کات ئی بیانه و ئی ده توانن خۆیان له ژنه نا جو ره کانیان ر زگار
بکه ن و ده گه ل ئه وا نه دا زه ما وه ند بکه ن که دل یان ده یانه و ئی، کات ئی که ل ئیکدی
بیتا قه ت ده بن ده توانن چه ند ما وه به ک به جیا بژین، ئیمه ی هه ژاری داماو
ته نیا به ک ژو ورمان هه س و نکا رین به جیا بژین و جیا بیینه وه. وه خت ئی که
ئهمه ش ده ردی ده رمان نه کردن پا ره و سامانیان زۆره وه ده توانن به به کدی بل ئین
«ئهمه بو تۆ و ئهمه ش بو من» و هه ر که سه ر ئیگه ی خۆیان بگرن و برۆن. ئیمه
و مانان ناتوانین».

دیکنز زۆر چاک ناگای له وه هه بوو که سروشت و ناخی مرۆف له کار بگه ری
هه لومه رجه ئابوور بیه کان به ده ر نییبه، هه ر ئه م ناگای به توانای ئه وه ی پ ئی
به خشی که که سایه تی ئه روستو کراتی و ده ول ئه مه ندی ناو چیرۆکه کانی به
چاکی بنا سیت و به جو ر ئی و ئینه یان بگر ئی که هه ست و سو زه مرۆفانی به کانیان
بووه به قوربانی و پ ئیخوستی له شپه روه ری و رابواردن و خۆ په سندی خۆیان. له
«د ئی شید کو پهر فی ل د» دا خه ل کانی وه کو ئه سستیر فورت-ی سه ره به چینه
ده ول ئه مه نده کان، خه ل کی ئاسایی و زه حمه تک ئیش به حه یواناتی بی هه ست
ده زانن که «وه کو پ ئیستی قایمیان» ئازا ربان ناگات ئی و مانای راسته قینه ی ره نج
حالی نابن. مسز ئه سستیر فورت و روزا دار تل-ی ناسک و نازدار. ناتوان
با وه ر بکه ن که ره نج و ئازاری روو حی یان به ده نی «ئهم جو ره خه ل که» به پا ره
قه ره بوو نه کر ئیته وه. دیکنز له به رانبه ر ئه مه دا، خه ل کانی وه کو خانه واده ی
پگوتی، که نو ئینه ری چینه کانی خواره وه ی کو مه ل ن، به ها وس سو زی و
ها و خه می به کی مرۆف دۆ ستانه وه و ئینه ده گر ئی.

ها و خه می دیکنز ده گه ل خه ل کی چه وساهو نامرادا هه ر چه نده له هه موو

جۆره دهرک يان نامانجیکی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی تاییه‌تی و دیاریکراو خالییه، لئ یه‌جگار قوول و مرۆفانییه.

ئه‌و نمونانه‌ی که دیکنز به‌مه‌به‌ستی به‌رجه‌سته‌کردنی زنه‌گی چینه‌کانی خواره‌وه ده‌یانخولقیینی، ئه‌گه‌رچی له زۆر لایه‌نه‌وه حاله‌تی کاریکاتوریان هه‌یه، لئ یه‌ک دنیا حه‌قیقه‌ت له‌مه‌ر زنه‌گی ئه‌م چینه‌نه‌ ئاشکرا ده‌کات.

دیکنز زنه‌گی خه‌لکی له قوولایی کۆمه‌لدا له‌به‌رخاتری وینه‌گرتنی رووداوی نا ناسایی و سه‌رکیشانه‌- که ئه‌مه‌ پتر له‌گه‌ره‌که هه‌ژار نشینه‌کاندا روو ده‌دات- یان له‌به‌ر خاتری فه‌راهه‌مکردنی ئه‌وزاری سه‌رگه‌رمی چینه‌ بالاکاندا، ناکات به‌ هه‌وینی رۆمانه‌کانی خۆی. (وه‌کو چۆن گی-Gay- ئه‌م کاره‌ له ئۆپرای گه‌دایاندا ده‌کات.) که‌سایه‌تییه به‌شخوراوه‌کانی چیره‌که‌کانی دیکنز شوپینگی تاییه‌تییه‌ن له‌ کۆمه‌ل و له‌ مێژوودا هه‌یه. مافی ژبان و ده‌ربرینی خه‌م و ده‌ردو په‌ژاره، شادی و خه‌ون و هیواو ئاوتیان هه‌یه.

له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا چونکه دیکنز به‌ خۆی سه‌ره‌به‌تویژی خواره‌وه‌ی چینی بورژوایه، له‌ روانگه‌ی ئه‌م تویژه کۆمه‌لایه‌تییه‌وه ده‌روانیتسه زنه‌گی چینی سیتییه «هه‌ژاران» هه‌ر بۆیه‌ش هاوخه‌می دیکنز ده‌گه‌ل هه‌ژاراندا پتر لایه‌نی سۆزو سۆزداری له‌ خۆگرتووه. دیکنز و پرای گۆرانه‌ فیکرییه‌کانی خۆی، هه‌میشه هه‌ر وه‌کو که‌سیکی ریفۆرمیست مایه‌وه‌و هه‌یج کاتیک شوپشی به‌ده‌رمانی مه‌ینه‌تی و بیدادییه کۆمه‌لایه‌تییه‌کان نه‌زانیه‌وه قه‌بوولێ نه‌بووه. دیکنز له‌ خۆتێرشتن بێزار بوو، له‌ بۆنی خوینی شه‌قامه‌کانی پارێسی سه‌رده‌می شوپشی مه‌زنی فه‌ره‌نسا، ئه‌و بۆنه‌ی که‌ ته‌نانه‌ت ده‌گه‌بییه ئینگلستان، ده‌ترسا.

دیکنز له‌ چیره‌کی دوو شاردا بۆ ئه‌وه‌ی نیشانی بدات که شوپش تینووی خوینه‌و کاتیک که‌ ملپه‌رینی برسی خۆراک، چه‌شه‌ی ده‌وی جیاوازی له‌ نیوان سه‌ری ئه‌رستوکران و کۆماربخواز و گونا‌حکارو بێ گونا‌ح ناکات. ئه‌وانه‌ی

لەم رۆمانەدا مایە بەزەبێ و هاوخەمی ئیمەن (دکتۆریکە که هەژدە سالان لە باستیلا، زیندانی ئەرستوکرەت بوو، کچەکە و میریدی کچەکە که لە ئەرستوکرەت زادهکانی پیتشووی فەرەنسایە، بەلام هەموو هەق و میراتیکی چینیایە تیبی خۆی رەفز کردوو.) لە ئینگلستانەوه بۆ پارێسی خۆیناوی بکیش دەکات و تاپای ملیپەرینی دەبات. وێرای ئەمەش دیکنز لەم کتیبەدا بێ رەحمی، بەدبەختی، خۆینخۆری و بێدادی که هەر هەمووی زادهی شوێشی مەزنی فەرەنسەبوو مەحکووم دەکات، بێئەوهی راستەوخۆ و بەکسەری شوێشی مەحکووم کردبێ، دیکنز بەروونی ئەوهمان بۆ وێنە دەگری که لە ئەنجامی گوشارو هەژاری و برسیتی و ناپەزایی سایە حکومەتی فیودالانەوه (که تەنیا بۆ راوو سەیران) سەری مولکەکانی خۆیان دەدا.

دەبواوە شوێش هەر بەریا بێ و ئەوهمان نیشاندهدات که شوێشی فەرەنسا، جگە لە تەقینەوهیەکی کوت و پری رەنجەرۆبی که لەکەبووی جەماوەری خەلک چ شتیکی دیکە نەبوو. دیکنز هەرگیز هۆکارە بنەرەتییەکانی راپەرین و یاخی بوونی جەماوەر لەگەڵ دیاردهکانیدا (خۆینپرێتی و بێ دادی و ئەم شتانه) تیکەڵ ناکات. وێرای ئەو هەموو هێرشە دەیکاتە سەر «دێندەیی»، ئەوجاش شوێش بە بەرهنجامی هەستی دێندەیی و خۆینخۆری و چاو برسیتی و حەسوودی «داهۆلە شپۆشەکان» نازانی.

جیهانبینی رپالیستانە ی چارلز دیکنز کردوو بەتیبە کاریک که دیکنز بە چاکی ئاگاداری ئەم حەقیقەتە بێت که جیاوازیی کەسایەتی و چارەنووسی خەلکی، زادهو بەرهنجامی جیاوازیی پایە کۆمەلایەتیی خۆیانەو ئەمە ی زۆر وەستایانە نواندوو. لە چیرۆکی دووشاردا، دیکنز زەنگی سیدنی کارتون و دارنی وەسف دەکات و لەباری بەدەنی و دەرونییەوه بەتەواوی لیکدەچن، بەلام بەهۆی جیاوازی و جوۆری پەرسەندنی کۆمەلایەتییەوه، ریک پیچەوانە ی بەکتر دەکەونهوه کارتون دەبێت بە پیاویکی نەفس نزمی بیکارە ی

شهرابخوڙی سهرلیتشیواوی بی ناوات و نامانج، کهچی دارنی، که له هه لومه رجیکی کۆمه لایه تی جیاوزدا پهروهده بووه، کابرایه کی چالاک و چه له ننگ و باوهر به خوډه ده ده چیت. یه کیک له کیماسییه کانی ریالیزمی دیکنز، که جوڙج تۆرویل-ش ناماژه ی بو کردووه. (۲) [سه چاوه: جوڙج تۆرویل، دیکنز، دالی و ئەوانی دی، ل ۴۷-۴۸، چاپی له ندهن] ئەمه یه که وهسفی رواله تی پی له پیشتره له پهوتی په ره سه نندن و کاملبوون. ئەو وینه زیندووانه ی که دیکنز له هزره هۆشی خوینه ردا به رجه سته ی ده کات، زیاتر لایه نی وینه گرتنی رواله تی ده ره وه ی له خوډه گرتووه- وه کو وینه گرتنی ناو موغازه و خوارنگه کان، جلویه رگ، سه روسیما و له مانه ش گرنگتر بابه تی خواردن- ده لئی هه موو شتییک له روانگه ی مه سه ره فکارو له کاتی ده سته تالیدا بینراوه.

نوسه ر به ده گمه ن پهوتی خو لفقانندن و ئەفرانندن ده نوینی. هه موو شتییک (ته نانه ت کاراکته ره کانی چیروک) یش وه کو بوونه وه رتییک یان کالایه کی کاملبووی پیگه یشتوو هه لده سه نگیتریت، بیته وه ی پیوه ندیی ده گه ل قوناغی به ره مه مه ینان و کاری داهیناندا بنوینری. ته نانه ت ئەو خه لکانه ش که سه رقالی کاری به ره مه مه ینان، پتر له به ر خاتری گه یشتن به کۆمه لیک نامانج کارده که ن. که تاییه تن به چینه ئەرستو کراتییه کانه وه. به گوته یه کی دی، قاره مانانی چه له ننگ و زه حمه تکیش-ی چیروکه کانی له بهر ئەوه مل ده ده نه پر کاری که بتوانن ژبانی خوډ و ناسووده بوډ خوډیان فه راهم بکه ن؛ یانی ده وله مه ند بن. ئەوه تا که خانه واده ی پگوتی له کتییبی دیتیید کۆپه رفیلدو نیکلانیکل بای، پاش سه ره ده میکی پر مه شه قهت و ناخوډی به مرازی خوډیان ده گه ن و ده وله مه ند ده بن و ده بنه خودانی خانو ژبانی پر خوډگوزهرانی.

ریالیزمی دیکنز وه کو ریالیزمی به لزاک، به «خه یالی» نیو براوه، هه لبه ته هۆیه که ی ئەمه یه که ئەم دوو نوسه ره ئەو شتانه ی که ساده دینه به رچاوان،

هینده به وهستایی و حساسیییه ته وه گه وره ی ده کهن و به جوژی حه قیقه ته بنه ره تییه کان له قالبی خه لکانی ناساییدا داده ریژن، که وینه کانیان زیاتر لایه نی «هوشه کاری» ی و «کاریکاتور» ده گرنه خو، هویه کی دیکه نه مه یه که دیکنز له وه سفی قاره مانه کانیدا له راده به دهر هوردی ده کاته وه. هه لسوکه وت و دابونه ریتی عه جایه بی نهو کریکارانه ی که نهو وه سفیان ده کات هیندی جار نه وه نده شه خسی و تاییه تن، یان نه وه نده سوار و له باوکه وتوون که خودی کریکارانیش لیتی بیخه به رن. جا نه م کاره بووه ته مایه ی نه وه ی که قاره مانانی چیرۆکه کانی نهو «خه یالی» بنوین.

له سه ره تادا ناماژهمان بو نه وه کرد که دیکنز له هه ندی به ره هه می خویدا به مه به سستی چاره سه رکردنی بیدادییه کومه لایه تییه کان په نا بو مالیجه و چاره سه ری نه خلاقی و مه زه بی ده بات؛ «گۆرینی ناخ و باتین» ی پی چاکتره له گۆرینی سیسته می کومه لایه تی و «خیرو چاکه و به رات» و «فه لسه فه رتسییه کانی شه وی جه ژنی له دایکبوونی مه سیح» به دهرمانی هه موو ده رده کان ده زانی، به لام به هره ی هونه ری چارلز دیکنز له «وه عزخوانیییه کانی» نه ودا نییه .

گه وره بی نهو وه کو نووسه رتیکی ریالیست له وه دایه که توانیویه تی وینه ی ئاقیبه ته دژه مرۆفانی و مهینه تهینه کان بگری! نهو ئاقیبه ته نامرۆفانی و پر مهینه تیانه ی له ئاکامی پیشه سازی بازرگانی، چه واشه کردن و کرینی هزوو بییری خه لکی به زهبری پاره، به زهبری دهسه لاتی رتساکانی کرین و فرۆشتن، هاتوونه ته ئاراهه، به کورتی له بهرجه سته کردنی نهو زه لیلی و دامای و کلتۆلی و نه گبه تییه نه دایه که له سیسته می ئابووری و کومه لایه تییه هاو عه سری نهو که وتبوونه وه.

* په راویز

چارلز دیکنز له سالی (۱۸۱۲) دا له پورترسموټ له دایکبووه. یه که مین رووبه پروو بوونه وهی نهو ده گهل قه ساوه ت و دلره قیبه کومه لگه دا نهو ده مانه بوو که بابی به هوی نابووت بوونه وه (ئفلاس) له له ندهن گیراو زبندانی کراو، چارلزی مندال ناچار بوو له یه کیتک له عه ماره کانی گومرک-دا کریکاری بکات. دواي ماوه یه ک له کریکاری و خوژبانندن، دهرفه تی بو هله لکه وت که بچیتته قوتابخانه و پاش ماوه یه ک بوو به پایامنیری روژنامه وانی په رله مان. لهو سهرو به نده دا، نهو روژمانانه ی که له زنه گی روژانه وه هله ده هینجران، خه ریکبوون له نیتو چینی بورژوا دا ده بوون به باوو ریگه ی خوژبان ده کرده وه. دیکنز له سه ر داوای بلاو که ره وه کان کتیبی «کاغه زه کانی پیک و یک Pick wick Papers» ی له سالی (۱۸۳۶) دا وه کو یه که مین به ره می گرنگی خوی نووسی. چاپی یه که می نه م چیروکه سه رکه و تنیکی بی وینه ی به ده ست هیناو نووسه ری خسته خانه ی چیروکنووسانی پله یه که وه. زوره ی نهو کتیبانه ی که دیکنز له دواي نهو نووسینی، وه ک نولیشه ر تویت (۱۸۳۷)، نیکولانیک بای (۱۸۳۸) له شپوه ی نامیلکه ی مانگانه دا بلاو بوونه وه. دیکنز له سالی (۱۸۴۹) دا شاکاری دتیفید کوپه ر فیلدی ته واو کرد و له دواي نهو ه گه لیک چیروکی گرنگی دیکه ی وه ک «روژگاری سه ختی» و دووریت-ی چکوله و چیروکی دووشار-ی نووسین. دیکنز له سالی (۱۸۷۰) دا و بهر له وه ی روژمانی نهیته نه دوین دروود، ته واو بکات، کوچی دوايي کرد

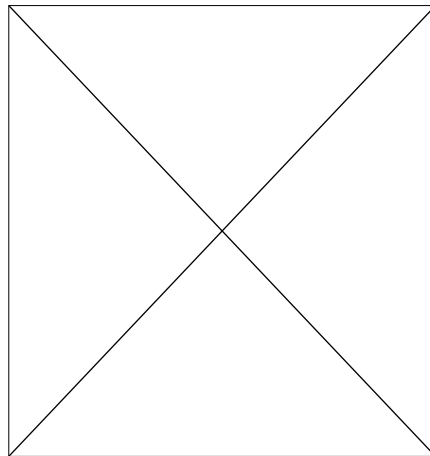
سه رچاوه:

رتالیسم و ضدرتالیسم در ادبیات سیروس پرهام «دکترمیترا» چاپ هفتم (۱۳۶۲) انتشارات آگاه.

«۳»

تۆلستۆي*:

(۱۸۲۸ - ۱۹۱۰)

شيئوہی چيرۆكنووسين و ديدوبۆچوونى تۆلستۆي لہمەر ھونہرى
«راستہ قينہ» شان بەشانى ئەو ھەلکشان و داکشانانہى كہ لہ بوارى
پەرہسەندن و گۆرانكارى و كاملبوونى جيھانبينى ئەودا روويانداوہ؛ گۆران و
گۆرانكارىيى بەسەردا ھاتووہ. بەپيتچەوانہى بەلزاکەوہ كہ رىاليىزمى بە تاقە
شيئوہى گرېنگ دەزانى و پابەندى بووہ، تۆلستۆي بۆ دەربرىنى بيرو

گوزارشتكرن له حه قيقهت و رووداوه كان، شپوازی جوراوجور و ته نانهت ناكۆك و دژيشی به كار هیتاوه، به لām له گهل ته مه شدا له بواری شكۆزی هونهری خۆیدا قهرزارباری ربالیزمه: تۆلستۆی، له هه وه لئی ژبانى نووسه ریبى خۆیدا، زنه گى له رینگه ی جوره ربالیزمىكى پر شه رح و شرۆقه وه وه سف ده كرد. لئى له و چیرۆكانه ییدا كه له ده و روبه رى سالانى (۱۸۶۰) دا نووسیونى، فه لسه فه و ئاكارو ته خلاقیاتى خسته پیتش وه سفى ورده وه له برى ربالیزم په نای وه بهر ناتورالیزمى رۆمانتیک برد. زۆربه ی ته م چیرۆكانه، وهك: دوو سواره، سئ سهر بوور، شادمانى خانه واده، چیرۆكى ته سپىك و... تاد. یهك تیمه و هه وینى هاوبه شیان هه یه كه ده كاته: بیهودیبى شارستانیهت و كه متر بوونى مرۆقى هوشیاری شارستانى له ئاده میزادى سه ره تایی نیمچه كیتوى. چیرۆكى دوو سواره، بریتیه له باسى باب و كورپك كه یه كیتکیان وینای مرۆقى سه ره تایی و به ناو «ته بیعی» یه و ته وى دیکه یان نوینه رى مرۆقى كۆمه لایه تی و میژوویه. باوكه كه كه ژبانىكى نا هوشیارانه ی ساكارى هه یه، ته نئى له رینگه ی هه سته غه ریزى و كاملنه بووى خۆبه وه، پاك و شه ریف و وینای نه جابه تی خۆرسكى و زكماكى به شه ره. ته و كاره نانه جیبانه ی كه ده شیانكات و لئى سادر ده بن زاده ی ساده یى خۆین.

كه چى كوره كه، كه خۆی ده ناسیت و متمانه ی به خۆی هه یه، بو ته نجامدانى هه ر كارپك په نا وه بهر هه سته كۆمه لایه تیبى خۆی ده بات جا، چونكه بوونى ته و مرۆقه وینا و بهرجه سته ی په ره سه ندنى میژوویه و كۆمه لایه تیبى مرۆقه، بویه له لایه ن تۆلستۆی-ه وه مه حكووم كراوه.

جگه له مه، تۆلستۆی له نووسینه كانى سه ره تاي خۆیدا ریبازى شیکردنه وه و شیته لكردنه وه ی كارو كاردانه وه ی نا هوشیارانه و نیمچه هوشیارانه ی ناخى ئینسانى به كار ده برد «دواتر وازى له م ریبازه هیتا» له گهل ته وه شدا هونه رى ته م قوناغه ی تۆلستۆی به ره نجامى خۆ به خۆی ئاشكرا بوونى ناخ و ناوه وه و

باتین نییه؛ وهکو له هونهری نویدا دیارو بهرجهستهیه، بهلکو له راستیدا بهکارهیتنان و رامکردنی دنیای لاشعووره له ریگهی دهرک کردن و تیگهیشتنی نیوهروکی کۆمه‌لایه‌تییی ناخهوه «۱». [سه‌رچاوه: ۱- د. میرسکی، میژووی ئه‌ده‌بیاتی رووسیا، ل ۲۵۷، چاپی ئه‌مربیکا].

یه‌کیتک له‌وه‌سه‌له‌سه‌ره‌کییانه‌ی که کاراکته‌رانی چیرۆکه‌کانی تۆلستۆی ئازار ده‌دات، ئه‌وه‌ناکۆکییه‌به‌ئازاره‌یه‌که‌له‌نیوان‌ناره‌زوو و واقیعدا، یان له‌نیوان‌به‌هره‌ی تاک و ئیمکاناتی کۆمه‌لایه‌تییدا‌هه‌یه. ئه‌م‌مه‌سه‌له‌یه‌له‌ زۆربه‌ی رۆمانانی هاوچه‌رخیشدا‌هه‌یه و خراوته‌روو؛ لئ‌جیاوازیی سه‌ره‌کیی نیوان‌هونه‌ری تۆلستۆی و نووسه‌رانی ئه‌م‌رووی رۆژاوا‌ئمه‌یه‌که‌له‌ چیرۆکه‌کانی تۆلستۆی-دا‌ئه‌و‌نائومیدی و بئ‌هیوا‌یییه‌ی له‌ئه‌نجامی ئه‌م‌ناکۆکییه‌وه‌چیده‌بیئت، هه‌میشه‌لایه‌نی‌نیگه‌تیفی نییه.

تۆلستۆی شکستی رووحی و خزانی قاره‌مانه‌کانی ده‌کات‌به‌دارده‌ستیتک‌بۆ‌په‌رده‌لادان‌له‌سه‌ر‌خه‌یال‌پالای و باوه‌ری‌نادروست و که‌م‌قوولیی ئه‌وان‌له‌مه‌ر‌ناسینی واقیع، به‌م‌کاره‌ش‌ده‌یه‌وئ‌ئه‌وه‌نیشان‌بدات‌که‌واقیع و رووداوه‌کان‌له‌کورت‌بیینی و ته‌نگ‌زه‌یینی قاره‌مانه‌کان‌به‌ربنتر و قوولترو ده‌وله‌مه‌ندتره. هه‌روه‌ها تۆلستۆی نائومیدی و دلشکاوایی قاره‌مانه‌کانی خۆی ده‌کات‌به‌بیانوی ده‌ستی خۆی به‌مه‌به‌ستی گۆرینی به‌قازانجی‌که‌سایه‌تییی قاره‌مانه‌کان. کۆپتن، که‌یه‌کیتکه‌له‌قاره‌مانانی چیرۆکی قوزاقه‌کان و خه‌یالاتی بئ‌بنج و بناوانی له‌مه‌ر‌قه‌فقا‌ز‌هه‌یه، پاش‌دیتنی ده‌وله‌مه‌ندی و سه‌لامه‌تی و ساغله‌می ژبانی گوندییانی قه‌فقا‌ز، بۆی‌ده‌رده‌که‌وئ‌ت‌که‌ته‌سه‌وره‌کانی پیشووی ئه‌وه‌له‌و‌باره‌یه‌وه، لایه‌نی‌خه‌یالی هه‌بووه‌و‌بۆیه‌خۆی به‌هه‌لخه‌له‌تاو‌ده‌زانیت، به‌لام‌ئه‌م‌حاله‌تی‌هه‌ستی‌به‌سه‌هه‌وچوون و سه‌ر‌تیغ‌چوونه‌له‌بری‌ئه‌وه‌ی نائومیدی بکات و دلی سارد‌بکاته‌وه‌و‌پرزهی لئ‌بیرئ‌؛ ده‌بیته‌مایه‌ی ده‌مه‌زهد‌بوونه‌وه‌ی رووح و په‌ره‌سه‌ندنی که‌سایه‌تییی ئه‌وه.

راستیدا ئهوهی زنهگی وه بهر گور او هکانی تۆلستۆی-دا دهکات و ژبانیان پێده به خشیته، هه ئه ئه ناکۆکییه به سوودانهیه که هه میسه ده نیتوان که لکه له و ئاره زوو ده روونییه کان و ژبانی کۆمه لایه تیدا هه یه. زۆر قاره مانی تۆلستۆی-ی وه ک لوبف و نه خیلۆدۆف هه ولده ده ن که ناسازی نیتوان بیرو بۆچونه کان و دابونه ریت و رهوش و ریتیازی ژبانی خۆیان لایه ن. ئه م کارو کاردانه وه و کارو کۆششانه، ئه م دوو دلای و نائومییدیانه کۆمه لیک ته سه ورات و بۆچوونی بێ بنج و بناغه دینه ئاره وه، به لام هه یچ یه کیک له مانه نابنه هۆی ئه و چاره نووسه نا په سه ند و سووا و لنگه و قووجهی که له ریتی کاراکته رانی چیرۆکین نووسه رانی ناتورالیستی دایه «۲». [سه رچاوه: ۲- لۆکاش، هه ندی خۆینده وه ی ریا لیزی ئه و رو پایی، ل ۱۷۸- ۱۷۹، چاپی له نده ن].

له روانگهی هونه رمه ندی واقیعیینه وه ئه و قه یرانه روو حی و گۆرانکارییه فیکرییه به ریا لوانه ی که هه ندی جار ژیا نمان ژپرو ژوو ده کات و هه روه ها ئاکام و نه نجام و به رجه سته بوونی فه لسه فیی ئه م قه یران و گۆرانکارییه، زاده ی ژبانی مه تریا لیزییه به مانا فرا وانه که ی.

له چاوی هونه رمه ندی واقیعیینه وه قه یرانه روو حییه کان و ئه و گۆرانکارییه فیکرییه به ریا لوانه ی و فرا وانه ی که هه ندی جار ژیا ن ئاوه ژوو ده کهن و هه روه ها ئه نجام و ده رها ویشته و به رنه نجام و وینای فه لسه فی ئه م قه یران و گۆرانکارییه زاده ی ژبانی ماددین به چه مکه به ریا لوانه که ی ماددی. گه شبینی و ره شبینی، سه ر زیندوو یه تی و دلمردوو یه تی، چالاکی و خاوی، بیزاری له ژیا ن و به پیره وه چوونی نه بوون و عه ده م، زیندوو بوون و بیره کردنه وه له مه رگ و هه ر بیری مه رگ و ژیا ن ئه نجام و ئاکامی هه لکشای بارودۆخی ژبانی تاکن که له شتیه ی بابه تی و مه تریا لیستی و به رجه سته ییه وه گۆرا وه بۆ حاله ت و شتیه ی روو حی و مه عنه وی و فیکری و ره سه نایه تی ئه وانه ته نیا له وه دایه که جو ریک له ژیا ن ده نوینه وه، ده نا شایانی ئه وه نین به سه ر ژیا ن و

تیره‌ی به‌شهردا بگشتینرین. تۆلستۆی به چاکی ناگای له‌م حه‌قیقه‌ته‌یه و اتا ناگای له گۆرانی مه‌سه‌له‌ بابته‌ی و مادیه‌کانه بۆ مه‌سه‌له‌ مه‌عنه‌وی و ده‌روونیه‌کان. به‌وه‌ستایه‌تییه‌کی ته‌واوه‌وه له «جنگ و ناشتیدا» نیشانی ده‌دات که «پیییر» تا ئه‌و ده‌مه‌ی که ژیانیکه‌ی خۆش و ئاسووده‌ی هه‌یه، به‌دیدیه‌ی فه‌یله‌سووفانه ناروانیه‌ته‌ ژیان و هه‌ر له‌ به‌ره‌تدا بیه‌ر له‌ مه‌سه‌له‌ی بوون و نه‌بوون و ئه‌مه‌ی که «ئهم هاتن و چوونه‌م له پای چی بوو» ناکاته‌وه، به‌لام هه‌ر که ئهم ژیانه ئاسووده‌و ئارامه لیک ده‌ترازی و ده‌شیتۆی و هه‌م دۆسته‌که‌ی و هه‌م ژنه‌که‌ی خیانه‌تی لیده‌که‌ن و له نکاودا خۆی به‌ته‌نیا و ماندوو و داماوای ده‌بینی و تامی تالیی نه‌گبه‌تی، بۆ یه‌که‌مجار ده‌چیژی و په‌ریشان و شیت ئاسا له‌ مۆسکۆوه بۆ په‌تروزیورگ هه‌لدی، له‌ ریگه‌دا غه‌رقی ئهم بیه‌ر ده‌بیته‌ که «خراب چییه؟ باش چییه؟ ده‌بی چی شتیک خۆش بوسته‌ی و له‌ چ شتیک بیزار بیی؟ مه‌به‌ست له‌ ژیان چییه و من چیم؟ ژیان چییه؟ مه‌رگ چییه؟ چ هیتیک هه‌موو ئه‌مانه به‌رپۆه ده‌بات؟..» که خۆی رووبه‌رووی ژنیکی چه‌رچی شریپۆش ده‌بینی، به‌خۆی ده‌لیت: «ماشتیک له‌ جیهاندا هه‌یه که بتوانی تۆزیک له‌ گرفتاریی من و ئه‌و له‌ چنگی شه‌راره‌ت و مه‌رگ که‌م بکاته‌وه- ئه‌و مه‌رگه‌ی که کۆتایی به‌ هه‌موو شتیک ده‌هینی و ئه‌مرۆ بیته‌ یان سبه‌ینی هه‌ر ده‌بی بیته‌- له‌ هه‌موو حالیکدا مه‌ودای نیوان مه‌رگ و ئیمه له‌به‌رده‌م ئه‌به‌دییه‌تدا له‌ ساتیک پتر نییه.» پییر ده‌گاته ئهم ئه‌نجامگیریه فه‌یله‌سووفانه‌یه‌ی که: «به‌لی، وه‌کو مردیت هه‌موو شتیک ده‌رک ده‌که‌یت، یان ئیدی له‌ پرسیارکردن خۆت دوور ده‌گریت، لی مردنیش ترسناکه.» و سه‌ره‌نجام به‌ده‌م هه‌ول و ته‌قه‌لای دۆزینه‌وه‌ی ده‌رمانیک بۆ سوکنایی به‌خشین به‌ په‌ریشانیی ده‌روونی خۆیه‌تی، باوه‌ر به‌ خودا دینی و پیوه‌ندی به‌ تاقمیکه‌وه ده‌کات که بانگه‌شه‌ بۆ خودا په‌رستی و چاکه‌ کاری ده‌که‌ن.

ویپرای هه‌موو ئه‌مانه‌ش تۆلستۆی له‌ زۆر لایه‌نه‌وه به‌ پیوانه‌ی خه‌یالی،

واقیع ده پیتوی و هه لده سه نگیینی. زۆر جار ان واقیعه ناخۆشه کۆمه لایه تییه کان ده گه ل «واقیعی ته بیعی» دا که ده سترکردی خه یالی ئه وه، به راورد ده کات. ده گه ل ئه وه شدا، هه ر کاتیک واقیعی بابه تی به زیانی خه یاله کانی ئه و حوکم بدات، ئه ویش وه کو به لزاک ناتوانی نکولی لیبکات یان حاشای لیبکات. له شانۆنامه ی «رووناھی له تاریکیدا ده دره وشیتته وه» ده بینین که ئه و نه خشه ئایدیالیستانه ی که بۆ چاککردنی وه زع و حالی جووتیاران خراونه ته روو، پاش ئه وه ی که به حه قیقه ته کانی ژبانی جووتیار ده پیتوی و به راورد ده کرای، وه کو به فری به ره ه تاو ده توتیتته وه.

نووسه ری شانۆنامه که ناچاره ئیعتراف به وه بکات که جووتیار ده گه ل که سانیکدا که هاوړه نج و ده ردی ئه ونین، ئیدی ئاغای گوند بی یان «ده م سپی» ی خه لک، دژایه تی له ناشتی نه هاتوی هه یه.

له باری کاراکته ر سازیه وه، لیوتۆلستۆی و ئونوره دو به لزاک هاوشانی به کترن تۆلستۆی که سانی ساده و ئاسایی به «تیپیک» و نمونه بی نازانی و هه مییشه سه رگوزه شته و سه ربورده کانی له سه ر لایه نه بنه رته تی و سه ره کییه کانی ژبان رۆده نیته.

بۆیه ئه و کاراکته رانیکی خولقاندوه که ته نانه ت به به راورد ده گه ل ریالیستانی پیش خۆشیدا «ئه ستاندا ل و به لزاک» گه وره وه ک ده لئین «دیوئاسا» دینه به رچا و. تۆلستۆی، ئه م حه قیقه ته ی که فاکته ری چونیه کی کۆمه لایه تی له وه یه که له هه لومه رچی جیا وزدا دیارده ی جیا واز له نیو خه لکیدا بخولقیینی.

له کاتی خولقاندن و ئه فراندنی قاره مانانی خۆیدا، له به رچا و ده گری و هه رگیز فه رامۆشی ناکات. بۆ وینه له وه سفی بیرو هزو کارو کرده وه و تایبه تمه ندیه ده روونیه کاندا، گه وره مولکداران له ورده مولکداران، بازرگانانی مامنا وه ندی له بازرگانانی ئۆرستۆکراتزاده، رۆشنیرانی ئه شراف

رەچەلەك لە رۆشنپیرانی چینی بورژوا، بەوپەری وردی جیا دەکاتەو. قارەمانانی خۆی و الیدەکات کە ھەمیشە پتوھندییە دەروونی و مەعنەوییەکانیان دەگەڵ وەزەح و حالی دنیای دەردەو و ھەلومەرجی ئەو ژینگەییە کە تیبیدان ھاوسەنگ راگرن. ھەر بۆبەش قارەمانانی تۆلستۆی، بەپێچەوانەی ئەو مەرۆقانەو کە نووسەرانی وەکو جیمس جۆیس لە «بۆشاییەکی کۆمەلایەتیدا» دەیانخولقیین، ژیانکی واقعی و ئەبەدییان ھەبە.

تۆلستۆی، ئەو کەسایەتیانەی کە خوشی ناوین، یان بە ئانقەست وەکو قارەمانی سەلبی و بێھەلۆتست و ھەلپەرسە بەرجەستە کردوون، گواپە «کەشف دەکات»؛ بەلام ئەو کارە تۆلستۆی وەکو رێچکە و رێبازی دۆستوفسکی نییە، دۆستوفسکی ئەو کەسایەتیانەی کە مایە پەسندی خۆی نین، دەیانخاتە شوینی ئاسایی و دەستکردەو تا لەم رێگەییەو لاوازو ناپەسندو ناشایستەیان بنوین و بەرجەستە بکات و رێگە بۆ مەحکوومکردنیان بکاتەو. تۆلستۆی ئەم جۆرە کاراکتەر و کەسایەتیانە و الیدەکات کە روو بەرووی رووداوە واقعیەکان ببنەو تا بیتوانایی خۆیان بە چاوو بەکردەو دەرک بکەن. کارنێن کە رەوت و رەوشی ژیان و جیھانبینی ئەو مایە پەسندی تۆلستۆی نییە، لە شوینانی واقعی جۆراوجۆری داناو کە ژیان قەراردادی بەروالەت پایەدار ئەو دەلەرزییە.

ئەنجام، ئەوگیروگرفتە تازانە کە ئەم مەوقیعیەتە بۆ دەھیننە ئاراو، شەخسییەتی سەرئەخت و بە ھەلۆتستی ئەو سست دەکات. لێ کارنێن- کە ناتوانن کەسایەتی خۆی بگۆڕن و ناتوانن زنجیری زەنگی وشک و قەراردادی لە پێی ھەستەکانی خۆی بکاتەو- پتر لە جارێ دەخزیتە قاوغی سەختی وشک و ئاتومیدییەو.

کنتیبی مەزنی ھەماسە ئاسای «جەنگ و ئاشتی» لە باری ھەمەجۆری و فرە

قاره مانیه وه به «کۆمیدی ئینسانی» چوئینراوه و بهراورد کراوه، گه وره بی ئەم رۆمانه بنده بهم حهقیقه تهوه که گرووپیتی گه وره ی، له گوندییانی بیکارو دهستبه تاله وه بیگره تا خه لکانی ئه رستۆکراتی دهوله مه ندی گرتۆته خۆ وه هر هه موویان له ره وتی په ره سه ندنی رووداوه کاندا جیتی تایبه تی خۆیان هه یه و هه ر قاره مانیک وینای یه کیک له چینه کانه یان نوینه ری توئیتیکی کۆمه لایه تیبه .

له پشتی شه رگه وه، له و شوئینه ی که ناشتی و ئارامی رواله تی حاکم و به رقه راره، به زم و کۆری ئه رستۆکراتییانه و ژبانی دهوله مه ندان و میرزاده و شازدان به وردی و دروستی و وه ستایانه و به و په ری جوانی وینه گیراوه و وه کو فیلمیکی ره نگا وره نگی نایاب به به رچاوی خوئینه ردا تینده په ری. ئەم چیرۆکه وینه یه کی ته وا و زیندووی ئه شرافییه تی درز بر دووی رووسیای سه ده ی نۆزده یه مان ده خاته به رده م: کۆمه لیک له ئه رستۆکراتان هیشتا له ژیر په رده ی باوه ری کۆنی فیودالستییدا ده ژین؛ گرووپیتی دیکه له سیسته م و نیزامی فیودالی بیزارن، به لام له و رۆشنبیره نائومیدانه که باوه ریان به خه لکی نیبه؛ به لام هه ندیکی دی خودانی بیرو بیرکردنه وه ی به شه ر دۆستانه و پیشکه و توو خوازن. جووتیارانیش گرووپ گرووپ و دهسته دهسته به واقیعیانه وینه گیران، دل به ندییان به زه وی خۆیان و بیزارییان له مولکدارو ئاغا به رجه سته کراوه.

تۆلستۆی له م رۆمانه مه زنه دا، به راستی رووسیای سه ده ی نۆزده یه می هیناوه ته جووله، له لایه که وه ریزی شکۆدارو له بن نه هاتووی جووتیاران دیاره که له مه دانی شه ردا داکۆکی و به رگری له چیا و لیتره وارو بیه شه ی ولاتی خۆیان و له و چهند پارچه زه وی و گاجووتانه ی هه یانه ده که ن، له لایه کی دیبه وه کۆمه لانی ناسک و به بریق و باقی ئه رستۆکراته، که رۆله نازداره کانی خۆیان به کۆلیک راسپارده نامه و جل و به رگی به به هاو کیسه پاروه بو شه رگه

دهنيرن تا بچن به گژ نهو هپزه دا که له گوينه شکو رهونق و رهواجی کوشکه کانی نهوان له که دار بکات، تا نيشانه و ميدال و هربگرن و بگه نه پله ی اوهری تزار (قهيسه ر) و پاش گه رانه و هيان له شه رگه و هکو «شه خسييه تي تازه» و «سه رگه رمی تازه» به داوه تکرارانی کوپری شه ونشيني مؤسکو پترزبورگ نيشان بدرين..

«جهنگ و ناشتی» ميژوويه کی زيندووه. نهک ته نيا له بهر نهوهی که قاره مانان و رووداوانی ناو چيرۆکه که واقيعی و نمونه بين، به لکو زياتر له بهر نه ميه که که سایه تيبه گه وره کان ره وره وهی رووداوه کان ناگيرن و جه ماوهی خه لک دروستکه ری ميژوون. هه لبه ته نهو فه لسه فه يه ی که خراوته قالبي نه م رمانه وه نه خشبه ندی رووداوه گه وره ميژوويه کان له سنووری توانای مرۆف به دوور ده زانی و ده داته پال کۆمه لیک فاکترو هۆکاری سه رووی ده سه لاتی مرۆف. له گه ل نه مه شدا تۆلستۆی زۆر چاک ده زانیت که نيشانه ی سه رکه وتن به سه ر سينه ی سه ر بازیکه وه شايسته تره تا به سه ر سينه ی فه رمانده يه کی مه غرووری خو په سه نده وه که بو چه شتنی «هيجان» شه ر و وه رگرتنی «خاچی سان جوړج» چوو به شه رگه. قاره مانانی بيتفيزو بيلاف و گه زافی جهنگ قاره مانانی واقيعی و راسته قينه ی تۆلستۆی-ن.

ناوکی ناوه ندی هونه ری تۆلستۆی مه سه له يه که که کۆمه لگه ی رووسيا ی سه ده ی نۆزده به ده وریدا ده سوورپته وه، نه ویش مه سه له ی جووتيارانه. له به ره مه کانی تۆلستۆی-دا ديها تي عه زره تی و ره نجبيته ره هه ميشه ناماده يه؛ نه گه ره به خویشی حازر نه بيت نه و ا سيته ری به سه ر زهين و هزی قاره مانانی چيرۆکه که وه دياره. به شيويه کی گشتی تۆلستۆی پتر خو ی له ژيانی گونديياتی پاش (۱۸۶۱) «سالی لابردي کۆيله يه تی» ده دات. تۆلستۆی به دروستی نهو گۆرانکاريبه سه يرانه ی که «نازادی» به سه ر شيوازی ژيان و جووری بيرکردنه وهی جووتيارانی هيتاوه، وپنه ده گری و نيشانیده دا که چون

خه لکی گوندی له شاره کاندایا رووبه پرووی نازاوه و نایه کسانای و دلته پراوکیتی تازه بووه وه. تۆلستۆی وه ستایانه وه سفی تاییه تمه ندیی بیبرکردنه وهی جووتیارانی رووس دهکات، که چۆن له نه نجامی سه رکیشی ناکامل و کینهی ئالۆزو غه ریزی خۆبانه وه نه یان تاونیوه خه باتی دهسته جه می و پیک و پیک بکه ن و زۆرجار «دهرویش رهفتاری» و «به رگری نیگه تیف» و گۆشه گیری و دووره په رتیزیان له دنیا و له سیاست به چاره سه ر زانیوه.

هه مان ناکۆکی که دیدی هونه ری و بۆچوونی سیاسی به لزاکی گرتبووه خۆ، ناخی تۆلستۆی-شی خستبووه هه لکشان و داکشان و شله ژانی هه میشه بییه وه. له لایه که وه چه وسانه وهی مرۆف له لایه ن مرۆقه وه، ناهه قی و گوشاری ده ولته و دکتا تۆرییه تی کلّیسا ره فز دهکات و له لایه کی دییه وه، تیۆری «پیفۆرمی فه ردی» و «پزگاری مه زه بی» و «به رگری نه کردن به رانه ر به زۆر و ناهه قی» ره و اج پیده دا، گه لیک له گرفته زیندوو کۆمه لایه تییه کان به واقیعبینییه کی که م وینه وه ده خاته روو، لی ئه مانه له ریگه ی فرمۆله خه یالییه میتا فیزیکییه کانه وه چاره سه ر دهکات.

لینین، ریشه ی جیهان بینی ناکۆکی تۆلستۆی له هه لومه رچی ناکۆکیی خه باتی جووتیارانی رووس-دا ده بینیتته وه: «ژیانی پابردوو جووتیارانی فیترکردبوو که له مولکداران و پیاوانی ده ولته بیزارین، لی فیتی نه کردبوون و نه یده توانی فیتریان بکات، که وه لایه ئه م هه مو مه ته ل و معمه مایه له کوی بدۆزنه وه...

له گه رمه ی خه باتدا دژ به دام و ده زگای تزاری (قه یسه ری)، زۆربه ی چینی کریکار که وته شین و گریان، دهسته و دامینی ئه خلا قفرۆشی بوو و چوو ده نیای خه ون و خه یالاته وه، عه رزو حالی نووسی و «واسیته ی» هه نارد- پیک وه کو تۆلستۆی!... بیروبا وه ری تۆلستۆی نیشانده ری لاوازی و سازشکاریی راپه رینی جووتیاری ئیمه بوو، ره نگدانه وهی سستییه کانی سیسته می

باوکسالاری گوندبوو، رهنگدانه وهی ترسنۆکیی موخافه زه کارانهی «جووتیاری به قینات بوو» (۳) [سه رچاوه: ۳- فلادیمیر لینین، تۆلستۆی و سه رده می ئەو، ل ۷-۸، چاپی ئەمریکا].

ئەگه چچی ریالیزمی تۆلستۆی ئاویتهی «وه عز خوانی» و فهلسه فه ریسییه، به لام گه ورهیی ئەو له باری هونه رمه ندییه وه له که مبون نایه ت و که م نایه ته وه. دیدوو بوو و جیهان بینی هونه ری تۆلستۆی له نواندنی بلیمه تانهی رووداوه کان و نه خشبه ندی دروستی مه سه له بنه ره تییه کاندایه رجه سه ته یه و تیرای ئەوهی که مه سه له بابتهی و واقیعییه کان به شیتوازی خه یالی و نادرست تاوتوی و حهل و فه سل ده کات، به لام به هیچ جووتیک پایه ی خۆی وه کو نووسه رتیکی گه وره ی ریالیست له ده ست نادات.

په راوتیز

* کۆنت لیوتۆلستۆی Count Leo Tolstoy له سالی (۱۸۲۸) دا له خیزانیکی فیودالی رووسی له دایکبووه. له سی سالییدا دایکی مرد که بوو به نو سالان بابیشی مرد. له سالی (۱۸۴۴) دا چوو زانستگه ی کازان و که وته خویندنی زمانانی رۆژه لاتی و زانستی ماف، لی دوا ی سی سالان و بیته وهی کارنامه وه ربگری دهستی له خویندن هه لگرت. تۆلستۆی که له هه وه لی ته مه نی خۆیه وه په ی به زولم و زۆری چینه که ی خۆی بردبوو، له سالی (۱۸۴۹) دا له نیو مولکه کانی خۆیدا جیگیر بوو و هه وه لی دا تا وه زع و حالی ره عیه ت و مسکینه کانی خۆی باشبکات، لی هه ر زوو بو ی ده رکه وت که هه وه لۆ ته قه لای ناشییه نه ی ئەو ده رمانی ئەو هه موو ده رده ناکات. تا ناکۆکییه چینه تییه کان له به رچاوی ئاشکراترو روونتر ده بوون، پتر تینووی پاساوی ئەقلانی و ئەخلاقیی ئەو ناکۆکییه نه ده بوو. ئەمه کردییه کاریک که به ره به ره خۆی له وه هه سرانی و عه ییش و نو ش و به زمانه دوور بخته وه که بو ئەو ره خسه ابوون؛ ژیا نی بو ش و به تال و نه خو شی ئامییزی کۆمه لگه ی

ئەرسىتۆكراتى مۇسكۆ بەجى بەيلىنى و دەگەل سويادا بۆ قەفقاز پروات. تۆلىستۆى لە سالى (۱۸۵۲) دا يەكەمىن چىرۆكى خۆى بەنىتوى «مىندالى» بۆ نكراسوف (Nekrasov) نارد؛ بلاوبونە وەى سەركە وتوو نامىزى ئەم كىتەبە، بۆ نووسىنى ھاندا. پاش ئەوەى بەشدارىي شەرىكرد، وازى لە سويە ھىنا و پىتەندىي بە ئەنجومەن و كۆرە ئەدەبىيەكانى مۇسكۆ و پىترزىورگە وە كرد. ئەو سەفەرەنى كە بۆ ئەوروپاى رۆژاواى كردن بوونە ماىەى ئەوەى كە لە شارسىتەنىيەنى رۆژاوا بىزارىي و نەفرەتى لىبكات. لە سالى (۱۸۶۲) دا گۆفارىكى دەر كىرد كە لەو گۆفەرەدا كەوتە بانگەشە بۆ ئەم باوەرەى كە رۆشنىبىران شايستەيى ئەوەيان نىبە كە زانىست فىرى جووتىاران بكنە، بەلكو دەبى ئەوان لە مانەوە فىر بىن.

لە سالى (۱۸۶۲) دا ژنى ھىنا و ژيانى دەولە مەندانەى تۆلىستۆى بەرە بەرە پىتر نازارى روى و دەررونى زىاتركردو ھىندەى دى ئەزىبەتى بەو وە دەخوارد كە نەيدەزانى چۆن خۆى لە نازارى و بىژدان پاكبكاتە وە. تۆلىستۆى ھەردوو شاكارى «جەنگ و ئاشتى» و «ئانا كارنىنا» ى بەرلەو نووسى كە تۆفانى دەررونى و روى بەرەو دىرو پەرسىتگەكانى ھەلبەدات و بەتەواوەتى سەرگەرمى مەسەلەيەن تەواو ئايىنى و ئەخلاقى بىي. لە سالى (۱۸۸۰) دا دەستى داىە نووسىنى «ئىعتىراف» لەم كىتەبەدا، تۆلىستۆى ھەلگەرانە وەى خۆى لە مەزەبى ئەرتەدۆكس راگەياندو ئايىنى تازەى خۆى راگەياند كە برىتى بوو لە خۆشەويستى مەسىح و رىزگارى بەشەر لە دەرپى دەسەلاتى كلىسا. ئەمە بوو ھۆى ئەوەى كە كلىساي ئەرتەدۆكس تكفىرى بكنە. تۆلىستۆى لە دوا سالانى تەمەنىدا بەرادەيەك دەستەمۆى نازارى دەررونى بوو كە بەيەكجارەكى دەستى لە مال و ژيان شت و كونجى خەلەتگەو دىرەكانى گرت، تەنبا مەرگ تۈانى دەرپاي خروشاوى دەررونى تۆلىستۆى كپ بكات و ئارامى پىبەخشىت (۱۹۱۰).

سەرچاوه:

رتالیسم و ضد رتالیسم در ادبیات

سیروس پرهام «دکتر میترا»

چاپ هفتم ۱۳۶۲

انتشارات آگاه.

بەشى دووهم
ئەنتى رىئاليزم

شەمسالی یەنگەم

ئەفسونى رۆمانتىزم

ئەوانەى كە بىدارن دىنبايەيەكى ھاوبەشىيان ھەيە ، لى ئەوانەى لە خەودان دىنبايەكى بچكوكى تايبەتى خۆبان ھەيە .

«ھيرا كلىد»

«ئىمە نەوھەيەكى بەدبەختىن . لەبەر ئەمە لە بىچارەبىيدا ناچارىن بە كۆمەكى درۆكانى ھونەر ، خۆمان لە واقىع و ھەقىقەتەكانى ژيان دوور بگىرن»

«جورج ساند»

وھەكو لەدەست پىكدان نامازە كرا ، رۆمانتىزم لەبارى وئىناى ھونەرىيەو ھەول و تەقلالاي كەسانىك بوو كە بەتەمابوون لە ناسازگارى و دژوارىيەكانى دىناى پىشەسازىيەو پەنا بەدىنايەكى خەيالى ئەوتۆ بەرن كە لە سەرروى بگەرە بەردەو ھەراو ھەنگامەى كۆمەلگەى تاك پەرورەو پارەپەرستى ئەو چەرخ و سەردەمەو ھەيەت ، ئەم بزاڤە ئەدەبىيە نارەزايىيەكى ھونەرمەندانە بوو كە زياتر بەياخى بەناخ دەداو ئاويتەى ئائومىدى و ھەھەم بوو بوو . ئالفريد دو موسىيە Alfred de musset ھەندى بابەتى لەمەر حالى ھونەرمەندانى ھاوئەسرى خۆى نووسىوھ كە بە بۆچوونى ئىمە ئەم لايەنەى رۆمانتىزم روون دەكاتەوھ :

«دووبەرەكى كەوتە نىوان جەماعەتەوھ ، لە لايەكەوھ دلاوايان و بەرزەفرانى رەنجكىش لەدەورى يەكدى خىپوونەوھو كىرئوشيان بۆ ئازادى بىرو بىرکردنەوھ بردو فرمىسكىيان ھەلپشت ، ئەمانە خۆبان لە پۆشاكى خەونى نەخۆشانەى

خۆوه پيچاو وهكو ناومالکه سهر ناوی دهريای تالی و خهم كهوتن و بلاو بوونهوه. و له لایه کی ديهوه خه لکی دنيایی له سهر پييان وهستان و دهگه ل هه موو خو شگوزه رانييه كاندا ههر وشک و سه رسه خت بوون و ته نيا دليان به ژماردنی پاشکه وته کانی خو يانه وه بوو، له لایه كه وه هه نسک هه لدانی گريه و له لایه کی ديهوه قاقای پيکه نين دههاتنه گوی، که يه کيکیان له گیانه وه هه لده قولاو نهوی ديکه يان له جهسته وه.»

۱- سه رچاوه: هونه رو کۆمه ل، پيلخانۆف، په راویزی ل- ۴۶)

به کورتی، رۆمانتيزم له روويه كه وه ئيعتيرازو ناره زایی، رۆشنبيیرانی چینی بورژوا دژی سیسته می کۆمه لایه تی و به ها کانی نه و چینه بوو. (۱- په راویزی: **نهم پره نسپ و پیتوانه یه، رۆمانتيزمی نه لمانی، که له هه لومه رجیکی دیدا نه شوغای کرد، ناگرته وه.**)

رۆشنبيیری چینی بورژوا، به هو ی بونیادی فيکری و ئاسۆی دیدی تایبه تی خو به وه، ناتوانی له خه باتی هونه ری یان کۆمه لایه تیدا پی له كه وشه نی فيکری چینه که ی خو ی درێتر بکات. خه یالپه سندی و کورتبيني و رارایی و خو په رستی که له تایبه تمه ندييه کانی چینه که ی نه ون، هه ميشه له زه بن و هزری نه ودا ده مي نیتته وه و ئاسۆی هزرو بیری نه و سنوردارو له هه مان کاتدا خه یالاوی ده کات، با دژی به ها کانی نه م چینه ش رابپه ری (هه لبه ته، مادامیتی که له راپه ری نه دا هه ول ده دات به ته نیا پشت به خو ی یان «يارانی رۆشنبيیری خو ی، بيه سستی، به گوته یه کی دی، مادامیتی سه رچاوه ی ئيلهامی نه و که م و زۆر له نیتو چینه که ی خو دی نه ودا بی.»)

ههر بو یه که (راپه ری نی رۆمانتیک) جمک و هاوتای گو شه گیری و رارایی بی ره له گو شه گیری به وه ده ست پیده کات و، له نائومی دیدا به رده وام ده بییت و به مه رگ کۆتایی دیت. هه ندی گۆرانکاری رۆمانتیک له شیعیری فارسیدا نمونه ی گه ش و زیندووی له و بو چوونه ن.

بلاوبونه‌وهی رۆمانتیزمی رهش- رۆمانتیزمیک که جگه له تاریکی و ترس و بیثوقره‌یی و نائومییدی و مهرگ چ ره‌نگینکی دی نییه- له شیعی روتی فارسیدا له روویه‌که‌وه به‌نده به‌و نائومییدی و شکستانه‌وه که چینی بورژوازی ئیران له سالانیکی زوو به‌م لاوه دوچار بووه، و له روویه‌کی دییه‌وه زاده‌ی ئه‌و ناکامی و به‌ختیانیه که له‌م سه‌روه‌ندو قوناغه‌دا یه‌خانگیری شاعیرانی بیکه‌س و به‌فیترو لووتبه‌رز بووه. فه‌ره‌یدونی ته‌وه‌للی که روو ده‌کاته هونه‌رمه‌ندو ده‌لێت: «برۆ ئه‌ی پیاو! برۆ! وه‌کو سه‌گی به‌ره‌للاو ئاواره‌ بته‌وه...» له راستیدا حاله‌تی ئازار بزوتینی هونه‌رمه‌ندیک به‌یانده‌کات که کۆمه‌ل قه‌دری ئه‌وی نه‌زانیه‌وه ئه‌ویش به‌خۆی نه‌یتوانیه‌وه ئاینده‌یه‌کی چاکتر بدینتی و چ مه‌فه‌رێکی نییه ته‌نیا ئه‌وه نه‌بی که به‌ گریه‌و زارییه‌وه بلتی.

نه‌ناس به‌سه‌ر هه‌موانا رۆیشتی و له دنیا‌دا

که‌س زمانێ تۆی نه‌زانی و ده‌رون و رۆحی نه‌ناسیت

کۆسپ و به‌ردی سه‌ره ری بوویت و جگه له نه‌فه‌رتی

خه‌لک نه‌بوو به‌شت.

تاری غه‌م بوویت و جگه له په‌نجه‌ی مهرگ که‌س

نه‌یژه‌نییت.

ئه‌و نائومییدی و ئاره‌زووانه‌ی که نوینه‌رانی قوتابخانه‌ی رۆمانیتزمی رهش، ته‌وه‌للی و نادرپور، له شیعی خۆباندای ده‌ریده‌برن چ له‌باری چۆنیه‌تییه‌وه و چ له‌باری شیوه‌ی وه‌سفه‌وه، له‌بازنه‌ی بزافی کۆمه‌لایه‌تی و گۆرانکارییه‌ فیکرییه‌کانی چینی بورژوازی نیشتمانی ئیمه‌دا ده‌گیرسیته‌وه، به‌لام ئه‌و ره‌نج و مه‌ینه‌ته‌ی که ئه‌وان نماینده‌ین، ته‌نیا ئازارو مه‌ینه‌تی چینایه‌تی نییه، به‌لکو ره‌نج و ئازاری هونه‌رمه‌ندیکه که نه‌ک هه‌ر له کۆمه‌لگه‌ی هونه‌ر نه‌ناسدا، به‌لکو له‌ناو چینه‌که‌ی خۆشیاندا نه‌یانته‌وانیه‌وه جیگه‌ی شایسته‌ی خۆیان بکه‌نه‌وه (هه‌رچه‌نده که نائومییدی ئه‌وان بۆ خۆی دیارده‌یه‌کی چینایه‌تییه).

(*) په راویز دیاره شیکردنه وهی رهگ و ریشهی کۆمه لایه تی رۆمانتیزم نا کرئ وه کو پره نسپیپکی گشتی قابیلی گشتانندن سهیر بکرئ، چونکه به گویره ی نهو هه لومهرج و بارودوخ و حال و نه حواله جیاوازانیه که له کۆمه لگه و قوناغیتن جیادا ههن، نه م پره نسپه گشتیپانه ده گۆرتن. ههر نه و نه ده بهس نیپه که رۆمانتیزم به دیارده یه کی هونه ری چینی بورژوا بزاین؛ ده بی نه وه ره چاو بکه ین که چینی بورژوا له چ قوناغیتکی میژووی دایه، پتوه ندیسه کانی ده گه ل چینه کانی دیدا چۆنه و تا چ راده یه ک دهستی له به پتوه بردنی کاروباری کۆمه لایه تیدا هه یه. له ئینگلته راو فه ره نسادا، رۆمانتیزم سه رده مانئ بره وی په یدا کردو باوی سه ند که چینی بورژوا هوکمران بوو، له کاتیکدا رۆمانتیزمی ئەلمانی به سالان بهر له سه رکه وتنی چینی بورژوا له ژیر گوشاری فیودالیزمی و حکومتی کۆنه په رستدا باوی سه ندو ره ونه قی په یدا کرد. ره خنه گری ناودار، جورج بریندز G. Brandes به م شتویه یه کتیک له فاکته ره کانی سه ره له دانی رۆمانتیزمی ئەلمانی روون ده کاته وه: «هۆی بنه ره تی، تازه بوونه وهی ژبانی حکومتی کۆنه په رست بوو که له فه ره نسادا ده سه لاتی کلتیسی کاتولیک و رژیمی پاشایه تی بۆرپونه کانی جیگیر کردو له ئەلمانیادا بووه مایه ی دکتاتۆریه تیکی ناجۆری نه و تو که به هه مان نه ندازه ی کاتولیزمی فه ره نسا، بره وی به بازاری زوه دو پریادا، لاوانی هه والته ی زانندان کردو باشترین نووسه رانی سه رده می ناواری غه ربایه تی کرد.» «۲- سه رچاوه: جورج بریندز، ره وته نه سلایه کانی نه ده بیاتی سه ده ی نۆزده، بهرگی دووهم ل ۲۰۱ (چاپی له نه دن).».

خالتیکی دیکه نه مه یه که رۆمانتیزمی ئەلمانی به پیچه وانیه رۆمانتیزمی فه ره نسی و ئینگلیزی، که تا راده یه ک نیه تماماتی نازادیخوازانیه گرتبوه خو، لایه نی کۆنه په رستانه ی هه بوو وه کو ده زانین گوته و شیلهر، که له سه ره تادا که لکه له ی نازادیخوازانیه یان هه بوو، سه ره نجام خو یان خسته ریزی دوژمنانی

شۆرشى مەزنى فەرەنساوہ. ئەم وەرچەرخانە كۆنەپەرستانەيە بە تەواوہتى دەگەل رەوتى كۆنەپەرستانەي چىنى بورژواي ئەلمانى، لەسەرەتاكانى سەدەي نۆزدەدا يەك دەگرتتەوہ كە بە دىكتاتورىيەت لە دەركاي سازشەوہ ھاتە دەرى و پشتى كرده راپەرىنى رۆشنبىرى و فىكرى كە ھىزو تاوى بە بزائى چىنى بورژواي ئىنگلستان و فەرەنسادا بوو.

ھەرۋەھا نايە ئەوہ فەرامۆش بكرى كە كاتى ئەرستو كراتىيەت روو لە نەمانە ھەندى ھونەر مەندى ئەرستو كراتزادە، كە نەمانى شكۆ دەسەلاتى چىنەكەي خۆيان نرىك دەبىنن، رۆمانتىزم بە باشتىن ھۆي بەيان و دەرىپىنى ھەسرەت و ھەمى خۆيان دەزانن. شاتورىيان كە بە يەكلىك لە پىشەنگاي رۆمانتىزمى فەرەنسا دەژمىردرى، باشتىن نمونەي ئەم تاقمە «رۆمانتىكە ئەرستوكرات رەچەلەكانە» يە.

ئىعترازي نىگە تىفانەي رۆمانتىكەكان لە سىستەمى نوپى كۆمەلايەتى، رىچكەو رىيازىيەلىكى ئەوتۆ دەربارەي ژبان رەوتى كۆمەلايەتى گرتەبەر كە شەق و لاىەنى خەيالى و نامىژوويى گرتەخۆي. چەند پىشەسازى و تازە پىشكەوت ئەوہندە سىماي زنگەي تارىكترو ناشىرىنترو رەزاقورست دەبوو، ئىدى لەبەرانبەر ئەمەدا رەنگ و روخسارى رابردو لە چاوى ھونەر مەندى رۆمانتىكدا گەشترو لەبەر دلانتەر دەينواند. كە تواناي دەركردنى زەرورەتى مىژوويى كۆمەلگەي پىشەسازى و ناكۆكىيەكانى كۆمەلگەي پىشەسازى نەبوو، ئىدى رووى كرده سىستەمى سەدەكانى ناوہراست. «رۆمانەكانى سىروالتەر سكوت Sirwalter Scott كە زىندوو كردهوہى سەدەكانى ناوہراستە، نمونەي ئەوہن.»

لەسەردەمانىكدا كە ھەراو ھەنگامەو پاشاگەردانى كۆمەلايەتى. نايەكسانى ئابوورى، ئاشوفتەيى روح، تارىكى بىرو نامۆيى و ھەسرەت و

ته نیایی سیبهری به سهر هممو شتیکدا کیشایی، رابردوو باشتترین هویه بو هلاتن له غهمی نه مری و سبه یینی. که واته هونه رمنه ند په نای وه بهر دنیای رابردوو برد، نه وینده ری کرد به شوینی هاتنه دی تاوات و تاره زووه به دی نه هاتووه کانی خوئی، هممو رهنج و دله خورپه کانی زهمانی خوئی لیتاراندو به م شتیه به ناکوکیبه کانی نیوان تاوات و تاره زووه کان و واقعی لایرد و له و دنیا نه فسانه ییه «ماوه یهک به ناسوده یی پالی لیدایه وه.» والپول-ی Wal pole-ی نووسه ری ئینگلیز «سووده کانی» په نا بردنه بهر زهمانی رابردوو به وپه ری راستگوکیبه وه به مجوره شروقه دهکات:

«دهزانی من هممیشه چاوم له سه رزه مینانی دوور بووه، جا له بهر نه وهی که هیشتا به نه ندازه ی ته و او پیر نه بووم تا گله یی له و حاله ی خویم بکه م، وا ده زانم که هیچ شتیک له وه باشت نه ییه که مروفت نه و شته ی که به واقع و حقیقه ته کانی ژیانی ناوزده ده که ن بگوژیته وه به خه ون، قولله و قه لاتانی کون، وینه یین کون، میژووی روژانی رابردوو، رازونیزی پیشینان، ده بیته هوی نه وه که مروفت ژیانی سه ده کانی ناوه راست که نابیتته مایه تی نائومیدی و نازار، جاریکی دی بدوژیته وه.

مردوو هکان ئیدی توانای خه له تاندنی ئیمه یان نییه - ئیستا ئیدی ده توانی متمانه به کاترین دومدیسسی بکری» ۳ (۳- سه رچاوه: پروانه کتیه که ی ف.ل. لوکاس، داروخان و کهوتنی بیری رومانیک. ل ۳۷ - ۳۸. چاپی نه مریکا).

له گه ل نه وه شدا نه م «دهرمانه هونه رمنه ندانه یه» ده ردی هونه رمنه ندی رومانیکه ده رمان نه کرد؛ له نازارو عه زابی روچی نه خه له سی، به لکو پیتکا دانی فیکری تا راده ی شیتی دایه زیادی.

گوتیه، رومانیزمی به نه خوشی و کلاسیزمی به ساغله می زانیوه. ئیمه کارمان به وه وه نییه که مه بهستی نه و له م به راورده چ بووه؛ ساغکرده وه ی

ئەو ھى كە ئايا كلاسسىزم بەراستى نىشانەى سەلامەتى بىرو رۇح كىشى ئەم كىتتە ھە كارى ئىرە نىيە. لى، رۇمانىتزم بەراستى دەكرى بە جۆرە نەخۇشىيە بۇمىردى. بەتايىبەتى لەبارى ئەو پەيوەندىيە ھە كە لەنىوان ھونەرمەندى رۇمانتىك و رەوتى كۆمەلايەتى و رەورە ھە مىژووى دا ھەيە. رۇمانتىزم لەبەر ئەو نەخۇشىيە كە تەنیا يەك لايەن لە كۆى ئەو پىگانە دەبىنى كە دەستەمۆى گرژى و ناكۆكىن، لە لىكدانە ھەى گۇرانە مىژووىيە كاندا تەنیا يەك فاكتەر لەبەرچا ھەگرى، پشت بەو تاقە فاكتەرە دەبەستى، و فاكتەرەكانى دى فەرامۆش دەكات، ئەم چەشنە يەكلاىنى و كورتىنى يە موبالەغە ئامىزە سەبارەت بە رەورە ھەى مىژووى، بەلگەى نەبوونى ھاوسەنگى فىكرى يە كە ئەويش خۆى لە خۇىدا نىشانەى رۇحى نەخۇشە.

لە جىھانى ژياندا، سەلامەتى بەدەنى لەسەر ھاوسەنگىيەك رۇنراوە كە لەنىوان مرۆف و ژىنگەى تەبىعى دا ھەيە. ئەم بەرانبەرى و ھاوسەنگى يە لە رىگەى كەشقى بەردەوامى زەرورەت و دەرەك كەردنى دروستى ياساين سەروشتى دىتە ئاراو ھە بەردەوامى يەكەى بە تەواوەتى بەندە بە پەرسەندەن و گەشەكەردنى كەشف كەردن و ناسىنى تەبىعەتە ھە.

شاعىرىك كە دلەندى مانگاشەوى زستانە بوو ھە لە ھالى جەزبە ھە بى ناگايىدا بەپىتى پەتى و سەرى كۆت لە ژورە ھە بۇ دەرى سەلەنە سەلەنە، دەخزى، بىگومان سەرمای دەبىت، چونكە لە فاكتەرەكانى ئەو ژىنگەيە تەنیا فاكتەرى جوانى ھەسا ھە كەردە ھە فاكتەرەكانى دىكەى ھەكو ساردى دنیاى پشت گوى خستوو ھە. جا دەرەكەردنى زەرورەت و ھاوسەنگى، لەمەيدانى سەلامەتى فىكرى و رۇحىشدا ھەمان دەورى ھەيە. ھەر كاتتىك لە ئەنجامى ناكۆكى نىوان ھالەتى رۇحى و واقىعى دەرەكى دا ھاوسەنگى رۇحى ئاوەژوو بىتە ھە، ئەو قەيرانە فىكرى يە كە دىتە ئاراو ھە. ئەگەر بەردەوام بىت، دەبىت بە نەخۇشى. مەخابن، كە ھونەرمەندى رۇمانتىك ئەم ھاوسەنگى و

ها و ئاھەنگییەى نییە. ھونەرمەندی رۆمانتیک وەکو ھەموو لایەنەکانى دنیای دەرەوہ نابینى لە زۆریشیان رادەکات و ئەو لایەنەنەشى کە دەیانبینى لە تەم و مژى خەستى خەون و خەيالدا مەحوى دەکاتەوہ و نى دەکات، ھەمیشە دەستەمژى ئالۆزى و پەشوکاوى فیکرەو وەکو کەشتییەکى بى سوکان بەم لاوبەولادا دەرەوات و سەرەنجام ناگاتە ھىچ شویتیک.

رابردوو بە دەستکەوت و غەنیمەت دەژمىرئ، بەلام لە دەرککردنى مێژووى زەمانى خۆى دواوەکەوئ، واتە توانای دەرککردنى ئەم خالەى نییە، کە زەمانى ئیستا تەنیا بەرى سەردەمى رابردوو نییە، بەلکو تۆوى بەرى سبەینیشى لە خۆیدا ھەلگرتووەو ھەشارداوە. بۆیە کە روانینى ئەو چ شتیکی سەمەربەخەش لە زەمانى ئیستادا نادۆزیتەوہو نابینى، ئیدى یان خۆى بە زەمانى رابردووى بى گیانەوہ ھەلدەواسیت یان ھەموو ئومىدو ھیواىەکى خۆى بە ئاینەىەکى خەيالئ و ئەفسانەییەوہ دەبەستت.

بەلام، تەنانەت ئەو تەسەوراتانەش کە رۆمانتیکانى سەدەى نۆزدە لەمەر رابردوو ھەیانبوو، خەيالئ و ناحەقیقئ و «نەخۆشانە» بوو. ئەو سەرزەمینەى کە ئەوان وەکو «زیدی» خۆیان ھەلیانبژارد، ئیتالیای زیندووى واقیعی، بەو ژیانە پر لە شکۆ و قارەمانانەىە نەبوو. رۆمانتیکەکان وێرانەکانى ئیتالیا، مۆمىای کاتولیسزیزم و رۆحى سەرکوتکراوى خەلکانیکیان ستایش دەکرد کە دکتاتۆرییەت و زولم و زۆرى کەشیشان لەژێر پەردەو سەرپۆشى جەھلدا رای گرتبوون. ئەوہى رۆمانتیکەکان لەم بوارەدا، وەکو بوارەکانى دى، دلپیان پێى خۆش بوو ئاھەنگى دوور و سەپتەوہى قوناع و سەردەمەکانى پێشین بوو کە لە وێرانەىەکەوہ بو وێرانەىەکى دى تێدەپەرى.

بەشپۆھەکى گشتى ئەو ئەزمونەى کە ھونەرمەندی رۆمانتیک لەمەر مێژوو ھەىتە دەبیتە مایەى ترس و بیزارییەکى نەخۆشانە لە ئیستا کە دیاریکردنى ھەلومەرجى کۆمەلایەتى رۆژو ئیستا نامومکین دەکات، یان لە

حاله‌تی ئیمکانی دیاریکردنی هه‌لومه‌رجی کۆمه‌لایه‌تی ئەمڕۆدا، ئەوا زۆر تهم و مژاوی و ئالۆزو ناواقیعی ده‌کات ئەو ویناو ته‌سه‌وره‌ی که رۆمانتیکه‌کان له‌مه‌ر میتروو هه‌یانه پتر لایه‌نی مه‌عنه‌وی و فه‌لسه‌فی هه‌یه‌و له‌سه‌رچاوه‌یه‌کی عیرفانی میترووییه‌وه هه‌لده‌قولی (په‌راویز: **Historical Mysticism**) له‌ فه‌ره‌هنگی ئەواندا- رۆمانتیکه‌کان- هه‌موو دیارده‌یه‌کی میترووی ده‌رخه‌رو به‌رجه‌سته‌ی کۆمه‌لیک یاساو په‌ره‌نسیبی گشتی و موته‌له‌قه که به‌هۆی هه‌یزین نادیا‌ری له‌ ده‌رک‌کردن به‌ده‌روه‌ه دیاری ده‌کری، بۆیه تایبه‌تمه‌ندی کۆمه‌لایه‌تی بزاقی رۆمانتیزم له‌مه‌دا نییه‌ که لایه‌نی پێشکه‌وتوخواز یان کۆنه‌په‌رستی هه‌یه‌و هاوسۆزی ده‌گه‌ل شو‌رش دا ده‌کات یان دژایه‌تی شو‌رش ده‌کات «وه‌کو هاوسۆزی رۆمانتیزمی فه‌ره‌نسی و ئینگلیزی و دژایه‌تی رۆمانتیزمی ئەلمانی»

به‌ل‌کو مه‌سه‌له‌که ئەمه‌یه که هونه‌رمه‌ندی رۆمانتیکی له‌ هه‌ردوو حاله‌که‌دا بۆچوون و تیتوری یه‌ میترووی و کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی خۆی له‌ رینگه‌ی خه‌یالی و نامه‌نتیقی و که‌شف و که‌رامه‌ت ئاساوه به‌ده‌ست دینتی. به‌ گوته‌یه‌کی دی. جۆش و هه‌لچوونی شو‌رشگی‌ری و سستی و خاوی موخافه‌زه‌کارانه‌ی رۆمانتیزم هه‌یچیان له‌ ده‌رک‌کردنی میترووی هه‌لومه‌رجین واقیعی کۆمه‌لایه‌تی به‌وه هه‌لنه‌قولان*.

(په‌راویز: دل‌به‌ندی رۆمانتیزمی ئەلمانی به‌ کۆنه‌په‌رستی نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی نۆزده له‌ پروس. به‌چاکی نیشانی ده‌دات که عه‌شقی کوپرانه به‌ رابردوو تا چ راده‌یه‌ک ده‌بیته‌ مایه‌ی بێ ناگایی له‌ ره‌وشی بارودۆخی ئیستا. رۆمانتیکانی ئەلمانی که شه‌یدایانی خه‌سته‌ دل‌ی سه‌ده‌ین ناڤین بوون، ره‌نگ و شێوه‌ی سه‌ده‌ین ناڤینی حکومه‌تی کۆنه‌په‌رست و سته‌مکارانه‌ی مه‌ته‌رنیخیان په‌سند کردو زۆربه‌یان سه‌ری ته‌سلیم بوونیان له‌به‌رده‌می داخست و ته‌نانه‌ت کارگه‌ییه‌ ئه‌وه‌ی که فه‌ردریک ویله‌م ی چواره‌میان به‌

«رۆمانتیکیک که له سه‌ر عه‌رشى تزارى دانىشتوه» له قه‌لم دا!

هه‌ره‌سى داب و نه‌رىت و ته‌قلیده کۆنه‌کان و ئاره‌زوومه‌ندى بونىادنانى دنيايه‌كى تازه بوون که ته‌نیا تاييه‌مه‌ندى به مرۆفانیه‌کانى به‌هاو بايه‌خه ئه‌خلاقى و کۆمه‌لايه‌تیه‌کانى ئه‌و دنيا تازه‌یه ديارى بکات. وپراى ئه‌وه‌ش پیاوانى شۆرش هه‌وليانده‌دا که هیتزین عه‌قل و مه‌نتیق ئازاد بکه‌ن تا هه‌موو شتییک ئاوه‌ژوو بکات و ئه‌وسا پرۆژه‌و نه‌خشه‌یه‌كى نوێ دابریی. به‌لام رۆمانتیکیکه‌کان هه‌موو شتیکیان به‌ناوى هه‌ست و سۆز، روح، به‌هره‌و بلیمه‌تى هونه‌رمه‌ندانه ... هتد نابوت و ویران ده‌کرد و بینایان ده‌کرد. له روانگه‌ی سه‌رانی شۆرشى مه‌زنى فه‌رانسه‌وه، ئه‌قل و ئاوه‌ز تاقه‌ بوته‌یه‌که که ده‌توانی هه‌موو په‌رنسیپ و ریساو به‌هاکانى تیدا بتویتریتته‌وه و سه‌رله نوێ دروست بکریته‌وه ئه‌مه له حالیکدا که رۆمانتیکیکه‌کان رۆحیان به تاقه‌ گه‌رمخانه‌یه‌ک ده‌زانی که هه‌موو شتییک

ده‌لۆپینی و دلۆیه‌ی رون زولال و شیرینی جوانی لی به‌ره‌مه‌دینی. که‌واته به‌رده‌وام نه‌بوونی هاوسۆزی هونه‌رمه‌ندانى رۆمانتییک ده‌گه‌ل شۆرشى مه‌زنى فه‌ره‌نسادا، سه‌یر نییه. رۆمانتیکیکه‌کان سه‌ربارى «شکۆ و جوانی سه‌رده‌مانى رابردوو»، «هه‌یه‌ت و شکۆ ناباو و نه‌ناسراو ده‌گمه‌نه‌کان» یانیش ده‌گه‌ل کریتی و ناشربنی و مه‌ینه‌تبارى سه‌رده‌می ئیستادا به‌راورد کرد. رۆمانتیکیکه‌کان به تاسه‌و ئه‌له‌اوه که‌وتنه تاقیب و عه‌ودالی «نادیار» و «دووره ده‌ست» و هه‌رچی یه‌ک که سه‌یرو ئه‌فسانه‌یى و بچ کۆتایی بوو ستایشیان کرد. ژبانى واقعی و جیهانى ماده له دیدو بوچوونی ئه‌وانه‌وه کریت و قیژه‌وه‌رو بیژه‌وه‌ر ده‌ینواند، بۆیه به‌ره‌ی خو‌بان له‌ژیر پیتی «ئاپورای دنيا» ده‌ره‌یناو «ديارى ناجوان» و «جوانی ره‌وته‌نى» یان له‌خۆ دوورخسته‌وه و سه‌رگه‌رمى ستایش و په‌رستنى «مه‌جهولى جوان» و «جوانی جاويدان و

ته به دی. . وه کو چۆن Elme-Marie Caro ی تیوریزانی قوتابخانه ی رۆمانتیک ده لیت: هونه ر ده بیت جه زیه یه کی ئەندیشه یی وه های هه بی که به ره و جوانی و ئەستاتیکای مه عنه وی بفری؛ ده بیت سوود له ته بیعت و سروشت وه کو «پیتگه یه کی هه لفرین» ببینی و ده ست بداته په روه ده کردنی «که مال» که له هه موو لایه نیکه وه له واقیع بالاته ره. ٤ (سه رچاوه: واینبرک، ریالزمی فه رهنسه، ل ١٣٠)

لیکونت دولیل Leconte de lisle ش له سالی ١٨٥٢ دا پاش سه رکه وتنی دژه شوړش له فه رهنسادا، ده وری شیعی به وه زانی که بریتی به له (به خشینی ژبانی کامل به که سانیک که ژبانی واقیعان نییه) و نوفالیس (Novallis) باوه ری و ابو که شیعی رۆمانتیک «سه نعه تیکه که هه موو شتیک به شیوه یه کی دلگیر، ده کات به سه یر- سه نعه تیکه هه موو شتیک له مه ودا ی دوورا داده نی بی نه وه ی له رهنگی ناشنا و جه زابیه تیان که م بکاته وه.» به گوته ی نه و ده توانی هه موو شتیک شاعیرانه و رۆمانتیکانه نیشانبدری، «نه گهر دوور له دید دایان بنه ین» یان «شته ئاساییه کان ئالۆز نیشان بده ین، هه بیه تی مه جهول به شته مه علومه کان به خشین، و نه وه ی دیاری کرا و سنورداره بی کۆتایی و بی سنور نیشان بده ین» ه (سه رچاوه- ١. هاووزر، به رگی دوهم، میژووی کۆمه لایه تی هونه ر. ل ٦٦٤ - ٦٦٥)

نه وه ی نوفالیس له مه ر «رۆمانتیک کردن» ی سروشت ده ینوسیت، نیشانه ی نه وه یه که هونه ر مه ندی رۆمانتیک ته نیا به رۆمانتیک بوون قه ناعت ناکا و داناسه کنی، به لکو بنه ما و په رهنسیپه کانی رۆمانتیزم ده کات به ئارمانج و به رنامه ی سه رله به ری ژبان: نه ک هه ر هه ولده دات که واقیع به شیوه یه کی رۆمانتیک وینه بگری (خواری بکات، نه یینی ئامیزی بکات، ته قتییری بکات) به لکو خواری نه وه یه که له بری گونجاندنی هونه ر ده گهل واقیعدا، واقیع ده گهل هونه ردا بسازینی و ژبانی واقیعی بکات به پاشکۆی ژبانی

خەيالى ھونەر.

ئەم خالە لايەنى فەلسەفى قوتابخانەى رۆمانتيك ئاشكرا دەكات. ئەدەبىياتى رۆمانتيك لەسەر بناغەى فەلسەفەى ئايدياليزم رۆنراوہ. ھەرچەندە نووسەرى رۆمانتيك روالەتەكانى دنيای دەرپرا بە گورواى زەينى خۆى نازانى، بەلام بە كەرەستەى خەيال و ھەستى خۆى دەزانى؛ رووداوہكان بە گويرەى ئارەزووى باتينى خۆى بەرجەستە دەكات؛ خەلك بە پيتى ھەزرو خواستە رۆحىيەكانى خۆى بەرجەستە دەكات. بەكورتى لە بورجى ھەستوسۆزى خۆبەوہ دەروانیتە دنيای بوون، شاعير-ى رۆماتيک-ش «حالى» خۆى بەسەر ھەموو شتتیکدا دەسەپيتى، تەببىعەت نەك بەو شتپوہىەى كە ھەيە بەلكو بە گويرەى ھەزى دلى خۆى وەسف دەكات، كاتى كە عاشقینى دەكات، گول و جوگەو رۆژو مانگ و ستيرانش جوڭش و خرۆشى ئاشقانەيان دەبيت. كاتى كە ماشوقەش بى مەيلى و جەفا دەكات، ئەوا ئەفسوس و خەم و پەژارە تەببىعەتش دەگرى. ئەو «شاعيرى رۆمانتيك» كە لە چەقى دنيای بووندا وەستاوہ، تەنيا ئەوہ بە شايستەى گوتن دەزانى كە لە بوونى خۆيدا بەرجەستە بوو بى. «جيتى من» ھەميشە لە گورانىيەكانى ئەودا لە شىعەرەكانى ئەودا سەرروى مەجلىسە، لە تۆ وايە تەنيا ئەو دەرک دەكات، تىدەگات و خەلكانى دى شايستەيى غەم و شادىيان نييە. رۆمانتيكەكان لەبرى گوشەگيرى و دوورى لە ژيانى كۆمەلايەتى مافى ئەوہيان بەخۆدا بوو كە لە بەرھەمھيتنانى بەروبۆمى فيكرو خەيالى خۆباندا ئەوپەرى ئازادبن. بەلام لە بازنى ئەم مافەدا نەوہستان و تەنيا بە دروستکردن و خولقاندنى دنيایەكى خەيالى و ژيان لەو دنيا خەيالى يەدا، قەناعەتيان نەكردو دانەسەكنان. جا بۆ دەستەمۆکردن و رامکردنى جيھانى واقىعى، لە قاوغى خۆھاتنە دەرى و ھەولياندا عەيارى واقىع بە عەيارى جيھانى ئەفسانەى خۆيان پيتوانەو ديارى بكن، و بە كورتىيەكەى خەون و خەيال لە برى ژيان دابنەن.

نابیتته زیاده‌رؤییی ئەگەر بلتیین مه‌به‌ستی رۆمانتیکیه‌کان ئەمه‌ بوو که کۆمه‌لگه‌ بکه‌ن به «کۆلۆنی ئیمپراتوریه‌تی هونه‌ر»، چونکه‌ ته‌نیا له‌ قه‌له‌م‌په‌وی هونه‌ردا ده‌یان‌توانی حوکمران بن.

له‌ ئەنجامی ئەو بیزارای و نه‌فره‌ته‌ بی‌ پایانه‌وه‌ که رۆمانتیکیه‌کان له‌ واقیعیان هه‌بوو، هه‌رچی دیارو به‌رچاوو ئاشکرا بوو، له‌چاوی ئەواندا زه‌رو ناهه‌موارو ناشیرین و ناپه‌سه‌ندو کۆن و سواو دیار بوو. ته‌نیا ئەو به‌ش‌ه‌ی جیهانی واقیعی که نه‌غچه‌ ئاسا و ناهه‌نگدار یان ئالۆزو تاریک بوو شایسته‌ی وه‌سف کردن بوو. هه‌ر له‌به‌ر ئەمه‌یه‌ که خه‌یال و وێژدان و دل‌ی شاعیری رۆمانتیکی ته‌نیا شه‌و ده‌هیتوێ. زمانی ئەو کاتی ده‌کریته‌وه‌ که ترسی تاریکی ده‌رژیته‌ دل‌ی هه‌ر زه‌ره‌یه‌که‌وه‌، په‌رده‌ی ئیبه‌هام به‌سه‌ر سه‌روشت دا ده‌دری، ته‌نیا یی و بیده‌نگی پر ترس دنیای بوون داگیر ده‌کات و ژیان و ته‌بیعه‌ت بی‌ کۆتایی و یه‌کسان و بی‌ ئامانج دیته‌ به‌رچاو.

بێگومان ئەم جوۆره‌ بۆچوون و تیگه‌یه‌شتنه‌ له‌ ژیان و جوانی، سه‌ره‌نجام ژیان و ئەستاتیکا ده‌سرتیه‌وه‌.

شین و زاری هه‌میشه‌یی و به‌سوێ کیتس Keats به‌ پێچه‌وانه‌ی بۆچوونی خۆبه‌وه‌، له‌به‌ر خاتری جوانی ژیان نییه‌و له‌ راستیدا له‌ پیناوی جوانی یه‌کی خه‌یالی و نادیار دایه‌ که له‌ جیهانی ژیاندا بوونی نییه‌. واقیع و ژیان هه‌میشه‌ له‌ده‌سته‌رسی ئەو دوور ده‌مێن و ئەوه‌ی ئەو به‌ناوی جوانی و ژیان‌ه‌وه‌ به‌و که‌لکه‌له‌و تاسه‌یه‌وه‌ بۆی ده‌گه‌ری، ته‌نیا سیبه‌ری ژیان و جوانی یه‌.

نازادی بی‌ پایانی بیروخه‌یال و شه‌پۆلی هه‌ستوسۆز که داھینانی هونه‌رمه‌ندی رۆمانتیکیان پێوه‌ به‌نده‌، رۆمانتیزم له‌ شتیه‌ی سه‌رمه‌ستیکی جاویدان و گیرۆده‌ی خه‌وندا ده‌نوێنی. له‌ راستیدا، رۆمانتیزم ته‌نیا خه‌ون و په‌ریشان خه‌یالییه‌و هیچی دی. رۆمانتیکانی سه‌ده‌ی نۆزده‌، له‌ نوڤالیس و بایرون و شاتوبریانه‌وه‌ بیگه‌ره‌ تا هاینه‌و وردزورث و بودلیئر، گه‌لیکی دی له‌

ماله‌کانی خوځان له که‌ناری شه‌قامین خه‌ون دروست کردووه. کولریچ - Cole-ridge شاعیرو نووسه‌ری رۆمانتیک، ده‌لایت: «خه‌ون له ژبانی مندا ده‌وری سیپه‌ری نییه خه‌ون خۆراکی من و مایه‌ی ناکامییه‌کانی منه». دیاره هونه‌رمه‌ندیک که جله‌وی بیروسۆزین خۆی به خه‌یالی به‌رزه فر بسپیترئ و هه‌موو ئاواتیکی ئه‌وه بی که خۆی له ده‌ریای مکاشه‌فه‌ت دا فه‌رامۆش بکات، ناتوانئ جگه له خه‌ون و خه‌یالپه‌رستی چ ئامانجیکی دیکه‌ی هه‌بئ، جارازو نه‌یتنی ئه‌و ته‌سه‌وراته رۆمانتیککی یه‌ی که رۆمانتیکه‌کان له‌مه‌ر رۆشنبیری و شارستانیه‌تی مرۆفانی هه‌یانه، لیره‌دایه: (په‌راویز: رۆمانتیکه‌کانی ئه‌لمانیا، شارستانیه‌ت و رۆشنبیریان به زاده‌ی چالاکی ئازادانه‌و هوشیارانه‌ی مرۆف نه‌ده‌زانی و باوه‌ریان وا بوو که هونه‌رو شارستانیه‌ت له «زه‌روره‌تیکی بالا» وه هه‌لده‌قولئ ئه‌م «زه‌روره‌ته» هیتزکی میتافیزیکییه که به شپوه‌ی «رۆحی ته‌بیعی» هیتزین داهیتانی به‌شه‌ری ناهوشیارانه ده‌خاته کار. وه‌کو ده‌بینین ئه‌م بۆچونه نزیکه له تپوری سوربالیزمه‌وه که له‌سه‌ر بناغه‌ی ره‌سه‌نایه‌تی خه‌ون و کارو کاردانه‌وه‌ی هه‌ستی نااگا، رۆنراوه،)

تراژیدی رۆمانتیزم له‌مه‌دا نییه که هونه‌رمه‌ندی رۆمانتیک له واقیع هه‌لدئ، زالی خه‌یالی و وه‌هم به‌سه‌ر واقیعه‌دا، تراژیدی واقیعی و راستییه. حالی هونه‌رمه‌ندی رۆمانتیک وه‌کو حالی پیاویکه که خواردن ده‌خوات، به‌لام ناتوانئ هه‌رسی بکات.

هونه‌رمه‌ندی رۆمانتیک، دیمه‌ن و رواله‌تی مه‌وزوعی و واقیعی جیهان له خه‌ون و خه‌یاله‌کانی خویدا ده‌توتیتته‌وه، که‌چی هه‌ر ئه‌و دیمه‌ن و رواله‌تانه‌ی که ئه‌و پیتی وایه ئاوتته‌ی خه‌یاله‌کانی خۆی کردووه، به‌ده‌قی خۆبانه‌وه مکوم و سه‌رسه‌خت و پایه‌دار له‌به‌رده‌می دا ده‌مینه‌وه. له کتیبه‌که‌ی جورج بریندردا هه‌ندی ده‌سته‌واژه‌ی سه‌یر به‌رچاو ده‌که‌ون که له وه‌سفی حالی هونه‌رمه‌ندیکی

نیوداری رۆمانتیکدا نووسراون، به‌لام نیشانه‌ی تراژیدی یه‌کی به‌سوویه که تووشی هه‌موو رۆمانتیکه‌کان بووه:

«نوفالیس هه‌موو شتیکی بۆ دنیای باتین دوور ده‌خسته‌وه. ئەم قه‌له‌م‌په‌وه سه‌یره هه‌موو شتیکی - له‌هێزین شوێشه‌وه بیگره تا دژه شوێش - له‌خۆدا خپ کرد بووه؛ هه‌موو شیره‌گانی رۆح له‌وینده‌ر به‌زنجیر به‌سترا‌بوونه‌وه و هه‌یه‌ز کێو ئاسا‌کانی می‌ژوو له‌گۆشه‌کانیا ته‌سلیم کرا بوون. شه‌و له‌باوه‌شی خۆی گرت‌بوون؛ له‌زه‌تی شه‌هوانی مه‌رگ و تاریکی هه‌ر هه‌موویانی ته‌سخیر کرد‌بوو. ژیانیان له‌ژیانی رووه‌کان ده‌چوو. لێ سه‌ره‌نجام بوون به‌به‌رد. له‌م دنیای باتینه‌دا هه‌موو سامان و پاشه‌که‌وتی رۆح په‌نه‌هان بوو، به‌لام وه‌کو گه‌نجینه‌یه‌کی نی‌ژراو وا بوو که‌که‌سی‌ک کان‌گاو عه‌ماره‌کانی به‌پیتی یاسا‌ین بێرکاری، وه‌ستا‌یانه‌ به‌رجه‌سته‌ کرد‌بێ، له‌قالبه‌ زی‌رو زی‌ویک ده‌چوو که‌ له‌چینه‌کانی ژیره‌وه‌ی زه‌ویدا بن و شاعیر وه‌کو مه‌عه‌ده‌نچی، له‌قولایی دا ده‌که‌وته‌ گه‌ران و تاقیب و به‌دیتنی ئەو هه‌موو سامانه‌ نی‌ژراوه‌ حالی لێده‌هات. به‌لام ئەو ماوه‌یه‌ی که‌ ئەو له‌بنکی زه‌ویدا بوو هه‌موو شتیکی له‌سه‌ر زه‌وی درێژه‌ی به‌ژیانی هه‌میشه‌یی خۆی ده‌دا، دنیای له‌ده‌رتی ئەوه‌ی که‌ شاعیرو فه‌یله‌سوف له‌دنیای باتین دا وردی ده‌کرده‌وه، هه‌ر خۆی شیلو نه‌کرد. چونکه‌ شاعیرو فه‌یله‌سوف له‌بری ئەوه‌ی وه‌کو می‌را‌بو‌یان ناپیلون واقیعی با‌هه‌تی به‌جدی به‌کار بێن، له‌دنیای ناوه‌وه‌ی خو‌بانه‌دا که‌وته‌ شیکردنه‌وه‌و لێکدانه‌وه‌ی باتینه‌ی دنیا. به‌لام کاتێ که‌ شه‌به‌نگان، شاعیریان نازاد کردو شاعیر دووباره‌ له‌کانگه‌ وه‌ده‌رکه‌وت، و پیتی وابوو دنیای ده‌ره‌کی نه‌ماوه، سه‌یری کرد به‌ده‌قی خو‌یه‌وه‌ ماوه. ئەوه‌ی ئەو له‌دلی خو‌یدا تواند‌بوو‌یه‌وه، مکوم و قایم له‌به‌رده‌ میابوو؛ جا چونکه‌ هیچ کاتێ دلی به‌دنیای ده‌ره‌کییه‌وه‌ نه‌بوو، چونکه‌ به‌خه‌یالی ئەو وه‌کو دنیای ده‌رون و ناخی خۆی تاریک و خه‌مین و خه‌وها‌هر بوو، بوونی دنیای ده‌ره‌کی به‌درکی

سەر ریگهی خۆی نهزانی، گه‌وره‌یی کردو چاوپۆشی کرد که هه‌روه‌کو خۆی
بمبێنی ٦

(سه‌رچاوه: جورج برنذر، ره‌وته نه‌سلییه‌کانی نه‌ده‌بیاتی سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌م.
به‌رگی دووهم ل ٢٠١ چاپی له‌نده‌ن)

ناساییه که کاردانه‌وه‌ی نیگه‌تیف و ده‌رون‌بینانه‌ی هونه‌رمه‌ندی رۆمانتیک
به‌رانبه‌ر به‌دنیای ده‌ره‌کی، له‌هه‌ر جوۆره ئارمانجی‌کی پۆزه‌تیف و کاراو
چه‌له‌نگ خالی بی. بی هۆنیه که فردریک شلگل Scklegl له کتیه به‌نیو
بانگه‌که‌ی خۆیدا، لوسیند lucinde، ژبانی رۆمانتیک به‌بی «فه‌زلی»
ته‌مه‌لی و سستی و پیری به‌مه‌حال بزانی. واته ژبانی راسته‌قینه‌ی
رۆمانتیک به‌هاوتای و پیری و ته‌مه‌لی و له‌شپه‌روه‌ری ده‌زانی، ئه‌ویش وه‌کو
گه‌لیک له رۆمانتیکه‌کانی دیکه، بیکاری و ته‌مه‌لی به‌کللی گه‌نجی
ئیلهامین شاعیرانه‌و هۆی به‌رینی بیرو خه‌یال و وردبینی ده‌زانی. گۆشه‌گیری
و سستی، بێگومان په‌راگه‌نده‌یی خه‌یال و په‌شیتوی نه‌ندیشه‌ی به‌دواوه‌یه. له
روانگه‌ی هونه‌رمه‌ندی رۆمانتیکه‌وه، ژبان له‌سه‌ر بناغه‌ی یاساو ریتسایه‌ک
رۆنه‌نراوه تا بتوانی خۆتی پابه‌ند بکه‌ی. بۆیه، شیعی رۆمانتیک له‌باری
بونیادی فیکرییه‌وه به‌ته‌واوته‌ی نایه‌ک‌گرتوووه و تاقه‌ فاکته‌ریک که
یه‌کپارچه‌یی پیده‌به‌خشیت «حال» و هه‌ست و سۆزین شاعیره، که ئه‌ویش وه‌کو
هه‌وری به‌هار هه‌ر ساته‌ی به‌شیتوه‌یه‌ک ده‌رده‌که‌وی. نوڤالیس ده‌لیت که
«شیعی راسته‌قینه» پتر له‌قوناغه جیاوازه‌کانی خه‌ون یه‌کپارچه‌یی و
مکومی نییه؛ «ریتم و ئاهه‌نگ و وشه‌کانی جوانه، لی له‌هه‌ر جوۆره یه‌کیتی
یان مانایه‌ک به‌ده‌ره، له‌کۆپله‌تین په‌راگه‌نده‌و نایه‌ک‌گرتوو ده‌چیت که هه‌ر
یه‌کیکیان له‌جیتی خۆی مانای هه‌یه، به‌لام به‌شیتوه‌ی تیکرایبی چ مانایه‌کی
تایبه‌تی نییه.» (سه‌رچاوه: نوڤالیس، ل ١١٦ کتیه‌ی ره‌وتی نه‌سلی
نه‌ده‌بیاتی سه‌ده‌ی نۆزده‌- جورج برنذر.)

رۆمانتیکه‌کان ته‌نیا شتییک به «زیندوو» ده‌زانی که ئالۆزو نادیارو دوور له تیگه‌یشتن و په‌ژمرده‌ی. به‌لای ئەوانه‌وه، ئەوه‌ی روونی و جۆش و خروش و تاسه‌و که‌لکه‌له‌و به‌هره‌و توانا و سه‌لامه‌تی فیکری تیدایی و سه‌روکاری ده‌گه‌ل جیهانی ماده‌دا هه‌بێ، بێ گیان ده‌نوێنی. رۆمانتیکه‌کانی ئەله‌مان، گوته‌ نه‌ک له‌بهر توانا و به‌هره‌ی به‌رجه‌سته‌کاری ئەو، به‌لکو له‌بهر ئەو ته‌م و مژهی که‌ چاره‌و سیمای هه‌ندی له‌ قاره‌مانانی ئەوی؛ وه‌کو هارپرومیگنون-ی ده‌وره‌داوه، به‌گه‌وره‌ترین شاعیری رۆمانتیک ده‌ژمێرن و له‌لایه‌کی دییه‌وه، که‌سانی وه‌کو لسینگ lessing و شیلهر Schiller هه‌ر به‌ شاعیر نازانن، چونکه‌ خه‌یال و ئەندیشه‌ی به‌هێزی ئەوان زۆر جارن به‌ره‌و دنیای ده‌ری هه‌لفریوه. ۸ (سه‌رچاوه: جورج بریندز، هه‌مان سه‌رچاوه ل ۱۸۲)

ئهم جۆره داوه‌ریه‌ش زاده‌ی جۆری بیرکردنه‌وه‌ی ئایدیالیستی رۆمانتیکه‌کانه که گیان و ماده‌و به‌ده‌ن و روح به‌ جی‌اوازو ناکۆک له‌ یه‌کدی ده‌زانی و ایداده‌نێن که به‌ شیوه‌یه‌کی ته‌به‌دی له‌ یه‌کدی جیان. ئیستا جیتی خۆبه‌ته‌ی که‌ باسی کاراکته‌ر سازی رۆمانتیکه‌کان و ئەو بۆچوونانه‌ی که‌ رۆمانتیکه‌کان له‌مه‌ر سروشتی ئاده‌می و ره‌وتی کۆمه‌لایه‌تی و میژوویی هه‌یانه، بێننه‌ ناوناوانه‌وه.

نوسه‌ری ریالیست ویستی بنیاده‌می به‌هۆبه‌ک ده‌زانی بۆ دروست بوون و به‌رجه‌سته‌بوونی توخمه‌ جۆراوجۆره‌ زه‌نییه‌کان، بۆیه‌ له‌ شیکردنه‌وه رۆحیه‌کاندا جی‌اوازی و یه‌کیته‌ی به‌لفانه‌و جمک ده‌زانی و ده‌بینی. به‌لای ئەوه‌وه ویست و بریاری عه‌مه‌لی ئینسانی نیشانه‌ی توانه‌وه‌ی ئەو ناکۆکییه. زه‌ینانه‌یه که‌ له‌ ناخی تاکدا یان له‌ناو بیرکردنه‌وه‌ی تاک دا، له‌گه‌ل کۆمه‌لدا هه‌یه.

بۆیه، نوسه‌ری ریالیست جی‌اوازی و ناکۆکی زه‌ینی ئەم و ئەو به‌و کۆسپ و ته‌گه‌ره‌یه نازانی که‌ نه‌یه‌لێت له‌ قوناغی کارو پراتیکدا مرۆف و وه‌کو بوونیتکی

چالاک و چەلەنگ و داھینەر بەرجەستە بکات. نووسەری رۆمانتیک، بە پێچەوانەو، رەگی کەسایەتی تاک دەباتەووە سەر ژيانی تاک و نەووەکانی دیکەو بەجۆری وینەیی دەگریت وەک بلیبی بەر لە دایکبوون و پاش مردنیش ژیاووە بەمجۆرە کەسایەتی و فەردیەتی واقعیی ئەو لە نێو دەبات و ئەو لە تاییەتمەندییە ئەخلاقییەکانی خۆی مەحرۆم و بێ بەش دەکات و خەسلەتی خەڵکانی دی بێ هیچ جۆرە پەبوەندیکی زەمانی یان شوینی دەداتە پال ئەو و لەوی بار دەکات. بۆیە یەکیەتی موتڵەق و خەیاڵی لەبری یەکیەتی رێژەیی و واقعیی دادەنیت. بەلام لەبەر ئەوەی کە نووسەری رۆمانتیک توانای دەرک و وەسفی یەکیەتی کۆمەلایەتی و هاوپەیوەستی و هاوسەنگی و سازانی فکری تاکی نییە؛ بۆیە زۆر کەرەت لە کۆتایی کاردا قارەمانانی چیرۆکەکانی خۆی بەشیوەیەکی تاییەتی ئەوتۆ وینە دەگری کە لەدنیای تاییەتی و سنوورداری خۆیاندا دینە ئاراووە هەول دەدەن درێژە بە ژیان بدەن و سەرەنجام هەر لەویندەر دەمرن. بۆیە ئەو قارەمانانەیی کە نووسەری رۆمانتیک دەیان خولقیینی یان تاکی موتڵەقن یان وەحدەتی موتڵەقن- و ئەم ناکۆکی یەش زادەیی یەک جۆرە بێرکردنەوویە، (نەک زادەو بەرەنجامی جیەهانبینانی ناکۆک) و ئەویش جۆری بێرکردنەووی نادروستی رۆمانتیکەکان دەربارەیی مرۆف و ژيانی کۆمەلایەتی مرۆف.

بە شیوەیەکی گشتی، قارەمانانی چیرۆکین رۆمانتیک تلپەو خەستەیی رۆحن؛ کەش و هەوا یەکی خەون نامیزو تەم و مژاوی دەوراودەوری گرتوون؛ تاقە داویک کە بەدنیای دەرەویان دەبەستنی زەرورەتی بەدەنییە. لێ ئەم زەرورەتەش هەندی جار بە جۆریک گوشار دەخاتە سەر رۆح کە نەبێ زۆر باشتەر.

قارەمانی شاتوبریان بە جۆری ئاویتەیی دنیای خەیاڵی خۆیەتی کە تەنانەت هەندی جار لەبەدەنی خۆی، کە بەدنیای واقعییەو دەبەستی، بێزار

دهبیت و ههول و تهقه لالا بوئهوه ددها که روح لهه «قالبه خاکیهه» نازاد بکات.

بهدهگمه ن قاره مانیکه رومانیکه بهدهست دهکهوی که له ژبانه پر ههراو ههنگامه ی خویدا خاوه ن نامانجیکه پوزه تیف و عمه لی (پراکتیکه) بیت؛ تاقه داینه مویه که له مهیدانی ژبان دا بهره و پیشیان دهبات، گوشاری خه یال و سوزه کانی خویانه؛ ههه هموویان به تاسه وه عه ودالی نارمانجه کانی خویان، لی له واقیعدا بوی ناگه رین، به لکو له سیبه ری پر خه یالی واقیع و رووداوه کاندای بوی دهگه رین، بی ئه وهی رووداوه بارودوخ و حال و ئه حوالی جیهانی ماده بی به کوسپی سهه ریگه یان. ههه بویه ش ناره زوه یاخی نامیزو ههولو کوششی توریه یان ناگاته هیچ شوینی. ئه وه حه قیقه تهی که بوی دهگه رین دهیدوزنه وه، به لام له خودی خویاندا. تاقه ئه سستیره ی رینوینی ئه وان بوونی خویانه که به تهختی ته ویلی جیهانه وه ده دره وشیتته وه، بی ئه وهی چ په یوه ندیه کی به بوونه وه رانه وه هه بی. دنیای ئه وان، دنیایه کی پر نارامی و ناسووده بی و خوشی و بی خه به ری یه، هیچ شتتیکه کریت و ناهه مواره نه گونجاوی تیدا به دی ناکریت، ناره زوه که لکه له یان هه یه لی ویستیان نیه، بیرده که نه وه لی به دهنیان نادیارو هه وایی یه. ئه و کاردانه وه و په رچه کاره ی که به رانه به دنیای واقیعی ده ریده برن ئاویته ی بی توانایی و بی وره ییه، یانی ئه وان چ شتتیک ئه نجام ناده ن، به لکو هه موو شتتیک ده رباره ی ئه وان ئه نجام ده درئ. تاقه هه ست و حاله تیک که ئه وان به ره و دنیای ده ره کی بکیش ده کات «چاوه پروانییه»، ئه ویش مه ره مه تیکه تاییه تیه که له هه زو پیوستی و بی توانایی پیک هاتوه.

ویلهم-ی قاره مانیه گوته، هیچ ههول و تهقه لایه که نادات و هه میسه له حاله تی چاوه پروانییه. سه ره تا له سهه شانۆ بو نامانجه کانی خوی ده گه ری و پاشان به سوراغی ژبانه وه ده روا ت،

چونکه بناغەى رۆمانتېزىم لەسەر فەلسەفەى ئایدیالیزىم رۆنراوە، بۆبە نووسەرى رۆمانتېك بېر بە خولقېنەرى ژيانى كۆمەلايەتى دەزانى، واتە ژيانى كۆمەلايەتى بە زادەى بېران دەزانى، و لە ئەنجامدا گۆرانى ھەلومەرجى كۆمەلايەتى بە بەرەنجامى گۆرانى فېكرى و ئەخلاقى دەزانىت و مەرھەمى رۆحى دەكات بە شەفابەخشى نەخۆشییە كۆمەلايەتییەكان. با نمونەيەك بېنېنەو: ژان ڤالژان لەسەرەتای بېنەوايان دا پياوێكى دىو«شەیتان» رەوشتەو دزى لەو كەسە دەكات كە پەناى داوہ و خواردنى داوہتى، قاپەكانى دەدزى، لى لە كۆتايى دا دەگۆرئى و دەبېت بە فرېشتەيەكى رەحمەتى ئەوتۆ كە ئامادەيە ھەموو شتېكى خۆى بە قوربانى خەلكى بكات. ئەو فاكترانەى كە لەم گۆرانكارىيەدا دەوربان ھەيە فاكترەى كۆمەلايەتى نين، بەلكو ھۆكارى رۆحى و ئەخلاقى زادەى دیدارى ژان ڤالژان و ئابەمىرېل-ە كە «چاكەى مۆتلەق» لە بوونى دا بەرجەستەيە. لەبەر ئەمە چاكى لە دیدى ھوگۆوہ دياردەيەكى كۆمەلايەتى نىيە كە پەيوەست بى بە قۇناغ و بارودۆخ و حال و ئەحوالى كۆمەلايەتى يەوہ، بەلكو تەجەلبيەكى خواوہندیيە لە رۆحى ئىنسانى داو ھەمیشەش ھەر سەركەوتووہ. ۹ (سەرچاوە: فاطمە سىياح: «موضوع

رمانتېسىم و رنالیسىم» مجله مهر شماره ۳، سال سوم، ص ۲۷۹-۲۸۰

لە حالێكدا، نووسەرى رېالیست چاكى و پاكى و تەقوا بە مۆلتەق و خوايى نازانى و ئەوانە، وەكو ناپاكي و كرىتى و بەدكارى، بە زادەى رەوتى كۆمەل دەزانى و لە ئەنجامیشدا تەقوا ھەمیشە بە پېرۆز و سەركەوتوو نازانى. وەكو چۆن كە و ترن-ى (قارەمانى رۆمانى باباگوربوسى بالزاک) كە بەرجەستەكارى ناشىرىنى و كرىتییەكانى كۆمەلگەى شارنشىنە، بە پىچەوانەوہى ژان ڤالژان كە پاش رووبەرووبوونەوہ دەگەل وىناى چاكى مۆتلەقدا شكست دىتى، لە رووبەرووبوونەوہى راستى ناك دا سەردەكەوئى و تەقواى ئەو دەبەزىتى. يان وەكو چۆن، ژولېن سورل-ى «قارەمانى سورورەش-

ی ئەستاندال» بەهەموو داوین پاکى و رەوشت بەرزى و بەرزەفرييه کييه وه، ويراى ئەوهى که چەند سالیکی نامۆژگارییه رۆحانییه کانی وەرگریبوو، بەره بەره له ناو ئەو جۆلاتەنەیه دا گیرۆدە دەبی که کۆمەڵ له دەوری تەنیوهو به دووی پلهو پایهو سهروهت و ساماندا وێڵ دەبی و خل دەبیته ناو نیشوانی نادیارى ههزار به ههزاره وه.

نووسهري ريباليست، چونکه ژيانى ئادهمیزاد له چوارچيويه روهوتى ميژوویدا دهبينى، قارهمانه کانی ئەو هه موویان خهلقانى گهشه کردوی کۆمه لایه تی و ميژووین. لی هونه رمه ندى رۆمانتيك مرۆفی سه ره تایی وینه ده گریته. بۆیه خۆی به سروشت و دهورانی مندالی یه وه، که هیشتا رەنگ و رووی کۆمه لایه تی به خۆوه نه گرتوه و «نه له و تاوه» مژول دهکات ته بیعهت و سروشت له روانگه ی ئەوه وه رەنگدان وه ی ههست و خه یال و بیره کانی ئەو و قاره مانه کانی ئەوه. هونه رمه ندى رۆمانتيك گۆرانی ژيان له بهر تيشكى گۆرانی رەنگ و بۆی ته بیعهت دا ته مه شا ده کاو ده بينى: گۆرانی وەرزه کان، شه و رۆژ، مانگه شه و ی خه مگین، ناله ی باى سه رگه ردان، هه بیهت و سامی کۆساران و قولی ئەفسون نامیزی ده ریا، شادی و سه یرو سه فای له دهست چووی مندالی... هه ر هه موویان پاژی ئورکسته ریکى شکۆدارن که سه مفونى چاره نووسى مرۆفانى لیده دات. له بهر ئەمه یه که قاره مانانى رۆمانتيك ته نیا له باوه شی ته بیعهت دا به بوونی خۆیان ده بن و بیروخه یالی خۆیان په روه رده ده که ن و په رو پال له تواناو به هره زه وى گیره کانی خۆیان ده نین. ئەوان (رۆمانتيکه کان) ریگه کۆمه لایه تی یه کان، که تاقه چه کی ده ستی مرۆقه بۆ گه یشتن به په ره سه ندن و ئازادی، به دالانى مه رگ و تيشکان ده زانن و له برى ئەوه ی له ریگه ی هه وڵ و کوششى دا هینه رانه ی ئینسانى یه وه له رهنج و پاشکوه توى خۆیان که م بکه نه وه، رووده که نه ته بیعهت و رابردووی دووره ده ست و به ته وا وه تی خۆیانى ته سلیم ده که ن.

له كۆتاييدا: هەرچەندە رۆمانتيزم له قۆناغه كانی هه وه لیدا جوړه گۆشه گيرى و دوركه وتنه وه يه ك بوو له ژيانى كۆمه لايه تى و دنيای واقيعى، «له ريگه ي گه رنه وه بۆ رابردوو، په نابردنه بهر ته بيبعت و سه رده مى مندالى و... هتد» لى له قۆناغه كانی پاشتردا به شيوه ي گه رانه وه ي هونه رمه ند بۆ ژيان و جيھانى واقيع ده ركه وت، به للام ئه م گه رانه وه يه له بهر ئه مه نه بوو كه هونه رمه ندى رۆمانتيك ژيان و واقيعى پى قه بول بوو، به لكو مه به ستى ئه وه بوو كه بوون و واقيع به پشتيوانى پيوه ره خه يالييه كانی و به ئاره زوى خۆى قالب ريژى بكات «به هۆى ئه وه ي رنگى رازو ئه فسانه يى له واقيع بدات، ئاشكراو ئاشناكان، ناديارو ته مومثراوى بنويتى، به دهن وه شيرى و روح زندوو بنويتى و نه مرى به ژيان بيه خشيت و... هتد».

خه تهر و مه ترسى جيھانبينى رۆمانتيزم و ههر هه موو «ئيزم» هكانى سه ر به هه مان سه رچاوه، ليره دا په نه انه.

ده بى ئه وه بلتين كه رۆمانتيزم، به وه ي كه بۆ چه ند رۆژتيكى كه م، بووه مايه ي شكۆفه كردن و پشكوتنى به هره ين هونه رى، ريگه ي بۆ داروخانى كۆله كه كانی هونه رى دنيای رۆژاوا كرده وه، رۆمانتيزم، ئازادى هونه رمه ندو تاكپه روه رى بى پايانى به سه ر هه وو شتيكدا زال كردو ئه مه ش بووه مايه ي داروخان و هاتنه خواره وه ي پايه ي هونه ر. هونه رى ئينسانى كه به بى تاكپه روه رى و ئازادى تاك ناتوانى پى بگرى. له ئه نجامى توندره وى له تاكپه روه ريدا، له بى ده كه و بى، وه كو چۆن به بى بوونى باب خيزان دروست نابى، به للام ئه گه ر پاش دروستبوونى خيزان باب هه موو شتيكى هه ر بۆ خۆى بوى و بۆ خۆى ته رخان بكات، خيزانه كه له بهر يه ك هه لده وه شيته وه، بلا بوونه وه ي تاكپه روه رى رۆمانتيك له قوتابخانه كانی ره مزيبه ت و سورباليزم و... هتد، به جوړيك ده بينين كه شايه ده له سه ر ئه م داروخان و له بهر يه ك ترازانه روو له زياديه.

فەلسەفە دۆۋەم

رېتىم و ئاۋازى سەمبولىزىم

«چ شىتىكى ژيان جگە لە ئاۋازى ناۋەكەى دەكارىت دلپەسند و دلگىرىي.»

چن ياتسن-ى

ئاۋازساز

مىراتى رۆمانتىزىم بەسەر ۋەسىتى شارل بودلېر، بە سەمبولىستانى فەرەنسايى برا.

ھونەرماندى رۆمانتىك، كە نكوللى لە رېساکانى ھۆۋ ياسا بابەتییەكانى كۆمەل سىروشت دەكرد، دىنیايەكى تايىبەتى خۆى بونىاد نا كە بەخۆى فەرمانرەۋاى بوو؛ بەدللى خۆى ياساكانى ئەو دىنیايەى دادەرشت وئازادانە داۋەرى لەمەر ھەموو بەھا مرقانېيەكان دەكرد. ھونەرماندى رۆمانتىك لەم «فەرمانرەۋاىيە» ھەستى نەدەكرد كە پىوستى بە بەلگە و سەلماندىن و مەنتىق يان نەزم و دەستور ھەبى، ئەو ئەم «شتانەى» بە دەستكردى دىنیاى دەرەكى كە لىتى بىزار بوو، دەزانى؛ مەنتىقى ھەستوسۆز تاقە فاكترىك بوو كە نەخشەى دىنیاى ئەۋى دادەرشت.

سەمبولىستە فەرەنسىيەكانى ماك و ھەۋىنى خۆيان لەھەمان گرمانەى «رەسەنایەتى سۆزەكان» ھەۋە ۋەرگرت. بەپىيى بۆچونى ئەۋان، ئىمە خودانى ھەست و سۆزۈ بزاۋتى ھەستى جۆراۋجۆرىن كە لە ھەمووسات و لە ھەموو

قوناغیتکدا دهگۆری و له ژبانی دنیای شعوری جیا ده‌بیت. چۆنیه‌تی ئەم بزاقه هه‌ستیانه په‌یوه‌ستان به تایبه‌تمه‌ندی په‌ رۆحی په‌کانی «حالی» شاعیره‌وه، چونکه‌ زمانی باوو ئاسایی ناتوانی هه‌ستوسۆزو حاله‌ رۆحی په‌ نه‌وه‌ستاوه‌کانی هونه‌رمه‌ند وه‌کو پیتویست ده‌ربهری، بۆبه‌ ئهرکی شاعیره‌ که‌ زمانی سه‌مبولیکی تایبه‌تی خۆی بخولقیینی تا ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر وینه‌گرتن و وه‌سفی «حال» دا بشکی. په‌نا بردنه‌ به‌ر سه‌مبولان* (په‌راویز: سه‌مبول به‌مانا زمانه‌وانی په‌که‌ی، هیتماو ئاماژه‌یه‌کی ره‌مزیه‌ بۆ ناساندنی شتییک، وه‌ک سه‌رو که‌ ره‌مزی بالای به‌رزه. لێ له‌ شیعی سه‌مبولیکی سه‌ده‌ی نۆزده‌دا سه‌مبوله‌کان قه‌راردادی نه‌بوو نه‌و به‌ پیتی پیتداویستی حاله‌ته‌ رۆحیه‌کانی شاعیر ده‌خولقیترین»

به‌ قه‌ناعه‌تی سه‌مبولیسته‌کان، کاریکه‌ لێ ده‌رچوونی نییه‌، نه‌ک ته‌نیا له‌م رووه‌وه‌ که‌هه‌ست یان حاله‌تییک ئه‌وه‌نده‌ تایبه‌تی و تیژ تیپه‌رو ئالۆز بێ که‌ له‌ ریگه‌ی گفتوگۆیان وه‌سفی راسته‌وخۆ ئاشکراوه‌ نه‌یه‌ته‌ ده‌رپرین، به‌لکو زباتر له‌و رووه‌وه‌ که‌ به‌رقه‌راری په‌یوه‌ندی راسته‌وخۆی نیوان هونه‌رمه‌ندو دنیای ده‌ره‌کی (له‌ریگه‌ی زمانی باوه‌وه) ده‌بیته‌ مایه‌ی نابودی جوانی شاعیرانه‌ی جیهان. وه‌کو چۆن مالارمییه‌ Mallarme ده‌لیت: «ناوبردنی شتییک سی چاره‌کی ناسکی شیعی ده‌سریته‌وه‌، چونکه‌ جوانی و کارایی هه‌ر شیعیریک په‌یوه‌سته‌ به‌و رازی بوونه‌وه‌ که‌ خۆینه‌ر له‌ ئه‌نجامی ده‌رکی نیوه‌رۆکی شیعییه‌وه‌، به‌ کۆمه‌کی مه‌زه‌نده‌و گومانی به‌ره‌ به‌روه‌ پیتی ده‌گات.

نواندنی شتییک به‌ هیتاماو ئاماژه‌ یان وروژاندنی هه‌ر شتییک به‌ هیتماو ئاماژه‌، جوانی خه‌یالی هونه‌ری ده‌گه‌یه‌نینه‌ که‌مال». ۱ «۱- سه‌رچاوه‌: له‌ کتیپی Axle'scustle، ی، ئه‌دموند ویلسون-ه‌وه‌ وه‌رگیراوه‌. ل ۲۰، چاپی ئه‌مه‌ریکا.»

راستییه‌که‌ی ئه‌مه‌یه‌ که‌ هونه‌رمه‌ندی سه‌مبولیست ته‌نیا ئه‌و هه‌سته‌

به ههست دهزانی که ئیمه له مهر رواله تین دنیای ماددهوه لامان چی ده بیت، نهک خۆدی نهو رواله تانه، نه مهش جوړیکه له سانسوالیزمی فهلسه فی یان «رهسه نایه تی ههست» .

ئه م تاییه تمه ندییه ی سه مبولیزم «سه ریچی له وه سف و بهرجه سته کردنی رواله ته بابه تییه کانی جیهان» نیشانه ی نهو هیه که قوتابخانه ی سه مبولیکیش وه کو رۆمانتیزم، رهگی ده چیتته وه سه ر راه پرینی دهرون بینانه ی هونه رمه ندی بورژوا دژی دنیای ده ره کی و واقعی. له راستیدا وه کو مور-ی Moreas هونه رمه ندی سه مبولیست ده لیت: شاعیر ده بی هه ول بدات که فیکرو خه یال بکات به جیگری واقعی. ۲ (۲- سه رچاوه: ۱. هاووز، میژووی کۆمه لایه تی هونه ر، بهرگی دووهم. ل ۸۰۶).

شاعیری سه مبولیست به چاولیکه ری رۆمانتیکه کان هه ولده دات که به زه بری ئیهام و کینایه ی شیعی «واقعیکی چاکترو بالاتر» بخولقینی و پیشانی خه لکی بدات. لئ، نه مه واقعیکی زهینی و عیرفانییه؛ چونکه ته سلیم بوونی هونه رمه ند به حال و جه زبه ی روت، به دهردی رۆمانتیکه کانی ده بات، ریک وه کو نهو «واقیعه ته ی» که رۆمانتیکه کان له په نهانخانه ی بیرباندا په روه رده یان ده کرد. ئاشکرایه که نه م جوړه موکاشه فهو غه رق بوونه، خه یالی ئالۆزو دهر پرینی نادیارتری به دوودا دیت. فالیری Valery به غروریککی وه جد ئامیژه وه دهر باره ی شاعیرانی سه مبولیستی دوا ۲۵ سالی سه ده ی نۆزده یه م ده لیت که: «ئه وان مانای بی پایانیان به هه ر هه موو شت و بوونه وه ره کان به خشی، به جوړیک که هه ر شتتیک ئاماژه بو میتافزیقی ده کات.

دهر پرینی نه وانیش به حه زی دل نامه فهوم بو.» ۳ (۳- سه رچاوه: له کتیبی هونه رو کۆمه ل-ی ئیس. فینکلشیاین وه رگیراوه، ل ۱۵۶ چاپی نه مه ریکا.»

ژاک ریفەر Riviere که رۆژگارێک له ریزی سه مبولیسته کاندای بوو،
ئه ویش دواى خویندنه وه و موتالای به رهه میکی سه مبولیک به م جوژه له زه تی
خۆی ده بریوه: «جه زبه یه کی نامه فهومی هه یه، دارژاوو تیکه ل و پیکه له.
له مانه ش چاتر، ئه وه یه که مه حاله بتوانی بۆ خه لکانی تر بگێردریته وه.» ٤
**(٤- سه رچاوه: براد فورد کوک «ژاک ریفه رو سه مبولیزم» گۆفاری
لیکۆلینه وه ی فه ره نسى له زانستگه ی ییل، ژماره ٩ ل ١٠٤ چاپی
ئه مه ریکا)**

جیاوازی یه ک که له نیوان شاعیری سه مبولیست و هونه رمه ندی
رۆمانتیکدا هه یه، له شیوه و ئه وزاری ده برینی هه سته کاندایه. له گه ل ره واج
په یدا کردنی سه مبولیزمدا، پایه ی تایبه تی هونه رمه ندی رۆمانتیک، تایبه تی
تریو: هونه رمه ندی رۆمانتیک ته نیا هه ست و هه لچونه تایبه تییه کانی خۆی
هه بوو، لئ شاعیری سه مبولیست جگه له هه ست و سۆز، زمانه که ی خۆیشی
جیا کرده وه کردی به زمانیکی تایبه تی و تاقانه. به شیوه یه کی گشتی له
شیعری سه مبولیک دا ریسای ده ستوری و لایه نی وه سفی زمانی باو
ده که ویته ژێر سیبه رو په رده ی خواستن و خوازه یان ورده کاری وینه تین
زه یینییه وه. دیاره ئه م جوژه شیعه ره به گشتی جگه له «حال» و جه زبه ی رۆحی
خاوه نه که ی چ شتیک نانوینی.

له شیعری سه مبولیک دا، وشه ده بری رووداو، یان بوونه وهرانی عاله می
ده ره کی نین، به لکو له ریگه ی به رقه راری هاوئا هه نگی ده نگه کانه وه، وشه و
مانای تر ده نوین. به گوته یه کی دی، هه ر وشه یه ک هیما و سه مبولیکه که
چه مکی ئاسایی و وه سفی خۆی له دنیای ده ره کی دا، پشت گوئ ده خات، به م
مه به سته ی که ببیته مایه ی سه ره له دان و دارژانی ووشه یه ن دی تا پیکه وه
بتوانن «شتیک» له دنیای باتین بهار وژین، مالارمی ئه م «شته» به نه یینی
یه کی نه گوته نی ده زانی، چونکه ئه م «شته» له خودی شیعه ره که وه له جادوی

وشه‌کاندا به‌رجه‌سته و دیاره و خوینەر ناتوانی په‌یوه‌ندیسه‌کی زه‌ینی راسته‌وخوی ده‌گه‌لدا دروست بکات. هەر ئەم تاییه‌تمه‌ندییه‌یه‌که‌ جوړه شه‌قلی‌کی مه‌زه‌ بی و عیرفانی به‌م قوتابخانه‌یه‌ ده‌به‌خشیت و شاعیری سه‌مبولیست له‌ جلوه‌رگی «که‌شیشی نه‌ینیان» دا، که‌ سه‌روساختی ده‌گه‌ل جادوی زماندایه، ده‌نوینی.

جا به‌ گوێره‌ی ئەو پیتشه‌کی یه‌ی که‌ ده‌رباره‌ی «ره‌سه‌نایه‌تی هه‌ست» هیتراپه‌وه، گوێرانی سه‌مبولیزم بۆ «جادوگری زمان و قسه‌» کارتیکی ناسایی دیتسه‌ به‌رچاو. جا له‌ به‌ر ئەوه‌ی دنیای ده‌ره‌کی ده‌بی چاوه‌روان بی تا هونه‌رمه‌ندی سه‌مبولیست له‌ ریگه‌ی شه‌هودو ئله‌هامه‌وه «که‌شفی» بکات، بۆیه‌ دنیای واقعی به‌ بی مه‌جازو پیتوانه‌ی له‌فزی چ مانا و بایه‌خیکی نییه‌. بۆیه‌، وه‌سفی بنجبر و ریالیستیانه‌ی جیهان ئەرکی هونه‌رمه‌ندی سه‌مبولیست نییه‌. ئەم جوړه‌ وه‌سفه‌، بودلیتر گوته‌نی «کاری دیموکرات و به‌لژیکییه‌کانه‌»! ئەوه‌ی مانا به‌ دنیای واقعی ده‌به‌خشیت، تیکه‌ل کردنی یه‌تی ده‌گه‌ل دنیای ناواقعی دا؛ و ئەم کاره‌ش به‌ کۆمه‌کی سه‌مبولان ئەنجام ده‌دری. له‌ به‌ر ئەمه‌، سه‌مبول و هیتما توانای ئەوه‌ی هه‌یه‌ که‌ ماده‌ له‌م «ئاسته‌نگه‌» ده‌رباز بکات و بیگه‌یه‌نیتسه‌ ئاستی بالا و روچ. به‌کورتی، سه‌مبول زه‌وی و ئاسمان پیک ده‌گه‌یه‌نی، ماده‌و مانا یه‌کده‌خات و زه‌مان له‌گه‌ل ئەبه‌دیته‌ دا جووش ده‌دات. شاعیر له‌ریگه‌ی سه‌مبولانه‌وه‌ ده‌توانی که‌ گه‌ردیله‌ ئاسمانییه‌کان «بییتیتسه‌» سه‌ر زه‌وی و به‌رگی دنیاو بوون له‌ به‌ری هه‌موو ئەو شتانه‌ بکات که‌ نه‌ناسراو و ناپه‌یه‌دارو له‌ ده‌رتی هه‌ست دان. و اتا شه‌قلی دنیاییان پی به‌به‌خشیت. که‌واته‌ هیچ سه‌یر نییه‌ که‌ بۆ دلیر له‌ پارچه‌ی (Correspondance) دا هه‌ست به‌ ره‌نگ ده‌کات، بۆن ده‌بیستی و ئاهه‌نگ و ئاوازن تام ده‌کات. ئاویتسه‌بوونی هه‌ست پیکراو و هه‌ست پینه‌کراو و یه‌که‌بوونی دنیای مادی و مه‌عنه‌وی، له‌ ریگه‌ی «ئه‌فسوونی و وشه‌» و هاو ئاوازی وینه‌ین زه‌ینی و

هاوسه‌نگی ده‌نگ و ناهه‌نگین شیعریییه‌وه دیتته دی و نه‌نجام ده‌دری. که‌مال
خوازی شاعیری سه‌مبولیست، شیعریکه که له‌وسه‌رچاوه نائه‌قلانی و
ناباوانه‌ی زمانه‌وه، که ده‌گه‌ل هیچ پاساوکی مه‌نتیقی دا ناسازیت، ئیله‌ام
وه‌ریگری.

سه‌مبولیزم، شیعر به‌ده‌برین و به‌یانکردنی ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌وه ئه‌فسوناوی یه
ده‌زانی که زمان له‌نیوان رواله‌تین مادی و مه‌عنه‌وی و هه‌ست پیکراو و
هه‌ست پینه‌کراو و له‌نیوان دنیا‌یه جیا‌وازه‌کانی هه‌ست دا، به‌ریای ده‌کات.
ته‌نیا زمان ده‌توانی په‌یوه‌ندی یه نادیاره‌کانی شتان یان هه‌ستان، که له
ریگه‌ی راسته‌وخۆ و مه‌نتیقییه‌وه، نایه‌ته روونکردنه‌وه، ئاشکرا بکات:
هه‌رله‌به‌ر ئه‌مه‌شه که مالارمی باوه‌ری وایه که ده‌بی شاعیر «**خۆی ته‌سلیمی**
داهیتانی وشه بکات» و خۆی به‌ده‌ستی شه‌پولانی زمان و هه‌لکشانی
په‌یتا‌په‌یتای خه‌یال و نه‌ندیشان بسپیری. ۵ (۵- سه‌رچاوه: ۱. هاو‌زر.

میژووی کۆمه‌لایه‌تی هونه‌ر به‌رگی دووهم. ل ۸۹۹

به‌مجۆره‌ زمان جکه له‌چه‌مک و مانا ئاسایی و باوه‌کانی، ده‌بیته‌ تاقه
فاکتهری کاربگه‌رو شیعرساز، چونکه شاعیری سه‌مبولیست نه‌ک هه‌ر به
شاعیرانه‌تر به‌لکو به‌فیه‌له‌سوفانه‌تر له‌مه‌نتق و لوجیکی ده‌زانی. تا کار
ده‌گاته ئه‌وه‌ی که شیعر ته‌نیا له‌به‌ر خاتری هاو‌ناهه‌نگی و ده‌نگدانه‌وه‌ی وشه
گه‌لیک، که ده‌برپری مانایه‌کی تایبه‌تی نییه، ده‌گوتری.

به‌لای سه‌مبولیسته‌کانه‌وه، هیزی جادوویی زمان ته‌نیا له‌مه‌دا نییه که
رازی رواله‌ته‌کانی بوون ده‌کاته‌وه، به‌لکو ئه‌م هیزه له‌ئاوازو ده‌نگدانه‌وه‌ی
قسه‌شدا په‌نه‌انه. به‌ته‌سه‌وری ئه‌وان، مانا و هه‌ست به‌هۆی دژایه‌تی و
هاو‌ناهه‌نگی ده‌نگه‌کان و به‌رزی و نزمی ئاوازه‌کان-هوه له‌زه‌بندا په‌یدا
ده‌بیته. جا له‌م رووه‌وه زمان زیاتر له‌به‌ر خاتری ئه‌مه به‌کاردین که سوود له
قالبی ناهه‌نگداری زمان وه‌ریگرن، ده‌نا چ کاریکمان به‌نیوه‌روک و

کۆمهلايه تى زمان نيبه . (په راوتيز: به کارهيتنانى زمان له بهر خاترى خهسله تين ناههنگدارى زمان، ريشهى دهچيتهوه سهر راپهرينى شيعرى رومانتيك له نهلمانيدا. تيبك Tieck و نوڤاليس و هوفمن و رومانتيكهكانى ترى نهلمانيا هولياندهدا كه «نوركستري وشه» بيتنه ناراه. نهوى راستى بين تيبك وهكو ناوازى موسيqa سوودى له ووته دهبينى و «سه مفونيايهكى» شى دانا! ده توانرئ له شاعيرانى هاوچهر خدا ناوى گولد فلچر-ى Gould fletcher نه مهربكايبى و «سه مفونياكانى رهنك» ي نهو بپريئ.

خالى گرینگ نه مهيه كه وشهكانى زمانى ئادهمميزاد، تاييه تمه ندى و خاصيه تى نۆتهى موسيqaى نيبه، به پيچه وانهى ناوازى موسيqaوه ناتوانى خودى خۆى بئى. ههر وشه يهك، بۆ نه وهى به به شتيك له زمان حسا و بكرئ، ده بئى دهربرى شتيك و خاوهنى مانا يهك بئى دنا جگه له دهنك، چ تاييه تمه ندى و خهسله تيبكى ديكه ي نابيت. بهم پييه ژيانى ههر وشه يهك په يوه سته به تواناو رهوانى نهو وشه يه له دهربرينى شته كان يان حالت و چلؤنايه تيبه مه به سته كان، ههر وشه يهك ههر كاتى نه م تاييه تمه ندى به له دهست دا خيرا ده مرئت. به گوته يهكى دى، ماك و هه وينى ژيانى وشه نه له ناههنگى وشه كاندايه نه له «رهنگى» وشه كاندا؛ نه وهى ژيان به وشه ده به خشيت مانا كانيانه. زه حمه ته كه سيك هه بئى بتوانى له زه تى له شيعريك بدينى كه ته نيا له وشه يهكى «خوش رهنك» و له گويدا خوش پيك هاتبئى. له زه ت شيعرى كاتى دهست پنده كات كه بتوانى نهو چه مكانه دهرك بكه ي كه وشه كان هه ليا نگر توون. جا ليتره دا به كه سه مبوليزم ده كه ويته كويره كو لان، چونكه نه گهر وشه و بيرو خه يال نه توانن ئامازه بۆ شتى مه فهم يان چه مكى ههست پيكر او، بكن ئيدى نه ده بيات نابئى.

سه مبوليزم كاتى پيى گرت كه هونه رمه ندى ترؤكراوى كۆمه لگه ي رۆژاوايى په ي به وه برد بوو كه مه حاله بتوانيت وه كو خه لكى ئاسايى «بئى به يه كييك

له جماعت و خووی ئەوان بگری.» گەلێک له سه مبولیسته کان، به رامبو شهوه، قه ناعه تیان کردبوو که حاله تی رۆحی ته بیعی و کار دانه وهی ههستی خۆ به خۆ له باری هونه ریبه وه نه زۆک و قسه ره و بۆ نه وهی هونه رمه ند بتوانی به ره هه میکی هونه ری گه وه ره بینیتته ئا راه ده بی «مرۆقی ناسایی» له خۆیدا بکوژی و ههسته کانی خۆی له هه ر شتیکی سروشتی پاک بکاته وه. ئەم «خۆکوژی» یه هونه رمه ندانه یه که وه کو راهه رینی رۆمانتیکه کان لایه نی ده رونبینی هه بوو، په رو بایی به قوتابخانه ی سه مبولتیک به خشی.

هونه رمه ندتیک که نکولی له نیوهی خۆی بکات، یان هه ولیدا سه رکوتی بکات، و بۆ ده رککردنی شتان په نا وه بهر «جادوی وشان» به ری، چ چاریکی نامینتی ته نیا نه وه نه بی که بیی به هاوده نگی مالارمی: «دهسته واژه یه کی جوانی بن مانا گه لیک له وه دهسته واژه مانداره به بایه ختره که جوانی یه کی نه وتۆی نیسه.» و وه کو رامبو مالارمی و فارلن له ژیر بلقی شه فافی میتافیزیکی خوددا لول بخۆن و درێژه به ژبانی بی به رو پر نه شکه نجیهی خۆی بدات* (په راویز: رامبو که له هه قده سالییدا شیعیری زیندووی ده نووسی، له نۆزده سالی دا یه کسه ر دهستی له شیعیرو شاعیری شت، ئاواره ی ولاتان بوو و له برسیتیدا مرد. مالارمی که ده توانی بگوتی چ په یوه ندیبه کی به دنیای ده رتی که وشه نی نه ده بیاته وه نه بوو، هه ر هه مو ته مه نی خۆی له نووسین و راستکردنه وه دووباره نووسینه وهی ۱۰-۱۲ سوناتا و بیست و چهند شیعیریکی درێژو کورت دا به سه ر بردو وه کو رامبو، به ره نج بیوه ریوکلۆتی و دامای گیانی سپارد. فارلن-ش، پاش ماوه یه کی کورت دای ژن هیتان، ژن و منداله که ی به جیهیتشت و هه ولیدا که ئاواره یی و بی سه روبه ری خۆی له کونجی پیسترین مه یخاناندا فه رامۆش بکات، لی ژبانی نه ویش به ده ست کورتی و تیک چوون کوتایی هات.

گۆشه گیری و نامۆبی هونه ره له واقع و هه ولدان بۆ «که شفی» هه قیقه تی

واقیع له ریځه‌ی به‌ستنه‌وه‌ی واقیع به میتافیزیکاوه (به‌زه‌بری سه‌مبول و هیمایان) جوړه نورستوکراتیبه‌تیکی نه‌ده‌بی گوشه‌گیرو تمه و مژاوی عارفانه‌ی لیده‌که‌وټته‌وه، که جگه له ستایشی بیهووده‌بی خود و نکولی کردن له نارمانجه‌کانی خو، چ کارتیکی دی له دست نایه.

گوزران‌کاریبه فیکری و کومه‌لایه‌تیبه‌کانی سه‌ره‌تاکانی سه‌ده‌ی بیستم به‌ره به‌ره ره‌ونه‌ق و ره‌واجی سه‌مبولیزمی که‌م کرده‌وه و رو و ده‌رگی‌رانی هونه‌رمه‌ندانی وه‌کو ناند‌ریتیرید و ژاک ریقییر له‌م قوتابخانه‌یه، بووه مایه‌ی ته‌نگ بوونی بازنه‌ی هونه‌ری سمبولیزم. گوزران‌کاریبه‌کانی ژیانی نه‌ده‌بی ریقییر، که له‌لایه‌ن براد قور کوک-هوه ناماده کراوه، ده‌ربری گه‌لیک له خه‌سله‌ته‌کان و هه‌روه‌ها هویه‌کانی نه‌مانی نه‌م قوتابخانه‌یه‌یه. به‌گوتی کوک، ریقییر بویه له‌گه‌نجی دا ستایشی سه‌مبولیزمی ده‌کرد، چونکه به «قوتابخانه‌ی نه‌و شاعیره هه‌لبژاردانه‌ی ده‌زانی که شه‌هامه‌ت و غیره‌تی نه‌وه‌یان هه‌بوو که بتوانن خو‌یان له‌خه‌لکی زبرو در دوور بگرن و هونه‌ریتیکی پاک و دروستی یه‌کی نه‌وتو بینه‌ننه ناراه که چکاوه‌ی هه‌موو واقیعیه‌ته‌ده‌ره‌کیسه‌کان بی و به‌ته‌نیاو بی نه‌وه‌ی پیویستی به‌خه‌لکی بی بتوانن به‌رده‌وام بی. نه‌م قوتابخانه‌یه که عه‌ودالانی نه‌ده‌بی تازهی شه‌یدای خو‌ی کردبوو، جگه له‌وه‌ی که دوایین نمونه‌ی هونه‌ر بو هونه‌ر بوو، چ شتیکی دی نه‌بوو لی ریقییر زوو به‌زوو بوی ده‌رکه‌وت که نه‌م ته‌رزه ژیانه به‌ته‌واوه‌تی ناعه‌مه‌لییه. ورده ورده په‌ی به‌م خاله برد که هونه‌ر به‌لای که‌مه‌وه بو خودی نه‌و، چ بایه‌خیتیکی نابی نه‌گه‌ر ده‌ربری شتیکی غه‌یره‌ز خودی هونه‌ر نه‌بی، و نه‌و «شته‌ش» نینسانیه‌ته، یان خو‌ی گوتی ژیانه‌و به‌س... بو که‌سیکی وه‌کو ریقییر که بی لایه‌نانه گوزرانی هونه‌ری مالارمی و سه‌مبولیسته‌کانی دی هه‌لده‌سه‌نگان، ناسایی بوو که له‌کو‌تاییدا نه‌م پرسیاره‌یان لی بکات: « له هونه‌ری نیه‌ده‌دا جیتی مرؤف و زوی له‌کوبیه؟ » سه‌مبولیسته‌کان نه‌یان‌توانی

وهلامیکی قه ناعه تبه خشی بده نه وه، بۆیه ریشیر خۆی له کۆری ئەوان
دوورخسته وه. ٦ (٦- سهراوه: ب. کوک، هه مان گوتار، ل ١٠٨)
له کۆتاییدا، جیتی خۆیه تی، که لیته دا، گوته یه کی کریستوفر کادول، که له
حه قیقه تدا ئاماژه یه کی دیاره بۆ هۆو ئه نجامه کۆمه لایه تی یه کانی ئەم داته پینه
ئه ده بی یه، نه قل بکه یین: «راپه رینی به رده وامی شاعیران دژی نه فی شیعو
شاعیری و نازادی تاک که بوونی بابه تیانه ی بورژوازی باعیسیتی، ده بیته
هۆی په یدا بوونی شیعریک که هه لومه رج بۆ به رده وامبوونی بوونی بابه تیانه ی
بورژوازی هه موار ده کات. ئەم شیعره له ژبانی واقعی یه وه به ره و به هه شتی
هونه ری رووت هه لدی و به هه مان ریژه که ژبانی واقعی گه روی تاک
ده گوشیت، پتر ده م له بایه خ و به هاوریزی تاک ده کوتی و نکولی له ژبانی
راسته قینه ده کات. ٧» (سهراوه: ٧- کریستوفر کادول، خه یال و واقع، ل
٢٩٢، چاپی له نده ن.»

شاهسلطان سالیلهم

خهونی سوریا لیزم

«دهردی من ئەمەیه که له بیداریدا گیرۆدەدی کابوسم»
هەربرت رید که به یه کیك له کارگیرانی قوتابخانەیی سوریا لیزان
دەژمیگردی، له باسی حالێ پەیرهوانی ئەم قوتابخانەییەدا دەلیت:
«سوریا لیزستان دەژی هەر جۆره هەول و کوشیشێکن که بیهوێ لایەنی
فیکری و مەنتیقی به هونەر بدات. به گوتە یه کی دی سوریا لیزستان هەرگیز
قاییل نین که رهگهزین عهقلانی هونەر به سهر رهگهزین خه یالی دا فهزل
بدری. به باوهری ئەوان، چ شتیکی له و هونەر به پێههده تر نییه که به تایبه تی
بکه ویتته ده برینی هه ندی لایه نی جۆراوجۆری هه قیقه ته سه روشتی و
ئاساییه کان.» ۱ (سه رچاوه: هربت رید، فه لسه فه ی هونهری نوێ، ل ۱۳۷،
چاپی له ندهن.)

ئەم گوتە یه، په یه نده ی و نزیکایه تی نیوان رۆمانتیزم و سوریا لیزم، به
روونی ئاشکرا ده کات. له راستیدا، باوهری رۆمانتیکه کان ده باره ی ئەمه ی
که ئاده میزاد له دنیای ده ره کی نامۆ بێگانه یه و ته نیا هه قیقه تی واقیعی،
دنیای ناوه وه ی ئەوه و ههروه ها بۆچوونی ئاقلانی نه بوونی کردار و ره فتاری
ئاده میزاد، به شیوه یه کی به رینتر و کاملتر له بزاقی سوریا لیزستی دا هاتۆته
ده برین.

فه لسه فه ی سه مبولیزمیش تیکه لاوی ده گه ل هونهری سوریا لیزستی دا هه یه.

سه مبولیزم توخوب و ناقاری خو سه ری هونه رمه ندو زالی «داکردنی ماناو بییری»^۱ (پهراویز: مبهست لهو ساتانه یه که مرؤف بیر له شتیکی دیاریکراو ناکاته وه، جلته وی زهینی خوئی ده داته دهستی زنجیره یه که بییری تیکه ل و پیکه ل و لیکدی دوورو له هه مان کاتدا هه موو جو ره وینا یه کی سه بییری به خه یالیدا دیت و ده روات و له نه نجامدا فیکرکی دیاری کراو به ده ست نایه نی. نه م جو ره ته داعی یه بۆ هه ر که سیک دیته پیتی، چونکه هه رکاتی جلته و بۆ خه یالی خو بهر بده بین ده بین که، بۆ وینه، خه یالی رووی ماشوقه و وینه ی زهینی نه و پیتلاوه نوئیانه ی که کریومانن و نه و پاسه ی که رۆژانه ی سواری ده بین و نه و ریبوارانه ی که به یه کدا هه لشاخاون، یه که له دوی یه که به زهینماندا رهت ده بن، تا نه وه ی که له نه نجامدا سیماو قه لافاتی نه حسی خودان قهرز جیتی چاره ی خه یالوی و خه یال و پروژینی ماشوقه ده گرتته وه! نه گه ر هه موو نه م وینانه له یه که تاپلۆی نیگار کیتشیدا پیکه وه کۆ بکه ینه وه یان هه موویان بکه ین به شیعرتک، ده بی به به ره هه میکی سوریا لیستی.

له سنوری رۆمانتیزم هیته تر بردو به مجوره ریگه ی بۆ په ییدا بوون و سه ره له دانی سوریا لیزم کرده وه. نه وه ی رمی دوو گورمون-ی Remyde Gourmont فه یله سوفی سه مبولیست ده یلیت گه واهی نه م کاره یه: «به دهر له هه ر شتیکی. سه مبولیزم تیوری نازادییه - نازادی ره های خه یال و نه ندیشه و کراوه یی و به رینی قالبی هونه ری، نه م تیورییه زه مینه ی نه شوئای ده روونی و ناوه وه ی بی که ندو کۆسپی که سایه تی هونه رییه.»^۲ «گریستوفر کادول. خه یال و واقع، ص ۲۱۲. سه رچاوه.»

ههروه ها نه م گوته یه ی رامبۆش گه واهو به لگه یه کی دییه: «هاتومه ته سه ر نه وه ی که په ریشانی زه نی خو م بپه رستم»^۳ (سه رچاوه: هه مان سه رچاوه. . ل ۲۱۲).

سوریا لیسته کان، هاتن نه زمونی رۆمانتیکه کانیا ن، له بی متمانه یی به

ئەقل و لوژیک و له نائومییدی و گومانیان دەربارەدی بە کەمال گەیشتنی
 تەبیعەتی بەشەری، کرد بە بناغەى هونەری خۆیان و گەیشتنە ئەم ئەنجامەى
 کە هەولدان بۆ ئەفراندنی هونەر لە رینگەى کارو کاردانەوێ هوشیارانەو
 نەخشەدانانى مەنتیقى بۆ کارو بەرھەمی هونەری، هەولدانى بى سەمەرە.
 بە باوەرپى ئەوان، ئەگەر هونەرمەند هوشیارانەو بە شىوہیەکی ئەقلانى
 بەرھەمی خۆى بەرھەم ھینای، ئەوا هونەرەکەى رەسەن نییە. کەمالخوازی
 ئەوان، وەکو سلقادۆر دالى دەلێت بریتى یە لە «کەشفکردنى رێک و پێک و
 بەردەوامى ئەوہى غەیرە ئەقلانى یە.» ئاندەرى بریتونش لە باسى هونەرى
 خۆى و دۆستانى سوربالیستى دا ئەم تايبەتمەندییەى سوربالیزم ئاشکرا
 دەکات: «قولترین ھەستین مرۆف کاتى بەتەواوەتى تەجەلى دەکات کە وینای
 خەيالى و وەھمى رینۆینى ھەموو شتیک بکات و دەسەلات لە دەستى
 بەلگەو مەنتیقى ئینسانى دەرپچیت.» ٤ (٤- سەرچاوە: ئاندەرى بریتون و
 ھەرت رید و کەسانى دى. سوربالیزم، ل ١٠٦ چاپى لەئەندەن.)

سوربالیزم بناغەى کارى خۆى لەسەر بنەمای تەداعى و داگردنى ئازادى
 ماناو بیرو وینەو جوړیک لە حال و خەون روودەنیت و دەیەوئى لایەنیکى خو
 بەخۆبى بە داھینانى هونەرى بدات، بەلام بە پىچەوانەى بوچوونى
 هونەرمەندى سوربالیستەو، تەداعى ئازادى ماناو دنیای خەونان ھیچیان
 لە راستیدا ئازادو بى یاسانین و لە داھینان و ئەفراندنى هونەرىدا چ شتیک
 (خۆبەخۆ) و لە خوړا نایەتە ئاراوہ. لەوہیە گەمەى قەدەر بى کە ئەزموونانى
 فرۆیدو یونگ لەو کاتەدا کە بوو بە پایەو بناغەى تیورى سوربالیزم، لە
 ھەمان کاتیشدا، بونیادی سوربالیزمى ھەژاند، ئەزموونانى ئەو جووتە دانایە
 نیشانى دا کە دنیای باتین و خەونان ئەوئەندەش دەستەمۆى پاشاگردانى و
 بى قانونى نییە، بەلکو پاشکووى دەسەلاتى ئاسنینى پابەندى و
 زەرورەتەکانى ناخود ئاگایە «نەست= لاشعور»، بە جوړى کە مەیلە

سهركوتكراوو كپ كراو و دورخراوهكان كه به شپوهى گرتى رۆحى و دهروونى دهركهوتوون ههميشه ريگه له «ههلاتنى زهينى» و خه يالپهروهري تهنگ دهكه نه وه و دهگرن. بهم پييه نازادانه ترين و ردهاترين خه ياللاتى ئيمه پاشكۆى فاكتهرى زهينى تاييه تين كه ويراى شپوهى ناوه ژوو ناواقيعى خويان، له واقيعين دهركهكى و بابه تى يه وه ههلقولبون. ههروهها ليكولينه وه كانى ماك گوردى ده باره ي شيتان سهلماندى كه ورينه كانى پياوى شيت، كه به روالهت «خۆ به خۆ» دروست دهبيت، پاشكۆتى ناره زوو مه يلين به كجار ساده يه كه له خه يالى نه خو شدا جيتى خۆى گرتوه و ياساى ديار بكر اوى خۆى هه يه، به لام ناخود ناگايه.

بهم پييه «نازادى» سورباليستى هونه رمه ند، دهكاته يه خسييرى ئه و به دهستى ناسينى ناره زوو غه ريزه كو پره كان.

له بهر ئه وهى هونه رمه ندى سورباليست و پنه و ناوه رۆكه هونه رييه كانى خۆى له ناوه وهى دنياى نهسته وه هه لده هينجى، نه خۆى و نه رووداوه كۆمه لايه تى يه كان چاوديرى بيره كانى دهكهن، بۆيه «نازادى» ئه و، دهسه لاتی بپره حمانه ي مه يل و غه ريزه سه ره تاييه كانى ليده كه و پته وه. وه كو يه كي تك له نووسه ره كان نامازه دهكاته: «كاتى كه تاك خۆى له بهرانبه ر كۆمه ل دابنى و ئه قل و لۆژي ك رته بكاته وه و ستايشى كه شف و نيمچه كه رامات بكاته، كه سايه تى ئه و گه شه ناكاته، به لكو بچوك ده بيتته وه، بۆيه له حاله تى وه هادا تا قه شتيك كه ده مي ني ته وه ويژدانى ئالۆزكا و په ريشانى هونه رمه نده كه ده بى هونه ر وه كو ئه فييون سړو به نجى بكاته.» ۵ (۵- سه رچاوه: سيدنى فينكلشتاين، ل ۱۵۶ هونه رو كۆمه ل.)

له و روانگه يه وه كه سه رچاوه ي هونه رى سورباليستى دنياى خه و نه، بۆيه گومانى كى زۆر له سه ر ئه وه هه يه كه شيعرى سورباليستى به ماناى واقيعى و وشه ي شيعر، شيعر بى. شيعر خولقي نه ره، لى خه ون و انييه. شيعر له م

رووهوه لایه ننی خولقینه ری هه یه که جوړه ههست و هزرو خه یال و بیرتیکی
 ریک خراوه، به لām خه ون زنجیره ته داعی یه کی «نازاد» ی مانا و پینه ی زهنی
 واقیعی دهره وه یه که به ویستی هانده ره کوپرو غه ریزیبه کان ته رتیب دراوه
 (وه کو چۆن گهر دیله ی ناسن «نازادنه» به ره و موگناتیس ریز ده به ستن.)
 دیاره که غه ریزی نابینا ناتوانی خولقینه ری بی- داهیتان پره نسپ و
 نه خشه ریژی ده خوازیت و بو ئه وه ی هیژیکی خولقینه ری پیوسته ویستیکی
 خوپی هه بی و ویستیش به بی ناگایی له و هۆبانه ی که بوونه ته مایه ی
 هه لباردنی نه خشه یه ک یان رهوت و ریبازیکی دیاری کراو، مومکین نییه.
 بو به داهیتان، که خالی به رانه ری سه ره لدان و په یدابوونی به ریکه وت و خو
 به خو به، بریتی یه له ئیراده و ویستیکی که قالب ریژی ده کات. ئه م گوړانه
 ئیرادی یه زور جیاوازه له رهوتی ته بیعت کوپرو، قالب و شیوه ی سه یرو
 سه مه ره و بی مانا به تاویره به ردان ده به خشیت، به لām ویست و خواستی
 ناده میزادانه په یکه ری جوان و دلگپرو پر مانا له تاویره به ردان چیده کات.
 ئه و هیلانه یه ی که په ره سیلکه دروستی ده کات، ئه و شانه و شارانه ی که
 میش هه نگ دروستی ده کات، به روبوم و ئه نجامی هه ولئی ئیرادی نییه،
 به لکو ئه نجامی هه ولئی غه ریزیبه. هه ر بو به له نه خشه ریژی و بونیادی
 هیلانه ی په ره سیلکه یان شله ی میش هه نگدا گوړان و په ره سه ندن نابینری و
 هیلانه و شانیه ده هه زار سالی له مه وه به ره له گه ل هی ئه مپوړدا وه کو یه که.
 تاییه تمه ندی خه ون ئه مه یه که له قه لمپه وی نه سته وه هه لده قولی، بو به
 خودانی بینایی و ههست و خولقاندن نییه، به لām شیعر، که له دنیای
 هه سته وه سه ره هه لده دات و به ره و سه رزه مینی باتین ده کشیت خولقینه رو
 هه سته داره. خه ون سلوکانه خو ی له دنیای ههستان دوور ده گریت؛ نه وه ک
 خه وتووه که بیدار بکاته وه. شیعر سه رکیشانه ئه م دنیایه ده گریت تا دنیای
 رو حی بگوړیت. شیعر به جوړیک ووشه کان ریک ده خات تا ههستان بوروژین

و مرۆف ههستی تازهی له مهر واقیع له لا پهیدا بێ. کهچی خهون، واقیع به پیتی مهیله په نهانه کانی غه ریزه داده ریتیتته وهو بۆیه نهک ههر له بواری ناشناکردنی مرۆف به حهقیقه کانی واقیع، چ کارتیکی له دهست نایهت، به لکو بۆ ئه وهی مرۆف ههر له خهودابی له دنیای دهره کی دووری ده خاته وه. (ئیمه ده زانی که خهو له راستیدا دابرا نی ههسته کانه له ژینگه. بۆیه بۆ ئه وهی زوو خهومان لی بکه ویت هه ولده دهین ژوو ره که مان تاریک و بیدهنگ بێ، تا ههردوو ههستی بینایی و بیستمان له گه ل روناکی و دهنگدا، که واقیعی دهره کیان ههیه، په یوه ندیبیه کی ههست پینه کراویان هه بێ.) شیعر، به پیچه وانهی خهونه وه، مهیل و غه ریزه کانا مان له گه ل واقیع دا ده سازینی، له م رووه وه مرۆف به ژینگه وه ده به ستی و په یوه ندی مرۆف ده گه ل سروشت دا به ته پروتا زه بی راده گرت ٦. «٦- سه رچاوه: کریستوفر کادول. خه یال و واقیع. فه سلی ده یه م، ل ١٩٧ - ٢٤٠».

هونه رمه ندی سوربالیست، که ره وتی خهون و شیعر به یه ک ده زانی، هه میشه تینوی «میتافیزیک» و عه ودالی شتی که که له یاسا تین سروشتی و دیارده کانی ژیا نی واقیعی بالتر بێ. بۆیه له خالی گه ران به دوا ی «نا ئاشنا و نادیا ردا» له گه ل رۆمانتی که کانا دا یه ک ده گرنه وه. مارسیل لوکنت Marcel Lecoonte ده لیت که سوربالیزم مژده و نوقلا نه یه کی تازه یه که به هۆی هه لاتن له «حه قیه ته پوچ و ناچیزه کانی ژیا ن) به ره و «نادیا رو نه ناسرا و» ریتونیمان ده کات ٧.

(سه رچاوه: ٧- مارسل لوکنت و ه. ریدو که سانی دی. سوربالیزم ل ١١٣.

دوور خه ستنه وهی واقیعی دهره کی به بیانووی «پوچی و ناچیزه بی» ئه و واقیعه، بێگومان ده بیته مایه ی روو کردنه واقیعی ده روونی و ناوه وه، که ئه نجامه مه نتیقییه که ی ئه مه یه که نه زمی دینامیکی ژیا ن جیی خۆی ده دات به

ههراو ههنگامه و ئاژاوهی ههستهکان. گهر راستت دهوئ، ئامانجی راستهقینهی سوربالیزم جگه له حاشاکردن لهههه هموو یاساتین سروشتی و کۆمه لایهتی و روخاندنی بونیادی ئهقلی، چ شتیکی دیکه نییه. ههندی له بانگهشه کارانی سوربالیزم ههولیانداوه که سوربالیزم وا بنوینن که راپهڕینیکی زانستی، پیشکەوتوخواز، شوڕشگیپرو. هتد. یهکیک لهوانه هربرت ریده که ههولتی داوه بیسهلمینتی که ئهم قوتابخانهیه دهپرینی هونهری واقعی «دیالکتیکه.» به پشتیوانی ئهم حهقیقهتهی که دژایهتی و ناکۆکی هههمیشهیی دهنتیوان دنیای واقعی بابهتی و دنیای خه یالاتی زهینی دا بهرقه راره، ههپررت رید باوهری وایه که هونهرمهندی سوربالیست ئهم ناکۆکییه له ریگهی سن تیزیکهوه یان داهینانی (به رههمیتی هونهرییهوه که رهگهزهکانی ههردوو دنیا که پیکهوه یهک دهخات) یهلا دهبات ۸ (سه رچاوه):

۸- هه مان کتیب، ل ۱۱۶.

گومانیتیکی زۆر لهوه ههیه که یاساکانی دیالکتیک دهگه ل تایبهتمه ندیییهکانی سوربالیزم دا یهک بگرتهوه و بسازیت. ئهوی راستی بی نه سوربالیزم و نه بهلگه و بۆچوونهکانی ههپررت رید دهگه ل دیالکتیکدا یهک ناگرنهوه، له بهر ئهوهی که:

یه که م: سن تیز «أطروحه» (لیتکدانی) سادهی ههردوو فاکتهری ناکۆکی تیزو دژه تیز نییه. سهن تیز له رووی شیوهوه کاملترو له رووی ناوه روۆکهوه له کۆی تیزو دژه تیز بالاتره.

دووهم: وینهی زهینی هونهرمهندی ربالیست زادهی په یوه ندیییهکانی ههردوو دنیای بابهتی و دنیای زهینی نییه. به گوتیهکی دی، ئهوانه ئاویتنه بوونی دینامیتیکی ههست کردن به واقعی دهرهکی، که ده بیته مایه ی گۆرانی ههستهکان، نهی هیناونه ئاراوه. ئهم وینه زهینی یه، له حهقیقه تدا وینه گهلیکی ته حریف کراوی کال و کرچی دیارده واقعی یه دهرهکی یه کانه که به

شیتوهیهکی ناخود ناگایانه (لاشعوری) له سایه‌ی هه‌لومه‌رجی ناتاساییدا له
دنیای زهینی دا عه‌کسی داوه‌ته‌وه‌و که‌له‌که بووه‌ته‌وه.

سییه‌م: دنیای بابته‌ی و جیهانی ماده‌ی ته‌نیا له شت و بونه‌وه‌ران پیتک
نه‌هاتوه. ئەم دنیایه‌ ده‌زگایه‌که که به پیتی یاساین سروشتی و کۆمه‌لایه‌تی
هه‌میشه له بزوتن و گۆراندایه. سوربالیست. «خه‌یالاتی زهینی» خۆی له‌گه‌ڵ
ئەو جیهانه‌دا «دروست» ناکات؛ سوربالیست شت و بوونه‌وه‌ره‌ ده‌ره‌کی یه‌کان
که، له‌کارگه‌ی نه‌ست دا که‌له‌که بوون، به‌بێ ره‌چاوکردنی ئەو یاسایانه‌ی که
ئەم شت و بوونه‌وه‌رانه له جیهانی ده‌ره‌کی دا سه‌ربه‌ون، سیلا و ئاسا له زهینی
خۆیه‌وه ده‌رپێژیته‌ ده‌ری. به‌ گوته‌یه‌کی دی، سوربالیست ته‌نیا شیتوه‌ی شت و
بوونه‌وه‌ره. حه‌قیقی یه‌کان بۆ دنیای باتینی خۆی ده‌گوزاڤته‌وه‌وه‌ هه‌یج کارتیکی
به‌ ناوه‌رۆکیان و په‌یوه‌ندیانی به‌یه‌که‌وه‌ نییه، «با واز له‌وه‌ بێنین که ته‌نانه‌ت
ئەو شیتوانه‌ش که له دنیای نه‌ست دا «که‌شف» یان ده‌کات له‌باری به‌ده‌نی و
ئه‌ندازه‌یه‌یه‌وه‌ چ لیکچونیکیان له‌گه‌ڵ فۆرمی شت و بوونه‌وه‌ره حه‌قیقی
یه‌کاندا نییه.»

ئەنجام، چونکه سوربالیست وینه‌تین زهینی وه‌کو چۆن له‌ حاله‌تی خه‌وندا
روو ده‌ده‌ن، بێ چ ده‌ستکاری و ریتیک خستنیکی لۆژیکی ده‌خاته سه‌رکاغه‌ز،
دنیای ته‌ست له سه‌رووی دنیای هه‌سته‌وه‌ داده‌نی و به‌ بالاتری ده‌زانن، بۆیه
له جیاتنی «ته‌رکیبی» ئەم دوو دنیایه، یه‌کیکیان ده‌خاته ژێر ده‌سه‌لاتنی
ئەویتریان.

وه‌کو چۆن بینیمان، له قوتابخانه‌ی رۆمانتیکدا ره‌وتی میژوو له‌گه‌ڵ ره‌وتی
«روح» دا به‌یه‌ک ده‌زانن. هونه‌رمه‌ندی سوربالیست که ره‌گیکی ده‌چیته‌وه‌ سه‌ر
رۆمانتیک هه‌مان جووره، وینای له‌مه‌ر میژوو هه‌یه. وه‌کو هربرت رید ده‌لێت،
ئەو کاره‌ی که هونه‌رمه‌ندی سوربالیست ئەنجامی ده‌دات لایه‌نی «هه‌نوکه‌یی»
هه‌یه‌وه‌ ده‌زانین که «چه‌رخ‌ی میژووش زباتر له‌وه‌ی سه‌ربه‌ دوور ئەندیشی و

قولبونهوه بئ، په پیرهوی به سیره تی باتینی دهکات.» ۹ (سەرچاوه: ۹-
همان کتیب، ل ۲۳.)

له ئەنجامدا نهک ته نیا هه رجۆره هه ولتیک بۆ تیگه یشتنی یاساکانی میژوو
بیهودهیه، به لکو زانیاری زانستی و بابه تیش له خوتندنهوهی گۆرانکارییه
میژوویهکان بئ سوود ده بیت. بهم پییه، به تهسه وری ئاندری بریتون،
«خه یال و ویناو تهسه وری ده بیتته هۆکاری ئەندازه گیری قولایی نهیینی نامیزی
میژوو.» ۱۰ (سەرچاوه: ۱۰- همان کتیب، ل ۱۰۶.)

که سییک که خاوه نی ئەم وینا رۆمانتیکی و عارفانه یه بئ دهرباره ی میژوو،
بیگومان مرۆف وهکو بوونه وهریکی کۆمه لایه تی پابه ندی په ره سه ندن، ده رک
بکات. ئەوی راستی بئ، گۆران و په ره سه ندن و گه شه کردنی ویژدانیات و
که سایه تی ئاده میزاد، که ئەنجامی مملانیی هوشیارانه ی مرۆقه ده گه ل
فاکته رین سروشتی و کۆمه لایه تی، له روانگه ی هونه رمه ندی سوربالیسته وه
چ حیسابیکی نییه. هه ر بۆیه ش وهکو چۆن هونه رمه ندی رۆمانتیک مرۆقی
ناپۆخته و بئ ته جره به ی ده ورائی مندالی گه وروه ستایش (دهکات)، ئەویش
ئاده میزادی گه شه کردوی میژوویی دهکات به قوربانی ئاده میزادی سه ره تایی
که چ نیشانه یه کی میژووی پیوه دیار نییه. ئاندری بریتون ئیدیعیای ئەوه
دهکات که «به ره مه تیک بشیت ناوی هونه ری لی بنری، ئەوه یه که ته ری و
تازه یی هه ستین مندالیمان بۆ بگه رینیتته وه. هونه رمه ند له کاتیکا ده توانی
ده ره قه تی ئەم کاره بیت که راسته وخۆ هونه ری خۆی به میژووی رووداوه کانه وه
نه به ستیتته وه.» ۱۱ (سەرچاوه: ۱۱- همان کتیب، ل ۱۰۹.)

به گوته یه کی دی سوربالیزم یاخی بوونه دژی میژوو و مرۆقی شارستانی، و
سوربالیست هه ولده دات هیزو گوری ئاره زوو و مه یله سه ره تاییه کان بۆ مرۆقی
شارستانی بگه رینیتته وه ده سه لاتی ره های غه ربزه کان جیگیر بکات.
ته سلیم بوونی بئ مه رجی هونه رمه ند به توانای کویرانه و بیهره حمانه ی هیزین

ناخودئاگا «نەست» چ شتیکی لیناکه ویتەوه جگه له ئەنارشیزم و پاشاگردانی فیکری . هەربۆبەش ئەو جیهانە ی که هونەرماندی سوربالیست ویتە ی دەگریت، له کاریگری ئەو یاسایانە ی که سیستەمی جیهانی لەسەر رۆنراوه بەدەرەو له یاسای جازیبە ی گشتی یهوه بیتگری تا بنەماکانی پەرەسەندن و گەشەکردنی بوونەوهران، هیجیان له سوربالیستماندا ئیعتبارو حیسابیان نییە . دنیای هونەرماندی سوربالیست، فەزایەکی بی سنوره که هیچ شتیکی له شویتنی ئاسایی خۆیدا نییە ، هەموو شتیکی موتلهق و ئاوهژووهو ژبانی هەر شتیکی قانونی خۆی هەیهو وابەستە ی یاسا گشتی یهکانی سیستەمی تەبیعەت نییە .

سوربالیستمان دیاردهی هونەری دوا قوناغەکانی مەدەنیەتی دنیای رۆژاوا یه و دیاردهو دەورانیکی که لیبرالیستمان دەگاتە شتیوهی ئەنارشیزم . ئەم قوتابخانە هونەری یه زادهی بۆچوون و تیسوریانیکه که هەولدهدن له سەرۆبەندی ئاخەربین دەسلالاتی چینی بوژاوا، دنیای باتینی تاک بەسەرچاوهی هەموو ناکامی و نائومییدی و شکستەکان له قەلم بەدن و له خودی تاک دا بۆ دەرمانی نەخۆشییەکانی شارستانییهتی هاوچەرخ بگەرین (فرۆیدیست) و له ئەنجامدا وای دابنەن که تاک پتوبیستی به یاساو رتساکانی دنیای دەرەکی نییە (ئەنارشیست) . سوربالیستمان خەیاڵاتی کۆنی لیبرالانی پتیشوو، که وایاندهزانی ئازادی له پابهندنەبوون به یاساو وابەستەییە کۆمەلایەتی یهکاندا یه، دوباره زیندوو دەکاتەوه .

هەرچەندە راپەرینی رۆمانتیکیکهکان دژی سیستەمیتن نویتی ئابووری و کۆمەلایەتی لایەنی دەرونیینی و شیوازی نائەقلانی هەبوو، بەلام هەرگیز نەگەییە ئەنارشیستمان و نکولی کردن له هەموو تەجرەبەو ئەزمونەکانی شارستانییهتی بەشەری . کهچی سوربالیستمان سەر له بەری رابردوو و ئیستیان رەفز دەکردهوه بی ئەوهی لایەکیان به لای ئاینده دا کرد بیتەوه . هەق

به پير نافييله Pierrenaville كه ده‌لٽ: «به شٽوه‌يه‌كي گشتي و مه‌عنه‌وي سه‌رچاوه‌ي سورباليزم نه‌نارشيضمه - نه‌نارشيضميكي كه جوړه بټ موبالاتي يه‌كي تايبه‌ته ده‌ره‌ق به هه‌ر جوړه به‌يان و ده‌رپرينيكي، جگه له به‌يان و ده‌رپريني خودي نه‌و بټ مولاتي يه. يه‌كيكي له شٽوه‌كاني نه‌م بټ موبالاتي يه ياخي بووني خو به خوټيه دژي هه‌موو به‌ره‌مټن فيكري هاوچه‌رخ، ته‌نانه‌ت ده‌كري بگوتري كه نه‌م ياخي بوونه هه‌ر هه‌موو نه‌و نايديوټزياينه‌ي كه له‌سه‌ره‌تاي ميټووه‌وه تاكو ئيستا به شٽوه‌ي تايبه‌تي توټار كراون ره‌ت ده‌كاته‌وه.» ۱۲ (سه‌رچاوه: ۱۲ - له ج - سوويني، «سورباليزم هونه‌ري گشتي يه» كي نيون ري وي بو، ژماره ۱ - سالي ۱۹۳۹، ل ۴۳).

شاياني باسه كه سورباليسته‌كان به خوټيان حوكمي مه‌حكوميه‌تي سورباليزميان ئيمزا كرد. نه‌و واقيعه سامناكه‌ي كه له نه‌وروپادا فاشيزمي هټنايه گوري، نه‌وه‌نده زه‌ق و بنجبر بوو كه خه‌والوترين هونه‌رمه‌ندان چيني بورژواشي بيداركرده‌وه. ده‌سته ده‌سته نووسهران و هونه‌رمه‌ندان چوونه ريزي دژايه‌تي كردني فاشيزمه‌وه، كه هه‌نديكيان له سورباليسته‌كان بوون وه‌كو «ناراگون و ئيلوارو...» كه به ناچاري وازيان له بيروبوچووني سورباليستي هټناو بو ناسين و ناساندني ژياني تازه شٽوه‌و شٽوازي مه‌يله‌و رياليزميان گرته‌به‌ر. وا دياره هټستا سورباليزم درټه به ژياني نيوه‌گياني خوټي ده‌دات، لي دره‌نگ يان زوو ده‌مرټت.

شەسلى چوارەم

نىگەرانى ئەگزىستانسىيالىزم

«دەرکەرنى ژيان جگە لە نىگەرانى چ بەرىكى نابى.» ئاندرى مالرۆ.
وھەكو چۆن شارل بودلېر رۆمانتىزمى بە سەمبولىزم گەياندا، كىركىگارد
kiergaard زەمىنەى بۆ پەرەسەندنى رۆمانتىزم لە قالب و فۆرمى
ئەگزىستانسىيالىزمدا فەراھەم کرد.
ھەمان ئەو ئایدىيالىزمەى گوروتىنى بە رۆمانتىكەكان بەخشی بوو، بوو بە
پشتىبان و كۆلەكەى ئەگزىستانستەكان.
ھونەر مەندى رۆمانتىك باوەرى وابوو كە ھەست و سۆزەكان مەھەكى
حەقىقەتە دەرەكەىيەكانەو تەنیا كاتىك دەیتوانى ئاوپر لە روالەتە

واقعییه‌کانی ژیان بداته‌وه که به دل هستی پی بکردبایه‌ن.
فهیله‌سوفی نه‌گزستانسیالیست-ش باوه‌ری وایه که جیهان به بی بوونی
ئیمه نه‌ههستی پیده‌کری و نه کاریگه‌ر ده‌بیت، و له راستیدا ئیمه گیان به
دنیای حقیقی ده‌به‌خشین. هایدگه‌ر Heidegger، باوکی فه‌لسه‌فه‌ی
نه‌گزستانسیالیزم، ده‌لایت: «من نه‌و بوونه‌وه‌رم که بوون له‌وه‌وه‌یه»، نه‌م
گوته‌یه نه‌و قسه‌یه‌ی کی‌رکیگارد وه‌بیر دینیتیه‌وه که گوتویه‌تی: «ویژدان
هه‌میشه حقیقه‌ت ده‌خولقیینی.» به‌م پییه تاک نه‌ک هه‌ر سه‌رچاوه‌ی به‌هاکانه
(رۆمانتیزم) به‌لکو ئافره‌ندی واقیعه‌و، به‌کورتی به‌که‌ی، بوونی شتان به‌نده
به‌بوونی ئاده‌میزاده‌وه. وه‌کو چۆن له‌ رۆمانی میوان-ی سیمون دیی بو‌قواردا،
فرانسواز «به‌ حوزوری خۆی شته‌ خه‌وتوه‌کان بیدار ده‌کاته‌وه‌و ره‌نگ و بو‌یان
پی ده‌به‌خشیتیه‌وه.»

به‌ پیتی بو‌چوونی نه‌گزستانسیالیسته‌کان، بوونی ئیمه نه‌سلی دنیای
بوونه، که‌واته دیاربکردنی چاره‌نووسیش له‌ عۆده‌ی ئیمه‌دا ده‌بیت؛ ناینده‌ی
ئیمه له‌ ده‌ستی خۆماندایه‌و ئیمه خۆمان ده‌گه‌ل هه‌لبژاردندا ده‌سازتین.
ئاکامی لۆژیکی نه‌م بیروبو‌چوونه نه‌وه‌یه‌که مرۆف‌ توانای به‌سه‌رچاره‌نووسی
خۆیدا هه‌یه. به‌لام له‌ کاتیکدا که سه‌رچاوه‌یبوون ئیمه‌ین و حقیقه‌ت و واقیع
ده‌ستکردی خودی ئیمه‌یه‌و له‌ هه‌لبژاردنی ره‌وت و ریبازی ژیان و نه‌و
پیگانه‌ی که‌ ده‌وریان له‌ چاره‌نووسی ئیمه‌دا هه‌یه، ده‌سه‌لانی ته‌واو و ئازادی
ره‌هامان هه‌یه، بو‌چی ده‌بیت ژیان، به‌ بو‌چوونی نه‌گزستانسیالیسته‌کان به
قیزه‌وه‌رو بیه‌وده بزانی؟!

پاساوی نه‌گزستانسیالیسته‌کان نه‌مه‌یه که بوونی من له‌ نه‌ماندا نییه بو‌یه
بوونه‌وه‌رانی دیکه‌ش هه‌ن که نه‌و دنیا‌یه‌ی که ده‌ستکردی من و تاییه‌تی منه
به‌ ده‌ستکردی خۆیان و تاییه‌تی خۆیان ده‌زانن. گرفته‌که لی‌ره‌دایه که دنیای
نه‌وان دنیای منه سه‌ره‌رای خودی من؛ که‌واته وه‌کو چۆن من خه‌لکی به

ئەوزارى كارى خۆم دەزانم، ئەوانىش من بە ئالەتى دەستى خۆيان دەزانن. بۆيە ھەمەجۆرى وپژدانان، ژيان شوم و بەسوئ دەكات و دەبىتە باعىسى ئەوئى كە من ھەمىشە گەمەئى دەستى شلەژان و نىگەرانى بىم. خۆشەوئىستى و ھاوکارى و داد ھەمىشە بە ئائومئىدى دەشكىتەو، چونكە ئەم پەيوەندىيانە بە تەبىئەت و سروسىتى خۆيان زەوتكردنى ئازادى خەلكانى دى دەخوازى كە كارىكى مەحالە. بۆيە «خۆبوون و خەلك بوون» كە لى لادانى نىيە و پىداوئىستىيەكى بەردەوامى ژيانە، دەبىتە ماىيە دلەخورپى و نىگەرانى بەردەوام. * (پەراوئىز: رىبازى ئىمە لە شىكردنەو و لىكدانەوئى بەرھەمەكانى بالزاک و دىكنز و تولستوى دا، خوتنەرانى بەو ھەراھىنا، كە لە شىكردنەوئى رەخنەگرانەئى بەرھەمەئى نووسەرئىك دا، خودى نووسەرەكە و بىروباوئەرى تايبەئى و چالاكىيە كۆمەلايەئى و سىياسىيەكانى نووسەرمان ئەوئەندە بەلاو ھەرگى و مەبەست نەبووئە نىيە. ئامانجى سەرەكى ئىمە شىكردنەوئى رەخنەگرانەئى ئەو شىتوازو رىبازىيە كە نووسەر واقىئى پى نواندوئە بەرھەستە كرددوئە. نامانەوئى بلئىن كە بىروباوئەرو ئەزموونى كۆمەلايەئى نووسەر لە چۆنىيەئى دەرەك كەردن و نواندنى واقىئى دا بى كارىگەرىيە، بە زەحمەت لە مئىژووى ئەدەبىياتدا بلىمەتئىكى وەكو بالزاک بەدى دەكردى. كە لە وەسفى واقىئى دەرەكيدا نەكەوتبىتە ژئىر كارىگەرى بىروباوئەرى شەخسى خۆبەو. لى مەبەستى ئىمە ئەمەيە كە ئەو بىرو فكرانەئى كە نووسەر لەھەر بەرھەمەئىكى دا بەيانى كرددوئە، دەگەل رووداوئە كۆمەلايەئىيەكانى زەمانى نووسىنەكەدا بەراورد بىكەين، بى ئەوئى بىروبوچوونى ئىستىئى نووسەر بىكەين بە مەحەكى ھەلسەنگاندى بەرھەمەكانى رابرددوئى.

ئەو شىكردنەوئىيە كە لەم فەسلەدا لەمەر كىتئىبەكانى ئاندرى مالرۆ ئەنجام دراو، نىشانى دەدات كە ئەم نووسەرە، كە رۆژئى لە رۆژان لەرىزى پىشكەوتوخوازاندا بووئە ئەمرۆكە بە يەكئىك لە ھاوکارانى جەنەرال دىگول

هه ساوه، له گهرمه‌ی پیشکه و توخوازی خویدا. هزری بیرگه‌لیکی له کتیبه‌کانی خویدا دهرپریوه که نهک ههر لایه‌نی پیشکه و توخوازی تیدا نییه، به‌لکو گۆرانی ریبازی سیاسی پاشتری نه‌وی مسۆگه‌رکردوو. له لایه‌کی دیکه وه به‌رده‌وامی ریبازی سیاسی جان پۆل سارته‌ر ده‌گه‌ل به‌رده‌وامی باوه‌رپن نه‌گزیستانسیالیستی نه‌وداکۆک نییه و بیگومان نه‌و کتیبانه‌ی که له ناینده‌دا ده‌یان نووسیت «نه‌گهر ریبازی سیاسی ئیستای به‌رده‌وام بی» یان لایه‌نی نه‌گزیستانسیالیستی نابن یان به‌لای که مه‌وه نه‌م فه‌لسه‌فیه نابن به‌سه‌رچاوه و هه‌وتینی. به‌کورتی، له‌م فه‌لسه‌دا لایه‌نی نه‌گزیستانسیالیستی به‌ره‌مه‌کانی پیشووی سارته‌ر ده‌خریته به‌ر ره‌خنه نه‌ک خودی جان پۆل سارته‌ر.

بۆیه ژان پۆل سارته‌ر له‌سه‌رانسه‌ری کتیبی دهرگای داخراودا، هه‌ولده‌دات پیمان به‌سه‌لمیتنی که بوونی خه‌لکانی دی بۆ ئیمه دۆزه‌خه «۱» (سه‌رچاوه: ۱- لوس هارات، «سارته‌رو نه‌گزیستانسیالیزم»، گۆفاری جه‌ماوه‌ری هاوچه‌رخ، ۳۱ دیسامبه‌ری ۱۹۶۶، له ۱۰-۱۱- چاپی نه‌مه‌ریکا.

حه‌قیقه‌تی مه‌سه‌له‌که نه‌مه‌یه که نه‌م دل‌ه‌خوړپن و نیگه‌رانی یه به‌رده‌وامه زاده‌ی ژبان و زنه‌گی کۆمه‌لایه‌تی نییه، به‌لکو ره‌گی له خودی فه‌لسه‌فه‌ی نه‌گزیستانسیالیزم و ناکۆکیه‌کانیده‌یه. نه‌گزیستانسیالیزم به‌شه‌ر له دیاریکردنی چاره‌نووسی خویدا به‌ نازاد ده‌زانی، لحن نه‌م نازادی و هه‌لبژاردنه لایه‌نی زه‌ینی و مه‌عنه‌وی رووتی گرتۆته خو، چونکه ده‌گه‌ل زه‌روراته‌کانی دنیای دهره‌کی و جه‌بری کۆمه‌لایه‌تی و میژوویی دا هاوپه‌یوه‌ندنیه. له روانگه‌ی نه‌گزیستانسیالیسته‌کانه‌وه، نازادی ته‌نیا له رتبه‌ی ئاگایی و هوشیاری و یژدانی و باتینی یه‌وه وه‌دی دیت، و نه‌م «هوشیاری و یژدانی» یه خو‌رسک و زه‌ینی یه‌وه موجه‌ره‌ده‌- نه‌ په‌یوه‌ندی به‌ فاکته‌رین دهره‌کییه‌وه هه‌یه، نه‌ نه‌زموونی رابردووی به‌شه‌ری بزۆینه‌ریتنی و نه‌ نه‌قل و لوژیک مکومی

دهکات. بهم پټیبه، مرؤف پټویسته به تهنیاو به پشتیوانی بوونی خودی خوئی نازادی ودهدست بټنی، چونکه بهری رهنجی پټشینان و هاوکاری دهگه ل کهسانی دیدا بهکاری نهو نایهت. وهکو چوئن سارتهر دهلټت: «نابی مرؤف به «گیانلهبهری ناقل» یان «گیانلهبهری کومه لایه تی» بزانی. مرؤف بوونه وهریکی نازادو نهوپه پری دهمدومی و راپایه که به خوئی ژبانی خوئی ههس ده بټرټیت...»

(سه رچاوه، ۲- جان پول سارتهر، «قالب گران افسانه ها» گزقاری هونه ره کانی شانز، ۱۹۴۶، ل ۳۲۵. چاپی نه مهربکا.)

نهوهی راستی بی، فه یله سوفی نه گزیستانسیالیست، مرؤف له بواری خهباتی ژیاندا به روتو و بټکهس ده زانی و به ره نجامی تابووری و کومه لایه تی و زانستی رهوتی په ره سه ندنی مرؤف و هاوخمی و هاوکاری هاوره گه زانی مرؤف له ودهدست هټنان و وهدی هاتنی نازادی و دیاری کردنی چاره نووسدا، به کاریگه ر نازانیت.

گوتمان که سارتهر نازادی به دیارده یه کی مجهره دو مه عنه وی ده زانیت. به گوته ی خودی نهو «نازادی مرؤف گوشه یه کی خه لوهت و داخراوه» که له به رانه ر «هټرش و په لاماری» دنیای دهره کی دا حوکمی «په ناگه» ی هه یه (سه رده می لوژیک). (بابه تی سه ره کی و نه سلنی نه م کتټیبه، قاره مانیتتی یه کانی که سټیکه که وټرای هه موو گوشارو پابه ندیبه کانی جیهانی مادی، نازادی ناوه وی خوئی ده پارټرټیت.) له روانگه نه لیبیر کاموشه وه ناده میزاد له ناوخویدا دهژی و نه وهنده پټویستی به دهرتی خوئی نیه: «که سټیک که نه گه ر تاقه یه ک روژیش ژیبانی به ئاسانی ده توانی سه د سال له زیندان دا بټینی و هه لټکات. بیره وه ربانی ژبانی نه وهنده هه یه که تاقه تی نه چټت.» (نامو).

له بهر نهوهی که له روانگه ی نووسه ری نه گزیستانسیالیسته وه؛ پټیگه ی تاک له ژیاندا په یوهندی به ده زگا و سیسته می کومه لایه تی یان رابردووی

میژووئییه وه نییه، بۆیه گۆرانی کۆمه لایه تی چ کاریگه ربیه کی له سه ره چاره نووسی مرۆف نابیت. نه نجامیش نه مه یه که چاره نووسی تاکه کان هیچ لایه نیکی هاوبه شیان نییه و گیروگرفتی ژبانی هه ره که س تایبه ته به خودی خۆیه وه. «کاری شۆرش نه وه یه که مه سه له په یوه نداداره کانی خۆی جهل و فه سل بکات، نه که مه سه له کانی ژبانی ئیمه. چاره سه ره کردن و نه هیشته نیی گیروگرفتی ئیمه ته نیا کاری خودی ئیمه و به سه...» (ناندری مالرو: ئومید).

ره چاونه کردنی زه روره ته فه ردی و ژینگه ییه کان، حاشا کردن له کاریگه ری جه بری (وه که پتگه چینایه تییه کان) و ده سه ته رداربوونی گه ران به دووی هۆکاره هاوبه شه کانی گیروگرفته فه ردیه کان، به ناچاری ده بیته مایه ی نه وه ی که وه ده ست هینانی نازادی مه حال بی، راسته که ئیمه له دیار بکردنی چاره نووسی خۆماندا نازادین، لی به رنامه ریژی چاره نووس و به ده ست هینانی نازادی له بۆشاییدا مه حاله. ئیمه بمانه وئ و نه مانه وئ له کۆمه لگه دا ده ژین و ته نیا له ریگه ی کۆمه له وه ده گه یه ن نازادی. نیا ده توانی بگوتی که مرۆقی سه ره تایبی و هوقی که هه موو کاتی که له به ره هیرشی درندان و ئافاتی زه مینی و ئاسمانی و نه خۆشیانی جۆراوجۆردا بوو و نه وزاری سه ره تایبی به ره مه هینانی له به ره ده ستدا بوو، له مرۆقی شارستانی که به زه بری هه ول و خه باتی ده سه ته جه می و کۆمه لایه تی و به یارمه تی پشه سازی تازه، به سه ره نه م دژواریانه دا زال ده بیت، نازادتر بووه؟ ره چاونه کردنی یاساین په یوه نندین کۆمه لایه تی و گۆرانین زانستی و میژووئی، ریک هاوتای نه بوونی نازادیه. بۆیه نه گزیستانسیالیست که له سه ره تادا خۆی به نازادی نازاد ده زانی، سه ره نجام خۆی رووبه رووی ژبانی سه خت و کاره ساتاوی و سه مناک ده بینیتسه وه. ژبان له روانگه ی نه وه وه ده بی به هه لدیریکی سامناک و تاربخستانی که مرۆف به تاقی ته نی به مله و لوتکه خه تارناکه کانیدا

دهرواتە پيشى، تا ئەو كاتەى بيهوئى و نيهوئى پەى بهوه دهبات كه نازادى وهدهست نايەت و «ناتوانئى لهو كوئ و پيوهندهى كه بوونهوهر لهم دنيايهدا لهدهست و پىتى خوئى كرووه رزگار ببى.» ٣ (سهرچاوه: ٣- فولكیه، **ئهگزیستانسیالیزم، ل ٥٥. چاپى ئهسفههان**)

جا لهبەر ئهमेیه كه گوتهى بلیمه تانهى یه كىك له پيشه وایانى به شه ریهت، وهبیر دپته وه: «به شه ر خوئیان میژووی خوئیان دروست دهكهن، به لام نهك به دلخوازی خوئیان یان له وه زع و حالیک دا كه خوئیان هه لیان بژاردبئى، به لكو له وه زع و حالیک دا كه راسته و خوئ به حوكمى رابردووی میژووی پەیدا بووه ره خساوه بوئوان ماوه ته وه.»

به م پىیه، ناساییه كه «نازادى ئهگزیستانسیالیستی» سه ره نجام به نائومییدی و دلشكاوی و نائزادى كوئایى بیت، چونكه وهدهست هیتانى نازادى فهردى مجهرده و مه عنهوى كاریكى مه حاله، ئه و ئهگزیستانسیالیستهى كه نازادى و گه شبینی به مه نزلئى خوئى دانابوو، له كوئایى سه فه ره كهى دا دوئلى ئه سارهت و نائومییدی دا سه رگه ردان و ویتل ده بیت.

هۆبه كى تری «نیگه رانى به رده وام» ئه مه یه كه گزیستانسیالیست، چونكه وای داده نئى كه پئویستی به و میراته میژووی و رۆشنبیری و به هاو پيوه رانه نییه كه رهوتى كۆمه لایه تى سه لماندونى، له ئه نجامدا دوچارى ناكۆکییه كى پرسوئى و نازار ده بیت. ده بینئى كه پئویسته بئى ئه وهى چ بنه ماو پرهنسیپكی مكوم و لوژیكى به دهسته وه بئى، ریگه ی خوئى هه لبرئیریت و به بئى باوه ربوون به پيوه رو مه حه كى هه لبرئاردن، هه لبرئارده كانی خوئى به پراكتیک بسپیریت. ٤ (سه رچاوه، ٤- فولكیه، **ئهگزیستانسیالیزم، ل ٥٧.**)

دیاره ئه م جوژه هه لبرئاردن و هه لبرئارده یه به سروشت لایه نى نائه قلانى ده گرنه خو، چونكه چ یاسایه كى دیارى كراویان نییه، له سه ر هه یچ بنه ماو

بناغهو رتسايهك رۆنه نراون و به دهر له ههر جوژه دهرک و مه عريفه تتيكي كوومه لايه تي نه نجام ده درين. جا لهم رووه وه، به بوچووني نه گزيستانسياليست، ژيان به نده به بووني ئاده ميزاده وه، نهك به پاشه كهوت و كه له پوري فيكري ئاده ميزاده وه؛ چونكه هه بوون ژيانه، نهك ناسين و مه عريفهت و دهر كکردن، به لام چونكه ههر بريارتيك كه ئينسان ده يدات، تيزتيكه كه كاريگهري هاوبه شي بنه ماي فيكري و هه لومه رجي ژينگه يي كه س ده ي هيتته ئاراه، بوئه ئه و بريارانه ي كه به دهر له ده خاله تي بنه ماي فيكري دينه نه نجامدان (بريارين نه گزيستانسياليستي) شتيكي كه مه و ههر نه مه ش ده بيته مايه ي نه وه ي كه نه گزيستانسياليست هه ميشه گيروده ي دلّه خورپه و نيگه راني نه وه بي كه نه بادا ئه و هه لباردنه ي كه كردويه تي هه له بي. «جا با واز له وه بينين كه هيچ جوژه بريارتيك واقيعي به دهر له ده خاله تي نه و رتساو مه حه و باوه رانه ي كه كوومه لگه له زهني ئيمه دا جيگري كردوون نه نجام نادرته. لي نه گزيستانسياليست باوه ري وا نيبه كه نه م رتساو بيروباوه رانه كوومه لگه به سه رماندا سه پاندوني، به لكو به زاده ي خودي خو ماني ده زاني.» خو لاسه، چونكه هيچ جوژه هه لباردنه يكي دروست به بي سوود وه رگرتن له پره نسيپه نه خلاقى و كوومه لايه تيبه كان به بي پيوهرو پيوانه ي چاك و خه راپه كان مكن نابي. نه گزيستانسياليست له بو شيدا ژياني خو ي هه لباردوه و له نه نجامدا په ي به ناا زادي بوون ده بات و له رزي لي ديت و ترسي لي ده نيشيت.

سارته ر ده باره ي ماتيو-ي قاره ماني ريگاكاني نازادي. ده لته ت: «ماتيو هيتته چاوه پرواني يارمه تي خودايه. واتا، به ته مايه كه شتيك له و ديوي خو بيه وه فرياي بكه وي بانگي بكات: «ماتيو، نه مه ريگه ي توبه.» لي ريگه ي ماتيو ريگه يه كه كه خو ي هه لي بژارد بي.» دياره ئاساييه نه گه ر نه م جوژه قاره مانيبه - كه بو ش و به تال و ناميژوويي و خه يالپالاوه - له نه نجامدا

بگاته ئەو ھەول و تەقەللا پر نائومییدیانە ی که ماتییو نازار دەدات. «قارەمانیی» ئەگزیستانسیالیست لە «قارەمانیی» پیاویکی «نازاد» دەچیت که لیبرا بی لە بیابانیکی چۆل و ھۆل و تاریکدا، لەو شوینەدا که چ کهسیک و چ شتیکی جگە لە خۆی رینوتینی نییە، چەندین سال وە مینی و کۆشکان دروست بکات و باخان ناوہ دان بکاتەوہ. ھەلبەتە ئەگزیستانسیالیست ناتوانی تەنانت تەسەوری زیندوو بوون و ژیان لە شوینی وەھادا بکات، بۆبە خۆی لە داوی ترس و پەربشانخە یالی دا دەدۆزیتەوہ.

جا لەبەر ئەوہی، بە گوتە ی ئەگزیستانسیالیزم، مرۆف لە کیشمانە کیش و ململانیتی ژیاندا تاقەسوارەو بەبی چەک دەجەنگیت (نەخوایەک ھەبە کہ یارمەتی بدات و نە فاکتەرین بۆ ماوہو ژینگەیی کاری ئەو ئاسان دەکەن، نە ئەزموونی پیشینان و ئەوزارو ھۆکارین بەرھەمھێنان بەکاری ئەو دین، و نە چ مرۆقیکی دی جگە لە خۆی دەتوانی بەھانایەوہ بی و بیی بەھاوسەنگەری،) ئیدی چ فەرقتیک دەکات کہ مرۆف حاکم بیت یان مەحکوم، چونکہ مرۆف لەھەر حالیکدا بی ھەر تەنیاو بیکەسە.

ھوگو لە نمایشنامە ی «دەستە پیسەکان» ی سارتەردا دەلیت: «کوشتن و کوژران ھەردووک یەک شتن، لەھەر حالیکدا مرۆف تەنیا یە.» بەلام، چونکہ بەتەنیا یی سەرکەوتن و دەست نایەت. ئەگزیستانسیالیست پاش ھەولیکی زۆر سەرەنجام خۆی داماو و بی توانا دەبینیتەوہ.

لەبوونی خۆی وەکو باریکی گران بەسەرشانییەوہ بیتار دەبیت و ھەرکاتی کہ بیر دەکاتەوہ «ئەم ھاتن و چونەم لە پای چی بوو؟» پوچی ژیان و بیتوہدی «نازادی» خۆی ئاشکراتر دەبینی.

بیتوہدی نازادی، بەشیتوہیەکی جوان لە بەرھەمیکی ئەلبیر کامۆدا بەناوی (مرۆفی یاغی) بەرجەستە کراوہ: مرۆف کہ بەرلە ئیستا دژی «پوچی و بیتوہدی» بەتاقی تەنی خەباتی کردوہ، دەست دەگەل خەلکانی دیدا تیکەل

دهكات و دهگه‌ل تهوان دا دژی زولم و زور راده‌په‌ریت و ههر ته‌مه‌ش ده‌بیتته هوی ته‌وهی که بیده‌سه‌لاتی و بی توانایی ته‌و دوا به‌دوای ته‌نیاییه‌که‌ی کوتایی بیت. لی ته‌م راه‌په‌رینه دکتاتوران و زورداران دینیتته سهر حوکم و ته‌و مرۆفه گۆشه‌گیره‌ی که په‌نای بۆ خه‌باتی ده‌سته‌جه‌می بردبوو، دوباره نائومی‌د ده‌بیت و ده‌چیتته‌وه قاوغی ته‌نیایی خۆبه‌وه. مه‌به‌ستی کامۆ ته‌مه‌یه که میژوو وه‌کو ره‌وتی چه‌رخیک بنویتی که ده‌گه‌ل خویتریژی و تاوانان و فروفیل و ده‌هۆباندا، له راه‌په‌رینی ئازادی و ئازادبوونه‌وه ده‌ست پی‌ده‌کات و به‌ کۆبه‌یه‌تی و درنده‌یی کوتایی دیت. له حالیک دا سارته‌ر ره‌وتی میژوو به‌هاوتای ره‌وتی نائومی‌دی و نامۆ بوونی مرۆف ده‌زانیت، کامۆ زال بوونی (پوچی و بیته‌وده‌یی) به‌سه‌ر مرۆفدا له‌بری زال بوونی مرۆف به‌سه‌ر مرۆفدا داده‌نیت.

پروا نه‌بوون به‌ مرۆف که بتوانی که‌سایه‌تی خۆی بگۆرێ و ئازادی به‌ده‌ست بیتی. هه‌ویتی به‌ره‌مه‌مین، ته‌گزیستانسیالیستی یه‌. لیزی (قاره‌مانی) نمایشنامه‌ی سۆزانی ئابرومه‌ند-ی سارته‌ر) که پیاویکی ره‌ش پیستیان به‌وه تاوانبار کرده‌ که سواری ته‌و بوه، حه‌قیقه‌ته‌که ده‌زانیت و ده‌یه‌ویت خۆی له‌ژیریاری ته‌م درۆ بوختانه ئازاد بکات و له دادگادا شایه‌دی بدات که کابرای ره‌شپیست هه‌رگیز نیازی وه‌های نه‌بووه. ده‌یه‌ویت ئازادو خاوه‌نی چاره‌نووسی خۆی بی، لی ناتوانی: نه‌ک هه‌ر شایه‌دینامه‌ی پیچه‌وانه‌ی راستی ئیمزا ده‌کات، به‌لکو له‌ کوتایییدا خۆی به‌ کوری سیناتۆر- که ته‌وی ناچار کرده ته‌م تاوانه ئابروبه‌ریه‌ بکات- ته‌سلیم ده‌کات.

به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی، له ته‌ده‌بیاتی ته‌گزیستانسیالیستی دا، مرۆف وه‌کو بوونه‌وه‌ریکی ته‌به‌دی و میتافیزیکی ته‌وتو ده‌نوئیری که له‌ بازنه‌ی کاریگه‌ریه‌کانی شوینکات و ژینگه‌ی کۆمه‌لایه‌تی به‌ده‌ره‌ه. ره‌نجه‌پۆیی مرۆف و ئازاره‌کانی زاده‌ی نائومی‌دی و مه‌ینه‌تباری مادی و داروخانی فیکری و

گوشارتین کۆمه‌لایه‌تی نییه، به‌لکو زاده‌ی بوونی خودی مرۆفه‌که‌یه. گیزرو-ی فه‌یله‌سوفی تلیاکی له (چاره‌نووسی ئاده‌میزاد-ی ئاندیری مالرو) دا هه‌ست ده‌کات که «ئو مه‌ینه‌تییه ئه‌سلاییه ناخی ئه‌وی ئاو‌ه‌ژوو کردوو؛ نه‌ک ئه‌و مه‌ینه‌تییه‌ی که زاده‌ی خه‌لکان و شتانی دییه، به‌لکو هه‌مان ئه‌و ئازارو ره‌نجی که شه‌پۆل ئاسا له‌ ده‌رون و ناوه‌وه‌ی بوونی مرۆفدا ده‌روات...»

له‌و رووه‌وه‌ که ره‌نج و ده‌ردو مه‌ینه‌تییه‌کانی ئیمه‌ زاده‌ی بوونی خودی خومانه‌و، چونکه‌ خودی ژیان پوچ و قیزه‌وه‌ره (وه‌کو سارته‌ر له‌ هیلنج دا به‌رجه‌سته‌ی ده‌کات)، نووسه‌ری ئه‌گزیستانسیالیست له‌ بری ئه‌وه‌ی هه‌لومه‌رجین کۆمه‌لایه‌تی تایبه‌تی و خه‌لکانیکی دیاریکراو بخاته‌ به‌ر ورده‌بینی لیکۆلینه‌وه‌وه، به‌ قولی خۆی ده‌بارهی «نه‌مانی شارستانییه‌ت»، «قه‌یرانی به‌شه‌ریه‌ت»، «چاره‌نووسی مرۆف» و ئه‌م باب‌ه‌ته‌ گشتیانه‌ مژول ده‌کات. له‌ روانگه‌ی ئه‌گزیستانسیالیسته‌وه‌ ژیان له‌ سۆنگه‌ی ئه‌و ناکوکیانه‌وه‌ که ناسازگاریان کردوو، مایه‌ی قیزو بیز نییه، به‌لکو هۆکه‌ی، زه‌روره‌تی خودی ژیان. جا به‌م پتییه، دله‌خورپی و نیگه‌رانی و دامای و نامۆبی به‌ ئاقیبه‌تی هه‌موو به‌نی به‌شه‌ریک ده‌زانیت و له‌ ئه‌نجامدا له‌ بری ئه‌وه‌ی بکه‌ویتته‌ لیکۆلینه‌وه‌ی هۆکاره‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی مه‌ینه‌تی و ناکامی یه‌کان، به‌ «قولی» سه‌رگه‌رمی ژیان و بوونی مه‌عنه‌وی نابهرجه‌سته‌ ده‌بیت.

له‌ چیرۆکه‌کانی ئاندیری مالرودا، ئه‌و قاره‌مانانه‌ی که له‌ خه‌باتی ژیاندا، له‌سه‌نگه‌ری دژی یه‌کدا، له‌ رویه‌که‌وه‌ چونیه‌کن، ئه‌ویش رووی چاره‌نووسی ئاده‌میزاده، له‌ چیرۆکی چاره‌نووسی ئاده‌میزادا، خه‌لکانی شو‌رشیگتیری وه‌کو کیوو ئه‌و ناشو‌رشیگتیرانه‌ی که پیاوی چیانکایشک-ن، هه‌ر هه‌موویان له‌ یه‌ک ریزدان. چییسه‌ مه‌رگه‌و مردن چاره‌نووسی هه‌ر هه‌موویانه‌.. هه‌روه‌ها قاره‌مانه‌کانی سارته‌رش هه‌ر کتییه‌ک بنو له‌هه‌ر جتییه‌ک بن، مه‌حکومانی ئه‌زه‌لی و ئه‌به‌دین: ئیدی چ حاکم بن چ مه‌حکوم، چ له‌ جه‌نگه‌لستانانی

ئەفرىقىيا بژىن و چ لە شارانى مەدەنى، ھەر ھەموو يەك چارەنووسيان ھەس، چونكە لە ھەموو حالیکدا ھەر «ئادەمیزادی نوستان» .

جا، چونكە ژيان لە ھەر حال و باریکدا پوچ و ويرانكەرو ماىەى نىگەرانى و گرزىيە، بۆيە دەبىي بىر لە چارەيەك بکرتتەوہ تا لىي رزگار بى يان بە لایەنى کەمەوہ سوکناييەكى پىت بىەخشريت. کىو، لە چارەنووسى ئادەمیزادا دەلئیت: «بایم باوهرى وایە کە ژيانى بنیادەم لەسەر بناغەى نىگەرانى و دلەلەرزی رۆنراوہ، نىگەرانییەك کە زادەى ئاگادارى مرۆفە لە مەرگ و نەمان و ھەر ھەموو ترس و نىگەرانییەکانى تریش لەوہوہ ھەلدەقولئین، تەنانەت ترس لە مەرگیش... لى تلیاک ئادەمیزاد لە نىگەرانى ئاسودە دەکات...»

راستییەكەى مالرۆ باوهرى وایە کە ھەر تاکىكى بەشەر بۆ رزگاربوون لە گرزى و ناكۆکىيەکانى ژيان، دەستەو داوئىنى دەرمانى بىھوشکەرى تايبەتى خۆى دەکەوئى. يەكىک لە قارەمانانى چىرۆكى نىویرا و پىياو کوشى وەکو دەرمانىكى بىھوشکەرى تايبەتى خۆى دەکات بە پىشە، يەكىكى دى پەناوہەر ناشقىئىنى و رابواردن دەبات و ئەوى تر پەيوەندى بە ریزەکانى شۆرشوہ دەکات. سارتریش ھاوبىرى مالرۆیە: ھوگو، لە نمايشنامەى دەستە پىسەکاندا دەلئیت: «من بۆيە ھاتومە ناو حىزب تا خۆم لەبىر بکەم.» و ھودەرر لە وەلامى ئەودا دەلئیت: «ھەموو کاتىک وەبىرخۆتى دىنيیەوہ کە دەبیت خۆت فەرامۆش بکەى. ئاخىرى ھەرکەسەو رى يەك بۆ خۆى دەگریت و ھەرکەسىک چارەسەرىک بۆ خۆى دەدۆزیتەوہ.»

بەپىتى ئەمە. ھەر ھەموو ئەو باوهرى ئارمانجانەى کە ھەندى جاران ژيانى خۆمانى لە پىناودا بەخت دەکەين، ئەفسانەو وەھمن و تاقە کارىک کە لە دەستیان بىت بىھوشکردنى ئىمەيە. ھەموو شتىک گالتەجارو پوچ و ناواقىعی يە: «... گالتەبازارمان ناوہتەوہ. ھىچ کاتىک و ھىچ شتىک واقىعی نایەتە بەرچاوم.» «دەستانى پىس» ئایدیۆلۆژىش درۆیەكى رووتەو

ئەوئى ئىمە ناوى باوئى راي لى دەنەين ئەوزارى فرىوو سەرگەرمىيە؛ نەك ئەوزارى تىگەيشتن و دەرککردنى حەقىقەت: «چ نامانجىك نىيە كە خۇمانى فېدا بکەين، چونكە ئىمە يەك كە نازانين حەقىقەت چىيە، لە درۆبوونى ھەموو ئارمانجەكان ناگادارين.» (ئاندرى مالرۆ لە زۆرانبازى دەگەل فرىشتەدا). لە شانۆنامەى دەستانى پېسدا ژسىكا لە ھوگو دەپرسىت كە چۆن دەكارىت باوئى بە دروستى بۆچون و باوئى خۆى ھەبى، لە حالىكدا ئەگەر يەك سال پىشتەر لە جىياتى كەسىكى چەپى حىزبى (لوىس) مواجەھەى چەپىكى كە چرەوى (ھودەرر) بکرد بووايە. ئەوسا كە بە پىچەوانەى ئەمۆكە دژى بۆچونەكانى ھودەرر نەدەوستايەو و باوئى خۆى بە زامنى حەقىقەت نەدەزانى. ھوگو ۋەلامى دەداتەو، «بنيادەم كە گوئى لە قسەكانى تۆ دەبىت وا خەيالەكەت كە ھەموو باوئىكان يەكسانن و مرۆف و ھكو چۆن دوچارى نەخۆشى دەبىت. توشى بىروباوئىش دەبىت.»

كەواتە، دەتوانى بگوتى كە نازادى فەردى و بىروباوئى بەھاو ئارمانجە بەشەرىيەكان چ پەيوەندىيەكىان بە يەكدييەو نىيە. لىزى، «سۆزانى ئابرومەند». كە بەگوئىرى ئارەزوو مەيلى كۆمەلايەتى خۆى لە رەش پىستان پەست و بىزارەو لە دلەو و بەدل و ابەستەى چىنى دەولەمەندو دەسەلاتدارە، لەبرى ئەوئى كە ژيانى خۆى لە پىناوى «باوئىك» دا (كە دەبى رەش و سىپى لەرووى مافى مرۆفانى و كۆمەلايەتىيەو يەكسان بن). بخاتە خەتەرەو، دوى بەھا ھەرە شەخسىيەكانى خۆى دەكەويت و لەجىياتى «حەقىقەت» ژيانى ئاسودەو خۆش ھەلدەبژىت. * (پەراوتىز: لەو فىلمەدا كە لە فەرەنسا لەم شانۆنامەيەو ۋەرگىراو و نامادە كراو، ئەو سوکە گۆرانكارىيە كە تىيدا كراو، گىيانى رىالىستى بەم چىرۆكە بەخسىو. نەك چ شوتنەوارىك لە تەسلىم بوونى لىزى بە كورى سىناتور كە ناچارى كروو شايەدى درۆ بدات، بەدى ناكرىت، بەلكو لىزى كە بە گوئىرى غەرىزەى كۆمەلايەتى لە رەش

پیتستان بیزاره، و قیزی له وه ده بیته وه که بابایه کی رهش پیست دهستی بهر بهدنی بکهوئ، له نهنجامی رووبه پرووبونه وهی رووداوه بیدار که ره وه کانی ژیاندا، گیانی شو قینیا نه و ره گه زیه رستانه ی خوی وه لاوه دنیت و له کاتیک دا که دهسته کانی خوی ناو ته سهر دهستانی تاوانباری رهش پیست، له گه لیا بۆ دادکا دهروات تا بهرگری له حهقیقهت بکات.»

یه کیک له لایه نه سهره کییه کانی دیکه ی نه ده بیاتی نه گزیستانسیالیستی نه مهیه که مهرگ هه میسه سیبه ری به سهر شانوی ژیاندا کردوه. نووسهری نه گزیستانسیالیست که توانای نه وهی نییه له ژیان دا چه مکیکی قول بدۆزیته وه وه وه له جدی یه مرۆقانییه کان به مایه ی فه رامۆشکردن یان سوککردنی ترسی مهرگ نازانیت و ده که ویته ستایشی مهرگ؛ و به چاره نووس سازی ژبانی ده ژمیریت و به م جوژه شه قلی رۆمانتیکی و سو قیانه به و ترسه ده به خشیت که له مهرگ هه یه تی. چن-ی تیرۆریست، له چاره نووسی ئاده مییزادا، مهرگ به «مانای ژبان» ده زانیت و ژبو-ی (قاره مانای تا عونه که ی نه لیبیر کامۆ) باوه ری وایه که «... مهرگ نه خشه ی سیسته می جیهانی دادهریژی.» به رای کامۆ، جه بریه تی مهرگ جوانترین مه سه له ی ژبانه، و له رۆمانی تا عوندا هه ولده دات بوونی مهرگ بۆ ئاده مییزاد وه کو «شکستی بچ کۆتایی» بنوینی و بهرجه سته بکات.

له بهر رۆشنا یی نه و گوتانه ی سهری ترا ده توانی نه گزیستانسیالیزم به فه لسه فه ی مهرگ و نائومی دی و پوچی و بیهوده یی بزانی. نه وه ی راستی بچ نه گزیستانسیالیزم، جیهانی نیی چینی که که خه ریکه نابوت ده بیت و له سه ر شانوی مه ده نیه تی نه وروپا و نه مه ریکا نامینی و بار ده کات. هه ق به رۆجی گارودییه که ده باره ی ئاندری مالرۆ و ویزدانی ره شبینی نه و ده لیت: «نووسینه کانی نه و شایه دی زه مانای ئیمه ن؛ لی ته نیا شایه دی له سه ر نه و شتانه ده دن که له زه مانای ئیستادا له حالی مردن و هه لوه شان وه وه له

ناوچوونن، شایه‌دی ئەو شتانه نین که له بواری کاردا له حالی له‌دایک بوون
و هاتنه ئاراو نه‌شوونمان،» ٦

**(سه‌رچاوه: ٦- روجی گارودی. ئەدهبیاتی گۆرستان، ل ٤٠ چاپی
ئهمهریکا)**

ئەم گوته‌یه که له رووبه‌که‌وه پوخته‌ی میژووی هاوچه‌رخه، بیگومان
ده‌بارە‌ی ئەو تاقمه هونه‌رمه‌ندانە‌ی چینی بورژوا که له بیابانی ره‌شبینی و
نائومی‌دیدا ویتل و سه‌رگه‌ردانن، له مالرۆو کامۆوه بیگره تا ده‌گاته
هه‌منیگوا‌ی و فالکنر، راسته.

یه‌کیک له تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی بونیادی فیکری رۆشنبیری چینی بورژوا
ئهمه‌یه که پره‌نسیپه زه‌ینییه‌کانی خۆی به‌سه‌ر هه‌موو جیهان و هه‌موو
ژیاندا ته‌عمیم ده‌کات، تازاره‌کانی خۆی به تازاری هه‌موو به‌شه‌ریه‌ت و
شکسته‌کانی خۆی به شکستی دنیای بوون ده‌زانیت. وه‌کو هاملیت که
گوناه‌ی دایکی خۆی به گوناه‌ی تیره‌ی به‌شه‌ر ده‌زانیت، رۆشنبیری چینی
بورژوا‌ی فه‌ره‌نساش که ناتوانی له بازنه‌ی دیاریکراوی چینایه‌تی خۆی
هیتو‌تر بروت، نه‌مانی مه‌ده‌نیه‌ت و رۆشنبیری چینه‌که‌ی خۆی به نه‌مان و
فه‌وتانی مه‌ده‌نیه‌ت و رۆشنبیری جیهانی ده‌زانیت.

دیاره توانای تیگه‌یشتنی ئەم حه‌قیقه‌ته‌ی نییه که ته‌نیا ژیا‌نی رۆشنبیری
چینی بورژوا له کۆمه‌لگه‌یه‌که‌دا که ئەم چینه‌ی دروست کردوه، پوچهل و
قیژه‌وه‌ره، بۆیه هه‌موو ژیا‌ن به‌و شیوه‌یه ده‌بینیت. ئەو که زاتی ئەوه‌ی نه‌کردوه
داوی په‌یوه‌ندی چینایه‌تی خۆی بپچرپ، ژیا‌نی خۆی تاریک و مه‌رگا‌وی
ده‌بینیت، له‌به‌ر ئەمه‌یه، نائومی‌دانه ده‌نالینت که «ده‌رک‌کردنی ژیا‌ن جگه له
نیگه‌رانی چ به‌ریکی نابیت.» و به باوه‌ری ته‌واوه‌وه به خه‌لکانی دی ده‌لایت:
«من کۆمه‌ل به گه‌نده‌ل نازانم، چونکه ده‌توانرێ گه‌نده‌لی نه‌هیلرێ؛ کۆمه‌ل
به‌لای منه‌وه پوچ و بی‌هوه‌یه.» (چاره‌نووسی ئاده‌میزاد).

ئەو دە سارتەر لەمەر نامۆی ئالبیر کامۆ گوتوبەتی، رونکەرەو دەی حەقیقەتی
نیوبراوە (لی نابی ئەو دە لە یاد بکری ئە بە گوتی بە عادت، کۆمەلگە ی چینی
بورژوا ی لە جیاتی جیهان و رۆشنییری چینی بورژوا ی لە جیاتی تیرە ی بە شەر
بە هەلە داناو): «... لە جیهانیتکدا ئە لە نکاودا لە وەهم و خەیا ل و
تازەبوونەو دە فیکری بە تال بوو ئەو دە، ئادەمیزاد هەست بە تەنیا یی و نامۆی
دەکات، بەلام چ چارە یە ک بۆ حالەتی غوربەت و گۆشەگیری ئەو نییە،
چونکە تاسە و ئارەزووی سەرزەمین ی چاوەنۆر کرا و ئومیدی دۆزینەو دە
نیشتمانی لە دەست چوو، لە بیرو بیرەو دەریدا سراو ئەو دە. ۷ (سەرچاوە: ۷- و.
بردمبەرت، «کامۆ رۆمانی بیتەو دەیی» گۆفاری ییل-ی فەرەنسی، ژمارە ۱
سالی ۱۹۴۸، ل ۱۱۹.

و ئەکو چۆن پیشتر ئاماژە کرا، ئایندە نیشانی دەدات و ساغی دەکاتەو دە ئە
ئایا جان پول سارتەر هیشتا ش نیشتمانی خۆی بە «لە دەست چوو» و ئومیدی
دۆزینەو دە «سەرزەمین ی چاوەنۆر کرا» بە بیتەو دە زانیت، یان چارە یە کی
واقعی بۆ «حالەتی غوربەت و گۆشەگیری» خۆی دۆزیو ئەو دە.

ئادىتى پىنچەم

دۆستۆفسكى

«زانست ترسناكترين بەلای گىانى ئادەمىزادە... مسىبەتى زانست
لە تاعون و گرانى و شەر پترە.»
دۆستۆفسكى.

هه‌ندی له گه‌وره نووسه‌رانی ئەنتی ریا‌لیست ناخ‌ریته ناو چوارچێوه‌ی قوتابخانه‌یه‌کی ئەده‌بی دیاریکراوه‌وه. دۆستۆفسکی و جیمس جویس له جومله‌ی ئەو نووسه‌رانه‌ن. * (په‌راویز: فیودر میخائیلوفیچ دۆستۆفسکی له ساڵی ۱۸۲۱دا له موسکۆ هاتۆته دنیاوه بای له یه‌کیک له نه‌خۆشخانه گشتیه‌کاندا کاری ته‌بابه‌تی ده‌کردو دایکی له بازرگانزاده‌کانی موسکۆ بوو، فیودر له ساڵی ۱۸۳۷دا چوو بۆ پترزبوگ و ئەندازه‌ی خۆتند، لێ پاش ته‌واوکردنی خۆتندن ناچاریان کرد که دوو سالان له سویدا خزمه‌ت بکات. پاش خزمه‌تی سوپایی، لیبیرا کاتی خۆی بۆ ئەده‌بیات ته‌رخان بکات و له زستانی ۱۸۴۴دا هه‌زارانی نووسی که له گۆڤاره ئەده‌بییه‌که‌ی نکراسوف دا بلاوکرایه‌وهو بلینسکی ره‌خنه‌گری نیتودار، ره‌خنه‌یه‌کی ستایش نامیزی له‌سه‌ر نووسی. دۆستۆفسکی که له ئەنجامی گۆرانه‌کانی زه‌مانه‌وه په‌یوه‌ندی به گروپی پتراشفسکی و سوسیالیسته‌کانه‌وه کردبوو، پاش تیشکانی شۆرشێ ساڵی ۱۸۴۸ ده‌ستگیر کراو به تاوانی «راپه‌رین دژی ده‌سه‌لاتی پاشایه‌تی و کلێسای ئەرتهدوکس» نه‌فی سیبیریاکرا. ئەو چهند ساله‌ی که له تاراوگه‌دا به خۆتندنه‌وه‌ی ئینجیل-ه‌وه به‌سه‌ری برد کارێکی زۆری له گیانی کرد دۆستۆفسکی که له تاراوگه‌ گه‌رایه‌وه ئیدی ئەو لاوه به جۆش و خروش و شۆرشگێته‌ی جارێ نه‌بوو: سه‌برو ره‌نج و ته‌سلیم بوون و قاییل بوونی کرد به پیشه‌و که‌وته بانگه‌شه بۆ په‌رنسیپ و بنه‌ماکانی مه‌سیحیه‌ت و دژایه‌تی شۆرشگێته‌ی جارێ و نازادیه‌خوازن. ژبانی دۆستۆفسکی هه‌میشه پر نازارو هه‌ژاری بوو، ئەو قه‌رزانه‌ی که له ئەنجامی قوماری بێ ره‌زاه له‌سه‌ری که‌له‌که بوو بوون هه‌میشه نازاریان ده‌دا. دوا به‌ره‌می بریانی کارامازۆفه که به «وه‌سیتنامه‌ی دۆستۆفسکی بۆ میله‌ته‌ی روس ناو نراوه، لێ به‌ده‌بختانه یان خۆشبه‌ختانه ئەم «وه‌سیتنامه‌یه» به‌کاری میله‌ته‌ی روس نه‌هات. دۆستۆفسکی له ساڵی ۱۸۸۱دا کۆچی دوا‌یی کرد.»

چیرۆکه‌کانی دۆستۆفسکی به پێچه‌وانه‌ی به‌رهمه‌کانی بالزاکه‌وه، به‌رجه‌سته‌ی هونه‌ری بیروبوچوونه شه‌خسییه‌کانی نووسه‌رن. جا له‌به‌ر ئه‌مه ناکرێ له‌کاتی شیکردنه‌وه‌و شرۆقه‌ی به‌رهمه‌مین دۆستۆفسکی دا، تواناو به‌هره‌و روانگه‌ی هونه‌ری نووسه‌ر له ئایدیۆلۆژیای نووسه‌ر جیا بکریته‌وه، حاله‌بۆکی بۆ که‌سیکی وه‌کو بالزاک ئه‌م کاره‌ شیاووه‌و ده‌کریت.

یه‌کێک له‌ تایبه‌تمه‌ندییه‌ سه‌ره‌کییه‌کانی به‌رهمه‌م و فه‌لسه‌فه‌ی دستۆفسکی ئه‌وه‌یه‌ که باوه‌ری به‌ دو‌الیزی ته‌بیعه‌تی ئینسانی هه‌یه: باوه‌ری وایه‌ که له‌ سروشتی ئاده‌میزادا کیشمانه‌کیشیک و ململانییه‌کی به‌رده‌وام هه‌یه‌ له‌ نیوان چاک و خراپ، نیوان ئاره‌زووی مرۆفانی و حه‌یوانی، له‌نیوان هانده‌رین خوابی و شه‌یتانی. دۆستۆفسکی ئه‌م ناکۆکییه‌ به‌ یه‌کێک له‌و خه‌سله‌ته‌ خودیانه‌ی ئاده‌میزاد ده‌زانیت که نه‌ که‌م ده‌کات و نه‌ له‌نیو ده‌چیت.

له‌ سه‌رانه‌ری رۆمانه‌ سه‌ره‌کییه‌کانی خۆیدا، هه‌ولده‌دات که درنده‌یی و تاوان پێشه‌یی خودی و سروشتیمان پێ بسه‌لمین و له‌لامانی بچه‌سپین، چونکه‌ به‌ خه‌یالی ئه‌و، ناشیرینی و ناپه‌سندی تیکه‌ل به‌ بوونی ئاده‌میزاده، واته‌ ناشیرینی هه‌وینێ ته‌بیعه‌تی ئاده‌مییه‌ و ناکریت به‌ به‌ره‌نجامی سیسته‌میکی کۆمه‌لایه‌تی دیاریکراو بزانی، بۆیه‌ هه‌ر هه‌موو ئه‌و هه‌ول له‌ ئه‌قلانیانه‌ رت ده‌کاته‌وه‌ که به‌مه‌به‌ستی گۆڕینی سیسته‌می کۆمه‌لایه‌تی ئه‌نجام ده‌درین، بانگه‌شه‌ بۆ کویره‌وه‌ری و پاشکه‌وتوی و بێ فیزی ئایینی و به‌رگری نه‌کردن له‌ ئاستی زوڵم و زۆرو ناهه‌قی ده‌کات. دۆستۆفسکی له‌ سێ شاکاری خۆیدا، واته‌ له‌ تاوان و سزا، برایانی کارامازۆف، ته‌لیسمایان دا هه‌ولده‌دات که قه‌ناعه‌ت به‌ خۆینه‌ر بپین که نه‌بوونی باوه‌ری کویره‌نه، یاخی بوون له‌ کویره‌وه‌ری، گومانکردن، هه‌ولدان بۆ وه‌ده‌ست هینانی مه‌عریفه‌تی زانستی و پراکتیکی و خه‌بات له‌ رای دامه‌زراندنی کۆمه‌لگه‌ی ریک و پیکدا، بمانه‌وی و نه‌مانه‌وی به‌ داوی بێ پایانی تاوان و شیستی و

سەرگەردانی و مەرگەوہ گری دەدری.

راسکولنیکوف-ی قارەمانی رۆمانی تاوان و سزا- خۆبندکارێکی گەنج و رۆشنبیرە کە پابەندی کۆت و زنجیری کۆمەلایەتی نییە و ئامانجی لە ژباندای ئەمەییە کە کەسایەتی و تواناو بەهرەیی خۆی بەدەر لە داب و نەریتی مەزەبی و ئەخلاقیی پەرورەدە بکات و بینووتی- ناچار دەبێت کە دەستی خۆی بە خۆینی دوو بوونەوهری داماوو کەساس و بێ تاوان بلەوتی. ئەستاڤروگین-ی قارەمانی تەلیسماویان، کە پیاویکی بە عەزم و سەرکێشە، لە کۆتایی دا مەحکوم بە خۆکوژی دەبێت. ژبانی پر هەول و کۆششی ئیقان کارامازوف-ش بە شیت بوون کۆتایی دیت.

«گوناح»ی کەسانی وەکو شاتوف (قارەمانی رۆمانی تەلیسماویان)-ە کە بە شیوەییەکی کاتی دەبن بە پەپرەوی باوەرپین سیاسی توندڕەو و شۆرشگێڕانە، بەلای دۆستۆفسکییەو قەبیلی بەخشین و چاوپۆشییە، بەلام ئەو سوکایەتی و گەزەندییە کە دەرھەق بە کەسانی ھزرخان و مەنتیقی رەوای دەبینی بێرەحمانەو بێ کۆتاییە. بە باوەری ئەو ھەر کەسیک کە ھەولبەدات یاساکانی گۆرانە کۆمەلایەتیەکان دەرک بکات یان لە ژینگەو دەورووبەری خۆیدا دەست بەداتە تەحقیق و لیکۆلینەو، نەھلیست و ئاژاوەچی و گێرەشیوتن و بەد سروشت و ریاکارو ھەلپەڕستە. بەم جۆرە، راکێ تین، لە برایانی کارامازوف دا، پێشتر ئەستپانوڤیچ، لە تەلیسماویان کە ھەردووکیان خاوەنی ئەم جۆرە باوەرو ئارمانجانەن، وەکو دژمنانی تیرەیی بەشەر و بانگەشەکاری گەندەلی ئەخلاقیی وینەگیراون.

دۆستۆفسکی عەودالی ئاین و مەزھەبیکی تازەییە. ئەوھی راستی بێ، بە زەبری ھونەرەکی خۆی بانگەشە بو «مەسیحییەتیکی تازە» دەکات ئەو قارەمانانەیی کە لە چیرۆکەکانی ئەودا دینە سەر شانۆ، ھەموویان بو سەلماندنێ حەقانیەتی ئەم «ئاینە» ئەفرێنراون. شکستی مەرگ ھینی راسکولنیکوف کە

ههول ددهات كهسايه تي خوئی به بی یارمه تی خوا بنویتی و ده ربخات؛ گه و جایه تی مه یله و پیروزی پرنس میشکین؛ ژيانی پر گوناح و به دئه نجامی نه ستا فروگین؛ نه شکله نجه تین روچی و چاره نووسی پر نازاری ئیفان کارامازۆف و رزگار بونی برا ئیماندارو عیباده تکاره کهی، نامۆژگاری و وه عزه کانی زویسمای پیروزی و رخساری ئالیوشا کارامازۆف-ی (پاک سروشت) و کاریکاتۆری ترس بزویینی سوسیالیزم که له چیرۆکی تهلیسماویاندا بهرچاو ده که وی، ههر هه مووی ده پرو نیشانه ی بنه ماکانی مه زه بی تازه یه .

دۆستۆفسکی له ریگه ی لیکۆلینه وه ی «نه یینی بوون و ژیان» و قولبونه وه له مه ر «هه ژاری ئه قل و مه نتیقی ئینسانی» نه ک هه ر زال بوونی ئه قلانی به سه ر ته بیعه ت و دنیای ژیاندا به مه حال له قه له م ددهات، به لکو خودی ژیان وه کو دیارده یه ک بهرجه سته ده کات که به ته بیعه ت و سروشتی خوئی ناعه قلانی و نامه فهومه . به بوچوون و روانینی ئه و، میژوو ره وتی میتافیزیقی و روحانی خوئی هه یه و بزویینه رو هانده ره ئینسانییه کان فاکته ری نئه قلانی و «نادیار» ن، ئه قل و هه ست و لوژیک چ رو لیکیان له گۆرانی جیهاندا نییه . شاتوف، که دۆستۆفسکی به زمانی ئه وه وه، له چیرۆکی تهلیسماویاندا، بیروبوچوونه کانی خوئی ده رده بریت، ده لیت: «زانست و ئه قل له سه ره تای سه ره له دانی به شه ریبه ته وه رو لگی له ژيانی میلله تاندا نه بووه و تا کو تایی جیهانیش هه ر به و جو ره ده بیت. هیزی بزویینه ری نادیارو نه ناسراو میلله تان دروست ده کات، ده یانخاته هه ول و کو شش، به ره و پیشیان ده بات، ئه سیری خوئی ده کات...». پاشان ده گاته ئه و ئه نجامه ی که ئه وه ی میلله تان ده خاته سه ر هه ول و تیکۆشان، ئه وه ی میلله تان پابه ندو یه خسیری خوئی ده کات «گه رانه به دوی خودادا». دۆستۆفسکی پپی وایه ئه قل و مه نتیق له وه بی تواناتره که چاک و خراپ لیکدی جیا بکاته وه، زانست به ترسناکترین به لای گیانی ئاده میزاد ده زانی، له تاعون و گرانی

وقات و قری و جهنگ به مسیبه تری ده زانی. (تله لیسماویان).
خوشی و شادمانی، به بۆچوونی دۆستۆفسکی، له ئەنجامی ئەو هه لومه رجه
کۆمه لایه تییه وه، که مرۆف تیایدا سه رگه رمی خه باتی ژیا نه، فه راهه م نابێ و
نایه ته دی؛ شادمانی دیارده یه کی ره ها و ئەبه دییه که په یوه ندی به سنووری
شوینگاته وه نییه. «ئهو رۆژه ی که هه موو تیره ی به شه ر به خته وه رو شاد بن
ئیدی تیپه ربوونی زمان نامینی، چونکه ئیدی پتوبست به وه نامینی.» (له
زمانی کريلوف-ی ته لیسماویانه وه.) جا له بهر ئەوه ی که به خته وری
دیارده یه کی باتنییه و په یوه ندی به شوینگاته وه نییه، بۆیه هه ر که سیک
ده توانی به خته ور بێ به مه رجه ته نیا بیه وێ به خته ور بیت و له سنووری
«دیاریکراوی» خۆی هیتوه تر نه روا ت:

«بنیاده م بۆیه به خته وه ر نییه، چونکه نازانیت به خته وه ره. هه ر ئەمه یه و
هیچی دیکه نییه: هه رکاتی ئینسان په ی به م حه قیقه ته به ریت، ده ست به جی
به خته وه ر ده بیت.» به م پییه شادمانی و به خته وه ری «حاله تیکی رۆحییه» که
له ئەنجامی سازش و سازان ده گه ل چاره نووسدا دیته دی، وه کو چۆن باوه ری
رۆمانتیکه کانیش وه ها بوو، به خته وه ری به نده به ده روونی بنیاده مه وه،
بارودۆخ و حال و ئەحوالی ده ره کی چ ده ورکیان تیتیدا نییه.
دۆستۆفسکی-ش وه کو رۆمانتیکه کان نازادی له وه دا ده بینتی که ویستی
تا که کان به سه ر پا به ندییه کانی دنیای واقیعی و برباره کۆمه لایه تییه کاندایا زالی
بێ.

به باوه ری ئەو، هه ر شتییک مه یل و ئاره زوو و هه سه ته کانی تاک
به سه ستیته وه، کۆسپه له ریگه ی نازادیدا. به گوته ی شاعیرییک، شادمانی،
نازادی راسته قینه ئەو رۆژه به دی دیت که «نه ترسم له وه ی که خۆم بم.»
راسکولنییکوف خه لکانی دی ناکات به قوربانی بیرو ئامانجی به رزتر؛ که
ده سته ده چیته خوین و به خوین سوور ده بیت. تا نازادی ره های که سایه تی و

ویستی خوئی بسه‌لمینتی و بی به‌هایی یاساو پره‌نسیپه نه‌خلاقیه‌کان له به‌ران‌بهر «ویستی تاک» دا بنوینتی. هه‌لبه‌ته نازاری رۆحی و دوا مه‌حکومیه‌تی راسکولنیکوف ده‌بیته مایه‌ی سرینه‌وه‌ی نازادی تاک. لی هه‌م نه‌و ته‌سه‌وره‌ی که دۆستۆفسکی له‌مه‌ر تاک‌گه‌رایبی و نازادی تاک هه‌یه‌تی و هه‌م شتیوه‌ی ره‌تکردنه‌وه، لایه‌نی ته‌واو رۆمانتیکی گرتۆته خوئی.

هۆی راسته‌قینه‌ی شکستی راسکولنیکوف نه‌وه‌یه که هه‌ول ددهات به پشتیوانی ویستی خوئی نازادی و شادمانی وه‌چنگ بی‌تی؛ چونکه نه‌و که‌سه‌ی که دروستیکردوه، واتا دۆستۆفسکی، به‌گژاچوونه‌وه‌ی فاکته‌ره‌ ده‌ره‌کییه‌کان به‌ مایه‌ی زه‌بوونی ده‌زانیت و سه‌ردانه‌واندن له‌به‌رده‌م رهنج و زه‌لیلی به‌مایه‌ی شادمانی ده‌ژمی‌ریت. له‌ ناینی مه‌سیحدا به‌خته‌وه‌ری راستی هۆکارو فاکته‌ری روحانی و ناینی زۆری هه‌یه، لی قنیات و رهنج و داماو و بی‌فیزی و ته‌حه‌مولی حه‌قاره‌ت نزیکترین و نه‌مینترین ریگه‌یه که ده‌مانگه‌یه‌نیته قه‌له‌مه‌وه‌ی رزگاری.

گووراوه‌کانی دۆستۆفسکی-ش شادمانی و به‌خته‌وه‌ری خوئی له‌ ریگه‌ی گۆشه‌گیری و خه‌له‌نشینییه‌وه به‌ده‌ست دین. «خه‌له‌تکیشی نارمانجیکی گه‌وره‌یه.» «پروانه‌ تاوان و سزا»؛ (ره‌نجکیشان هه‌موو شتییک ده‌پالیوی و پاقری ده‌کاته‌وه). (گوته‌ی ناتاشا له‌ رۆمانی نازار دراوان)؛ «ره‌نجکیشان، ژیان» (ته‌لقینی ئیلبیس بۆ ئیفا کارامازۆف) بۆیه، قاره‌مانانی وه‌کو راسکولنیکوف و نه‌ستافروگین و ئیفا کارامازۆف که به‌ کویره‌وه‌ری و زه‌بوونی و که‌ساسی رازی نابن له‌ نه‌نجامدا دوچاری شیتی و نه‌نجامدانی تاوان ده‌بن، که‌چی نه‌وانه‌ی که ده‌گه‌ل کویره‌وه‌ریاندا رادین و سه‌برو حه‌وسه‌له‌ ده‌گرنه‌ به‌ر «رزگار» ده‌بن یه‌کیک له‌ تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی نه‌ده‌بیاتی دژه ریالیستی نه‌وه‌یه که نووسه‌ر واقع به‌ مه‌به‌ستی سه‌لمانندی بۆچوونه‌کانی خوئی و وه‌دیها‌تنی مه‌به‌سته‌ تایبه‌تییه‌کانی خوئی وه‌سف ده‌کات، له‌ نه‌نجامدا هه‌ر

یه کیتک له قاره مانانی چیرۆک ده بێت. به هۆبهک و بۆ سه مانندی دروستی بیروباوه ربه کانی نووسهر به کار ده بریت. دل به ندی دۆستۆفسکی به مه سه له کۆمه لایه تیبه کانی رۆژه وه، هاوسۆزی ده گه ل خه لکانی کلۆل و نائومیدو له کۆمه ل تاریتر او له هه موو ئه مانه ش گرینگتر، سه لیه ی ئه و له هه لباردنی ژینگه ی روودانی چیرۆک و وه سفکردنی واقیعه بیانه ی وردی که سه کان و شوینه کان، ده یخه نه ریزی نووسه رانی ریالیسته وه. قاره مانانی ئه و به پیچه وانیه خه لقه نده کانی کافکا وه، له بۆشاییدا ناژین؛ ژینگه ی ئه وان که لیوان لیوی هه ژاری و کویره وه ری و بینه وایی و زولم و گوشار بووه، به و په ری واقیعه بیانییه وه وینه گیراوه. لی، بیروبوچوونی خه یالی و ئه فسانه یی و رۆمانتیکی دۆستۆفسکی ئیحتویاری وینه و وه سفه ریالیستییه کانی ئه و ناهیلای و فه لسه فه ژه هراوییه که ی که کار له هه موو شوین و له هه موو که سیک ده کات، چالاکی ده رک کردنی واقیعی وه سف کراوه که ده سرتیه وه. وه کو یه کیتک له نووسه ره کان ده لیت: «رۆمانه کانی پرن له وه سفی ریالیستی که وامان لیده کات ئه و نا په وایی و که چه ویانه ی که ئه و ده ری خستون، ده رک بکه ین، به لام له ئه نجامی زالکردنی فاکته رین نائه قلانی به سه ر ئه قلانییدا و قولبوونه وه ده رباره ی هیتزین بزوینه ری ئه قلو هه سته باتینی که نه دیته تیکه یشتن و نه وه ده ست دیت، رتی چوو ته وه سه ر لوتکه و هه ره تی رۆمانتیزم. و اتا چوو ته وه شوینی که هه م هونه رمه ندو هه م بنیاده م یه کسه ر له دنیا دور ده که ونه وه ده که ونه قولایی «ناواقیعه ته وه.»

(سه رچاوه: ۱- سیدنی فینگلشتاین، ل ۱۳۶-۱۳۷ هونه رو کۆمه ل.)

دۆستۆفسکی که هه وینی به ره مه کانی خو ی له واقیعی کۆمه لایه تی روسیای تزارییه وه وه رده گرت، به زۆری بیروبوچوون و ئارمانجه کانی ده گه ل واقیعه دا ناکۆک ده بیینی، به لام چونکه گه وره یی و زات و تیزژیینی ریالیستیانه ی بالزاک-ی نه بوو، نه یده توانی بته زه یینییه کانی خو ی له به رده م

عهزه مه تی واقیعدا بشکیتینی. له ئه نجامدا، بۆ ئه وهی خوێنهر به لای بیروباوهره کانی خویدا رابکیشیت و قه ناعه تی بێ بکات، دهسته و دامینی روداوین نامه نتیقی و قاره مانین ناواقیعی ده که وت. بۆ وینه له برایانی کارامازوفا هه ولده دات که سستی بونیادی عه قل و لوژیک و بێ ئیحتویاری راسیونالیزم بسه لمیتینی. جا بۆ ئه نجامدانی ئه م مه به سه روه روداوهره کانی چیرۆکه که به جوړی دینیته پیشی که پیاویکی بێ گوناح به پیاوکوژو گوناحکار ده رپچیت و له ئه نجامدا مه حکوم بگری. (نووسه به ئانقه ست کیرد ده داته ده سستی کابرای بێ گوناح و ناچاری ده کات خوێ له هه ندی روداوان هه لئورتیتینی که ده بیته مایه ی به دگومانی و تومه تباری، تا قازیبه کان مه حکومی بکه ن.) جا پارێزه ری داکوکی و دادوهر هه ربه که یان به لگه ی مکوم و تایبه تی خوێان هه یه، لی که سیان ناتوانن، به ئه نجامدانی دادوهری، که ته برتی تاوانباره که بێ، رازی بێن، چونکه چاوی هه ردووکیان له ئاستی ئه و حه قیقه ته دا که خوێنهر لپی ئاگاداره، به سه تراوه: ئه ویش بێ گوناحی و بێ تاوانی میتیای مه حکومه.

یه کیتیک له جیاوازییه سه ره کییه کانی نیوان تولستوی و دوستوفسکی ئه مه یه که ئه و قاره مانانه ی ره وت و ریبازی ژبیانیان ده گه ل جیهانبینی تولستویدا گونجاو نه بێ، به لای که مه وه مافی ژبیانیان هه یه و هیچ کاتیک ئه م نووسه ره بلیمه ته به بێ هۆ مه حکوم به مه رگیان ناکات. که چی، داماوترین، نزمترین، تاوانبارترین گه نده لترین و به دناوترین و به د یه غبالتترین قاره مانانی چیرۆکه کانی دوستوفسکی که سانیتکن که دژایه تی فه لسه فه ی ژیان و باوهری دوستوفسکی ده که ن و له ئه نجامدا مه رگ، یان شیتی، و یان خوکوژی بۆ هه میشه له سه ر شانوی ژیان وه ده ربیان ده نیت و ده یانسریتته وه. هه ولی دوستوفسکی له پیناوی دارشته وه یه کی خو سه رانه ی واقیع بووه ته مایه ی ئه وهی که قاره مانانیک بئه فریتینی که ناواقیعی و کاریکاتور ئاسان.

هەر بهو نیازهی که رادیکالیزم و توندرووی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی زهمانی
خۆی مه‌حکوم بکات، دیت بابایه‌کی رادیکال له شیوه‌ی پبیتر ئه‌ستپانوقیچ
دا قوت ده‌کاته‌وه که خه‌سله‌ته سه‌ره‌کییه‌کانی بریتییه له دل‌ره‌قی، دوو رویی،
عه‌وام خه‌له‌تینی و زمانلوسی. حال‌بوکی، له زهمانی دۆستۆفسکی دا
رۆشن‌بیرترین و شه‌ریفترین خه‌ل‌کان له ریزی پیتشکه‌وتوخوازاندا بوون.
له‌لایه‌کی دیکه‌وه، کابرایه‌کی وه‌کو کريلوف که ده‌بوايه خۆی بگه‌یه‌نیتته پایه‌ی
می‌تا به‌شه‌ری دل‌خوازی دۆستۆفسکی، ئه‌وه‌نده ناواقعییه له تۆ وایه له
ئاسمانه‌وه هه‌لا‌تووه‌و جیتی خۆی له نیو دانیش‌توانی گۆی زه‌ویدا کردۆته‌وه.
کريلوف ده‌یه‌وی بی‌به خوداو بۆ گه‌یشتن به‌م ئامانجه ئاسمانییه لیده‌بریت
کۆتایی به ژبانی خۆی بی‌تی، چونکه باوه‌ری وایه که که‌سیک ده‌توانیت
بگاته‌ خوايه‌تی که ویستی مه‌حوکردنه‌وه‌ی خۆی لا دروست بوو بی. کريلوف
دیاریکردنی رۆژو سه‌عاتی خۆکوژییه‌که‌ی ده‌خاته‌ عۆده‌ی ئه‌و کۆمه‌له‌یه‌ی که
جاران ئه‌ندام بووه‌ تیبیدا، لی له‌و ماوه‌یه‌دا که بۆ خۆکوژییه‌که‌ی ماوه «بۆ
پاراستنی ساغله‌می خۆی» ده‌که‌ویتته وهرزش!

هه‌روه‌ها دۆستۆفسکی بۆ ئه‌وه‌ی بیسه‌لمینتی که ورده‌و ته‌بیعه‌ت و خه‌سله‌تی
به‌شه‌ر زاده‌ی هه‌لومه‌رجی ژینگه‌نییه‌و زاده‌ی فاكته‌ری مینافیزیقییه، و
هه‌روه‌ها بۆ ئه‌وه‌ی نیشانی بدات که کوپره‌وه‌ری و خه‌لوه‌تنیشنی سه‌رچاوه‌ی
راسته‌قینه‌ی شادمانییه، ژنیکی وه‌کو ماریا ده‌خولقینتی که ئاسایی ترین و
خه‌یالی ترین قاره‌مانی چیرۆکی ته‌لیسماییه‌کانه. ماریا ژنیکی ئیفلججه‌و
مه‌حکومه‌ به‌وه‌ی که شه‌و و رۆژ به‌ تاقی ته‌نیا له کونجی سه‌رداییکی پیس و
تاریکدا که به‌ رووناکی یه‌ک شه‌مالک رووناک ده‌بیته‌وه، دابنیشیت و
هه‌موو رۆژتیک له‌لایه‌ن برا به‌دمه‌سته‌که‌یه‌وه به‌ر قامچیان بدریت. له‌گه‌ل
ئه‌مه‌شدا. دۆستۆفسکی له شیوه‌ی کچۆلیه‌کی «روخۆش» و «دل زنده‌و» دا
نیشانی ده‌دات که هه‌رگیز بزه له لیوانی نابریت و هه‌میشه‌ ده‌گه‌ل ئه‌م و ئه‌ودا

شوخی و سوعبه تان دهکات.

راهاتنی نه خوْشانه ی دۆستۆفسکی له سه ر تا قیب کردنی «نهینیه کانی رۆحی ئینسان» بوته هۆی ئه وه ی که شیکردنه وه و لیکدانه وه رۆحیه وردو که م وینه کانی شیشی بشیوتین. حالته ی رۆحی قاره مانه کانی خوْی وه ستایانه وه سف دهکات، به لام که دیته سه ر به رجه سته کردنی ناکۆکییه باتینییه کانیان ده که ویته زیاده رۆیی. بایه ختیکی له راده به ده ر به هه سته سه رکوتکرا و مه یله که چه وه کان ده دات و له هه مووش خراتر، روح به جوْری به کار دیتنی که ده لیتی چ په یوه ندیه کی به به ده ده نه وه نییه. له به ر ئه مه، شیوه ی شیکردنه وه و لیکدانه وه رۆحیه کانی ئه و خالی به رانبه ری ری و ره سمی نووسه رانی ریالیست، به تاییه تی تولستوی پیک دیتنی. وه کو د. میرسکی که له گه وره شاره زایانی ئه ده بیاتی روسیایه، ده لیت، شیوه ی ره وانکاوی تولستوی کۆمه لایه تییه و شیوه ی دۆستۆفسکی میتافیزیکیه. «تولستوی رووه بنه رته ی و زیندووه کانی روح له یه کدی جودا ده کاته وه؛ ره گ و ریشه فیزبولۆژییه کانی زهین و فیکرو کارو کاردانه وه ی ناخودئاگای ویست موتالا دهکات و ده که ویته شیکاری وردی کارو کرده وه ی تاک. تولستوی حالته رۆحیه زۆر قول و ده گمه نه کان له بازنه ی چالاکییه رۆژانه کان به ده ر ده زانیت و به هاوئاستی ژیانان دانانیت. به روانگه ی ئه و ئه م جوْره حالته رۆحیه به رجه سته نین و به شیوه یه کی ته واو ناعه قلانی له ره وتی ئاسایی ته جروبه و ئه زمون دوور که وتونه ته وه. دۆستۆفسکی، به پیچوانه وه، ده که ویته شیکردنه وه ی بنکی دنیای باتین: واته ئه و شوینه ی که فیکرو مه یلی به شه ر تیایدا به رده وام ده گه ل فاکته رین رۆحی میتافیریکیدا له سه روکاردایه، ره وتی ئاسایی ته جربه هه میشه به زهبری به های موتله ق و ئه به دی له ره وتی خوْی ده رده چیت و توفانی روح هه میشه ده یهینتی و ده بیات. ۲» (سه رچاوه: ۲- ۵. میرسکی، ل ۲۷۲ میژووی ئه ده بیاتی روسیا.)

نه نجام، قاره مانانی تولستوی «سهر و سورته و گوشت و خوین، هه مان نه و ژن و پیاوه ناشنایانهن که له ژبانی واقعی دا تووشمان دهبن و له هه مان کاتدا که خه لکی ناساین، یه کتاو بهرجه سته شن. له جیهانی دۆستۆفسکی دا، گوشت و پیست- گوشت و پیستی حه قیقی- نییه، که چی فکر و روح بهرده وام له کاران.» ۳ (سه چاوه: ۳- د. میرسکی، ل ۲۷۷، میژروی نه ده بیاتی روسیا.)

هه رچه نده دۆستۆفسکی سه روکاری ده گه ل کار و کاردانه وه په نهانه کانی روچی به شهردا هه یه، لی هه رگیز ده باره ی سه لامه تی و توانایی و شادمانی روچی بنیاده م ناکه ویتته قولبوونه وه. نه و روحه ی که نه و مه به سستی وه کو فه لسه فه ژه هراوییه که ی، نه خویش و ژه هراوییه. به توانایه کی عه جیه وه ده ست ده داته وه سفکردن و شیکردنه وه ی نه خویشییه کانی روچی بنیاده م و دلره قی و توندی «سادبانه ی» نه و که سانه ی که خوازباری روخانی هه موو کۆله که کانی ژبان بوونه لی نائومید بوونه، و هه روه ها حاله تی «مازوخیزم» ی بوونه وهرانی ره تینراوی بوغزینراو زۆر وه ستایانه وه سف ده کات، که چی له ده رپینی حالی واقعی خه لکانی ساغ و پر حه راره ت دا ده سته وه ستان و بی توانایه.

قاره مانانی دۆستۆفسکی هه ر هه موویان نه خویشی ده روونی و روچین که ترس و سامتیکی ئیفلیج که ره بالی به سه ردا کیشاون. پتر به جنۆکانی شیوه بنیاده م یان تاپۆبانی ده چن که له چلکاوی ژبانیکی سه یرو سه مه ره و پر نه خویشی و نازاردا له قه فرتی ده که ن. ته نیسا بوونی راسکولنیکوف یان نه ستا قروگین کافیییه که هه ر رۆمانیک ژه هراوی و شیتانه بکات. له نووسینه کانی نه ودا هه رگیز خوینه ر چاوی به که سیتی ساغله م و چالاک ناکه ویت که له کلاو رۆژنه ی ئومیده وه بروانیتته ژبان و خو نه گه ر که سیتی له و بابه ته بیته سه ر شانۆ هه ول و ته قه لای هیوادارانه ی به وه ده شکیتته وه که نکولی له هه موو شتیک بکات و ته نانه ت نکولی له خودی خویشی بکات.

راستیت دەوئ، دۆستۆفسكى بە تايپە تى لە خولقاندن و ئەفراندنى قارەمانانى تېرۆكراو بوغزىتراو و كلول و دامادا، دەستى ھەيە. بە پىچەوانەى گوركيپەو، ئەو- دۆستۆفسكى- ھەرگىز تواناى ئەو دى نىيە قارەمانانى ساغلام و بە ھىزو سەركىش بخولقىنى. ھەربۆيە كە بىيادەمىكى داماوى فەرامۆشكراوى وەكو ئەستپان ترو قىموفىچى- مامۆستاي مالانى زەبونى تىھەلدراوى سەركوتىركراوى نازار چەشتووى، رۆمانى تەلىسماويان- ھەزارجار لە كورە سەركىش و بەورەكەى خۆى واقىعى ترو زىندووترە.

لەبارى شىپو و فۆرمى چىرۆكنووسىيەو دەبى ئەو بەگوتى كە چىرۆكەكانى دۆستۆفسكى ھەندى تايپەتمەندى رۆمانانى رۆمانتىكى و پولىسيان تىدايە. تاوان، رووداوى ئالتۆزو سامناك و قارەمانانى سەيرو سەمەرە دەورى سەرەكىيان لە پەرەسەندنى چىرۆكەكانىدا ھەيە. لە راستىدا، پەرەسەندنى رووداوين ھەر چىرۆكىك بەندە بە رىكەوت و رووداوە ئاسايى و ساتە تايپەتسىيەكانەو. ئەو نەخشانەش كە بۆ زەمىنەى چىرۆكەكانى دادەرتىت لەكەل واقىعى ناو چىرۆكەكەدا ناكۆكن، چونكە دۆستۆفسكى دەيەوئ بە زەبرى خولقاندنى دىمەنى پر لە ھاروژان و ئەفسون كارى، خوتنەر بەنج بكات تا بتوانى واقىع بەو شىپوئەيەى كە خۆى دەيەوئ بخاتە بەردەستى خوتنەر، بەو رىگەيەيدا ببات كە خۆى- دۆستۆفسكى- دەيەوئ.

ديارە نكولى لەو ناكرىت كە دۆستۆفسكى توانى بە زەبرى بلىمەتى خۆى نەخوشىيەكانى كۆمەلى روسىاي زەمانى خۆى بە باشى ئاشكرا بكات، لى ئەو بەرەنجامەى كە لە ئاكامى ناكۆكىيە دەروونىيەكانى قارەمانانى ئەو دەيەوئ دى ناواقىيەو لەمەش بترازى ئەو مەرھەمەى ئەو دەيناتە سەر زامى «نازار چەشتوان و تېرۆكراوان» مەرھەمىكى تەواو خەيالى و ئايديالىستىيە. وەكو دىتمان، تولستوى مەسەلە دروستە كۆمەلايەتسىيەكانى بە دروستى دەخاتە روو، بەلام وەلامى نادروست دەداتەو. گىروگرفتى كارى

دۆستۆفسكى ئەمەيە كە مەسەلە دروستە كۆمەلایە تیببەكانیش بە شیبوئە كى نادروست دەخاتە روو و وەلامى نادروستیش دەداتەو. ھەموو شتیبك لە چیرۆكەكانى ئەودا لەسەر پایەى خەيالى، نائەقلانى و نامەنتىقى رۆنراو و ھاوژەر گوتەنى: «لە تۆ وایە چیرۆكەكانى لەشەوى سبەینى قىامەت و ژيانەودا روو دەدەنك ھەموو شتیبك گىرۆدەى سامناكتىرین گىرۆدە، گىرۆدە تەسلىمى ترسى مەرگ و گشتى ترین ھەراو ھەنگامەيە، وا خەيال دەكەى كە ھەر كەسەو چاوەنۆرى ئەوئەيە كە پەرجوو موجیزەيەك بى و رزگارى بكات، رزگارى بكات و دووبارە عومرى پى بەخشیتەو. ئەوئەي ھەمووان چاوەنۆرىن رىگەى رزگاربیەك نیە كە تواناو دىقەتى فیکرو ياسای مكمومى ئەقل و مەنتىق بوو بى بە بناغەى، بەلكو رىگەيەكە لە گەل روخانى ئەقل و مەنتىق و نكولى كەردن لە ھىزى بىر كەردنەو دەا ھەموار كراو.» ٤ (سەرچاوە: ٤- ١. ھاوژەر ل ٨٥٠- ٨٥١ مێژووى كۆمەلایەتى ھونەر).

كارەساتى دۆستۆفسكى، ئەو بلىمەتە نەخۆشە، لەو دەايە كە بەھەموو وردبىنەيەكى خۆبەو نەیتوانى واقیعیە كۆمەلایە تیببەكانى زەمانى خۆى بناسىت و بايەخى مێژووى ھىزە پىشكەوتوخوازەكان و لایەنە سەلبى و دژە ئىنسانىيەكانى سىستەمى كۆمەلایەتى سەردەمى خۆى دەرک بكات: لەبەر ئەوئەي توانای نەبوو پەى بە ناكۆكىيە سوودبەخشەكانى كۆمەلگەى خۆى ببات، ئەو كەسانەى كە دەمیان لە گۆرپىن و گۆران دەكوتا، بە نەھلىست، پىلانگىر، درۆزن و تاوانبار لە قەلەم داو حكومەتى زۆردارو گەندەلى تزارى بە نىعمەت ژمارد.

لەروانگەى ئەوئەو رەوش و رەفتارى توندوتىژى دەولەت «لە روسیەدا ئاسایى و عەمەلىيە» و بزاقىن شۆرشگىرى «ھىرش و پەلامارى خەلكانى رووتە» يە (تەلىسماويان). ئەم جۆرە شىواندنى واقیعیە دووچارى ھەر نووسەرێك دەبیت كە واقیعی

به ناوی خودی واقیعه وه وینه ناگریت، به لکو به ناوی باوه رین زهنی و
خه یالاتی خو به وه ده بیئیته سه ر کاغه ز. وه کو چون له فه سلی دواتردا ده بینین
که جیمز جو بس-ش به هه موو بلیمه تیبه کی خو به وه نه یتوانی هونه ری خو ی له
گولاوی به گیژهنی تاریکی دنیای باتین بیئیته ده ری.

فەسلى شەشەم

جىمىز جويس:

۱۸۸۲ - ۱۹۴۱

«دېدالوس، تۆ مرقۇپىكى دزى كۆمەل....»
جويس

دهكریت جیمز جويس به نمونهی تهواوی هونه رمه ندی ده رکاروی دنیای
رۆژاوا بژمیردريت که له دژی کۆمه لای خۆی، دژی زه مانای خۆی،
شارستانییهت و رۆشنییری خۆی یاخی بوو. رهنگیشه له ریزی ئه و بلیمه تانه
دابهری که ماکسیم گورکی گوته نی «له وولاتی خۆدا بیگانه ن، که چی باشرین
رۆله ی ئه و ئاوو خاکه ن.»

یاخی بوونی جويس بایه ختیکی تاییه تی هه یه. نهک ته نیا له و رووه وه که
ئه م یاخی بوونه له لای زۆریه ی هونه رمه ندانی سه رده می ئیمه هه بووه، به لکو
پتر له م رووه که تاییه تمه ندی هونه ریی جويس په یوه سستییه کی تهواوی به و
یاخی بوونه وه هه یه.

لی، یاخی بوونه که ی جويس، ئه و نه ده ش تازه نییه، هه مان راپه رینی
رۆمانتیکیه کانه که به شیوه یه کی تازه ده رها تووه. یاخی بوونی جويس وه کو
راپه رینی رۆمانتیکیه کان، له سه ر بناغه ی ده رونبینی و خۆپه رستی رۆنراوه که
سه ره نجام به «دورخسته وه ی نه فس» و دووره په ریزی له هه موو شتیکی
ده شکیتته وه: «چیتر ناچمه ژیر باری خزمه تکردنی ئه و شتانه ی که باوه ریم
پیتان نییه، خوای ده کرد ماله که ی خۆم ده بوو، وولاته که م ده بوو، یان
کلێسایه که م ده بوو؛ له مه ودوا هه ولده ده م ریبازیکی ژبان یان هونه ری تازه
هه لبرێتم تا کو بتوانم له ده رپرینی بۆ چونه کانی خۆم دا تا ئه و سنوره ی که
ده توانم ده رفه ت و ئازادیم هه بیته. لی، ئه و چه کانه ی که بۆ به رگری له خۆ
به ره وایان ده زانم، بیده نگه ی و تاراوگه ی خودو بالا ده سستییه.» (وینه ی
هونه رمه ند له جه وانای دا). جويس که لیبرابوو خۆی بۆ مه حکوم کردنی
کۆمه لای خۆی ته رخان بکات، سه ره نجام خۆی مه حکوم کرد. مه حکوم به
گۆشه گیری، مه حکوم به دووره په ریزی، مه حکوم به ته حه مولی زامیک که
ده بوایه به ده سستی خۆی خۆی پیتا بکات.

سه ره نجام و ئاقیبه تی به ئازارو خه مگینی یاخی بوونه که ی جويس حه قی

بوو. که کهسیک «له ناو خودی خویدا» راپه رین به ریا بکات، راپه رینه که ی ههر له ناو خودی خویدا کوتایی دیت. کاتی که جويس داوهری له مه ر کۆمه لگه ی خۆی ده کرد و کۆمه لگه ی مه حکوم ده کرد، هه موو شتیکی له ده لاقه ی نه فسی خۆبه وه ده بیینی.

هه لبه ته زۆربه ی کاریگه ری «مه حکومیه تی باتینی» ههستی «بیزاری» به، چونکه جیبه جی کردنی ههر حوکمییک پیوستی به نه وزارو دهسه لات هه به، یان نه وزارو دهسه لاتتی ده ویت و چونکه هونه ومه ندیکی وه کو جويس نه و نه وزارو دهسه لاتته ی نییه، بۆیه ژه هری «نه فره ت و بیزاری» له کۆمه لگه ی مه حکوم «مدان» له ناو خویدا ده هیلتته وه ده بیته مایه ی ژه هراوی بوونی نه و.

ره گی چاره نووسی کاره ساتاوی نه م نووسه ره گه وره یه ده چیتته وه سه ره نه و نائومییدی و بیزارییه ده رو نییه ی که وه کو خۆره بوونی نه و ده خوارد.

جويس هونه رمه ندیک بوو که به شیوه یه کی نازاراوی جیهانی له خویدا ده بیینی و خودی خۆی به سه ره چاوه ی ژیانی خۆی ده زانی.

به خۆبشی زۆر چاک ناگای له م حالته بوو: «دیدالوس، تو مروقتیکی دژی کۆمه ل که خزیوته ناو قاوغی خۆته وه» (وینه ی هونه رمه ند له جه وانی دا). نه م ده رو نبینییه نه وی له دنیای واقعی جیا کرده وه ههر بۆبه ش، له بری ده رککردن و تیگه یشتنی واقعی که وته نه فره ت و نه حله ت له واقع. ههر بۆبه ویرای نه وه ی که نه خۆشییه کانی شارستانییه تی هاوچه رخی به دروستی ده ست نیشاندده کرد، نه ده کرا به بابایه کی ریالست بزانی. چونکه، جويس له نه نجامی «ده ست نیشان کردنی کۆمه لایه تی» به وه دیمه نه ژه هراوییه کانی ژیان دور ناخاته وه، به لکو به هوی «بیزاری روماتتیکی» به وه ژیان له خۆی ده تارینی.

به گوته یه کی دی، وه کو دکتۆریک که له نزیکه وه نه خۆش ته مه شا ده کات تا

نه خوښييه که دهست نيشان و دهرمان بکات، خوځی له دنيای هه ووچلکي
نه خوښه که نادات، به لکو وهکو راگوزه ریکي دل ناسک که پوی خوځی ده گريت و
له نه خوښه که هه لدیت.

رهنگه تاقه لایه نيکي ربالستانه ی هونه ری جويس نه وه بی که خه لکانی
سه رگه ردان و سه رکوتکراوی کومه لگه ین نیستای رۆژاوا وهکو چۆن هه ن وینه
ده گريت، په شپوی فیکری و قهیرانی روحی رۆشنییرانی چینی بورژوا ناشکرا
دهکات، و که م و زۆر ههست به نه مانی نه و شارستانیه ته دهکات که
به هاکانی پیشووی له دهست چوون. لی، نابی نه وه فه راموښ بکريت که
ریالیزم له وه به رینتر و قولتره که بشیت به یهک لایه نی واقعی سنوردار
بکريت.

راهاتنی جويس له سه ر وینه گرتنی که سانیک که هه موو به ها مرؤفانییه کانی
خویان له دهست داوه، نه خوښانه و ژه هراوییه، له بهر نه مه، هونه ری یاخی
نامیزی نه و ناگاته هیچ شوینی و هیچ به هیچ ناکات و ترؤکردنی کومه لگه ی
گهنده ل و نکولی کردن له پره نسیپ و به ها رزبوه کان، چ به ریکي بۆ نادات،
له سه رانسه ری ته مه ندا له سه ر تاویری به رزی بلیمه تی خوځی به تاقی ته نیا
وه ستاوه، بی نه وه ی بزانیته له ژیر ناوی لیل و بۆگه نی ئوقیانوسیک دا که
له بهر چاوی نه وه، روناکی و ته ری و تازه بی و ژیان نه شوفا دهکات.

رهنگه چ که سیک نه توانی نه و په یوه ندییه ی که له نیوان جیمز جويس و
جیهاندا بهر قه راره، باشته ر له وه ی که خوځی له وینه ی هونه رمه ند له جوانیدا،
به شپوه یه کی کاربگه ری خستوبه تییه سه ر کاغز، وه سف بکات:

ژیانی نه و ههنده به شکۆ بوو که ده تگوت خوځی له واقیيع بالاتر داناوه. چ
شتیکي جیهانی واقعی کاری له و نه ده کرد و قسه ی ده گه ل دا نه ده کرد و خو
نه گه ر کاریکیشی کردبا یان قسه یه کی ده کرد، که خوته و بۆله ی هاواریکي
توره ی که دهرونی پر کردبوو، به گه ل ده که وت. توانای نه بوو وه لامي هیچ

هانایه کی ئینسانی و زه مینی بداته وه له بهرانبهر بانگه وازی شادمانی و گهرمی و ره فاقهت دا، سارد و مهنگ و مه ندبوو، ته نانهت له دهنگ و بانگی باوکیشی بی تاقهت و بیزار بوو بوو...! (باوک، وینه و ره مزی نیشتمانی ئه ویشه.)

«به راستی ئامانجیکی گه و جانیه هه بووه! هه و ئی دابوو که له ده رتی بوونی خۆی و له بهر امبهر ئاوه له و تا وه کانی ژیاندا، بهر به سستیکی نه زم قوت بکاته وه و به یارمه تی بنه ما کانی کارزانی و نه شقی چالاکی و به رقه راری په یوه ندین تازه ده گه ل باوک و دایک دا، شه پۆله هه لچوو ده کانی ناوه وه له م دیوی بهر به سسته که وه که له که بکات. ئه فسوس که چ سو دیکی نه بوو: ئا و له هه ردوو دیوی بهر به سسته که وه هه سستا و بهر به سسته که ی رماندبوو و شه پۆلان پاشماوه ی بهر به سسته شکا وه که یان بی ره حمانه رامالی بوو.

«ته نیایی و گۆشه گیری بیته و ده ی خۆی به ئاشکرا ده بینی و په ی پیده برد. نه تاقه هه نگا و تیک له و که سانه وه که خوازیاری بوونیان بوو نزیکترو بوو بووه وه و نه که لین و درز تیکی پر کرد بووه وه که ئه م شهرم و بیزار بیه ی نیگه رانی ئامیژه ی له نیوان ئه و و داک و برا و خوشکه که یدا دروست کرد بوو. هه سستی ده کرد که به زه حمهت له وه یه خۆی به ها و خوینی ئه وان بزانیته. په یوه ندی ده گه ل ئه واندا زیاتر له په یوه ندی سو فیانه ی فه رزه ند خوا یه تی و برایی خوا یه تی ده چوو.

«ویستی که په ی به سه و دای دلی خۆی، که جگه له و هه موو شته بیته و ده و نامۆ ده ی نواند، بیات... ورده کاری حه یا به ره ی یاخی بوونه په نهانییه کانی خۆی که له ریگه ی ئه وان وه به سه برو حه و سه له و له زه ت تیکی فره وه وینه تین دل رفینی ژیانیه مه حوده کرده وه، فه رامۆشکارانه له گه ل خۆیدا ده سازاندو شه وو رۆژ له نیسو چره وینه ی ئا وه ژووی دنیای ده ره کی دا ئه م سه رو ئه و سه ری ده کرد.»

به جوانی دیاره که جو یس تا چ راده یه ک له کۆمه لگه دوورو دابرا و بووه.

دهبیین که ژبانی ئەو ناکۆکی نیوان نامانج و واقیعی هیندهی دی گرژو توندکردوو؛ خەم و عەزەرتی تەنیایی و بیکەسی کۆلەکانی بوونی دەله‌رزینتی؛ خۆبینی و بی‌هەدەفی هەمیشە نازاری دەدات جا ئەم گرژی و پەستی و نیگەرانی و هەروا هەنگامانە، لەو فاکتەرەنەن که ژبانی خەماوی و هونەری جادویی و ئەفسونای هونەری جیمز جویس دادەپێژن.

جویس یەکیکە لەو نووسەرانی که سوپرژکتیوئیسمی لە دەربەرین و وەسفدا گەیاندۆتە ئەو پەڕی. ئەو هەمیشە خۆی لەو دەوور دەگریت که ئەو زانیاری و ئەزموونانەیی که خۆتەر لە جیهانی واقیعه‌وه وەرگیرتوو، بەکار بێتی یان ئەو هەستانەیی خۆی دەبارەیی ژبان هەیه‌تی سوودیان لێوەریگرت. هەموو شتیکی تایبەتی خۆبەتی. ئەو دنیا یەیی که بەر جەستەیی دەکات دەگەڵ دنیای خەلکانی دیدا هاوبەش نییە، و ئەو نە رێگەیی که س دەدات بێتە ناو دنیای جەنجال و رەمزی ئەووه نەخۆبشی نامادەیی یەک هەنگاو لەو دنیا تایبەتیە هێو تر بنی.

لەو دنیا یەیی که ئەستیفن دیدالوس تیییدا دەژی، (وینەیی هونەر مەند)، هەموو شتیکی جگە لە خۆی سێبەر ئاسایە و ناواقیعییە و چ پەيوەندییەکی زندوو لە نیوان ئەوو دنیای دەوروبەریدا نییە. خۆتەر نەشوتین و نە قارەمان نابینن، بەلکو ناچارە بە زەبری هەست هەستیان پێ بکات. لە سەرانیسەری کتیبە که دا تەنیا سێبەری، یان بە گوتە یەکی چاکتر، وینەیی مجەر دەیی کلێسا و خانەوادە و دۆستانی ئەو، دەکەونە بەرچاوی خۆتەر که تاقە رۆل و دەوری ئەو شتانه لە ژبانی ئەستیفن دا ئەو یە که هەستیکی تایبەتی لە زەینی ئەو دا بهار پۆژینن، و ئەگینا بەخۆیان ژبانیکی بەرجەستە و دیاریکراویان نییە. دەتوانریت ئەمانە بەرەنگدانەوی واقیعی لە ناوینەیی تەلخی روحی ئەو دا بزانریت.

دنیای دەرەکی، که تەنیا بە بوونی ئەستیفن-هوه بەنده، لە ژبانیسی دا

قهرزاز باری ئەوه.

ئەو وینەیهی که له مهەر دنیای واقعی له هزرۆ زهینی ئەستیفن دایه، دنیایهکی خه یالاوی، ره مزى و ته حریف کراوه. روحى ئەو هه میشه گه مه ی دهستی خه یالاته و به ره و دنیایه کی ئەفسانه یی تاریکی ئەوتۆی ده بات که پره له شیوه و شه کلتی لیل و تاریک و نادیارو له دنیای قولایی و بنی ده ربایان ده چیت. هه ر کاتیک فاکته ریکی ده ره کی یان به سه ره ات و رووداو یک نا چاری بیرکرده و هی بکات، تا بینا قاقای له زه لکاوی ترسناکی کابوسان و نیگه رانی فیکریدا غه رق ده بیت. له مه ش بترازی، دنیای هه ست به جوړی ناوێته ی جیهانی نه ست ده بیت، که خوێنه ر به زه حمه ت ده توانی ئەستیفن به بیدارو هوشیار بزانیته.

ئەستیفن، توانا و به ره و که سایه تی خوێ له ناو ژبانى روژانه و له مه يدانى واقیعی ده ره و ده ناوینى، به لکو که سایه تی و به ره و توانای ئەو له کیشمانه کیشی تۆفانه روحییه کاندای ده ره که وێ و پهره ده سه نێ و کامل ده بیت. ئەو ته سه و ره سامناکانه ی که ده رباره ی گوناح و دۆزه خ هه یه تی، رازی نه بوونی به وه ی که به جل و به رگی که شیشه نه وه ده ربکه وێ، شکۆفه کردن و گه شانه وه ی ئاره زووه هونه ربیه کانی و ئەم بابته شتانه، هه ر هه مووی هه لقلولای کابوس و زنده خه ونی روژانه و گرژی روحییه و خوێ گوته نی، «کپی موقه ده سی حال و جه زبه کانی ئەوه.» له بناغه دا هه موو شتییک به ره و دنیای باتین-ه وه له دنیای باتینه وه هه لده قولیته. ریشه یه کی هه ره بالای خه سلته ته فیکرییه کانی ئەو زاده ی جوړه «ته جره به یه کی روحانی» یه که به زۆری به شیوه یه کی ناخود ناگا «لاشعوری» قالبده گریت و ده ره که ویت.

بۆ وینه که بریار ده دات کاتولیزم ره ت بکاته وه ئەنجامی ئەوه نییه که گوشاری کۆمه لایه تی خه فه که ری کلێسای کاتولیک-ی به شیوه یه کی بابته تی له بواری کۆمه لدا ده رک کردی، به لکو زاده ی ناومیدی و شکستی روحانی

خۆبه تى، يان به گوتته يه كى ديكه شكستى خودى خۆبه تى كه نه يتوانيوه له ريگه ئيمانى دينييه وه، روحى پهربشان و سه رگهردانى خۆى هپورو نارام بكاته وه و سوكنايى پى ببه خشيت.

به شيوه يه كى گشتى، جويس له شهرحى حالى خۆيدا، كه ده كاته (ويته ي هونه رمنده) شهيداي وا به سته گى خۆى به واقيعه وه يه، و پراى ئه وهى كه ته نيا عاشقى خۆبه تى. مه سه له كه ليره دايه كه ئاشقبوونى خۆى به ماناي ده رك كردن و تينگه يشتنى خۆى نيبه. بو ئه وهى كه ستيك بتوانى خۆى بناسيت، ده بى پهي به و فاكته رانه به ريت كه كارى گهريان به سه ر په ره سه ندى و كاملبوونى خودى ئه وه وه هه يه، ئه مه ش به بى زانين و ناسينى په يوه ندييه كانى نيوان دنيا ياتينى و دنياى ده ركه ي و هه روه ها به بى زانينى په يوه ندين نيوان خودى كه سه كه و كه سانى دى مه سه ر نابى. به م پتيه، بو ئه وهى كه ستيك خۆى وه كو چو ن هه يه بناسيت، ده بى به ر له هه ر شتيك كو مه ل بناسيت و روشنبينى و هوشياريه كى ته واوى ده رباره ي په يوه ندييه كانى نيوان تاك و كو مه ل هه بيت. گورگيش وه كو جويس ژيانى خۆى ده كات به هه وين و سه رچا وه ي به ره مه كانى و زو ربه ي به ره مه كانى لايه نى ئوتويوگرافى و شهرحى حاليان له خو گرتوه. لى ئه و جيا وازيه گه وره يه ي كه له نيوان ئه م دوو نو سه ره دا هه يه، ئه مه يه كه گورگى هه رگيز گورانكاريه سايكولوژى و ده رونييه كانى خۆى به شيوه يه كى مجه رده و دا برا و له خه لكانى دى وه سف ناكات، به لكو هه ميشه په يوه ندييه كى هه مه لايه نه و زندو و له نيوان په ره سه ندى كه سايه تى ئه وو گورانكاريه ژينگه يى و كو مه لايه تيبه كاندا هه يه. به ووتته يه كى ساده تر، گورگى خۆى له خه لكانى دى دا ده خو يتته وه، به لام جويس خۆى له ناو خۆيدا ده خو يتته وه و ده ناسيت.

جويس، چونكه تواناي ئه وهى نيه واقيع و ته نانه ت خودى خو يشى به قولى ده رك بكات، و چونكه ناتوانى په يوه ندييه كى روون و مكوم له نيوان دنياى

ناوه ووه جیهانی دهره ودا بهرقه رار بکات، ههولده دات که واقعی دهره کی له ریگه ی ره مزه کانه وه بنا سیت و له م ریگه یه وه خۆی له واقع نزیک بخاته وه. له روانگه ی نه وه وه؛ لایه نه کانی «واقعی» شارستانیه ته تی تازه بی چهن دو چون قابیلی ته حه مول نییه؛ نه وه ته حه مول نه کرده نییه که پیاو ههست دهکات و قه ناعهت دینی که موتالای وردو وه سفی رون و ناشکرای نه م لایانانه بی ناکامه.

جا له بهر نه مه یه که جو یس ژبانی سه رده می نیستا له ناو ره مزه کاند ا ده تو نیته وه؛ چونکه ره مز هه م له تاک و هه م له کۆمه ل بالاتره و نه وانه ده خاته بهر سه یبه رو به م پییه «ژبانی هاوچه رخ قابیلی ته حه مول دهکات.» نه م حه قیقته ته ی که جو یس ههستی واقیع ناسی نه بوو، و راهاتنی له سه ر سه مبولیزم بوو به عوقده و گرتیه کی روحی گومراکه ر، له لایه ن یه کیتک له موریدان و شرۆقه کارانی به ره مه کانی جو یسه وه به چاکی ناشکرا کراوه: «خواردنه وه ی کاکایو (له رۆمانی ئولیس دا، کاکایو ره مز ی نه و کالوو با به تانه یه که پیشه سازی تازه به نه ندازه یه کی زۆرو یه کسان بو ملیونان مه سه رفکار به ره مه می دینی) له هه مان کاتدا که نیشانه ی نه و په یوه ندییه یه که له نیوان نه ستیفن و به شه ریته دا هه یه، نیشانه ی نه وه یه که نه ستیفن له گه رانی به دووی باب دا بی تاقهت بووه، دیاره کاکایو سومبلیکی شه خسیه که هۆی دروستبوونی لیکدی حالی بوونه له نیوان هونه رمه ند له لایه که وه و مرۆف و واقعی دهره کی له لایه کی تره وه.

پیده چیت کاتی که جو یس شه وو رۆژی خۆی له پار یس دا به خواردنه وه ی کاکایو ده گوزه راند، به ره به ره توانای نه وه ی په یدا کرد که دنیا ی دهره و به ری خۆی دهرک بکات «!».

(سه رچاوه: ۱- و.ی. تیندال، جیمز جو یس، ل ۲۹ چاپی نه مریکا).

جو یس که له ژیر کار یگه ری سه مبولیست و نه مپریسیونیسته کانی

فەرەنسادا بوو، هەمیشە هەولێ دەدا لە بەرجەستە کردن و وەسف کردنی
 دنیای دەرەکی دوور بکەوێتەو. لە هیچ چیرۆکیکی دا جگە لە
 دۆبلینییەکان، وەسفی قارەمانەکان ناکات، بەلگۆ یادیان لە زەینی خۆتەرەدا
 دەهاوێژێت. ناوی شوێنان دەبات، بەلام بەرجەستەیان ناکات؛ واتە بە
 جۆریکە کە دەتوانرێت بگوترێت کە شوێن تەنیا لە زەنی قارەمانانی
 چیرۆکەدا بوونی هەیە. خۆ قارەمانانی چیرۆکە کەش ئیمە نایانناسین و
 تەنیا لە رێگەی دەنگیانەو، خەون و خەیاڵیانەو لە رێگەی حال و جەز
 بەیانەو هەست بەبوونیان دەکەین. ئەو قارەمان و خەڵکانە کە لە رۆمانی
 (وێنە هونەرمانەند...) دا دەژین لە تاپۆی خەیاڵی دەچن: هەن، بەلام
 بارستایی و جەستەیان نییە؛ قسان دەکەن، لێ مەعلوم نییە کە دەنگیان لە
 کوێندەرەو دەیت. ئەسیتفن لە دنیا کە دا دەژی کە بێگومان واقعییەو بوونی
 دەرەکی هەیە، لێ خۆتەر ناتوانن روو سنورو مەوداکانی دنیای ئەو بگرێ.
 هۆبە کەشی ئەو هەیە کە، جووس وەکو سەمبولیستەکان لە ئەندازە بەدەر
 عاشقی لایەنە ئەمپریسیونیستیەکانی دنیای دەرەکییە، یانی دەنگدانەو
 دەنگەکان، رەنگدانەو هەری رەنگ و سێبەرەکان بە قولی کاری لێدەکەن.
 لە رۆمانی ئولیسدا، ئەسیتفن کاتێ بە کەنارە کەدا دەرواوت و بێر لەشت و
 بوونەو دەرەکان و پەییو ندییان بە واقیعەو، دەکاتەو، شت و بوونەو دەرەکان
 لە بەرچاوی ئەودا لە شتووی «پەنجەمۆری دنیای بووندا» بە دیار دەکەوێ.
 ئەم دەستەواژە هەیە کە هی بوام-ی کیمیاگەر و عیرفان پیشەییە، دەرپری ئەو
 تیوریە سەمبولیزمە عارفانە هەیە کە بوونەو دەرەکان و دنیای مادە بە نیشانە
 یە کە حەقیقەتی ئەزەلی و ئاسمانی دەزانێ کە تەنیا لە رێگەی سەمبولانەو
 دەتوانرێت بێتە ناسین و وەسفکردن. هەر لە بەر ئەمە هەیە کە، ئەستیفن لە
 ئاشخانە کە ی مستەر بلومدا خۆی بە واسیتە ی نیتوان روح و مادە دەزانێ،
 «وەکو فاکتەرێکی کیمیایی هوشیارو هەستیار کە گەردیلەو جیهان، کە

پایه‌ی نه‌نجامیان له‌سه‌ر ناپه‌یه‌داری و نابودی رۆنراوه، پیکه‌وه‌گری ده‌دات.»
جوبیس-ش وه‌کو بودلییر، واقعی ده‌ره‌کی به «گه‌نجینه‌ی سمبولان» ده‌زانیت و
هونه‌رمه‌ند له‌سه‌ریتی که‌شفی بکات و به‌کاری بیتی. هه‌موو شتییک،
ته‌نانه‌ت سه‌عاتی دیواری ئی‌داره‌ی «بلاست» ده‌بی به‌هۆو ته‌وزاری به‌دیار
که‌وتنی ته‌و حه‌قیقه‌تانه‌ی که‌ته‌و له‌هه‌ناوی هه‌ر شتییکدا بۆی ده‌گه‌ریت.
هه‌میشه‌هه‌لده‌دا شتییک بدۆزیته‌وه‌که‌بتوانی بکه‌ویتته‌موکاشه‌فه‌و رامان
ده‌رباره‌ی، دۆزه‌خی واقعی ته‌و شوپتییکه‌که‌هه‌موو شتییک ناشرکرا ناسایی
و سه‌لماویی و چ شتییک گیانی مکاشه‌فه‌و دۆزینه‌وه‌و که‌شف نه‌بزویتی.

جا هه‌ر له‌به‌ر ته‌مه‌یه‌که‌تیگه‌بیشتی رۆمانی ئولیس کاریکی زه‌حمه‌ت و
دژواره، چونکه‌نووسه‌ر هه‌موو شته‌کان ره‌مزیانه‌به‌کار دیتی. بۆ وینه‌کاتی که
ته‌سیتفن شووشه‌شکاوه‌کان و بیناداروخواه‌کان ده‌بینی، مه‌به‌ست تاره‌زووه‌به
باچووه‌کان و ئامانجه‌تییک شکاوه‌کانه؛ یان کاتی که‌نووسه‌ر ده‌خوازیت
دلته‌نگی و خه‌مینی ته‌ستیفن به‌یان بکات و ده‌ربیریته‌و به‌هیتما ته‌وه
ده‌ربخات که‌که‌شتی ئومیدی له‌قور نیشته‌وه‌و، له‌به‌رانبه‌ر لاشه‌ی سه‌گیکی
له‌ئاو خنکاوو به‌له‌میکی له‌قور چه‌قیوی داده‌نی.

سه‌مبولیستانی فه‌ره‌نسی، ووشه‌به‌ریگه‌یه‌ک ده‌زانن بۆ ناو حه‌قیقه‌ته
شاراوه‌کان. جوبیس-ش هه‌مان بۆچون و باوه‌ری هه‌یه. له‌روانگه‌ی ته‌وه‌وه،
ووشه‌نه‌ک هه‌ر قالبی فیکرو خه‌یالن، به‌لکو هۆکارپیکن بۆ به‌رده‌وامی و
نه‌برانی په‌یوه‌ندی نیوان هونه‌رمه‌ندو واقعی. ته‌نیا ووشه‌یه‌که‌جار جاری
ده‌توانن رووه‌جۆراو جۆزه‌کانی دنیای ده‌ورو به‌ر نیشانی ته‌و بدن و ته‌نانه‌ت
ده‌توانن بگوترن ووشه‌ته‌نیا واقعی ناشرکرا ناکه‌ن، به‌لکو واقعی
ده‌شخولقیین.

(سه‌رچاوه: ۲- و.ی. تیندال، جیمز جوبیس، ل ۹۵).

سه‌مبولیزمی جوبیس، به‌شیوه‌یه‌کی گشتی له‌میتولوژی یونانی کۆن و

تستیعاره‌کانی سده‌کانی ناوه‌راست و سه‌مبوله‌کانی فرۆیدی پیک هاتوو، بابه‌ت و تیمه‌ی بنه‌ره‌تی و هه‌وینی سه‌مبولیکی چیرۆکی ئولیس «ویژدانی گوناهاکار» ه که ریشه‌ی ههم ده‌چیته‌وه سه‌ر بیرو باوه‌ره‌ کۆنه‌کانی یونان و سده‌کانی ناوه‌راست و ههم ده‌چیته‌وه سه‌ر فرۆیدی‌یزم. ئەم «تیمه» په‌یوه‌سته به‌ خواهندانی تۆله‌وه که تاقیبی گوناهاکاران ده‌که‌ن و سزایان ده‌ده‌ن، وه‌کو چۆن ئورستز که دایکی خۆی کوشتوووه هه‌میشه له‌لایه‌ن ئیرینییه‌کانه‌وه (خواهندانی تۆله) تاقیب ده‌کریت و ئەم کاره‌ ده‌بیته‌ مایه‌ی عه‌زابی و بیژدانی هه‌میشه‌یی ئەو «ویژدانی گوناهاکار». له‌ فه‌لسه‌فه‌ی سده‌کانی ناوه‌راستدا له‌ شتیوه‌ی «یه‌که‌م گوناھی» هه‌زره‌تی ئاده‌م دا ده‌رپراوه‌ که ده‌بی بنیاده‌مان تا‌کو ئەبه‌د هه‌ر که‌فاره‌ی ئەو یه‌که‌م گوناچه‌ به‌ده‌ن.

له‌ قوتابخانه‌ی شیکاری ده‌رونی فرۆیدا، مه‌حرومییه‌تی سیکسییه‌ که به‌ شتیوه‌ی ناخود ئاگا «لا شعوری» ده‌بیته‌ مایه‌ی هه‌ست به‌ که‌می و شه‌رمه‌زاری و په‌شیمانی. ۳ (سه‌رچاوه: ۳- ر. میلر- بوونیتسکایا، «ئولیس-ی جیمز جويس» ژماره ۵ بلاوکراوه‌ی دیالکتیک، ل ۱۷ چاپی ئەمریکا.

شیکردنه‌وه‌و شروقه‌ ده‌رونی و سایکۆلۆژییه‌کانی جیمز جويس، به‌ شتیوه‌کانی (شه‌پۆلی هۆش) و «به‌کرده‌وه‌کردنی ناخود ئاگایی» پشت نه‌ستورن. وینه‌ی هونه‌رمه‌ند، به‌شه‌ سه‌ره‌کی و گرینگه‌کانی ئولیس و سێ چیرۆکی هه‌وه‌لی دبلنییه‌کان به‌ ته‌رزی ئەمپیر سیونیستی و به‌ گویره‌ی ئەم دوو شتیوه‌یه (شه‌پۆلی هۆش و به‌کرده‌وه‌کردنی لاشعور) هاتونه‌ته‌ نووسین.

هه‌موو رووداوه‌کان له‌ زه‌نی قاره‌ماندا روو ده‌ده‌ن، که هه‌م بکه‌ره‌و هه‌م به‌رکاره‌، واته له‌ هه‌مان کاتدا که بابه‌تی رووداوه‌کانه‌، رووداوه‌کانیش وه‌گه‌ر ده‌خات. * (په‌راویژ: ئەم په‌ره‌گراف و ده‌سته‌واژانه‌ که له‌ چوارچۆه‌ به‌ده‌م دیالۆگیکه‌وه به‌ خه‌یاڵ و زه‌ینی یه‌کێک له‌ قاره‌مانانی رۆمانی ئولیسدا دیت،

نمونه یه کی ته و او ی شیتوهی «شه پۆلی هۆش» - هو وه کو ده بینه ری ته داعی مانا یه کی که له بنه ماو پره نسپه کانی نه م شیتوهیه ، - ووشه کانی ناو که وانه کانی مانا بو ناسان کردنی تیگه بیشتنی رسته ناتواوه کان هیناوه ته وه زیاده کردوه :-
«ساردینی نیو ره فه کان ته قریبه ن به نیگا ده توانم تامیان بچه ژم.

سه نده ویچ؟ گوشتی به رازو له گه ل خه رده ل و نان. گوشتی سوره وه کراو. مالتیک که گوشتی موغازه «دره ختی گوجه» تیدا نه بی، مال نییه. نو قستانه. (نه م ناگاداری گوشتی سوره وه کراوه» چ ناگاداریه کی که و جانه یه! له ژیر نیعلاناتی مرندا چاپیان کردوه. «شه کل» ی دره ختی گوجه ی وهرگرتوه. گوشتی سوره وه کراوی موغازه ی دنیا م. ره ش پیستانی بنیاده م خۆر (گوشت) به لیمۆ برنجه وه ده خۆن. په یامده رانی مه سیحی سپی پیست زۆر شوێن (له تامیان ده رکردوه). وه کو گوشتی به رازی سوێرکراو.

بو شیتوهی «به کرده وه کردنی ناخورد ناگایی» ش به شیک له ئولیس نه نقل ده که یه ن. له م به شه دا، ستیفن کاتی که به سه ر لمی که نار که دا ریده کات بابی خۆی بیر ده که ویتته وه و بیره وه ری بابی ده بیتته هۆی نه وه که له کاتی خۆ دواندنا (مه نه لۆگ) قسه ی پوری بی نیتته ناو ناوان؛ پاشان ده که ویتته بییری مامی ولیده بری بچیتته دیده نی. زهنگی ده رگای مالمی لیده دات. خولامه که به مامی ده لیت که نه ستیفن هاتوه. مامی ده لیت «بلی بفرمیتته ژووره وه» و پاش نه وه ی که نه ستیفن وه ژوور ده که ویت ماوه یه ک ده گه ل نه ودا گفتوگو ده کات. لی هه ر هه موو نه م رووداوو گفتوگو یانه له زهینی نه ستیفن دا روو ده دن و هه ر به که نار که دا ریده کات. له راستیدا نه ستیفن به خه یالات و بیرو وه همه کانی دا ده ناسریت، و له سه ر شانۆی ژبانی واقعی دا هه ست به که سایه تی و بوونی نه و نا کریت.

شیتوهی «شه پۆلی هۆش» له بری نه وه ی واقعی ده ره کی له چوارچیتوهی نه زمونانی روژانه وه وه سف بکات، حه ره که زه نییه کان ده کات به هۆی

بەرجهسته کردنی واقیع. جا ئەو واقیعه تەهی بەوشیوهیه بەرجهسته بکری دیاره دەسته مۆی هەمان کەچرەوی و بی ئارامی و پەراگەندەیی، تەم و مژو ئالۆزی دەبیت کە واقیعی دەرەکی لە زهن و لاشعوردا تووشی دەبیت. دیاره ئەم کەچرەویانە... هتد.. لە کاتی کدا کە بەتەواوەتی جێی خۆی لە زەینی ئیمەدا بکاتەو، بەرە بەرە شیوهی خەیاڵات و وینای بی بنچ و بناوان وەرەگریت و هەنگینی دەرک کردنی دروستی واقیعیمان لێ دژوارو زەحمەت دەکات. لێ، ئەزمون و کۆششی ژيانی رۆژانە دەبیتە مایهێ ئەوێ کە ئەم لادان و ئالۆزکاوینە.. هتد.. هەمیشە لە نەوستان و گۆراندای بیت و لە ئەنجامی رووبەر و بوونەوێ دەگەڵ واقیعی بابەتی و ئەزمونی دا «دروست» بپیتەوێ و ریک بکەو پیتەوێ. بە گوتەیهکی دیکە، یه کیک لەو فاکتەرە سەرەکیانە کە ئیمە لە لادان و هەڵەو پەڵەهێ فیکری دەپارێزیت، ئەزمونە بابەتییه کانی ژیانە. شیوهی «شەپۆلی هۆش» چ رۆل و دەوریک بۆ ئەم فاکتەرە دانانیت، بۆیه بیرکردنەوێ و هەمی و واقیعی ئیمە جێگیر دەکات و وەم و خەیاڵ لە جێی واقیع دادەنیت. لە مەش بترازی، لە ئەنجامدا پشت بەستن بە حال و جەزیهی عارفانەو تەداعی مانایان، کە ئەقل و مەنتیق لە ریکخستنی فیکرو ریهی خەیاڵ دوور دەخاتەو، ژيانی رۆژانە تاک دەسته مۆی خەیاڵ و وەم و خەون دەکات.

جویس، لە ریگهێ بەکارهینانی شیوهی «بەکردهوه کردنی ناخود ئاگایی» (لا شعور) ژيانی ناواقیعی و نا مەتریالستی دەکات بە جێگری ژيانی واقیعی و مادی. هەر جۆرە وەم و ئارەزوویهکی خەوتووی پەناو پاساری خەیاڵی و پیناوی قارەمانەکانی ههیه، شیوه و فۆرمی واقیعی و مادی دەگریتە خۆو بە گوتەیهکی روونتر، لەش و گیان پەیدا دەکات و لە مەیدانی ژياندا دەکەو پیتە جموجول. بۆ وینە، لە میانێ ئەو گفتوگۆیهی کە لە رۆمانی ئولیس دا لە بەینی مستەر بلوم و زو-ی سۆزانییدا روو دەدات، مستەر بلوم واتەسەور

دهكات كه زو په كيكه له «كيژاني نورشه ليم» كه له روزه لاتي سهرده مي كوندا دهژي و هم ته سه وره «به كرده وه» شپوهي واقيع ده گريته خو. نهو شپوهيه كه واقيع وه كو كلافه ده زويه كي نالوزكاوي حه ره كه له وه ستان نه هاتوه حسييه كان وينه ده گريت و هم مو فيكري شعور و خود ناگا بگوريت بو پارچه ي پراگه نده ي ره گزي خاوو سهره تايي ناخود ناگاه «لا شعور» و گري روحيه كان به هويه ك بو «پالاوتني و دلوياندي» واقيع داده نيت، به هيچ كلوچي به ده ركردني دروستي په يوه ندي نيوان دنياي باتين و دنياي دهره كي ناشكيت هوه و اته نابيته مايه ي تيگه يشتني دروستي نهو په يوه ندييه ي كه له نيوان دنياي مه عنه وي و مايدا هه يه.

شروقه و شيكردنه وه روحيه كان ي جويس لايه ني ناتوراليسيتيشي هه يه. نهو پيداويستي و ناروزو و هانده ره سيكسيه كان به فاكته ري بزوينه ري ژبان و بيركردنه وه ده زانيت، به م پييه ش په يوه ندييه كومه لايه تيبه كان دينيته ناست قوناعي په يوه ندييه بايولوزييه كان و فاكته ره لاشعوري و ناه قلانيه كان به سهر بيركردنه وه ي نه قلانيدا ده سه پيئي و زال ده كات.

ههروه ها، وه كو نووسه راني ناتوراليسست، شه يداي وينه گرتني نه خوشاني دهروني وروحي و خه لكان ي لادهره. (دياره كه هم شه يداييه زاده ي نائوميدي و بيژاري له ژيانه).

نهو قاره مانانه ي كه له روماني ئوليس دا هه ن، كه چره وترين، به زبو ترين و زه بو ترين و كلولتري خه لكان ي رووي سهر زه وين.

مسمه ريلوم نمونه ي هه ره زنده وي دابراوي و ناموييه. نهو كه بو گه رانه وه بو باوه شي نهو كومه لگه يه ي كه تروي كردوو، بيهوده و نائوميदानه له هه موو ده رگايه ك ده دات، چاوپوشي له كه چره وييه كان ي ژنه كه ي خوي ده كات و دوسته كان ي قه بول ده كات، چونكه له سونگه ي نه مه وه هه ست به وه ده كات كه په يوه ندييه ك له نيوان نهو و خه لكان ي ديده هاتوته ناراه. هه ر چهنده ره نكه

ئەم جۆرە بنیادەمانە لە کۆمەڵگەکانی رۆژاوا دا ھەبن، بەلام کە ساس کردن و زەبوون کردنی ئینسانییەت بەم شێوە سامناکە دوورە لە ریا لیزمەوہ.

نەخۆش دیتن، و ساغلام نەدیتن، واقیعیینی نییە. زەوقی نەخۆش و بیری ژەھراوی و بیتزاری توندی جوپس لە کۆمەڵگە بووہ ھۆی ئەوہی کە بە ئانقەست بکەویتە گالتە بەشکۆی مرۆقامیہتی، حەقارەت بە مرۆف بکات و لە لوتکەوہ دایگریت بۆ نشیو وەکو چۆن لە رۆمانی ئولیس دا قارەمانانی کۆنی یونان و سۆزانییەکانی ئیرلەندە یەکسان و ھاوشانن. ھەر وہا، جوپس زۆر جار ان روالەتین شکۆدارو مەزن لەبەر چاوی خۆینەر بەرجەستە دەکات و پاشان دەیھینیتەوہ خوارئ بۆ ناستی سواوترین شتان و بەم رینگە یە وا دەنوینئ کە ھەموو شتیکی بەرجەستەو پڕ بەھا دەگەل شتە سواو ناچیزەکان یەکسان و بەرانبەرەو ئەوجا ئەو ئەنجامگیرییە و دەست دینئ کە تەنیا دیاردە سواو و بازاری و بی بەھاکان، واقیعی و گشتی و جیھانییە.

لە ئولیسدا، ئەستیفن میژوو ناو دەنیت «کابوس» («میژوو کابوسییکە من ھەول دەدەم لیتی بیدار بيمەوہ.») دیارە ئەمە ھەمان ئەو بیرە یە کە بوو تە ھەوینئ کتیبیکی تری جوپس بە نیوی «بیداری خانەوادە ی فینگان». «بیداری خانەوادە ی فینگان».

دەتوانئ بە ھەق ناوی کابوسی میژووی میژووی لی بنریت. ئەم چیرۆکە دەرپرینی خەونیکەو خۆلا سە یەکی ئەوہ یە کە تا کو ئیستا ھەر کە سیک بەخەو دیتوہ تی. لەو رینگە یەوہ جوپس زەین و فیکری ئادە میزاد لە حالە تی خەوندا وینە دەگریت و ئەمەش تیکە لە یە کە لە فرۆیدیزم و رۆمانتیزم. نووسەر ھەولیداوہ بە سوود وەرگرتن لە خەونی یەکشەوہ ی قارەمانەکانی خۆی وەزە و رەوشی ئیستای مرۆف و میژوو بەرجەستە بکات. ئەم رۆمانە بە شتیوہ ی (دەورانی = بازنە یی) نووسراوہ، چونکە جوپس پیتی وایە کە چەمک و مانای واقیعی میژوو دەبی لە گەشتە دەورانی و بازنە ییەکانی میژوودا بدۆزرتنەوہ،

له ویدا بۆی بگه‌رێتی. به‌گوتیه‌کی دی، جويس میژوو به‌کۆمه‌له‌ دووباره بوونه‌وه‌یه‌ک ده‌زانێ، که وێرای ره‌وتی ده‌هرانی زۆری، هه‌میشه له‌سه‌ر یه‌ک حال ده‌مێنێته‌وه. له‌م رۆمانه‌دا، ره‌وتی بازنه‌یی خێزان وه‌کو هه‌یزێکی بزۆینه‌ری نه‌وتۆ نوێنراوه که جیهان به‌ره‌و پێشه‌وه‌ ده‌بات، و خانه‌واده‌ی ئیرویکرو ئانا که له‌ دو‌بلین دا ده‌ژین سه‌رچاوه‌و نمونه‌ی گۆرانکاری میژووین. به‌گوتیه‌ی نووسه‌ر، میژوو کاتی دروست بوو که «دایکان و بابانی ئیمه‌یه‌کتریان ناسی، پێک گه‌بیشتن و چوونه‌ ناو جێوه‌و هه‌ولیان دا کردیان و دایان و وه‌ریان گرت و زاوژتییان کردو گه‌وره‌یان کردین... و به‌د به‌ختیه‌کانی خۆیان بۆ ئیمه‌ به‌جێ هه‌یشت.»

ئه‌و ره‌وته بازنه‌یه‌، که وه‌کو هاتن و چوونی هاوین و زستان هه‌موو شتیکی له‌ نوێ دینیتته‌وه، نیشانه‌ی یه‌ک نه‌وایی و دووباره بوونه‌وه‌ی روداوین میژووویه. وه‌کو چۆن ئه‌ستیفن له‌ رۆمانی ئولیس دا له‌ وه‌خت و له‌ ناوه‌خت دا ده‌لێت: «هه‌مان ئه‌و شتانه‌ی که له‌سه‌ره‌تا‌دا هه‌بوونه، ئیستاش هه‌ن و له‌ ئاینده‌شدا ده‌بن». به‌م پێیه، وێرای ئه‌وه‌ی که جويس خه‌لکی به‌ سه‌رچاوه‌ی میژوو ده‌زانیت (چونکه خێزان به‌ فاکته‌ری بزوتنی میژوو ده‌ژمیریت)، به‌ هه‌یج کلۆجی نوقلانه و مژده‌ی په‌ره سه‌ندن و پێشقه‌چوون به‌ ئینسان نادات. ئه‌وه‌ی راستی بێ، باوه‌ری جويس ئه‌وه‌یه که مرۆف بوونه‌وه‌ریکی نوقستانه که له‌ ئه‌زه‌له‌وه تا ئه‌به‌د جارێ به‌سه‌ر زینه‌وه‌یه و جارێ زینی به‌سه‌ر وه‌یه. له‌به‌ر ئه‌مه‌یه په‌ره‌سه‌ندن و پێشکه‌وتنی میژوو بمرۆف ره‌نده‌کاته‌وه‌و سه‌ر له‌ نوێ باوه‌ر به‌ «گوناحی یه‌که‌م» دینیتته‌وه. **٤ (سه‌رچاوه: ٤- و.ی. تندال: جیمز جويس، ل ٦٥-٧٠).**

هه‌وینی کاری جويس روحی ئینسانه، به‌لام وه‌کو فه‌یله‌سوفانی ئایدیالیست روح به‌ خولقینه‌ری واقیعی ده‌ره‌کی ده‌زانێ که هه‌موو شتیکی قالب‌ریژی ده‌کات. («روحی من، قالبی هه‌ر هه‌موو قالبه‌کانه، ده‌گه‌ل مندا دیت») و

لهههمان کاتدا باوهږی وایه که «زولمهت و تاریکی لهناو سروشتی روح دایه» و «روحي نیمه، که له زامی خهجاله تی گوناحه کلمان هاتوته سوئ و بریندار بووه، زیاتر له جارن پیمانوه ده نووسیت، وهکوژنیک که به عاشقی خوږه وه ده نووسیت.» (تولیس).

به باوهږی جويس، مهسه لهی نازادکردنی روحی ئینسانی له کۆت و زنجیرو نازارو ئهسارهت و حهقارهت، مهسه لهیه کی کۆمه لایه تی نییه. نه واته سه ور دهکات که روح، ژبانی نهیینی نامیزو ده رک نه کرده نی تاییه تی خوئی هه یه. بوئه، بوئه وهی که سیک روحی خوئی نازاد بکات، پیتویستی به وه نییه که په نا وه بهر هوئی. «دهستکردی» کۆمه لایه تی به ریت؛ باشتترین هوئه لائن و «فرین» ه. به گوته ی ئهستیفن، «روحی ئاده میزاد له ساتین هه ره تاییه تی دا دیتسه ناروه و په یدا بوونی روح، که به نارامی و له تاریکیدا دیتسه دی، له زاینی جهسته و به دن نهیینی نامیزتره.

کاتی که روحی مرۆف له م سه رزه مینه دا له دایک ده بیته، گیرۆده ی نه و توړانه ده بیته که بو ریگرتن له هه لفرینی دانراونه ته وه. ئیوه باسی نه ژادو زمان و ئاین ده گه ل مندا ده که ن، به لام من تاقه شتییک که بییری لیده که مه وه هه لاتنه له م داوو توړانه و هه لفرینه.

(وینهی هونه رمه ندد.) له بهر ئه مه یه که جويس باوهږی به کاروباری سیاسی راپه ږینی نه ته وه یی خه لکی ئیرله نده نییه و ئه شکه نجه روحییه کانی و چاره سه ریان به موشکیله ی تاییه تی خو بیان ده زانی.

ده بیته وه بگوتی که له هونه ری جیمز جويس دا هه میشه ناکوکییه کی ناشکرا له نیوان خو شه ویستی ئیرله نده و ناره زووی به جی هیشتنی وولات دا به رچاو ده که ویت. ده کریت بو ره گ وریشه ی نه م ناکوکییه له هه لومه رچی کۆمه لایه تی ومیژوویی زه مانی جويس دا بگه ږی. سالانی ناخرو ئوخری سه ده ی نوزده و سه ره تاکانی سه ده ی بیسته م سه رده مانته بوو که جیا وازییه کی

توند له نیتوان روښنښیرانی توپړی پایی چینی بورژواي نیرله ندهو- که له و
قوناغه دا پيشره وانی روښنښیربی و شارستانیه تی نه ته ویدی بوون-
«بورژوازي گه وره» دا هه بوو که خه ریکی سازش بوون ده گه ل ټینگلستاندا
پاش نه ویدی توفانی شوړش نیشته ووهو بواری شوړشگي پان ته نگ بوو،
روښنښیران به شپوهی گروپی کومه لایه تی دیارو په راگنده به رجه سته بوون،
چونکه له و زه مانده دا نه بیان ده توانی ریگه یه ک بو ده برینی به هره و قه ربحه ی
داهینه رانه ی خو بان بدوژنه ووهو نه یانده توانی هیتزیکي کومه لایه تی مژده به خش
په یدا بکه ن، ناچار نائومی دی و بیزار ی و زوو ره نجان و هه لاتیان کرده
پیشه و به م ریگه یه ناره زایی خو بان له کونه په رسته یه تی کاتولیک و
«بورژوازي گه وره» ده بری.

جیمز جويس و هکو گه لیک له هونه رمه ندانی سه رده می ټیمه، خو ی به
هونه رمه ندیکي «بی لایه ن» و «دوور له کاروباری دنیایی» ده زانی، به لام
به ره هه مه کانی نه و بو هه میسه سه لماندیان که «بی لایه نی» و «دووره په ریتری»
هونه رمه ند ته نیا فیل و ده هویه، و کاری هونه رمه ند، بیه وی و نه یه وی، به
قازانچ یان به زبانی خه لکانی دی ده شکیتته وه. هه ق به ره خنه گری نه مریکایی
دافید دیچز-ه که ده لیت:

«... جويس خو ی فربوده دا، و هه ره له بهر نه مه یه که دنیای ده سترکرو بی
جولهی نه و به هیچ جوړی دنیای ټیمه، یان دنیای خه لکانی دی نییه. دنیای
نه و بهری به دحالی بوونی هونه رمه ندیکه، ټولیس که بی چه ندو چون
به ره هه میکی گه وره ی هونه ریبه، کومیدی ئایدیالی نازادیخوازانیکی نه زوکی
بی توانایه که په یوه سته و تاییه ت بوو به نه و یه که وه که له هه مان کاتدا له
مارکس ده ترسا، له کومه لگه کانی هه نوو که ش بیزارو بی تاقت بوو.»

ه (سه رچاوه: ۵- دافید دیچز، رومان و دنیای نوی، ل ۱۴۵-۱۴۶)
ده کریت جويس و نه گزیستانسیالسته کان به سه ر قافلهی هونه رمه ندانیک

بزانترین که گوزارشتیکی هونه‌رییان به داته‌پینی لیبرالیزمی سه‌دهی بیسته‌م به‌خشیووه. (هه‌رچه‌نده به‌خۆیان وا‌خه‌یال ده‌که‌ن که وه‌سفی «قه‌یرانی تیره‌ی به‌شه‌رو نه‌مانی مه‌ده‌نیه‌تیان» کردووه). ئەم هونه‌رمه‌ندانه له‌جومله‌ی رۆشن‌بیرانی به‌هره‌مه‌ندو خۆش‌قه‌ریحه‌ی چینی بورژوازین و ده‌بین زه‌وی خه‌ریکه له‌ژێر پیتیان دا ده‌قله‌شیت، به‌لام هه‌ول ده‌ده‌ن به‌ته‌نیا ئەم قه‌له‌شه‌ گه‌وره‌یه‌ پر بکه‌نه‌وه.

* په‌راویز:

جیمز جویس: james joyce که گه‌لیک له‌ره‌خنه‌گرانی ئەم سه‌رده‌مه‌ به‌گه‌وره‌ترین نووسه‌ری رۆژاوی سه‌ده‌ی بیسته‌می ده‌زانن، له‌سالی ۱۸۸۲دا له‌ده‌وربه‌ری شاری دویلین له‌دایک بووه، بابی بیتکاره‌و دایکی هونه‌رمه‌ندیکی مه‌زه‌بی بووه. به‌سه‌ره‌رشته‌ی کلتیسی کاتوکیک په‌روه‌رده بووه.

جویس که وه‌کو گه‌لیک له‌رۆشن‌بیرانی چینی بورژوازی ئیره‌نده به‌ده‌ست نه‌بوونی «کۆمه‌لگه‌ی ئایدیال» و نه‌ساره‌تی میلیله‌تی خۆی و ده‌سه‌لاتی ره‌شی کلتیساوه‌هینالاند، یه‌کسه‌ر پاش ته‌واوکردنی خوتندن خۆی له‌ئیره‌نده‌وه‌ بۆ پاریس «دورخسته‌وه» (له‌وه‌ی پتر ناچمه‌ ژێر باری خزمه‌تی نه‌و شته‌ی که ئیدی باوه‌رپم پیتی نییه، خوی ده‌کرد ماله‌که‌م، یان وولاته‌که‌م، یان کلتیساکه‌م ده‌بوو) جگه‌ له‌چه‌ند رۆژیکی که‌م که به‌دیار گیانه‌للای دایکییه‌وه له‌ وولات مایه‌وه، ئیدی هه‌موو ته‌مه‌نی خۆی له‌ دووری وولات ژبا. جگه‌ له‌ دواساله‌کانی ته‌مه‌نی که کتیه‌کانی شوهرتی عاله‌مگیران په‌یدا کرد، جویس هه‌میشه ده‌گه‌ل هه‌زاری و ده‌ستکورتی دا یه‌خانگیر بوو، خۆ له‌قه‌ره‌ی چاپه‌مه‌نی بازاری و پرده‌رامه‌ت نه‌ده‌دا، وێرای کزی چاوی له‌ریگه‌ی حیسابداری و ده‌فته‌ردارییه‌وه‌ بژیوی خۆی په‌یدا ده‌کرد. یه‌که‌مین به‌ره‌مه‌می

به نیتوانگی جويس (وینه‌ی هونه‌رمه‌ند له جهوانی) دایه، نهمه شهرحی ژیانی خودی نووسره که له ویدا ناوی له‌خوی ناوه دیدالوس. نهم کتیبه له راستیدا به راپه‌پینی جويس دژی کتیسای کاتولیک ده‌ژمیردرا، بۆیه هیچ بلاو که‌روه‌یه‌کی ئیرله‌ندی و یان ئینگلیزی زاتی نه‌کرد چاپی بکات. بۆیه بلاو که‌روه‌یه‌کی نه‌مریکایی له سالی ۱۹۱۶دا بلاوی کرده‌وه. شاکاره‌کی جويس، واتا ئولیسیز یان ئولیس Ulysses که له سالی ۱۹۲۲دا به هزار دانه چاپ بوو، تا چند سالتیک به بهره‌وامی له لایهن مامورانی گومرکی ئینگلیزو نه‌مریکاه ده‌ستی به سهردا ده‌گیراو ده‌سوتینرا. نهم رۆمانه مه‌زنه که له عه‌جایه‌به‌کانی نه‌ده‌بیاتی رۆژگاره، بریتییبه له ۳۰۰/۰۰۰ ووشه و له هه‌وه‌له‌وه تا کۆتایی شروقه‌ی کۆمه‌له روداو‌یکه که له ماوه‌ی که‌متر له‌شه‌وو رۆژتیک دا روو ده‌ده‌ن، به‌لام زۆریه‌ی نهم رووداوانه به خه‌یال و میتشکی قاره‌مانه‌کاندا تیده‌په‌رن. ناوی کتیبه‌که و گه‌لیک له ره‌مزو ئیستیعاره‌کانی له ئۆدیسهی هومرو میتولوژی و نه‌فسانه‌ی یونانه‌وه وه‌رگیراوه، هه‌ر چه‌نده شوینی روودانی چیرۆکه‌که دویلین-ه و قاره‌مانانی کتیبه‌که نمونه‌ی خه‌لکانی ره‌تینراو سهرکۆتکراوی کۆمه‌لگه‌ی هاوچه‌رخ‌ی رۆژاوايه. جويس بۆ نووسینی نهم رۆمانه سوودی له هه‌ژده‌ زمانی جیاوازو زۆریه‌ی ناین و فله‌سه‌فه‌کان وه‌رگرتوه، به‌تایبه‌تی نه‌فسانه‌و میتولوژی یونانی کۆن. له ئولیس دا هه‌موو شتیک به‌بێ په‌رده‌یی و ته‌نانه‌ت به‌بێ شهرمی وه‌سف کراوه به کورتییه‌که‌ی نووسه‌ر «ورگ و ریخۆله‌ی» قاره‌مانه‌کانی خۆی هه‌لپه‌شتۆته ده‌ری. نهم کۆله‌که بێ وینه‌یه‌ی نه‌ده‌بیات له سالی ۱۹۴۱دا له زوریخ کۆچی دوایی کرد.

کۆتایی

دهكریت ئەو ئەنجامگیرییە بکریت کە هونەری واقعی جگە لە شتیوەی ربالزم ناتوانییت چ رێچکەو رێبازتیکی دیکەى هەبێ. ناخوازین بڵێین کە دژە ربالزم هونەر نییە؛ دژە ربالزم هونەرە، لێ جۆرە لادانیتکی هونەری یان نەخۆشی رەوانییە کە لە سەردەمانی نایەکسانی و گرژی کۆمەلایەتیدا پەیدا دەبێت. وەکو چۆن دروستکردنی بۆمبای ئەتۆمی زانستە، بەلام زانستییکی لادەرانهو دژە مرۆفانییەو لە ئەنجامی ناکۆکییە ئابوری و کۆمەلایەتییهکانەوه چێدەبێت. زانست لە پێناوی زانستدا چ مانایەکی نییە، چونکە ئامانجی لیکۆلیینهوه زانستییەکان چاککردنی ژيان و خۆشگوزەرانى و بەختەوهەرى ئادەمیزادە. «هونەر لە پێناوی هونەر» یشدا خەيال و تەلەكە بازییە.

هونەریک کە لە پێناوی هونەردا خولقپێنرابێ نوقستانە، چونکە رۆلى واقعی هونەر بریتییه لە بەهێزکردن و ناسودەکردنی رەوانى مرۆف، بریتییه لە دەولەمەندکردنی فیکری و بیدارکردنەوهو هوشیارکردنەوهی مرۆف. لەمەش بترازیت، وەکو دیتمان گۆرانکاری کۆمەلایەتی شتیوه ئەدەبییهکان دەیسەلمیتێ کە هونەرمەند «هونەر لەرای هونەر» دا ئازادانە هەلناپژیریت، بەلکو هەلومەرجیکن نالەبارى کۆمەلایەتی بەسەریدا دەسەپیتێ.

گۆشەگیری و دورەپەریزی لە «هەراو هەنگامە»ی جیهان نیشانەى ئازادى هونەرمەند نییە، بەلکو بەپێچەوانەوه نا ئازادى هونەرمەند دەنویتێ.

مەسەلەى جەبرو ئختیاری هونەری زادهى مەتەل و مەمایەكە کە فەیلەسوفان سەدان سالّ مژولى بوون و ئەویش مەتەلى جەبرو ئختیارە یان زەرورەت و ئازادییە. تا ئیختیارو ئازادى رەها دەگەلّ جەبرو زەرورەتى موتەلق وەکو دوو جەمسەرى تەواو دژ بەیەك بەراوردبکری و رابگیریت، ئەم مەتەلە هەلناپەت. لێ هەر کە ئەم هاوبەستەکی ئەم دوو مەسەلە دژ بەیەكە بدۆزیتەوهو ئەوه

بسهلمیترئ که یهک له ناو یه کتردان و ههر دوکیان پیکه وه گریدراون، ئیدی چ موعه ماو مه ته لئیک نامینی. ئەم یه کیتی و دژایه تییه قانونی نه گۆری ته بیعهت و میژووی به شه رییه، ئیمه ئازادی خۆمان له ریگه ی خبات دژی ته بیعهت و، له هه مان کاتدا هاوکاری و سازگاری ده گه ل ته بیعهتدا به ده ست دینین، له هه مان کاتدا که بۆ خۆپاراستن له لافاوو سییلاو به ریبه ست له سه ر روبران دروست ده که یین، ئاوی روبرا که ش بۆ ئاودیری و به ره مه هیئانی کاره با به کار دینین. خۆلاسه له ریگه ی سود وهرگرتن له فاکته ری سروشتییه وه به ره به ره خۆمان له ته بیعهت رزگار ده که یین و به ده ستکاری ته بیعهت، چۆنیه تی وا به سه تی خۆمان به ته بیعهت وه پابه ندی گۆران ده که یین و به مجۆره. خۆشمان ده گۆرین.

ته بیعهت کوپرو دلره قه و یاسا جه برییه کانی ته بیعهت مه یدان ی چالاکییه کانی ئیمه ته نگ ده کات، به لام ئیمه له بهر کوپری و دلره قی ته بیعهت خۆمانی لی دوور ناخه ینه وه و نکولی له بوونی ئەو- ته بیعهت- ناکه یین. ئازادانه هه ولده دین که یاسا جه برییه کانی ته بیعهت ده رک بکه یین و به کاریان بینین و به م کاره ته بیعهت ده خه ینه بهر گۆران و له پال ئەوه دا دوباره و ئازادانه نه خشه ی چاره نووسی خۆمان داده ریژینه وه. به م پییه، ئازادی له چوارچیه ی زهرورهت و به پشتیوانی ده رک کردنی زهرورهت به ده ست دینین و به گوته یه کی دی، ئیختیاری خۆمان له جه بری ته بیعهتدا ده بینینه وه، به لام وه کو چۆن به لامانه وه جه برو زهرورهت یاسای ته بیعی ره ها نییه- چونکه به رده وام ته بیعهت به ئیختیارو به گویره ی پیوستییه کانی خۆمان ده گۆرین- ئیختیارو ئازادی مرۆفیش لایه نی ره های ی و موته قی نییه. چونکه مرۆف ناچاره له گۆرینی ته بیعهت و سوود وهرگرتن له هیزی ته بیعی له سنورو به پیی یاساکانی ته بیعهت کار بکات. هه ر له بهر ئەمه یه که راده و ئەندازه ی ئیختیارو ئازادی ئیمه په یوه سه ته به هه ل و مه رجه کانی جه برو زهرورهتی ته بیعهت و ئەو واقیعه ی که هه ن.

هه مان ئەو په یوه ندیییه ی که له نیوان مرۆف و ته بیعهتدا هه یه، هونه رمه ندو

کۆمەڵ بەیەکەو دەبەستیت. وپرای ئەمەش، کاتێ کە هونەرمەند گوتی لەم گازییە دەبیت کە «وەرەو ئازادی خۆت لە کۆمەڵ دا بە دەست بەیت»، روهی خۆی گرژ دەکات و بەناوی «سەر بە خۆی» هونەر و «ئازادی» هونەرمەند خاوەن بانگەوازی کە لەخۆی دوور دەخاتەو، بەلا ئەم «ئازادی» و «سەر بە خۆی» لە کۆتییە؟ ئەوا گریمان کە هونەرمەند دەتوانێ کۆمەڵ بەهۆی ناهەمواری و ناجۆری و ناشیرینەکانییەو، بە تەواوەتی رەفزی بکات (ئایا دەتوانین تەببەت بەهۆی کۆتیی و دلێرەقییەو بە تەواوی رەفزی بکەین؟) دیارە ئەم کردەیی رەفزی کردنە خۆی لە خۆیدا و بەستەیی هونەرمەند بە کۆمەڵەو، دەگە بە نیت. راستە کە هونەرمەند خۆی گۆشەگیر دەکات، بەلام هەلبژاردنی گۆشەگیری لە راستیدا هەلبژاردن نییە، چونکە نا هەمواری و ناشیرینی و ناپەسندییە کۆمەڵایەتیەکان هونەرمەندیان ناچارێ ئەو هەلبژاردنە کردوو.

لەم سەردەمەدا دەبینین کە هونەرمەندان هەمیشە دژی کۆمەڵی خۆیاخی دەبن، بەلام ژیان و هونەری بلیمەتانی وەکو جیمز جویس بە چاکی ئەو نیشان دەدات کە هەرکاتێ هونەرمەند دژی هەر هەموو کۆمەڵ رابێ، بێ ئەو بەشیک لە کۆمەڵ بەیتەو یان خۆی بەگەڵ هیزتکی پیتشرەوی کۆمەڵایەتی بخات، ژیان و هونەرەکی لە زەلکاوی نائومیدی و بێراری لە مەوقایەتی غەرق دەبیت. ئەم حەقیقەتەو کە هەر هەموو هونەرمەندانێ گۆشەگیر و لایەنگری «هونەر بۆ هونەر» لە خۆیان و لە ژبانی خۆیان بیزار بوونەو تەمەنیان لە پەرشانی و دلتهنگی و ئازاری هەمیشەیی دا بەسەر بردوو، بەلگە بەکە ئەک ئازادی، بەلگە ناکۆکی نێوان زەرورەت و ئازادی هەوینی ژبانی هونەرمەندی گۆشەگیر. ئاساییە ئەگەر ئەم ناکۆکییە بێتە مایەیی گرژی بیرو پەرشانی؛ چونکە لەم میانەدا دژایەتی بەدەر لە یەکیەتی دەکەوتتە نێوان ئازادی و زەرورەتەو، واتە جەبر و ئختیار لە بازەنی کارلیک دا کار لیکدی ناکەن و هەر یەکەیان بۆ خۆی و بە جیا لەوی دی لە کاردا.

جا مادامێکی هونەرمەندی چینی بورژوا توانا و بویری ئەو نەبێ کە لە

چینی خۆی جیا بییتهوه و پابهندی بههاو پره‌نسیبی بالاتر بی که شیله‌ی واقیع و گرفته‌کانی سه‌رده‌می ئیمه‌یه، هونه‌ره‌که‌شی روو له ده‌رون‌بینی و ئالۆز خه‌یالی ده‌کات و وه‌کو ره‌وتی گۆرانی قوتابخانه ئه‌ده‌بیه‌کان نیشانی ده‌دا، له ئه‌نجامدا به‌ره‌و دارمان و داته‌پین ده‌چیت.

دیاره ئه‌م یاسایه به‌شیتوه‌یه‌کی گشتی ده‌رباره‌ی ئه‌و وولاتانه دروسته که حکومه‌ته‌کانیان له ده‌ستی چینی بورژوادایه. له‌و وولاتانه که ئه‌م چینه هیشتا بۆ ئازادی ده‌خه‌بتی، مه‌رج نییه هونه‌رمه‌ندی سه‌ر به چینی بورژوا یه‌کسه‌ر له چینی خۆی جیا بییته‌وه- ئه‌وه‌نده به‌سه که له کلاو رۆژنه‌یه‌کی به‌رینترو رۆنتر له کلاو رۆژنه‌ی دیدی چینه‌که‌ی خۆیه‌وه، پروانیتته واقیع و رووداوه کۆمه‌لایه‌تییه‌کان، هه‌ر خه‌ریکی ده‌ربیرینی «نازاره ره‌وانی» و نه‌خۆشیه‌یه شه‌خسییه‌کانی خۆی نه‌بیته، و له‌گه‌ڵ هاو ئامانجانی خۆیدا به‌شدارای له‌ گۆرینی ئه‌و واقیعه‌دا بکات که هه‌یه.

ده‌رباره‌ی هونه‌رمه‌ندانانی چینی بۆ رۆزای وولاتی ئیمه ده‌توانی بگوتری که هونه‌ری هه‌ندیکیان له ئاینده‌ش دا وه‌کو رابردوو، هه‌ر تاریک و «تایسه‌تی» ده‌بیته؛ ده‌کریت فه‌ره‌یدون تولنی به‌ یه‌کیته‌ک له‌م ده‌سته‌یه‌ دا‌بیری. لی‌ تا‌قمی‌کی دی تواناو ئاماده‌یی ئه‌وه‌یان هه‌یه که رۆژتیک له رۆژان به‌ خۆباندای بیته‌وه و هونه‌ره‌که‌یان له‌ جواردیواری خودی خۆیان ده‌ربکه‌ن و بیگه‌یه‌ننه ژبانی خه‌لکی؛ نادری نادرپور یه‌کیکه له‌وانه.

*** (په‌راوتیز: ئه‌و شیعرا‌نه‌ی که نادرپور له‌و یه‌ک دوو ساله‌ی رابردوودا- ماوه‌یه‌ک پاش چاپی یه‌که‌می ئه‌م کتیه‌به- بلاوی کردونه‌ته‌وه، وامان لیده‌کات که ئومێدمان به‌ دروستی ئه‌م پیشینییه‌ی خۆمان هه‌بی.)**

ره‌نگه‌ خۆینه‌ر ئه‌م پرسیاره‌ی لا دروست بووبی که: هونه‌رمه‌ند چۆن ده‌توانی واقیع ده‌رک بکات؟ چ قسه‌یه‌ک له‌سه‌ر ئه‌وه نییه که جیهان‌بینی هونه‌ری هه‌ندی له هونه‌رمه‌ندانانی گه‌وره‌ به‌ره‌ته‌ی تر بن هۆی ده‌رک کردن و تیتیه‌یه‌شتنی واقیع و رووداوه‌کانی زه‌مانه‌ بووه. لی‌ نابێ ئه‌وه له‌ بیربکریته که ئه‌مرۆ هونه‌رمه‌ند

ناتوانی و هکۆ بالزاک به پشتیوانی بلیمه تی و لیتهاتوویی خۆی رووداوو واقیعه ئالۆزو تیکه لاهه کان ده رک بکات. له زهمانی بالزاک دا نهک ههر په یوه ندییه کۆمه لایه تییه کان و سیسته مه ئابورییه کان ساده تر بوو، به لکو جیهان بینییه کی زانستی و رونیش بو ده رک کردنی واقیعه نه بوو، به لاهه هونه رمه ندی سه رده می ئیمه ده توانی سوودی زۆر له م جو ره جیهان بینییه وهر گرت. له م زهمانه دا، به هره و زیره کی ئاسایی هونه رمه ند قه ره بووی ده رک کردنی دروستی واقیعه ناکاته وه، هونه رمه ند پتویسته خۆی بو تیکه یشتن و ده رک کردنی واقیعه ته یارو ئاماده بکات.

بێینه سه ر ئه نجام گیری: ئازادی هونه ری له وابه سته بی کۆمه لایه تی جیا نییه؛ هه ردوو هاوپه یوه ست و لازم و مه لزومی یه کترن؛ هه ردوو به ندو پابه ندی یه کترن؛ به بی یه کتر پوچ و بی مانان؛ هه ر یه کتکیان ئه نجام و له هه مان کاتدا هۆی په ره سه ندنی ئه وی ترن. به م پتیه هونه رمه ند ناتوانی هیچ جو ره مه سئولیه ت و به رعۆده ییه کی نه بیته. گه وره ترین و پیرۆزترین مه سئولیه ت له ئه ستۆی ئه و دایه، ئه ویش چا و کردنه و دی خه لکییه که ژیان بدینن و یارمه تی دانی خه لکییه که هه لومه رجین کۆمه لایه تی بگۆرن. (یه کتیک له بناغه دانه رانی به رزترین شارستانییه ت زۆر به جی گوتویه تی که «نووسه ر ئه ندازیاری بیی مرقه.»)

بۆیه گوته نه مره که ی دانیال پتیه مبه ر له بیردا زندوو ده بیته وه؟!

«تۆ واده زانی به ندی، که چی ئازادی»

«تۆ واده زانی سه ره خۆی، که چی وا به سته ی.»

٢٠٠١/٢/٢٢

هه ولتیر

حه مه که ریم عارف

ناوهرپوك

۷	بهشی يهكهم پيشه‌كي
۲۸	فہسلی يهكهم رياليزم چييه؟
۴۸	فہسلی دووهم کاراکتہ‌رسازی ريالستي له رومان و چيرۆكي كورتدا
۵۷	فہسلی سيپهه هه‌لکه‌وتوانی رياليزمی سه‌دهی نۆزده‌يهه م ۱- به‌لزاك (۱۷۹۹-۱۸۵۰)
۷۳	۲- ديکنز (۱۸۱۲-۱۸۷۰)
۸۴	۳- تولستۆي (۱۸۲۸-۱۹۱۰)
۹۸	بهشی دووهم فہسلی يهكهم ئه‌فسونی رومانتييزم
۱۲۰	فہسلی دووهم ريتم و ناوازی سه‌مبوليزم

۱۳۰	فەسلى سېئىھەم خەۋنى سوربالبىزم
۱۴۱	فەسلى چۈرەم نىگەرانى ئەكزىستانسىيالىزم
۱۵۷	فەسلى يېئىجەم دۆستۆفسكى
۱۷۲	فەسلى شەشەم جىمىز جويس (۱۸۸۲-۱۹۴۱)
۱۹۳	كۆتايى

۶- کوچ سرخ، کۆچپۆک به فارسی.

وه‌رگییان:

- ۷- نینا، رۆمانی سابت رحمان.
- ۸- نامۆ، رۆمانی ئەلبیتر کامۆ.
- ۹- رۆبەر، رۆمانی مه‌هدی حسین.
- ۱۰- شکست، رۆمانی ئەلکساندەر فه‌یداف.
- ۱۱- هاوماله‌کان، رۆمانی ئەحمەد مه‌حمودی «به‌رگی ۱».
- ۱۲- بێناسنامه‌کان، رۆمانی عەزیز نەسین.
- ۱۳- قوریانی، رۆمانی هێرب میدو.
- ۱۴- دووره‌وولات، رۆمانی ع. قاسمۆف.
- ۱۵- نازادی یا مه‌رگ، رۆمانی کازانتراکیس.
- ۱۶- هاوماله‌کان، ئەحمەد مه‌حمود «به‌رگی ۲».
- ۱۷- چیرۆکه‌کانی سه‌مه‌دی بیه‌ره‌نگی، به‌رگی یه‌که‌م.
- ۱۸- چیرۆکه‌کانی سه‌مه‌دی بیه‌ره‌نگی، به‌رگی دووهم.
- ۱۹- نامانجی ئەده‌بیات، م. گۆرکی.
- ۲۰- دلیری خۆراگرتن، یاداشتنامه‌ی نەشره‌فی ده‌هقانی.
- ۲۱- مه‌سه‌له‌ی کورد له‌ عێراقدا، عەزیز شه‌ریف.
- ۲۲- میژوی په‌گ و په‌چه‌له‌کی کورد، ئیحسان نوری پاشا.
- ۲۳- خه‌باتی چه‌کداری هم‌ تاکتیکه‌ هم‌ ستراتیژ، مه‌سه‌ود ئەحمەد زاده.
- ۲۴- کورد، گه‌لی له‌خشته‌ برأوی غه‌در لێ کراو، د. گوینته‌ر دێشنه‌ر.
- ۲۵- له‌مه‌هابادی خوتناویه‌وه‌ بۆ که‌نارێن ئاراس. نه‌جه‌ف قوڵی پسپان.
- ۲۶- گوزارشتی موسیقا، د. فواد زه‌که‌ریا.
- ۲۷- ده‌رباری شیعو شاعیر، ره‌زا به‌راهه‌نی.

- ۲۸- فنست فان گوگ، شانۆنامه، باول نایزلەر.
- ۲۹- بەدوعا شاعیره‌کان، شانۆنامه، جەلیل ئەلقەیسى.
- ۳۰- جوله‌که‌که‌دی مالتە، شانۆنامه، مالرو.
- ۳۱- داد پەروران، شانۆنامه، ئەلبیر کامۆ.
- ۳۲- بەد حالى بوون، شانۆنامه. ئەلبیر کامۆ.
- ۳۳- چاو بەچار، شانۆنامه، گەوهر موراد «غولام حوسین ساعدى».
- ۳۴- رىچارى سىیەم، شانۆنامه. شکسپیر.
- ۳۵- گەمەى پاشا و وزیر، شانۆنامه، عبداللە ئەلبوصیترى «لەهەشتاکانەوه لای کاک مەحمود زامدارە».
- ۳۶- کورد لەئەنسکلۆپیدىای ئیسلام دا.
- ۳۷- هونەر و ژىانى کۆمەلایەتى. پلیخانۆف.
- ۳۸- پیتکەتەى بەدەنى و چاره‌نوسى نافرەت. ئیقلین ریبید.
- ۳۹- لیتکدانەویەک لەمەر نامۆى ئەلبیر کامۆ.
- ۴۰- مندالە دارینە، چیرۆکتیکى درێژە بۆ مندالان.
- ۴۱- فاشیزم چى یە، کۆ چیرۆک بۆ مندالان، یەلماز گونەى.
- ۴۲- شوانە بچکۆلەکه، چیرۆکتیکى درێژى چینی یە بومندالان.
- ۴۳- دوژمنان، دوو کۆ چیرۆکی چىخۆف.
- ۴۴- ئەفسانەتین گریکی و رۆمانى.
- ۴۵- هەلبژاردەى چیرۆکی فارسى (۱) کۆ چیرۆک: لالە، گیتاوار، جنى پىن، کورته مێژووکی ژووره‌که‌م.

کەتیب:

- ۴۶- چوار چیرۆک و هەنسه‌نگاندنیان: کامۆ، مویاسان، پیراندیللو، چىخۆف.
- ۴۷- چۆنیه‌تى فیتروونى زمانى فارسى، حەمەکه‌رىم عارف.

- ۴۸- فەرهنگی فارسی کوردی پیتی (۱-۱)، همه‌که‌ریم عارف.
- ۴۹- نوسینیت پراگنده «کۆمه‌له نوسینیتی همه‌جۆره»، همه‌که‌ریم عارف.
- ۵۰- چەندین چیرۆکی بیگانە.
- ۵۱- چرنیشفسکی، فەیلەسوف و زانای گەورە میللەتی روس.
- ۵۲- چایکوفسکی، ژیان و بەرھەمی.
- ۵۳- صادقی هیدایەت، ژیان و بەرھەمی.
- ۵۴- خافروغ لە شیعەر دەدوێ، ژیان و بەرھەمی.
- ۵۵- رتیاژە ھونەرپەکانی جیھان.
- ۵۶- ئەدگارنالن پۆ، ژیان و بەرھەمی.
- ۵۷- یەلماز گۆنە ی ھونەرمانە شۆرشگێر، ژیان و بەرھەمی.
- ۵۸- ئەھلی دۆزەخ، جاک لەندن، ژیان بەرھەمی.
- ۵۹- ریالیزم و دۆزە ریالیزم لە ئەدەبیاتدا.
- ۶۰- کۆمەڵتیک ئەفسانە جیھانی.
- * لەرپەرینەو تا نھوو چالاکانە بەشداری بزافی ئەدەبی و رۆشنبیری کوردی دەکات و بەرھەمی ھەمە جۆری نووسراو و ھەرگێردراو بلاودەکاتەو، بەتایبەتی لە رۆژنامەو گۆڤاری: براهەتی، خەبات، رینگای کوردستان، پەیمان، دەنگی میللەت، رامان، گولان، کاروان، مەتین، گازی، پەیف، سەنتەری براهەتی، رۆژنامە یەکبۆن.